

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2015/510

z dnia 19 grudnia 2014 r.

w sprawie implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu (EBC/2014/60)

(wersja przekształcona)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 3 ust. 1 tiret pierwsze, art. 9 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 3, art. 18 ust. 2 oraz art. 20 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wytyczne EBC/2011/14⁽¹⁾ zostały zmienione w znacznym zakresie. Zważywszy na planowane dalsze nowelizacje tych wytycznych, konieczne jest sporządzenie ich przekształconej wersji.
- (2) Osiągnięcie wspólnej polityki pieniężnej wymaga zdefiniowania narzędzi, instrumentów i procedur stosowanych przez Eurosystem obejmujący Europejski Bank Centralny (EBC) oraz krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro (zwane dalej „KBC”), tak aby umożliwić prowadzenie takiej polityki w jednolity sposób we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro.
- (3) Zgodnie z art. 127 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 3 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) podstawowym celem Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) jest utrzymanie stabilności cen, w związku z czym jego podstawowe zadania obejmują definiowanie i urzeczywistnianie polityki pieniężnej Unii oraz przeprowadzanie operacji walutowych zgodnych z przepisami art. 219 Traktatu.
- (4) Ogólne ramy Eurosystemu opierają się na postanowieniach Statutu ESBC. Artykuł 127 ust. 1 Traktatu, który został odzwierciedlony w Statucie ESBC, nakłada na Eurosystem obowiązek działania w zgodzie z określonymi zasadami, w tym z zasadą otwartej gospodarki rynkowej z wolną konkurencją, sprzyjającą efektywnej alokacji zasobów.
- (5) Zgodnie z zasadą decentralizacji ustanowioną w art. 12 ust. 1 Statutu ESBC oraz z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 14 ust. 3 Statutu ESBC, w zakresie uznanym za możliwy i odpowiedni oraz w celu zapewnienia efektywności operacyjnej, do przeprowadzania operacji stanowiących część zadań Eurosystemu EBC może wykorzystywać krajowe banki centralne.
- (6) W świetle postanowień art. 12 ust. 1 Statutu ESBC EBC ustala wspólną politykę pieniężną i przyjmuje niezbędne wytyczne w celu zapewnienia jej odpowiedniej implementacji. Zgodnie z art. 14 ust. 3 Statutu ESBC KBC są zobowiązane do działania zgodnie z takimi wytycznymi. Niniejsze wytyczne są zatem skierowane do Eurosystemu. W celu implementacji zasad zawartych w niniejszych wytycznych KBC powinny wprowadzić je do swoich ram umownych lub regulacyjnych. Kontrahenci będą zobowiązani do przestrzegania tych zasad po ich wprowadzeniu przez KBC do wspomnianych ram umownych lub regulacyjnych.
- (7) Pierwsze tiret art. 18 ust. 1 Statutu ESBC zezwala Eurosystemowi na prowadzenie transakcji na rynkach finansowych poprzez kupno i sprzedaż w formie transakcji bezwarunkowych (kasowych i terminowych) lub umów repo oraz poprzez udzielanie i zaciąganie pożyczek należności i instrumentów rynkowych, w euro i w innych walutach, jak również metali szlachetnych. Artykuł 18 ust. 1 tiret drugie zezwala Eurosystemowi na prowadzenie operacji kredytowych z instytucjami kredytowymi i innymi uczestnikami rynku.

⁽¹⁾ Wytyczne EBC/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu (Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1).

- (8) W ramach realizacji polityki pieniężnej Eurosystem stosuje następujące narzędzia polityki pieniężnej: prowadzi operacje otwartego rynku, oferuje operacje kredytowo-depozytowe oraz nakłada na instytucje kredytowe wymóg utrzymywania rezerw obowiązkowych na rachunkach w Eurosystemie.
- (9) Aby osiągać swoje cele, Eurosystem stosuje zestaw instrumentów umożliwiających prowadzenie operacji otwartego rynku, które obejmują transakcje odwracalne, transakcje bezwarunkowe, emisję certyfikatów dłużnych EBC, swapy walutowe na potrzeby polityki pieniężnej oraz przyjmowanie depozytów terminowych. Takie instrumenty umożliwiające prowadzenie operacji otwartego rynku mają na celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku pieniężnego oraz wspieranie banków w zaspokajaniu ich zapotrzebowania na płynność w niezakłócony i zorganizowany sposób.
- (10) Będący w dyspozycji Eurosystemu zestaw instrumentów umożliwiających oferowanie operacji kredytowo-depozytowych obejmuje kredyt w banku centralnym oraz depozyt w banku centralnym; operacje te mają na celu, odpowiednio, zasilanie w płynność overnight lub jej absorbowanie, sygnalizowanie ogólnego nastawienia polityki pieniężnej oraz ograniczanie poziomu rynkowej stopy procentowej overnight.
- (11) System rezerw obowiązkowych Eurosystemu ma na celu przede wszystkim realizację następujących celów polityki pieniężnej: a) przyczyniania się do stabilizacji stóp procentowych rynku pieniężnego poprzez zachęcanie instytucji do łagodzenia skutków przejściowych wahań płynności wynikających ze stosowania zasady rezerwy uśrednionej; oraz b) tworzenia lub pogłębiania strukturalnego niedoboru płynności, co zwiększa skuteczność działania Eurosystemu jako dostawcy płynności. Przepisy dotyczące systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu są zawarte w art. 19 Statutu ESBC, rozporządzeniu Rady (WE) nr 2531/98 ⁽¹⁾ oraz rozporządzeniu Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) ⁽²⁾.
- (12) Operacje otwartego rynku Eurosystemu można podzielić na cztery kategorie pod względem celu, regularności i procedur: a) podstawowe operacje refinansujące; b) dłuższe operacje refinansujące; c) operacje dostrajające; oraz d) operacje strukturalne.
- (13) Podstawowe operacje refinansujące to kategoria operacji otwartego rynku prowadzonych przez Eurosystem, odgrywająca zasadniczą rolę w sterowaniu stopami procentowymi, zarządzaniu płynnością na rynku i sygnalizowaniu nastawienia polityki pieniężnej.
- (14) Celem dłuższych operacji refinansujących jest dostarczanie kontrahentom płynności o dłuższym terminie zapadalności, niż w przypadku podstawowych operacji refinansujących. W przypadku dłuższych operacji refinansujących Eurosystem zasadniczo nie zamierza wysłać sygnałów na rynek i dlatego zazwyczaj przyjmuje w nich bierną rolę podmiotu stosującego oferowaną stopę procentową (rate taker).
- (15) Operacje dostrajające są przeprowadzane doraźnie w celu zarządzania płynnością na rynku oraz sterowania stopami procentowymi, zwłaszcza w celu złagodzenia wpływu niespodziewanych wahań płynności na rynku na stopy procentowe. Poszczególne operacje dostrajające są dostosowane do rodzajów transakcji i konkretnych celów, jakim służą te operacje.
- (16) Operacje strukturalne mogą być przeprowadzane w sytuacji gdy pojawia się potrzeba dostosowania pozycji strukturalnej Eurosystemu do sektora finansowego.
- (17) Efektem implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu powinno być uczestnictwo szerokiego grona kontrahentów w ramach jednolitych kryteriów kwalifikacji. Kryteria te określa się w celu zapewnienia równego traktowania kontrahentów we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro oraz zapewnienia spełniania przez kontrahentów określonych wymogów ostrożnościowych i operacyjnych.
- (18) W celu ochrony Eurosystemu przed ryzykiem kontrahenta art. 18 ust. 1 tiret drugie Statutu ESBC stanowi, że operacje kredytowe Eurosystemu z instytucjami kredytowymi i innymi uczestnikami rynku powinny być właściwie zabezpieczone.
- (19) Zapewnienie równego traktowania kontrahentów oraz zwiększenie efektywności operacyjnej i przejrzystości wymaga spełniania przez kwalifikowane aktywa stanowiące zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu określonych jednolitych kryteriów we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2531/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące stosowania stóp rezerw obowiązkowych przez Europejski Bank Centralny (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 1745/2003 z dnia 12 września 2003 r. dotyczące stosowania rezerw obowiązkowych (EBC/2003/9) (Dz.U. L 250 z 2.10.2003, s. 10).

- (20) Eurosystem stworzył jednolite zasady kwalifikacji zabezpieczeń operacji kredytowych Eurosystemu, umożliwiające przeprowadzanie wszystkich operacji kredytowych Eurosystemu w zharmonizowany sposób poprzez implementację niniejszych wytycznych we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro. Jednolite zasady kwalifikacji zabezpieczeń obejmują aktywa rynkowe i nierynkowe spełniające jednolite kryteria kwalifikacji określone przez Eurosystem. Większość aktywów kwalifikowanych można wykorzystywać w operacjach transgranicznych w systemie banków centralnych korespondentów (CCBM), a w przypadku aktywów rynkowych — przez kwalifikowane powiązania pomiędzy systemami rozrachunku papierów wartościowych w EOG lub kwalifikowane powiązania pomiędzy kwalifikowanymi systemami rozrachunku papierów wartościowych w EOG w połączeniu z systemem CCBM.
- (21) W celu wyrównania niedopasowań w rozrachunku płatności Eurosystem udziela kredytu w ciągu dnia. Zgodnie z art. 12 wytycznych EBC/2012/27 ⁽¹⁾ oraz załącznikiem III do tych wytycznych zabezpieczenie kredytu w ciągu dnia musi spełniać kryteria określone w części czwartej w odniesieniu do aktywów stanowiących kwalifikowane zabezpieczenie.
- (22) Aktywa kwalifikowane na potrzeby operacji kredytowych Eurosystemu podlegają środkom kontroli ryzyka, które chronią Eurosystem przed stratami finansowymi w sytuacji, gdy konieczne jest zrealizowanie zabezpieczenia w wyniku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta. Aktywa kwalifikowane muszą spełniać wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej zawarte w zasadach oceny kredytowej Eurosystemu (Eurosystem credit assessment framework).
- (23) Za niewypełnianie przez instytucje obowiązków wynikających z rozporządzeń i decyzji EBC dotyczących stosowania rezerw obowiązkowych EBC nakłada sankcje zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2532/98 ⁽²⁾, rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 2157/1999 (EBC/1999/4) ⁽³⁾, rozporządzeniem (WE) nr 2531/98 oraz rozporządzeniem (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9). W przypadku poważnych naruszeń wymagań dotyczących rezerwy obowiązkowej Eurosystem może także zawiesić udział kontrahentów w operacjach otwartego rynku.
- (24) Zgodnie z postanowieniami umownymi lub normatywnymi stosowanymi przez odpowiedni KBC lub przez EBC Eurosystem będzie nakładać kary finansowe na kontrahentów lub zawieszać ich udział w operacjach otwartego rynku w przypadku niespełniania przez nich zobowiązań wynikających z postanowień umownych lub normatywnych stosowanych przez KBC (lub przez EBC).
- (25) Zgodnie z postanowieniami umownymi lub normatywnymi stosowanymi przez odpowiedni KBC lub przez EBC Eurosystem może także – w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta lub ze względu na wymogi ostrożności – zawiesić, ograniczyć lub wykluczyć dostęp do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych. Ze względu na wymogi ostrożnościowe Eurosystem może skorzystać z uprawnienia do odrzucenia aktywów przekazanych przez danego kontrahenta na zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu, uprawnienia do ograniczenia stosowania takich aktywów lub uprawnienia zastosowania wobec nich dodatkowej redukcji wyceny.
- (26) Postanowienia umowne lub normatywne stosowane przez KBC w stosunkach z kontrahentami powinny zawierać minimalne cechy wspólne mające zapewniać brak istotnych różnic w warunkach stosowania wspólnej polityki pieniężnej w poszczególnych państwach członkowskich, których walutą jest euro,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

⁽¹⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2012/27 z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie transeuropejskiego automatycznego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2) (Dz.U. L 30 z 30.1.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4).

⁽³⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 2157/1999 z dnia 23 września 1999 r. w sprawie uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (EBC/1999/4) (Dz.U. L 264 z 12.10.1999, s. 21).

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ PIERWSZA – PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

CZĘŚĆ DRUGA – NARZĘDZIA, OPERACJE, INSTRUMENTY I PROCEDURY POLITYKI PIENIĘŻNEJ EUROSYSTEMU

TYTUŁ I – Operacje otwartego rynku

Rozdział 1 – Przegląd operacji otwartego rynku

Rozdział 2 – Kategorie operacji otwartego rynku

Rozdział 3 – Instrumenty operacji otwartego rynku

TYTUŁ II – Operacje kredytowo-depozytowe

Rozdział 1 – Kredyt w banku centralnym

Rozdział 2 – Depozyt w banku centralnym

TYTUŁ III – Procedury operacji polityki pieniężnej Eurosystemu

Rozdział 1 – Procedury przetargowe i procedury bilateralne operacji otwartego rynku Eurosystemu

Sekcja 1 – Procedury przetargowe

Sekcja 2 – Etapy operacyjne procedur przetargowych

Podsekcja 1 – Ogłaszanie procedur przetargowych

Podsekcja 2 – Przygotowanie i składanie ofert przez kontrahentów

Podsekcja 3 – Rozstrzyganie przetargów

Podsekcja 4 – Ogłaszanie wyników przetargów

Sekcja 3 – Procedury bilateralne operacji otwartego rynku Eurosystemu

Rozdział 2 – Procedury rozrachunku operacji polityki pieniężnej Eurosystemu

CZĘŚĆ TRZECIA – KWALIFIKOWANI KONTRAHENCI

CZĘŚĆ CZWARTA – AKTYWA KWALIFIKOWANE

TYTUŁ I – Zasady ogólne

TYTUŁ II – Kryteria kwalifikacji i wymogi jakości kredytowej dotyczące aktywów rynkowych

Rozdział 1 – Kryteria kwalifikacji aktywów rynkowych

Sekcja 1 – Ogólne kryteria kwalifikacji aktywów rynkowych

Sekcja 2 – Szczegółowe kryteria kwalifikacji określonych typów aktywów rynkowych

Podsekcja 1 – Szczegółowe kryteria kwalifikacji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami

Podsekcja 2 – Szczegółowe kryteria kwalifikacji zabezpieczonych obligacji, których zabezpieczenie stanowią papiery wartościowe zabezpieczone aktywami

Podsekcja 3 – Szczegółowe kryteria kwalifikacji certyfikatów dłużnych wyemitowanych przez Eurosystem

Rozdział 2 – Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące aktywów rynkowych

TYTUŁ III – Kryteria kwalifikacji i wymogi jakości kredytowej dotyczące aktywów nierynkowych

Rozdział 1 – Kryteria kwalifikacji aktywów nierynkowych

Sekcja 1 – Kryteria kwalifikacji należności kredytowych

Sekcja 2 – Kryteria kwalifikacji dotyczące depozytów terminowych

Sekcja 3 – Kryteria kwalifikacji dotyczące RMDB

Rozdział 2 – Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące aktywów nierynkowych

Sekcja 1 – Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące należności kredytowych

Sekcja 2 – Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące RMDB

TYTUŁ IV – Gwarancje dotyczące aktywów rynkowych i nierynkowych

TYTUŁ V – Zasady oceny kredytowej Eurosystemu dotyczące aktywów kwalifikowanych

TYTUŁ VI – Zasady kontroli ryzyka i wyceny dotyczące aktywów rynkowych i nierynkowych

Rozdział 1 – Środki kontroli ryzyka dotyczące aktywów rynkowych

Rozdział 2 – Środki kontroli ryzyka dotyczące aktywów nierynkowych

Rozdział 3 – Zasady wyceny aktywów rynkowych i nierynkowych

TYTUŁ VII – Przyjmowanie zabezpieczenia wyrażonego w walutach innych niż euro w sytuacjach awaryjnych

TYTUŁ VIII – Zasady wykorzystania aktywów kwalifikowanych

TYTUŁ IX – Transgraniczne wykorzystywanie aktywów kwalifikowanych

CZĘŚĆ PIĄTA – SANKCJE ZA NIEWYPEŁNIANIE OBOWIĄZKÓW PRZEZ KONTRAHENTÓW

CZĘŚĆ SZÓSTA – ŚRODKI UZNANIOWE

CZĘŚĆ SIÓDMA – DODATKOWE MINIMALNE ELEMENTY WSPÓLNE DOTYCZĄCE OPERACJI POLITYKI PIENIĘŻNEJ EUROSYSTEMU

Rozdział 1 – Dodatkowe minimalne elementy wspólne mające zastosowanie do wszystkich postanowień dotyczących operacji polityki pieniężnej

Rozdział 2 – Dodatkowe minimalne elementy wspólne mające zastosowanie do umów repo i umów pożyczek zabezpieczonych

Rozdział 3 – Dodatkowe minimalne elementy wspólne dotyczące wyłącznie umów repo

Rozdział 4 – Dodatkowe minimalne elementy wspólne dotyczące wyłącznie umów pożyczek zabezpieczonych

Rozdział 5 – Dodatkowe minimalne elementy wspólne mające zastosowanie wyłącznie do swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej

CZĘŚĆ ÓSMA – PRZEPISY KOŃCOWE

ZAŁĄCZNIK I – Rezerwy obowiązkowe

ZAŁĄCZNIK II – Ogłaszanie operacji przetargowych

ZAŁĄCZNIK III – Rozstrzygnięcie przetargów i procedury przetargowe

- ZAŁĄCZNIK IV – Ogłaszanie wyników przetargów
- ZAŁĄCZNIK V – Kryteria stosowane przy wyborze kontrahentów do interwencyjnych operacji walutowych
- ZAŁĄCZNIK VI – Transgraniczne wykorzystanie aktywów kwalifikowanych
- ZAŁĄCZNIK VII – Obliczanie wysokości sankcji stosowanych zgodnie z częścią piątą
- ZAŁĄCZNIK VIII – Wymogi sprawozdawcze w zakresie danych o poszczególnych kredytach w odniesieniu do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami
- ZAŁĄCZNIK IX – Przegląd trafności wyników w ramach zasad oceny kredytowej Eurosystemu
- ZAŁĄCZNIK X – Poziomy redukcji wartości w wycenie
- ZAŁĄCZNIK XI – Formy papierów wartościowych
- ZAŁĄCZNIK XII – Przykłady operacji i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu
- ZAŁĄCZNIK XIII – Tabela korelacji
- ZAŁĄCZNIK XIV – Uchylone wytyczne wraz z listą kolejnych nowelizacji

CZĘŚĆ PIERWSZA

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze wytyczne określają jednolite zasady implementacji przez Eurosystem wspólnej polityki pieniężnej w państwach członkowskich, których walutą jest euro.
2. Eurosystem podejmuje wszelkie odpowiednie środki zmierzające do realizacji operacji polityki pieniężnej Eurosystemu zgodnie z zasadami, narzędziami, instrumentami, wymogami, kryteriami i procedurami określonymi w niniejszych wytycznych.
3. Stosunki prawne pomiędzy Eurosystemem a jego kontrahentami określają odpowiednie postanowienia umowne lub normatywne stosowane przez właściwe KBC, dokonujące implementacji postanowień niniejszych wytycznych.
4. Rada Prezesów EBC może w dowolnym czasie zmieniać instrumenty, wymogi, kryteria i procedury realizacji operacji polityki pieniężnej Eurosystemu.
5. Eurosystem zastrzega sobie prawo do wnioskowania o przekazywanie przez kontrahentów wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania zadań i osiągania celów dotyczących operacji polityki pieniężnej, oraz do otrzymywania takich informacji. Prawo to nie narusza innych istniejących szczególnych praw Eurosystemu do otrzymywania informacji dotyczących operacji polityki pieniężnej.

Artykuł 2

Definicje

Użyte w niniejszych wytycznych określenia oznaczają:

- 1) „konwencja dni faktyczne/360” – konwencję obliczania liczby dni stosowaną w operacjach polityki pieniężnej Eurosystemu, określającą faktyczną liczbę dni kalendarzowych uwzględnionych przy obliczaniu odsetek, przy założeniu, że rok liczy 360 dni;
- 2) „agencja” – podmioty, które Eurosystem sklasyfikował jako agencje. Listę podmiotów sklasyfikowanych jako agencje publikuje się na stronie internetowej EBC;

- 3) „papiery wartościowe zabezpieczone aktywami” – instrumenty dłużne z zabezpieczeniem w formie wyodrębnionej (stałej lub zmiennej) puli aktywów finansowych, które w określonym czasie przekształcają się w środki pieniężne. Dodatkową gwarancją obsługi i terminowego przekazania przychodu z tytułu papieru wartościowego mogą być prawa lub inne aktywa. Zazwyczaj papiery wartościowe zabezpieczone aktywami emituje specjalnie w tym celu utworzona spółka inwestycyjna, która wcześniej nabyła pulę aktywów finansowych od inicjatora lub sprzedającego. Płatności z tytułu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami zależą głównie od przepływów środków pieniężnych generowanych przez pulę aktywów zabezpieczających oraz od innych praw gwarantujących terminową płatność, takich jak instrumenty dostarczania płynności, gwarancje i inne elementy powodujące poprawę warunków kredytowania;
- 4) „procedura bilateralna” – procedurę, w ramach której KBC lub, w wyjątkowych okolicznościach, EBC przeprowadzają operacje dostarczające lub transakcje bezwarunkowe, bezpośrednio z jednym lub większą liczbą kontrahentów albo za pośrednictwem giełd papierów wartościowych lub pośredników, z pominięciem procedury przetargowej;
- 5) „system zapisów księgowych” – system umożliwiający przekazywanie papierów wartościowych i innych aktywów finansowych bez fizycznego przenoszenia papierowych dokumentów lub certyfikatów, np. elektroniczny przekaz papierów wartościowych;
- 6) „dzień operacyjny”: a) w odniesieniu do zobowiązania dokonania płatności – dowolny dzień, w którym działa system TARGET2, umożliwiając dokonanie takiej płatności; lub b) w odniesieniu do zobowiązania dostarczenia aktywów – dowolny dzień, w którym system rozrachunku papierów wartościowych, za pośrednictwem którego ma nastąpić taka dostawa, działa w miejscu, w którym odpowiednie papiery wartościowe mają zostać dostarczone;
- 7) „depozyt papierów wartościowych” – podmiot, który: a) umożliwia przetwarzanie oraz rozrachunek transakcji na papierach wartościowych poprzez zapisy księgowe; b) świadczy usługi depozytowe (np. obsługę operacji na papierach wartościowych i umorzeń); c) odgrywa aktywną rolę w zapewnianiu prawidłowości emisji papierów wartościowych. Papiery wartościowe mogą występować albo w formie materialnej (wtedy są blokowane), albo zdematerializowanej (wtedy istnieją tylko jako zapisy elektroniczne);
- 8) „zabezpieczona pożyczka” – porozumienie pomiędzy KBC a kontrahentem, w ramach którego kontrahentowi dostarczana jest płynność w formie pożyczki zabezpieczonej ustanowionym przez kontrahenta na rzecz KBC, wykonalnym prawem zastawu, przeniesienia lub obciążenia aktywów;
- 9) „przyjmowanie depozytów terminowych” – instrument wykorzystywany przy przeprowadzaniu operacji otwartego rynku, w ramach którego – w celu absorpcji płynności – Eurosystem oferuje kontrahentom możliwość składania depozytów terminowych na rachunkach w ich rodzimym KBC;
- 10) „właściwy organ” – organ lub instytucję publiczną oficjalnie uznaną przez prawo krajowe i wyznaczoną przez to prawo do sprawowania nadzoru instytucji w ramach systemu nadzorczego w danym państwie członkowskim;
- 11) „kontrahent” – instytucję spełniającą kryteria kwalifikacji określone w części trzeciej, uprawniające do dostępu do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu;
- 12) „zabezpieczone obligacje” – instrumenty dłużne dające podwójną możliwość regresu: a) bezpośrednio lub pośrednio wobec instytucji kredytowej; oraz b) z dynamicznej puli aktywów zabezpieczających, przy czym nie stosuje się transzowania ryzyka. Termin ten obejmuje zabezpieczone obligacje typu Jumbo, tradycyjne zabezpieczone obligacje oraz pozostałe zabezpieczone obligacje;
- 13) „należność kredytowa” – roszczenie o zapłatę sumy pieniężnej stanowiącej zobowiązanie dłużne dłużnika wobec kontrahenta. Należności kredytowe obejmują również *Schuldscheindarlehen* oraz holenderskie rejestrowane należności sektora prywatnego od budżetu państwa albo innych kwalifikowanych dłużników objętych gwarancją rządową, np. kas mieszkaniowych.
- 14) „instytucja kredytowa” – instytucję kredytową w rozumieniu art. 2 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾ oraz art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽²⁾ podlegającą nadzorowi właściwego organu, lub publiczną instytucję kredytową w rozumieniu art. 123 ust. 2 podlegającą nadzorowi o standardzie porównywalnym z nadzorem właściwego organu;
- 15) „rating kredytowy” – rating kredytowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1060/2009⁽³⁾;

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1).

- 16) „wykorzystanie transgraniczne” – przekazanie na zabezpieczenie przez kontrahenta rodzimemu KBC:
 - a) aktywów rynkowych utrzymywanych w innym państwie członkowskim, którego walutą jest euro;
 - b) aktywów rynkowych wyemitowanych w innym państwie członkowskim i utrzymywanych w państwie członkowskim rodzimego KBC;
 - c) należności kredytowych, w przypadku których prawem właściwym dla umowy będącej ich podstawą jest prawo innego państwa członkowskiego, którego walutą jest euro, nie będącego państwem członkowskim rodzimego KBC;
 - d) instrumentów dłużnych zabezpieczonych detalicznymi kredytami hipotecznymi (RMBD) – zgodnie z odpowiednimi procedurami CCBM;
- 17) „transakcja zabezpieczająca przed ryzykiem kursowym” – umowę zawartą pomiędzy emitentem papierów wartościowych a kontrahentem transakcji zabezpieczającej, zgodnie z którą część ryzyka kursowego wynikającego z przyjmowania przepływów środków pieniężnych w walucie innej niż euro jest częściowo ograniczona przez wymianę przepływów środków pieniężnych na płatności w euro dokonywane przez kontrahenta transakcji zabezpieczającej, łącznie z wszelkimi gwarancjami udzielanymi przez kontrahenta w odniesieniu do tych płatności;
- 18) „powiernik” – podmiot, który przechowuje papiery wartościowe i inne aktywa finansowe oraz administruje nimi na rzecz innych podmiotów;
- 19) „domyślna wartość rynkowa” – w odniesieniu do dowolnych aktywów w dowolnej dacie:
 - a) wartość rynkową takich aktywów w domyślnym terminie wyceny, obliczoną na podstawie najbardziej reprezentatywnej ceny z dnia operacyjnego poprzedzającego datę wyceny;
 - b) w braku reprezentatywnej ceny konkretnych aktywów w dniu operacyjnym poprzedzającym datę wyceny stosuje się ostatnią cenę transakcyjną. Jeżeli brak ceny transakcyjnej, KBC przeprowadzający operację ustala cenę, biorąc pod uwagę ostatnią cenę aktywów dostępną na rynku referencyjnym;
 - c) w przypadku aktywów, dla których nie istnieje wartość rynkowa, stosuje się dowolną inną uzasadnioną metodę wyceny;
 - b) jeżeli przed domyślnym czasem wyceny KBC sprzedał dane aktywa lub aktywa im równoważne po cenie rynkowej – dochody netto ze sprzedaży, po odliczeniu wszystkich uzasadnionych kosztów, opłat i wydatków poniesionych w związku z tą sprzedażą, przy czym obliczeń i ustalenia tych kwot dokonuje KBC;
- 20) „dostawa za płatność” – mechanizm stosowany w systemie rozrachunku przez wymianę aktywów, dzięki któremu ostateczne przekazanie, tj. dostawa, aktywów ma miejsce jedynie wówczas, gdy nastąpiło odpowiadające mu ostateczne przekazanie innych aktywów, tj. płatność;
- 21) „depozyt w banku centralnym” – jedną z operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu, w ramach której kontrahenci mogą składać w Eurosystemie za pośrednictwem KBC depozyty overnight oprocentowane według wcześniej ustalonej stopy;
- 22) „stopa depozytu w banku centralnym” – stopę procentową mającą zastosowanie do depozytu w banku centralnym;
- 23) „wykorzystanie krajowe” – przekazanie na zabezpieczenie przez kontrahenta z siedzibą w państwie członkowskim, którego walutą jest euro, aktywów rynkowych wyemitowanych i utrzymywanych w państwie członkowskim rodzimego KBC tego kontrahenta, lub należności kredytowych, w przypadku których prawem właściwym dla umowy będącej ich podstawą jest prawo państwa członkowskiego jego rodzimego KBC oraz RMBD wyemitowanych przez podmioty mające siedzibę w państwie członkowskim jego rodzimego KBC;
- 24) „system zabezpieczeń oznaczonych” – system zarządzania zabezpieczeniem KBC, w ramach którego w zamian za wskazane konkretnie aktywa oznaczone jako zabezpieczenie na potrzeby konkretnych operacji kredytowych Eurosystemu dostarczana jest płynność. Rodzimy KBC może zezwolić na zamianę tych aktywów na inne określone aktywa kwalifikowane, o ile zostaną one oznaczone jako zabezpieczenie i są odpowiednie na potrzeby tej konkretnej operacji;
- 25) „aktywa kwalifikowane” – aktywa, które spełniają kryteria określone w części czwartej, w związku z czym kwalifikują się jako zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu;
- 26) „koniec dnia” – czas w ciągu dnia operacyjnego po zamknięciu systemu TARGET2, w którym następuje finalizacja płatności przetwarzanych w systemie TARGET2 na dany dzień;

- 27) „wskaźnik inflacji strefy euro” – wskaźnik określany przez Eurostat lub krajowy urząd statystyczny państwa członkowskiego, którego walutą jest euro, np. zharmonizowany wskaźnik cen konsumpcyjnych (HICP);
- 28) „Europejski Obszar Gospodarczy” (EOG) – wszystkie państwa członkowskie, bez względu na to, czy formalnie przystąpiły do EOG, oraz Islandię, Liechtenstein i Norwegię;
- 29) „Eurosistem” – EBC i KBC;
- 30) „dzień operacyjny EBC” – każdy dzień, w którym EBC i co najmniej jeden KBC prowadzą działalność na potrzeby operacji polityki pieniężnej Eurosystemu;
- 31) „operacje kredytowe Eurosystemu” oznaczają: a) transakcje odwracalne zapewniające płynność, tj. operacje polityki pieniężnej Eurosystemu zapewniające płynność z wyłączeniem swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej oraz transakcji bezwarunkowego zakupu; oraz b) kredyt w ciągu dnia;
- 32) „operacje polityki pieniężnej Eurosystemu” – operacje otwartego rynku oraz operacje kredytowo-depozytowe;
- 33) „Zasady Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika” – zasady opublikowane na stronie internetowej EBC, dotyczące oceny systemów rozrachunku papierów wartościowych i powiązań w celu określenia ich kwalifikowalności na potrzeby operacji kredytowych Eurosystemu;
- 34) „ostateczne przekazanie” – nieodwołalne i bezwarunkowe przekazanie stanowiące realizację zobowiązania do przekazania;
- 35) „instytucja finansowa” – instytucję finansową w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013⁽¹⁾;
- 36) „operacje dostrajające” – kategorię operacji otwartego rynku przeprowadzanych przez Eurosistem w szczególności w celu złagodzenia wpływu wahań płynności;
- 37) „kupon o stałym oprocentowaniu” – instrumenty dłużne o z góry ustalonych okresowych płatnościach odsetkowych;
- 38) „przetarg kwotowy” – procedurę przetargową, w ramach której przed przeprowadzeniem procedury EBC określa stopę procentową, cenę, punkt swapowy lub spread a uczestniczący w niej kontrahenci składają oferty określające kwotę, na jaką chcą zawrzeć transakcję po tak określonej stopie procentowej, cenie, punkcie swapowym lub spreadzie;
- 39) „kupon o zmiennym oprocentowaniu” – kupon powiązany z referencyjną stopą procentową, jeśli aktualizacja oprocentowania odbywa się co najmniej raz na rok.
- 40) „swap walutowy na potrzeby polityki pieniężnej” – instrument wykorzystywany przy przeprowadzaniu operacji otwartego rynku, w ramach którego Eurosistem kupuje (lub sprzedaje) euro za obcą walutę po kursie kasowym i jednocześnie odsprzedaje (lub odkupuje) euro po kursie terminowym w określonej dacie odkupu;
- 41) „rodzimy KBC” – KBC państwa członkowskiego, którego walutą jest euro, w którym dany kontrahent ma siedzibę;
- 42) „orientacyjny kalendarz regularnych operacji przetargowych Eurosystemu” – kalendarz przygotowany przez Eurosistem i zatwierdzony przez Radę Prezesów EBC, wskazujący harmonogram okresu utrzymywania rezerwy, jak również ogłoszenia przetargu, ogłoszenia wyników przetargu i okresu zapadalności dla podstawowych operacji refinansujących i regularnych dłuższych operacji refinansujących;
- 43) „międzynarodowy depozyt papierów wartościowych” – centralny depozyt papierów wartościowych, który prowadzi działalność w zakresie rozrachunku znajdujących się w obrocie międzynarodowym papierów wartościowych z różnych rynków krajowych, zwykle w różnych strefach walutowych;
- 44) „organizacja międzynarodowa” – podmiot wskazany w art. 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w związku z czym ekspozycje wobec takiego podmiotu mają wagę ryzyka 0 %;
- 45) „międzynarodowy kod identyfikacyjny papierów wartościowych” (ISIN) – międzynarodowy kod identyfikacyjny przyznawany papierom wartościowym emitowanym na rynkach finansowych;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

- 46) „kredyt w ciągu dnia” – kredyt przyznawany na czas krótszy niż jeden dzień operacyjny w rozumieniu wytycznych EBC/2012/27;
- 47) „emisja certyfikatów dłużnych EBC” – instrument polityki pieniężnej wykorzystywany w przeprowadzaniu operacji otwartego rynku, w ramach którego EBC emituje certyfikaty dłużne stanowiące zobowiązanie dłużne EBC wobec posiadacza certyfikatu;
- 48) „zabezpieczone obligacje typu Jumbo” – zabezpieczone obligacje wyemitowane zgodnie z wymogami określonymi w art. 52 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ⁽¹⁾ o wartości emisji co najmniej 1 mld EUR, dla których co najmniej trzech animatorów rynku systematycznie przedstawia kwotowania do ofert kupna i sprzedaży;
- 49) „należności wynikające z leasingu” – ustalona harmonogramem i przewidziana umową płatność leasingobiorcy na rzecz leasingodawcy na mocy postanowień umowy leasingu. Należnościami wynikającymi z leasingu nie są wartości rezydualne;
- 50) „wsparcie płynności” – każde rozwiązanie strukturalne, rzeczywiste lub potencjalne, które zostało stworzone lub uznane za właściwe do pokrycia przejściowych niedoborów środków pieniężnych mogących wystąpić w okresie życia transakcji na papierach wartościowych zabezpieczonych aktywami;
- 51) „dłuższe operacje refinansujące” – kategorię operacji otwartego rynku przeprowadzaną przez Eurosystem w formie transakcji odwracalnych, których celem jest dostarczanie sektorowi finansowemu płynności o dłuższym terminie zapadalności, niż w przypadku podstawowych operacji refinansujących;
- 52) „podstawowe operacje refinansujące” – kategorię regularnych operacji otwartego rynku, które są przeprowadzane przez Eurosystem w formie transakcji odwracalnych;
- 53) „okres utrzymywania rezerwy” – okres utrzymywania rezerwy w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9);
- 54) „wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego” – procedura odnosząca się do stosowania zmiennego depozytu zabezpieczającego, polegająca na tym, że jeżeli regularnie mierzona wartość aktywów przekazanych na zabezpieczenie przez kontrahenta spada poniżej określonego poziomu, Eurosystem wzywa kontrahenta do przekazania dodatkowych aktywów kwalifikowanych lub środków pieniężnych. W systemie zabezpieczeń łącznych wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego stosuje się wyłącznie w przypadku niedostatecznego zabezpieczenia; w systemie zabezpieczeń oznaczonych stosuje się symetryczne wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego. Każda z tych metod została bardziej szczegółowo określona w krajowej dokumentacji rodzimego KBC;
- 55) „krajowa stopa procentowa” – w przypadku zasilających w płynność przetargów procentowych – najniższą stopę procentową, przy której oferty są realizowane; w przypadku absorbujących płynność przetargów procentowych – najwyższą stopę procentową, przy której oferty są realizowane;
- 56) „kredyt w banku centralnym” – jedną z operacji kredytowo-depozytowych oferowanych przez Eurosystem, w ramach której kontrahenci mogą zaciągać od Eurosystemu za pośrednictwem KBC kredyt overnight po ustalonej z góry stopie procentowej, z zastrzeżeniem przekazania wystarczającej ilości aktywów kwalifikowanych jako zabezpieczenia;
- 57) „stopa kredytu w banku centralnym” – stopę procentową stosowaną w odniesieniu do kredytu w banku centralnym;
- 58) „krajowy punkt swapowy” – wartość punktów swapowych, przy której zostaje wyczerpana całkowita pula środków przydzielana w ramach przetargu;
- 59) „aktywa rynkowe” – instrumenty dłużne przyjmowane do obrotu na rynku, spełniające kryteria kwalifikacji określone w części czwartej;
- 60) „termin zapadalności” – datę zakończenia operacji polityki pieniężnej Eurosystemu. W przypadku umowy repo lub swapa termin zapadalności odpowiada terminowi odkupu;
- 61) „państwo członkowskie” – państwo członkowskie Unii;
- 62) „multi cédulas” – instrument dłużny wyemitowany przez określony hiszpański podmiot specjalnego przeznaczenia (Fondo de Titulización de Activos, FTA), umożliwiający łączenie określonej liczby pojedynczych niewielkich cédulas (hiszpańskich zabezpieczonych obligacji) pochodzących od wielu różnych inicjatorów;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

- 63) „wielostronny bank rozwoju” – podmiot wskazany w art. 117 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w związku z czym ekspozycje wobec takiego podmiotu mają wagę ryzyka 0 %;
- 64) „aukcja o różnych stopach (aukcja amerykańska)” – aukcję, w której stopa procentowa przydzielonej kwoty płynności, cena lub wartość punktów swapowych równe są stopie procentowej, cenie lub wartości punktów swapowych podanych w poszczególnych ofertach;
- 65) „kupon wielostopniowy” – strukturę kuponu, w ramach której depozyt zabezpieczający (x) zwiększa się więcej niż jeden raz w trakcie okresu trwania aktywów według ustalonego wcześniej harmonogramu, w ustalonych z góry datach, zwykle w dacie wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego lub dacie płatności kuponu;
- 66) „krajowy bank centralny” (KBC) – krajowy bank centralny państwa członkowskiego, którego walutą jest euro;
- 67) „dzień operacyjny KBC” – każdy dzień, w którym dany KBC jest czynny na potrzeby prowadzenia operacji polityki pieniężnej Eurosystemu, w tym dni, w których – z powodu lokalnych lub regionalnych dni wolnych od pracy – nieczynne są oddziały takiego KBC;
- 68) „kraj grupy G-10 spoza EOG” – kraje, które uczestniczą w grupie G10, ale nie należą do EOG, tj. Stany Zjednoczone, Kanada, Japonia i Szwajcaria;
- 69) „przedsiębiorstwo niefinansowe” – przedsiębiorstwo niefinansowe w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 549/2013;
- 70) „aktywa nierynkowe” – dowolne aktywa z następujących: depozytów terminowych, należności kredytowych, RMBD;
- 71) „pozostałe zabezpieczone obligacje” – strukturyzowane zabezpieczone obligacje oraz *multi cédulas*;
- 72) „transakcja bezwarunkowa” – instrument stosowany przy przeprowadzaniu operacji otwartego rynku, w ramach którego Eurosystem kupuje lub sprzedaje kwalifikowane aktywa rynkowe w formie transakcji bezwarunkowych (kasowych i terminowych), w wyniku czego następuje pełne przeniesienie własności ze sprzedającego na kupującego, bez związanego z tym powrotnego przeniesienia własności na sprzedającego;
- 73) „system zabezpieczeń łącznych” – system zarządzania zabezpieczeniem KBC, w którym kontrahent otwiera w KBC rachunek łączny, służący do deponowania aktywów zabezpieczających operacje kredytowe Eurosystemu tego kontrahenta, w wyniku czego aktywa te są rejestrowane w taki sposób, iż poszczególne aktywa kwalifikowane nie są powiązane z określonymi operacjami kredytowymi Eurosystemu a kontrahent może w dowolnym momencie zamieniać aktywa kwalifikowane;
- 74) „publiczny rating kredytowy” – rating kredytowy, który: a) został wydany przez agencję ratingową zarejestrowaną w Unii i zaakceptowaną przez Eurosystem; oraz b) został ujawniony do wiadomości publicznej lub rozpowszechniony w ramach subskrypcji;
- (75) „podmiot sektora publicznego” – podmiot sklasyfikowany przez krajowy urząd statystyczny jako jednostka sektora publicznego na potrzeby rozporządzenia (UE) nr 549/2013;
- (76) „przetarg szybki” – procedurę przetargową, która jest zazwyczaj przeprowadzana w ciągu 105 minut od momentu ogłoszenia przetargu do potwierdzenia jego wyniku i która może być ograniczona do określonego kręgu kontrahentów, zgodnie z dodatkowymi informacjami zawartymi w części drugiej;
- 77) „umowa repo” – porozumienie, na mocy którego aktywa kwalifikowane sprzedaje się kupującemu bez zachowania własności przez sprzedającego, a jednocześnie sprzedający uzyskuje prawo i zobowiązanie do odkupu równoważnych aktywów po określonej cenie w przyszłym terminie lub na żądanie;
- 78) „termin odkupu” – datę, w której kupujący jest zobowiązany do odsprzedania sprzedającemu równoważnych aktywów na podstawie transakcji w ramach umowy repo;
- 79) „cena odkupu” – cenę, po której kupujący jest zobowiązany do odsprzedania sprzedającemu równoważnych aktywów na podstawie transakcji w ramach umowy repo. Cena odkupu równa się sumie ceny zakupu i narzutu obejmującego odsetki od kwoty płynnych środków udzielonej na okres zapadalności danej operacji;
- 80) „transakcja odwracalna” – instrument wykorzystywany w przeprowadzaniu operacji otwartego rynku oraz udostępnianiu kredytu w banku centralnym, w ramach którego KBC kupuje lub sprzedaje aktywa kwalifikowane na podstawie umów repo lub przeprowadza operacje kredytowe w formie zabezpieczonych pożyczek;

- 81) „rachunek powierniczy” – rachunek papierów wartościowych prowadzony przez międzynarodowy depozyt papierów wartościowych, depozyt papierów wartościowych lub KBC, na którym instytucje kredytowe mogą trzymać papiery wartościowe stanowiące aktywa kwalifikowane na potrzeby operacji kredytowych Eurosystemu;
- 82) „system rozrachunku papierów wartościowych” – system, który służy do przekazywania papierów wartościowych, nieodpłatnie (free of payment, FOP) lub za zapłatą (dostawa za płatność, DVP);
- 83) „data rozrachunku” – data, w której następuje rozrachunek transakcji;
- 84) „aukcja o jednej stopie (aukcja holenderska)” – aukcję, w której stopa procentowa przydzielonej kwoty płynności, cena lub wartość punktów swapowych stosowane do wszystkich realizowanych ofert są równe krańcowej stopie procentowej, cenie lub punktowi swapowemu;
- 85) „podmiot specjalnego przeznaczenia” – jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 66 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 86) „przetarg standardowy” – procedurę przetargową, którą zwykle przeprowadza się w ciągu 24 godzin od momentu ogłoszenia przetargu do potwierdzenia jego wyniku;
- 87) „operacja strukturalna” – kategorię operacji otwartego rynku przeprowadzanych przez Eurosystem w celu skorygowania strukturalnej pozycji Eurosystemu wobec sektora finansowego lub realizacji innych celów polityki pieniężnej określonych szerzej w części drugiej;
- 88) „strukturyzowane zabezpieczone obligacje” – zabezpieczone obligacje, z wyjątkiem *multi – cédulas*, które nie zostały wyemitowane zgodnie z wymogami określonymi w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE;
- 89) „punkt swapowy” – różnicę między kursem walutowym transakcji terminowej (forward) a kursem walutowym transakcji kasowej (spot) w ramach swapa walutowego. Punkty swapowe należy kwotować zgodnie ze standardowymi konwencjami rynkowymi;
- 90) „emisja ciągła” – emisję stanowiącą jedną serię wraz z inną wcześniejszą emisją;
- 91) „TARGET2” – system rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym dla euro, w którym płatności w euro są rozliczane w pieniądzu banku centralnego, podlegający postanowieniom wytycznych EBC/2012/27;
- 92) „procedura przetargowa” – procedurę, w której Eurosystem zasila rynek w płynność lub absorbuje ją z rynku poprzez zawieranie przez KBC transakcji na podstawie ofert przetargowych składanych przez kontrahentów po publicznym ogłoszeniu przetargu;
- 93) „data transakcji (T)” – datę zawarcia transakcji, tj. umowy w sprawie transakcji finansowej między dwoma kontrahentami. Data transakcji może zbiegać się z datą rozrachunku (rozrachunek tego samego dnia) lub ją poprzedzać o określoną liczbę dni operacyjnych (datę rozrachunku określa się jako T + przesunięcie rozrachunku w czasie);
- 94) „tradycyjne zabezpieczone obligacje” – zabezpieczone obligacje, z wyjątkiem zabezpieczonych obligacji typu Jumbo, które zostały wyemitowane zgodnie z wymogami określonymi w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE;
- 95) „agent trójstronny” – operatora systemu rozrachunku papierów wartościowych, który zawarł z KBC umowę, na mocy której taki operator świadczy określone usługi zarządzania zabezpieczeniami jako agent tego KBC;
- 96) „Unia” – Unię Europejską;
- 97) „redukcja wartości w wycenie” – procentowe obniżenie wartości rynkowej aktywów przekazywanych na zabezpieczenie na potrzeby operacji kredytowych Eurosystemu;
- 98) „obniżka wartości w wycenie” – procentowe obniżenie wartości rynkowej aktywów przekazywanych na zabezpieczenie na potrzeby operacji kredytowych Eurosystemu, stosowana przed zastosowaniem redukcji wartości w wycenie;
- 99) „przetarg procentowy” – procedurę przetargową, w ramach której konkurujący ze sobą uczestniczący kontrahenci składają oferty określające zarówno kwotę, na jaką chcą zawrzeć transakcję, jak i stopę procentową, punkt swapowy lub cenę, po jakich chcą zawrzeć transakcję z Eurosystemem, i w której oferty realizuje się kolejno według ich konkurencyjności, aż do wyczerpania pełnej oferowanej kwoty;
- 100) „kupon zerowy” – instrument dłużny pozbawiony okresowych płatności kuponowych.

CZĘŚĆ DRUGA

NARZĘDZIA, OPERACJE, INSTRUMENTY I PROCEDURY POLITYKI PIENIĘŻNEJ EUROSYSTEMU

Artykuł 3

Zasady implementacji polityki pieniężnej Eurosystemu

1. Narzędziami wykorzystywanymi przez Eurosystem do implementacji polityki pieniężnej są:
 - a) operacje otwartego rynku;
 - b) operacje kredytowo-depozytowe;
 - c) wymogi w zakresie rezerw obowiązkowych.
2. Wymogi w zakresie rezerw obowiązkowych określa rozporządzenia (WE) nr 2531/98 oraz rozporządzenie (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9). Niektóre elementy wymogów w zakresie rezerw obowiązkowych zostały przedstawione w załączniku I w celach informacyjnych.

Artykuł 4

Wybrane cechy operacji polityki pieniężnej Eurosystemu

Wybrane cechy operacji polityki pieniężnej Eurosystemu przedstawia tabela 1.

Tabela 1

Wybrane cechy operacji polityki pieniężnej Eurosystemu

Kategorie operacji polityki pieniężnej	Rodzaj instrumentu		Okres zapadalności	Częstotliwość	Procedura	
	Zasilanie w płynność	Absorpcja płynności				
Operacje otwartego rynku	Podstawowe operacje refinansujące	Transakcje odwrotne	—	Jeden tydzień	Tygodniowa	Standardowe procedury przetargowe
	Dłuższe operacje refinansujące	Transakcje odwrotne	—	Trzy miesiące (*)	Miesięczna (*)	Standardowe procedury przetargowe
	Operacje dostrajające	Transakcje odwrotne	Transakcje odwrotne	Nieznormalizowany	Nieznormalizowany	Procedury przetargowe
		Swapy walutowe	Swapy walutowe			Procedury bilateralne
			Przyjmowanie depozytów terminowych			
	Operacje strukturalne	Transakcje odwrotne	Transakcje odwrotne	Nieznormalizowany	Nieznormalizowany	Standardowe procedury przetargowe
		—	Emisja certyfikatów dłużnych EBC	Do 12 miesięcy	Nieznormalizowany	
Bezwarunkowy zakup		Bezwarunkowa sprzedaż	—	Nieznormalizowany	Procedury przetargowe Procedury bilateralne	

Kategorie operacji polityki pieniężnej		Rodzaj instrumentu		Okres zapadalności	Częstotliwość	Procedura
		Zasilanie w płynność	Absorpcja płynności			
Operacje kredytowo-depozytowe	Kredyt w banku centralnym	Transakcje odwrotne	—	Overnight	Dostęp wg uznania kontrahentów	
	Depozyt w banku centralnym	—	Depozyty	Overnight	Dostęp wg uznania kontrahentów	

(*) Z zastrzeżeniem art. 7 ust. 4.

TYTUŁ I

OPERACJE OTWARTEGO RYNKU

ROZDZIAŁ 1

Przegląd operacji otwartego rynku

Artykuł 5

Przegląd kategorii i instrumentów dotyczących operacji otwartego rynku

1. Eurosystem może przeprowadzać operacje otwartego rynku w celu sterowania stopami procentowymi, zarządzania płynnością na rynku finansowym i sygnalizowaniu nastawienia polityki pieniężnej.
2. W zależności od celu, jakiemu mają służyć, operacje otwartego rynku można podzielić na następujące kategorie:
 - a) podstawowe operacje refinansujące;
 - b) dłuższe operacje refinansujące;
 - c) operacje dostrajające;
 - d) operacje strukturalne.
3. Operacje otwartego rynku przeprowadza się przy użyciu następujących instrumentów:
 - a) transakcji odwracalnych;
 - b) swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej;
 - c) przyjmowania depozytów terminowych;
 - d) emisji certyfikatów dłużnych EBC;
 - e) transakcji bezwarunkowych.
4. W odniesieniu do kategorii operacji otwartego rynku wskazanych w ust. 2 zastosowanie mają następujące instrumenty, o których mowa w ust. 3:
 - a) podstawowe operacje refinansujące i dłuższe operacje refinansujące przeprowadza się wyłącznie za pomocą transakcji odwracalnych;

- b) operacje dostrajające mogą być przeprowadzane za pomocą:
 - (i) transakcji odwracalnych;
 - (ii) swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej;
 - (iii) przyjmowania depozytów terminowych;
 - c) operacje strukturalne mogą być przeprowadzane za pomocą:
 - (i) transakcji odwracalnych;
 - (ii) emisji certyfikatów dłużnych EBC;
 - (iii) transakcji bezwarunkowych.
5. Decyzje dotyczące inicjowania operacji otwartego rynku oraz określania warunków ich realizacji i stosowanych instrumentów podejmuje EBC.

ROZDZIAŁ 2

Kategorie operacji otwartego rynku

Artykuł 6

Podstawowe operacje refinansujące

1. Eurosystem przeprowadza podstawowe operacje refinansujące za pomocą transakcji odwracalnych.
2. Jeżeli chodzi o cechy operacyjne, podstawowe operacje refinansujące:
 - a) są operacjami zasilającymi w płynność;
 - b) są zwykle przeprowadzane w każdym tygodniu zgodnie z orientacyjnym kalendarzem regularnych operacji przetargowych Eurosystemu;
 - c) zasadniczo mają jednotygodniowy okres zapadalności, zgodnie z orientacyjnym kalendarzem regularnych operacji przetargowych Eurosystemu, z zastrzeżeniem wyjątku wskazanego w ust. 3;
 - d) są przeprowadzane w sposób zdecentralizowany przez KBC;
 - e) są przeprowadzane w trybie standardowych procedur przetargowych;
 - f) podlegają kryteriom kwalifikacji określonym w art. 55; kryteria te muszą być spełniane przez wszystkich kontrahentów składających oferty w ramach takich operacji;
 - g) wymagają złożenia zabezpieczenia w formie aktywów kwalifikowanych.
3. Zapadalność podstawowych operacji refinansujących może być różna w zależności od dni wolnych od pracy w poszczególnych państwach członkowskich, których walutą jest euro.
4. Rada Prezesów EBC podejmuje regularnie decyzje co do stóp procentowych stosowanych do podstawowych operacji refinansujących. Zmienione stopy procentowe obowiązują od początku nowego okresu utrzymywania rezerw obowiązkowych.
5. Z zastrzeżeniem ust. 4 Rada Prezesów EBC może zmieniać stopy procentowe stosowane do podstawowych operacji refinansujących w dowolnym momencie. Decyzja taka staje się skuteczna najwcześniej od następnego dnia operacyjnego Eurosystemu.
6. Podstawowe operacje refinansujące przeprowadza się w trybie przetargów kwotowych lub przetargów procentowych, zgodnie z decyzją Eurosystemu.

Artykuł 7

Dłuższe operacje refinansujące

1. Eurosystem przeprowadza dłuższe operacje refinansujące za pomocą transakcji odwracalnych w celu dostarczenia kontrahentom płynności o terminie zapadalności dłuższym niż w przypadku podstawowych operacji refinansujących.
2. Jeżeli chodzi o cechy operacyjne, dłuższe operacje refinansujące:
 - a) są operacjami odwracalnymi zasilającymi w płynność;
 - b) są przeprowadzane regularnie w każdym miesiącu, zgodnie z orientacyjnym kalendarzem regularnych operacji przetargowych Eurosystemu, z zastrzeżeniem wyjątku wskazanego w ust. 4;
 - c) zasadniczo mają trzymiesięczny okres zapadalności, zgodnie z orientacyjnym kalendarzem regularnych operacji przetargowych Eurosystemu, z zastrzeżeniem wyjątków wskazanych w ust. 3 i 4;
 - d) są przeprowadzane w sposób zdecentralizowany przez KBC;
 - e) są przeprowadzane w trybie standardowych procedur przetargowych;
 - f) podlegają kryteriom kwalifikacji określonym w art. 55; kryteria te muszą być spełniane przez wszystkich kontrahentów składających oferty w ramach takich operacji;
 - g) wymagają złożenia zabezpieczenia w formie aktywów kwalifikowanych.
3. Zapadalność dłuższych operacji refinansujących może być różna w zależności od dni wolnych od pracy w poszczególnych państwach członkowskich, których walutą jest euro.
4. Eurosystem może nieregularnie przeprowadzać dłuższe operacje refinansujące z zapadalnością inną niż trzymiesięczna. Operacje takie nie są ujmowane w orientacyjnym kalendarzu regularnych operacji przetargowych Eurosystemu.
5. Dłuższe operacje refinansujące o zapadalności dłuższej niż trzy miesiące przeprowadzane nieregularnie zgodnie z ust. 4 mogą zawierać klauzulę wcześniejszej spłaty. Taka klauzula wcześniejszej spłaty może ustanawiać możliwość lub obowiązek spłaty przez całości lub części kwot otrzymanych w ramach danej operacji. Klauzule obowiązkowej wcześniejszej spłaty muszą być oparte na wyraźnych i wcześniej zdefiniowanych podstawach. Daty, w jakich wcześniejsze spłaty stają się skuteczne Eurosystem ogłasza w momencie ogłoszenia operacji. W wyjątkowych okolicznościach Eurosystem może zawiesić wcześniejsze spłaty w konkretnych datach, m.in. z powodu dni wolnych od pracy w państwach członkowskich, których walutą jest euro.
6. Dłuższe operacje refinansujące przeprowadza się w trybie przetargów procentowych, chyba że Eurosystem podejmie decyzję o ich przeprowadzeniu w trybie przetargów kwotowych. W takim przypadku stopa mająca zastosowanie do przetargów kwotowych może być indeksowana do bazowej stopy referencyjnej (np. średniej stopy podstawowych operacji refinansujących) przez cały czas trwania operacji, z zastosowaniem spreadu lub bez stosowania spreadu.

Artykuł 8

Operacje dostrajające

1. Eurosystem może przeprowadzać operacje dostrajające za pomocą transakcji odwracalnych, swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej lub przyjmowania depozytów terminowych, w szczególności w celu złagodzenia wahań płynności na rynku;
2. Jeżeli chodzi o cechy operacyjne, operacje dostrajające:
 - a) mogą być przeprowadzane jako operacje zasilające w płynność lub absorbujące płynność;
 - b) mają zasadniczo nieznormalizowane częstotliwość i zapadalność;
 - c) są zazwyczaj przeprowadzane w trybie przetargów szybkich, chyba że – w związku ze szczególnymi względami polityki pieniężnej lub w reakcji na warunki rynkowe – Eurosystem zdecyduje o przeprowadzeniu konkretnej operacji dostrajającej w innym trybie (standardowej procedury przetargowej lub procedury dwustronnej);

- d) są przeprowadzane w sposób zdecentralizowany przez KBC, zastrzeżeniem art. 45 ust. 3;
 - e) podlegają kryteriom kwalifikacji kontrahentów określonym w części trzeciej, w zależności od:
 - (i) rodzaju instrumentu zastosowanego do przeprowadzenia operacji dostrajających; oraz
 - (ii) procedury zastosowanej do przeprowadzenia operacji dostrajających;
 - f) jeżeli są przeprowadzane za pomocą transakcji odwracalnych, wymagają złożenia zabezpieczenia w formie aktywów kwalifikowanych.
3. EBC może przeprowadzać operacje dostrajające w dowolnym dniu operacyjnym Eurosystemu w celu przeciwdziałania nierównowagom płynności w okresie utrzymywania rezerwy obowiązkowej. Jeżeli dzień transakcji, dzień rozrachunku i dzień płatności nie są dniami operacyjnymi KBC, dany KBC nie ma obowiązku przeprowadzania takich operacji.
4. Eurosystem zachowuje duży stopień elastyczności, jeżeli chodzi o wybór procedur i cech operacyjnych przy realizacji operacji dostrajających, co umożliwia reagowanie na zmiany warunków rynkowych.

Artykuł 9

Operacje strukturalne

1. W celu korygowania strukturalnej pozycji Eurosystemu wobec sektora finansowego lub realizacji innych celów polityki pieniężnej Eurosystem może przeprowadzać operacje strukturalne za pomocą transakcji odwracalnych, emisji certyfikatów dłużnych EBC lub transakcji bezwarunkowych.
2. Jeżeli chodzi o cechy operacyjne, operacje strukturalne:
 - a) są operacjami zasilającymi w płynność lub operacjami absorbującymi płynność;
 - b) mają nieznormalizowane częstotliwość i zapadalność;
 - c) w zależności od rodzaju instrumentu zastosowanego do przeprowadzenia operacji strukturalnej – są przeprowadzane w trybie procedur przetargowych lub procedur bilateralnych;
 - d) są przeprowadzane w sposób zdecentralizowany przez KBC;
 - e) podlegają kryteriom kwalifikacji kontrahentów określonym w części trzeciej, w zależności od: (i) rodzaju instrumentu zastosowanego do przeprowadzenia operacji strukturalnej; (ii) procedury zastosowanej do tego rodzaju instrumentu;
 - f) z wyjątkiem zakupów bezwarunkowych, zasilające w płynność operacje strukturalne wymagają złożenia zabezpieczenia w formie aktywów kwalifikowanych.
3. Eurosystem zachowuje duży stopień elastyczności jeżeli chodzi o wybór procedur i cech operacyjnych przy realizacji operacji strukturalnych, co umożliwia reagowanie na zmiany warunków rynkowych i inne zmiany strukturalne.

ROZDZIAŁ 3

Instrumenty operacji otwartego rynku

Artykuł 10

Transakcje odwracalne

1. Transakcje odwracalne są szczególnymi instrumentami służącymi do przeprowadzania operacji otwartego rynku, w ramach których – w zależności od stosowanych postanowień umownych lub normatywnych – dany KBC kupuje lub sprzedaje aktywa kwalifikowane na podstawie umowy repo lub przeprowadza operacje kredytowe w formie zabezpieczonych pożyczek.

2. Umowy repo i zabezpieczone pożyczki muszą być zgodne z dodatkowymi wymogami określonymi w odniesieniu do tych instrumentów w części siódmej.
3. Zasilające w płynność transakcje odwracalne wymagają złożenia zabezpieczenia w formie aktywów kwalifikowanych, zgodnie z postanowieniami części czwartej.
4. Cechy operacyjne transakcji odwracalnych są uzależnione od kategorii operacji otwartego rynku, do której są wykorzystywane.
5. Absorbujące płynność transakcje odwracalne bazują na aktywach przekazanych przez Eurosystem. Kryteria kwalifikacji tych aktywów są identyczne jak kryteria stosowane do aktywów kwalifikowanych wykorzystywanych w zasilających w płynność transakcjach odwracalnych, zgodnie z częścią czwartą. W absorbujących płynność transakcjach odwracalnych nie stosuje się redukcji wartości w wycenie.

Artykuł 11

Swapy walutowe na potrzeby polityki pieniężnej

1. Swapy walutowe na potrzeby polityki pieniężnej obejmują równoczesne transakcje kasowe i terminowe w euro wobec waluty obcej.
2. Swapy walutowe na potrzeby polityki pieniężnej muszą być zgodne z dodatkowymi wymogami określonymi w odniesieniu do tych instrumentów w części siódmej.
3. W braku odmiennej decyzji Rady Prezesów EBC operacje Eurosystemu dotyczą wyłącznie walut znajdujących się w powszechnym obrocie i są zgodne z normalną praktyką rynkową.
4. W każdym swapie walutowym na potrzeby polityki pieniężnej Eurosystem i kontrahenci uzgadniają punkty swapowe transakcji, kwotowane zgodnie ze standardowymi konwencjami rynkowymi. Sposób ustalania kursów swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej określa tabela 2.
5. Jeżeli chodzi o cechy operacyjne, swapy walutowe na potrzeby polityki pieniężnej:
 - a) mogą być przeprowadzane jako operacje zasilające w płynność lub operacje absorbujące płynność;
 - b) mają nieznormalizowaną częstotliwość i zapadalność;
 - c) są przeprowadzane w trybie przetargów szybkich lub procedur bilateralnych, chyba że – w związku ze szczególnymi względami polityki pieniężnej lub w reakcji na warunki rynkowe – Eurosystem zdecyduje o przeprowadzeniu konkretnej operacji w innym trybie (standardowej procedury przetargowej);
 - d) są przeprowadzane w sposób zdecentralizowany przez KBC, zastrzeżeniem art. 45 ust. 3.
6. W zależności od procedury mającej zastosowanie do danej operacji kontrahenci uczestniczący w swapach walutowych na potrzeby polityki pieniężnej podlegają kryteriom kwalifikacji określonym w części trzeciej.

Tabela 2

Sposób ustalania kursów swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej

S = kurs kasowy (w dacie transakcji swapa walutowego) między euro (EUR) i walutą obcą ABC

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

FM = kurs terminowy między euro i walutą obcą ABC w dacie odkupu swapa (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

ΔM = punkty terminowe między euro i ABC w dacie odkupu swapa (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

N(.) = wartość kasowa waluty; N(.)_M to wartość terminowa waluty:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \text{ lub } N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \text{ lub } N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

Artykuł 12

Przyjmowanie depozytów terminowych

1. Eurosystem oferuje kontrahentom możliwość składania depozytów terminowych na rachunkach w ich rodzimych KBC.
2. Depozyty przyjmowane od kontrahentów są depozytami terminowymi, do których stosuje się stałe oprocentowanie.
3. Stopa procentowa stosowana do depozytów terminowych może być stopą: a) dodatnią; b) równą zero procent; c) ujemną.
4. Stopa procentowa stosowana do depozytów terminowych jest prostą stopą procentową opartą na konwencji „dni faktyczne/360”. Odsetki wypłaca się w dacie zapadalności depozytu. W przypadku ujemnej stopy procentowej jej zastosowanie do depozytu terminowego oznacza obowiązek dokonania przez deponenta zapłaty na rzecz właściwego KBC, włączając prawo tego KBC do dokonania stosownego obciążenia rachunku kontrahenta. KBC nie mają obowiązku ustanawiania zabezpieczenia w odniesieniu do depozytów terminowych.
5. Depozyty terminowe składa się na rachunkach prowadzonych w rodzimych KBC, również wtedy gdy operacje takie mają być przeprowadzane przez EBC w sposób scentralizowany na podstawie art. 45 ust. 3.
6. Jeżeli chodzi o cechy operacyjne, przyjmowanie depozytów terminowych:
 - a) jest przeprowadzane w celu absorpcji płynności;
 - b) może być przeprowadzane na podstawie ogłoszonego wcześniej harmonogramu operacji z określoną z góry częstotliwością i zapadalnością, lub też *ad hoc* – w reakcji na zmiany warunków płynności, np. przyjmowanie depozytów terminowych może być przeprowadzane w ostatnim dniu okresu utrzymywania rezerw obowiązkowych w celu przeciwdziałania nierównowagom płynności nagromadzonym od rozstrzygnięcia ostatniej podstawowej operacji refinansowej;
 - c) jest przeprowadzane w trybie przetargów szybkich, chyba że – w związku ze szczególnymi względami polityki pieniężnej lub w reakcji na warunki rynkowe – EBC zdecyduje o przeprowadzeniu konkretnej operacji w innym trybie (procedury bilateralnej lub standardowej procedury przetargowej);
 - d) jest przeprowadzane w sposób zdecentralizowany przez KBC, zastrzeżeniem art. 45 ust. 3.
7. W zależności od procedury mającej zastosowanie do danej operacji kontrahenci uczestniczący w przyjmowaniu depozytów terminowych podlegają kryteriom kwalifikacji określonym w części trzeciej.

Artykuł 13

Emisja certyfikatów dłużnych EBC

1. Certyfikat dłużny EBC stanowi zobowiązanie dłużne EBC wobec posiadacza certyfikatu.

2. Certyfikaty dłużne EBC emituje się i utrzymuje w formie zapisów księgowych w depozytach papierów wartościowych w państwach członkowskich, których walutą jest euro.
3. EBC nie nakłada ograniczeń co do zbywalności certyfikatów dłużnych EBC.
4. EBC może emitować certyfikaty dłużne EBC:
 - a) po cenie emisyjnej z dyskontem, która jest niższa niż cena nominalna; lub
 - b) po cenie powyżej ceny nominalnej;

których wykup następuje w terminie zapadalności po cenie nominalnej.

Różnica pomiędzy ceną emisyjną a ceną nominalną (wykupu) jest równa odsetkom narosłym od ceny emisyjnej według uzgodnionej stopy oprocentowania w okresie zapadalności certyfikatu. Stosowana stopa procentowa jest prostą stopą procentową, opartą na konwencji „dni faktyczne/360”. Cenę emisyjną oblicza się zgodnie z tabelą 3.

Tabela 3

Emisja certyfikatów dłużnych EBC

$$\text{Cena emisyjna wynosi: } P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_t \times D}{36,000}}$$

gdzie:

N = wartość nominalna certyfikatu dłużnego EBC

r_t = stopa oprocentowania (w %)

D = zapadalność certyfikatu dłużnego EBC (w dniach)

P_T = cena emisyjna certyfikatu dłużnego EBC

5. Jeżeli chodzi o cechy operacyjne, certyfikaty dłużne EBC:
 - a) są emitowane jako operacje otwartego rynku absorbujące płynność;
 - b) mogą być emitowane z częstotliwością regularną lub nieregularną;
 - c) mają termin zapadalności poniżej dwunastu miesięcy;
 - d) są emitowane w trybie standardowych procedur przetargowych;
 - e) ich przetargi i rozrachunek przeprowadzają w sposób zdecentralizowany KBC.
6. Kontrahenci uczestniczący w standardowych procedurach przetargowych na emisję certyfikatów dłużnych EBC podlegają kryteriom kwalifikacji określonym w części trzeciej.

Artykuł 14

Transakcje bezwarunkowe

1. Zawarcie transakcji bezwarunkowej powoduje pełne przeniesienie własności ze sprzedającego na kupującego bez związanego z tym powrotnego przeniesienia własności na sprzedającego.

2. Przy realizacji transakcji bezwarunkowych i kalkulacji cen Eurosystem działa zgodnie z konwencją rynkową najczęściej stosowaną do instrumentów dłużnych wykorzystanych w danej transakcji.
3. Jeżeli chodzi o cechy operacyjne, transakcje bezwarunkowe:
 - a) mogą być przeprowadzane jako operacje zasilające w płynność (bezwarunkowy zakup) lub operacje absorbujące płynność (bezwarunkowa sprzedaż);
 - b) mają nieznormalizowaną częstotliwość;
 - c) są przeprowadzane w trybie procedur bilateralnych, chyba że EBC zdecyduje o przeprowadzeniu konkretnej operacji w trybie przetargu szybkiego lub standardowej procedury przetargowej;
 - d) są przeprowadzane w sposób zdecentralizowany przez KBC, z zastrzeżeniem art. 45 ust. 3;(e) opierają się wyłącznie na kwalifikowanych aktywach rynkowych, zgodnie z częścią czwartą.
4. Kontrahenci uczestniczący w transakcjach bezwarunkowych podlegają kryteriom kwalifikacji określonym w części trzeciej.

Artykuł 15

Obowiązki w zakresie zabezpieczenia i rozrachunku transakcji odwracalnych i swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej

1. W odniesieniu do zasilających w płynność transakcji odwracalnych oraz zasilających w płynność swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej kontrahenci mają obowiązek:
 - a) dostarczenia wystarczającej ilości aktywów kwalifikowanych w przypadku transakcji odwracalnych, lub odpowiedniej ilości waluty obcej w przypadku swapów walutowych, w celu umożliwienia rozrachunku w dniu rozrachunku;
 - b) zapewnienia odpowiedniego zabezpieczenia operacji aż do jej zapadalności;
 - c) kiedy ma to zastosowanie w odniesieniu do lit. b) – zapewnić odpowiednie zabezpieczenie poprzez powiązane wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego, w formie odpowiedniej ilości kwalifikowanych aktywów bądź środków pieniężnych.
2. W odniesieniu do absorbujących płynność transakcji odwracalnych oraz absorbujących płynność swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej, kontrahenci mają obowiązek:
 - a) przekazania wystarczającej ilości środków pieniężnych na rozrachunek kwot przyznanych im w danej operacji absorbującej płynność;
 - b) zapewnienia odpowiedniego zabezpieczenia operacji aż do jej zapadalności;
 - c) kiedy ma to zastosowanie w odniesieniu do lit. (b) – zapewnienia odpowiedniego zabezpieczenia poprzez powiązane wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego, w formie odpowiedniej ilości kwalifikowanych aktywów bądź środków pieniężnych.
3. Niewypełnianie obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, podlega sankcjom na podstawie art. 154–157.

Artykuł 16

Obowiązki w zakresie rozrachunku bezwarunkowych transakcji zakupu i sprzedaży, przyjmowania depozytów terminowych i emisji certyfikatów dłużnych EBC

1. W operacjach rynku otwartego przeprowadzanych w formie bezwarunkowych transakcji zakupu i sprzedaży, przyjmowania depozytów terminowych oraz emisji certyfikatów dłużnych EBC kontrahenci przekazują odpowiednie ilości aktywów kwalifikowanych lub środków pieniężnych do dokonania rozrachunku kwoty uzgodnionej w ramach transakcji.
2. Niewypełnianie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, podlega sankcjom na podstawie art. 154–157.

TYTUŁ II

OPERACJE KREDYTOWO-DEPOZYTOWE*Artykuł 17***Operacje kredytowo-depozytowe**

1. KBC udzielają dostępu do operacji kredytowo-depozytowych oferowanych przez Eurosystem na wniosek kontrahentów.
2. Operacje kredytowo-depozytowe obejmują następujące kategorie:
 - a) kredyt w banku centralnym;
 - b) depozyt w banku centralnym.
3. Warunki operacji kredytowo-depozytowych są identyczne we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro.
4. KBC udzielają dostępu do operacji kredytowo-depozytowych wyłącznie zgodnie z celami EBC i ogólnymi przesłankami polityki pieniężnej.
5. EBC może w dowolnym momencie modyfikować warunki operacji kredytowo-depozytowych albo te operacje zawieszać.
6. Rada Prezesów EBC podejmuje regularnie decyzje co do stóp procentowych stosowanych do operacji kredytowo-depozytowych. Zmienione stopy procentowe zaczynają obowiązywać od rozpoczęcia nowego okresu utrzymywania rezerwy, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9). EBC publikuje kalendarz okresów utrzymywania rezerwy co najmniej trzy miesiące przed początkiem roku kalendarzowego.
7. Z zastrzeżeniem ust. 6 Rada Prezesów EBC może zmieniać stopy procentowe stosowane do operacji kredytowo-depozytowych w dowolnym momencie. Decyzja taka staje się skuteczna najwcześniej od następnego dnia operacyjnego Eurosystemu.

ROZDZIAŁ I

Kredyt w banku centralnym*Artykuł 18***Cechy kredytu w banku centralnym**

1. Kontrahenci mogą korzystać z kredytu w banku centralnym w celu pozyskania płynności overnight od Eurosystemu za pośrednictwem transakcji odwracalnej z rodzimym KBC po określonej wcześniej stopie procentowej, przekazując aktywa kwalifikowane jako zabezpieczenie.
2. KBC udostępniają płynność w ramach kredytu w banku centralnym za pomocą umów repo lub zabezpieczonych pożyczek na podstawie mających zastosowanie postanowień umownych lub normatywnych danego KBC.
3. Ilość płynności dostarczanej w ramach kredytu w banku centralnym nie jest ograniczona, z zastrzeżeniem wymogu ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia zgodnie z ust. 4.
4. Kontrahenci mają obowiązek przedstawienia wystarczającej ilości aktywów kwalifikowanych jako zabezpieczenia przed wykorzystaniem kredytu w banku centralnym. Aktywa te powinny być zostać albo wcześniej złożone w odpowiednim KBC, albo dostarczone wraz z wnioskiem o udzielenie dostępu do kredytu w banku centralnym.

*Artykuł 19***Warunki dostępu do kredytu w banku centralnym**

1. Z kredytu w banku centralnym mogą korzystać instytucje spełniające kryteria kwalifikacji określone w art. 55 oraz mające dostęp do rachunku prowadzonego przez KBC, na którym można przeprowadzić rozrachunek transakcji, w szczególności w systemie TARGET2.
2. Dostęp do kredytu w banku centralnym udzielany jest wyłącznie w dniach, w których działalność prowadzi system TARGET2. W dniach, kiedy nie działają systemy rozrachunku papierów wartościowych, dostępu do kredytu w banku centralnym udziela się na podstawie aktywów kwalifikowanych złożonych wcześniej w KBC.

3. Jeżeli – z powodu ogólnokrajowych lub regionalnych dni wolnych od pracy – w określone dni operacyjne Eurosystemu dany KBC lub któryś z jego oddziałów nie jest czynny na potrzeby prowadzenia operacji polityki pieniężnej, rodzimy KBC powiadamia swoich kontrahentów z wyprzedzeniem o rozwiązaniach umożliwiającym dostęp do kredytu w banku centralnym w ciągu takiego dnia wolnego od pracy.
4. Dostępu do kredytu w banku centralnym można udzielić albo na wniosek kontrahenta, albo automatycznie, zgodnie z, odpowiednio, ust. 5 i 6.
5. Kontrahent może wystąpić do swojego rodzimego KBC z wnioskiem o udzielenie dostępu do kredytu w banku centralnym. Wnioski otrzymane przez rodzimy KBC nie później niż 15 minut po czasie zamknięcia systemu TARGET2 KBC przetwarza tego samego dnia w TARGET2. Termin składania wniosków o udostępnienie kredytu w banku centralnym jest przedłużony o 15 minut w ostatnim dniu operacyjnym Eurosystemu danego okresu utrzymywania rezerwy. Wniosek o udostępnienie kredytu w banku centralnym określa kwotę zapotrzebowania na kredyt. Kontrahent dostarcza odpowiednią ilość aktywów kwalifikowanych jako zabezpieczenie transakcji, chyba że aktywa takie zostały już wcześniej złożone przez kontrahenta w rodzimym KBC zgodnie z art. 18 ust. 4.
6. Na koniec każdego dnia operacyjnego ujemne saldo na rachunku rozrachunkowym kontrahenta prowadzonym przez rodzimy KBC, pozostające po sfinalizowaniu procedur kontrolnych na koniec dnia, automatycznie uznaje się za wniosek o udzielenie kredytu w banku centralnym. Spełnienie wymogu zawartego w art. 18 ust. 4 wymaga złożenia przez kontrahenta w rodzimym KBC odpowiedniej ilości aktywów kwalifikowanych jako zabezpieczenia transakcji przed wystąpieniem takiego automatycznego wniosku. Niespełnienie tego warunku dostępu podlega sankcjom zgodnie z art. 154–157.

Artykuł 20

Termin zapadalności i oprocentowanie kredytu w banku centralnym

1. Terminem zapadalności kredytu w banku centralnym jest następny dzień operacyjny (overnight). W przypadku kontrahentów uczestniczących bezpośrednio w systemie TARGET2 kredyt podlega spłacie następnego dnia, w którym działają: a) system TARGET2; oraz b) odpowiedni system rozrachunku papierów wartościowych – w godzinach otwarcia tych systemów.
2. Eurosystem ogłasza oprocentowanie kredytu w banku centralnym z wyprzedzeniem; oprocentowanie to oblicza się jako prostą stopę procentową, opartą na konwencji „dni faktyczne/360”. Stopę procentową stosowaną do kredytu w banku centralnym nazywa się stopą kredytu w banku centralnym.
3. Odsetki od kredytu w banku centralnym są płatne razem ze spłatami kredytu.

ROZDZIAŁ 2

Depozyt w banku centralnym

Artykuł 21

Cechy depozytu w banku centralnym

1. Kontrahenci mogą korzystać z depozytu w banku centralnym w celu składania w Eurosystemie za pośrednictwem KBC depozytów overnight, oprocentowanych według wcześniej ustalonej stopy.
2. Stopa procentowa stosowana do depozytu w banku centralnym może być stopą: a) dodatnią; b) równą zero procent; c) ujemną.
3. KBC nie mają obowiązku ustanawiania zabezpieczenia w odniesieniu do depozytu w banku centralnym.
4. Nie ma ograniczeń co do wielkości depozytu w banku centralnym, jaki może złożyć kontrahent.

Artykuł 22

Warunki dostępu do depozytu w banku centralnym

1. Z depozytu w banku centralnym mogą korzystać instytucje spełniające kryteria kwalifikacji określone w art. 55 oraz mające dostęp do rachunku prowadzonego przez KBC, na którym można przeprowadzić rozrachunek transakcji, w szczególności w systemie TARGET2. Dostęp do depozytu w banku centralnym udzielany jest wyłącznie w dniach, w których działalność prowadzi system TARGET2.

2. W celu uzyskania dostępu do depozytu w banku centralnym kontrahent składa odpowiedni wniosek w rodzimym KBC. Wnioski otrzymane nie później niż 15 minut po czasie zamknięcia systemu TARGET2 rodzimy KBC przetwarza tego samego dnia w TARGET2. Termin składania wniosków o udostępnienie depozytu w banku centralnym jest przedłużony o 15 minut w ostatnim dniu operacyjnym Eurosystemu danego okresu utrzymywania rezerwy. We wniosku należy podać wielkość depozytu.

3. Z powodu istnienia różnic w strukturze rachunków w poszczególnych KBC mogą one – po uzyskaniu uprzedniej zgody EBC – stosować warunki dostępu odmienne od określonych w niniejszym artykule. KBC informują kontrahentów o takich odstępstwach od warunków dostępu określonych w niniejszym artykule.

Artykuł 23

Termin zapadalności i oprocentowanie depozytu w banku centralnym

1. Terminem zapadalności depozytów w banku centralnym jest następny dzień operacyjny (overnight). W przypadku kontrahentów uczestniczących bezpośrednio w systemie TARGET2 terminem zapadalności depozytów w banku centralnym jest chwila otwarcia tego systemu w następnym dniu jego działalności.

2. Eurosystem ogłasza oprocentowanie depozytu w banku centralnym z wyprzedzeniem; oprocentowanie to oblicza się jako prostą stopę procentową, opartą na konwencji „dni faktyczne/360”.

3. Odsetki od depozytu płatne są w dacie jego zapadalności. W przypadku ujemnej stopy procentowej jej zastosowanie do depozytu w banku centralnym oznacza obowiązek dokonania przez deponenta zapłaty na rzecz rodzimego KBC, włączając prawo tego KBC do dokonania stosownego obciążenia rachunku kontrahenta.

TYTUŁ III

PROCEDURY OPERACJI POLITYKI PIENIĘŻNEJ EUROSYSTEMU

ROZDZIAŁ 1

Procedury przetargowe i procedury bilateralne operacji otwartego rynku Eurosystemu

Artykuł 24

Rodzaje procedur operacji otwartego rynku

Operacje otwartego rynku przeprowadza się za pomocą procedur przetargowych lub procedur bilateralnych.

Sekcja 1

Procedury przetargowe

Artykuł 25

Przegląd procedur przetargowych

1. Procedury przetargowe przeprowadza się w sześciu etapach operacyjnych określonych w tabeli 4.

Tabela 4

Etapy operacyjne procedur przetargowych

Etap 1 Ogłoszenie o przetargu

- a) Ogłoszenie przez EBC za pośrednictwem ogólnodostępnych serwisów agencyjnych i na stronie internetowej EBC
- b) Ogłoszenie przez KBC za pośrednictwem krajowych serwisów agencyjnych i bezpośrednie powiadomienie poszczególnych kontrahentów (o ile okaże się to konieczne)

Etap 2 Przygotowanie i złożenie ofert przez kontrahentów

Etap 3 Zestawienie ofert przez Eurosystem

Etap 4 Rozstrzygnięcie przetargu i ogłoszenie wyników

- a) Decyzja EBC dotycząca rozstrzygnięcia przetargu
- b) Ogłoszenie wyników przetargu za pośrednictwem ogólnodostępnych serwisów agencji i na stronie internetowej EBC

Etap 5 Potwierdzenie indywidualnych wyników przetargu

Etap 6 Rozrachunek transakcji

2. Procedury przetargowe przeprowadza się w formie standardowych procedur przetargowych lub przetargów szybkich. Cechy operacyjne przetargów standardowych i szybkich są identyczne, z wyjątkiem ram czasowych (tabele 5 i 6) i grup kontrahentów.

Tabela 5

Orientacyjne ramy czasowe etapów operacyjnych standardowych procedur przetargowych (czas środkowoeuropejski ⁽¹⁾)

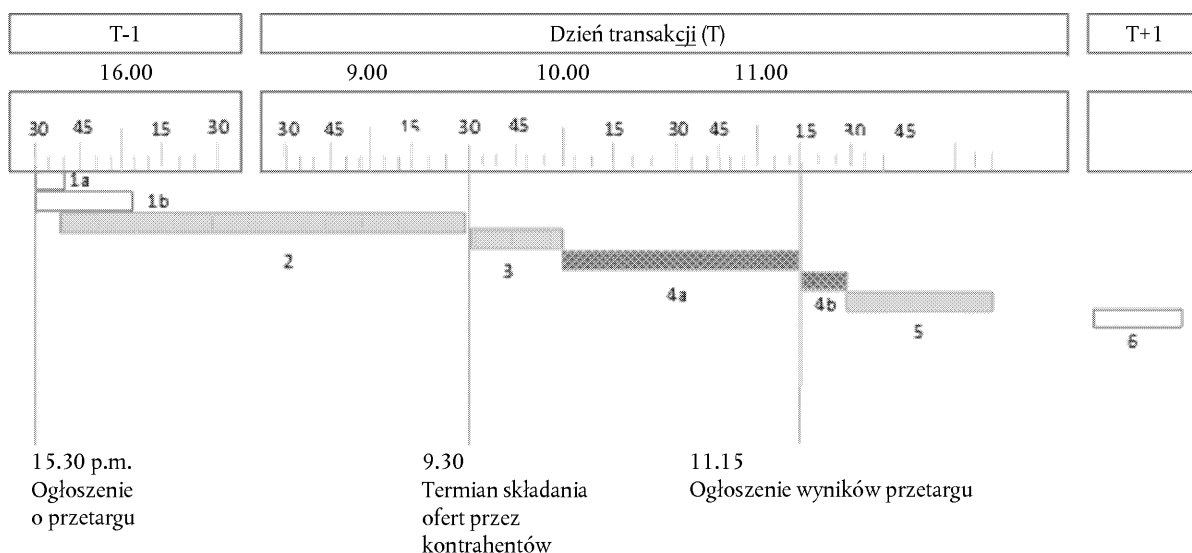
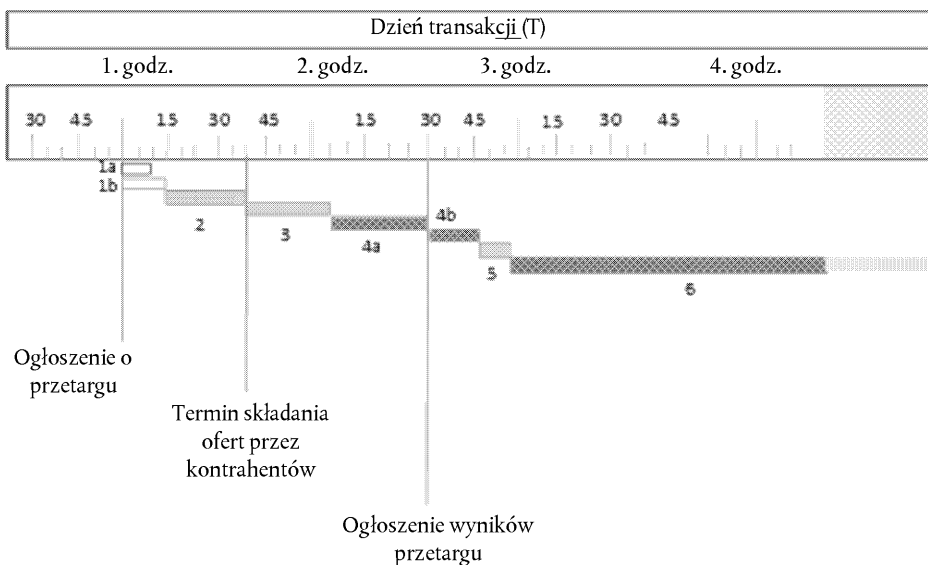

Tabela 6

Orientacyjne ramy czasowe etapów operacyjnych standardowych procedur przetargowych (czas środkowoeuropejski)

⁽¹⁾ Czas środkowoeuropejski (CET) uwzględnia zmianę na czas letni środkowoeuropejski (Central European Summer Time).

3. Eurosystem może przeprowadzać przetargi kwotowe albo przetargi procentowe.

Artykuł 26

Standardowe procedury przetargowe

1. Eurosystem stosuje standardowe procedury przetargowe do przeprowadzania: a) podstawowych operacji refinansujących; b) dłuższych operacji refinansujących; c) specyficznych operacji strukturalnych, tj. odwracalnych operacji strukturalnych i emisji certyfikatów dłużnych EBC.
2. W związku ze szczególnymi względami polityki pieniężnej lub w reakcji na warunki rynkowe standardowe procedury przetargowe mogą być także stosowane przez Eurosystem do przeprowadzania operacji dostrajających i operacji strukturalnych wykonywanych w formie transakcji bezwarunkowych.
3. W przypadku standardowych procedur przetargowych, zasadniczo: a) czas od ogłoszenia przetargu do potwierdzenia jego wyniku wynosi maksymalnie 24 godziny; oraz b) czas między ostatecznym terminem składania ofert i ogłoszeniem wyniku przetargu wynosi ok. dwóch godzin.
4. W razie potrzeby EBC może podjąć decyzję o zmianie ram czasowych poszczególnych operacji.

Artykuł 27

Szybkie procedury przetargowe

1. Zasadniczo Eurosystem wykorzystuje szybkie procedury przetargowe do przeprowadzania operacji dostrajających, ale w związku ze szczególnymi względami polityki pieniężnej lub w reakcji na warunki rynkowe może je także wykorzystywać do przeprowadzania operacji strukturalnych wykonywanych w formie transakcji bezwarunkowych.
2. Szybkie procedury przetargowe przeprowadza się w ciągu 105 minut od ogłoszenia procedury przetargowej, przy czym potwierdzenie następuje niezwłocznie po ogłoszeniu wyników przetargu.
3. W razie potrzeby EBC może podjąć decyzję o zmianie ram czasowych poszczególnych operacji.
4. Do udziału w szybkich procedurach przetargowych Eurosystem może wybrać ograniczoną liczbę kontrahentów, zgodnie z kryteriami i procedurami określonymi w art. 57.

Artykuł 28

Przeprowadzanie standardowych procedur przetargowych dotyczących podstawowych operacji refinansujących i regularnych dłuższych operacji refinansujących zgodnie z kalendarzem przetargów

1. Procedury przetargowe dotyczące podstawowych operacji refinansujących i regularnych dłuższych operacji refinansujących przeprowadza się zgodnie z orientacyjnym kalendarzem regularnych operacji przetargowych Eurosystemu.
2. Orientacyjny kalendarz regularnych operacji przetargowych Eurosystemu publikuje się na stronach internetowych EBC i KBC przynajmniej trzy miesiące przed rozpoczęciem roku kalendarzowego, którego kalendarz dotyczy.
3. Orientacyjne dni przeprowadzania podstawowych operacji refinansujących i regularnych dłuższych operacji refinansujących wskazano w tabeli 7.

Tabela 7

Dni przeprowadzania podstawowych operacji refinansujących i regularnych dłuższych operacji refinansujących

Kategoria operacji otwartego rynku	Zwykły dzień przeprowadzania operacji (T)
Podstawowe operacje refinansujące	Każdy wtorek (*)
Regularne dłuższe operacje refinansujące	Ostatnia środa każdego miesiąca kalendarzowego (**)

(*) W przypadku dni wolnych od pracy możliwe jest zaplanowanie operacji na inny dzień.

(**) Z powodu świąt Bożego Narodzenia operacja grudniowa jest zwykle przyspieszona o jeden tydzień i przeprowadzana w poprzednią środę miesiąca.

*Artykuł 29***Przeprowadzanie procedur przetargowych na potrzeby operacji dostrajających i operacji strukturalnych bez kalendarza operacji przetargowych**

1. Nie określa się z góry kalendarza operacji dostrajających. EBC może zdecydować o ich przeprowadzeniu w dowolnym dniu operacyjnym Eurosystemu. W operacjach takich uczestniczą wyłącznie KBC, w których dzień transakcji, dzień rozrachunku i dzień płatności przypadają w dni operacyjne KBC.
2. Nie określa się z góry kalendarza operacji strukturalnych przeprowadzanych w trybie standardowych procedur przetargowych. Zwykle jednak ich przeprowadzenie i rozrachunek mają miejsce w dniach, które są dniami operacyjnymi KBC we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro.

Sekcja 2

Etapy operacyjne procedur przetargowych

Podsekcja 1

Ogłaszanie procedur przetargowych*Artykuł 30***Ogłaszanie standardowych i szybkich procedur przetargowych**

1. Standardowe procedury przetargowe EBC ogłasza z wyprzedzeniem, za pośrednictwem serwisów agencyjnych oraz na stronie internetowej EBC. Ponadto KBC mogą ogłaszać standardowe procedury przetargowe za pośrednictwem krajowych serwisów agencyjnych oraz, w razie potrzeby, bezpośrednio kontrahentom.
2. Szybkie procedury przetargowe EBC może ogłaszać z wyprzedzeniem, za pośrednictwem serwisów agencyjnych oraz na stronie internetowej EBC. W przypadku szybkich procedur przetargowych, które zostały ogłoszone z wyprzedzeniem, KBC może, w razie potrzeby, kontaktować się bezpośrednio z wybranymi kontrahentami. W przypadku szybkich procedur przetargowych, które nie zostały ogłoszone z wyprzedzeniem, KBC kontaktują się bezpośrednio z wybranymi kontrahentami.
3. Ogłoszenie o przetargu stanowi zaproszenie do składania przez kontrahentów prawnie wiążących ofert. Ogłoszenie nie stanowi oferty EBC lub KBC.
4. Informacje, jakie należy uwzględnić w ogłoszeniu o procedurze przetargowej, zostały określone w załączniku II.
5. W celu skorygowania błędu w ogłoszeniu o przetargu EBC ma prawo do podejmowania działań, które uzna za stosowne, w tym do odwołania lub przerwania przetargu w trakcie realizacji.

Podsekcja 2

Przygotowanie i składanie ofert przez kontrahentów*Artykuł 31***Forma i miejsce składania ofert**

1. Kontrahenci składają oferty w swoich rodzimych KBC. Oferty danej instytucji mogą być składane w jej rodzimym KBC tylko przez jedną jednostkę organizacyjną w każdym państwie członkowskim, którego walutą jest euro i w którym ta instytucja ma siedzibę, tj. albo przez centralę, albo przez wyznaczony oddział.
2. Kontrahenci składają oferty przetargowe w dostarczonym przez KBC formacie zgodnym z wzorem dla danej operacji.

*Artykuł 32***Składanie ofert**

1. W przetargach kwotowych kontrahenci określają w swoich ofertach kwotę, na jaką chcą zawrzeć transakcję z KBC.
2. W przetargach kwotowych dotyczących swapów walutowych kontrahenci określają w ofertach kwotę waluty, jaką chcieliby sprzedać (i odkupić) lub kupić (i odsprzedać) po określonym kursie.

3. W przetargach procentowych kontrahenci mogą składać oferty na nie więcej niż 10 różnych stóp procentowych, cen lub punktów swapowych. W wyjątkowych okolicznościach Eurosystem może ograniczyć liczbę ofert, jakie może złożyć jeden kontrahent. W każdej ofercie kontrahent określa kwotę, na jaką chce zawrzeć transakcję, oraz odpowiednią stopę procentową, cenę lub punkt swapowy. Oferta stopy procentowej lub punktu swapowego musi być wyrażona jako wielokrotność 0,01 punktu procentowego. Oferta ceny musi być wyrażona jako wielokrotność 0,001 punktu procentowego.
4. W przetargach procentowych dotyczących swapów walutowych kontrahenci określają w ofertach kwotę waluty i punkty swapowe, przy jakich są gotowi zawrzeć transakcję.
5. W przetargach procentowych dotyczących swapów walutowych punkty swapowe należy kwotować zgodnie ze standardowymi konwencjami rynkowymi a oferty muszą być wyrażone jako wielokrotności 0,01 punktu swapowego.
6. W odniesieniu do emisji certyfikatów dłużnych EBC, EBC może podjąć decyzję o konieczności wyrażenia ofert w ujęciu cenowym, a nie stopy procentowej. W takiej sytuacji ceny podaje się jako procent wartości nominalnej, z dokładnością do trzech miejsc po przecinku.

Artykuł 33

Minimalna i maksymalna wielkość oferty

1. W podstawowych operacjach refinansujących minimalna wielkość oferty wynosi 1 000 000 EUR. Oferty na wyższe kwoty muszą być wyrażone jako wielokrotności 100 000 EUR. Minimalna wielkość oferty dotyczy każdego poziomu stopy procentowej.
2. W odniesieniu do dłuższych operacji refinansujących każdy KBC określa minimalną wielkość oferty w przedziale od 10 000 EUR do 1 000 000 EUR. Oferty przekraczające minimalną wielkość oferty muszą być wyrażone jako wielokrotności 10 000 EUR. Minimalna wielkość oferty dotyczy każdego poziomu stopy procentowej.
3. W operacjach dostrajających i operacjach strukturalnych minimalna wielkość oferty wynosi 1 000 000 EUR. Oferty na wyższe kwoty muszą być wyrażone jako wielokrotności 100 000 EUR. Minimalna wielkość oferty dotyczy każdego poziomu stopy procentowej, ceny lub punktów swapowych, w zależności od danego typu transakcji.
4. Aby zapobiec składaniu nieproporcjonalnie wysokich ofert, EBC może określić maksymalną wielkość oferty, która jest najwyższą akceptowalną ofertą od danego kontrahenta. Jeżeli określono maksymalną wielkość oferty, EBC uwzględni szczegółowe informacje dotyczące tej wielkości w publicznym ogłoszeniu o przetargu.

Artykuł 34

Minimalna i maksymalna stopa oferty

1. W zasilających w płynność przetargach procentowych EBC może określić minimalną stopę oferty, która stanowi dolny limit stopy procentowej, na którą kontrahenci mogą składać oferty.
2. W absorbujących płynność przetargach procentowych EBC może określić maksymalną stopę oferty, która stanowi górny limit stopy procentowej, na którą kontrahenci mogą składać oferty.

Artykuł 35

Termin składania ofert

1. Kontrahenci mogą wycofywać złożone oferty w dowolnym momencie przed upływem terminu ich składania.
2. Oferty złożone po terminie nie są rozpatrywane; oferty takie traktuje się jak oferty niespełniające kryteriów kwalifikacji.
3. Rodzimy KBC ustala czy kontrahent dochował terminu składania ofert.

Artykuł 36

Odrzucenie oferty

1. KBC odrzuca:
 - a) wszystkie oferty kontrahenta, jeżeli ich łączna wielkość przekracza choćby jeden z górnych limitów ustanowionych przez EBC.
 - b) oferty kontrahenta, które są poniżej minimalnej wielkości oferty;

- c) oferty kontrahenta, które są poniżej minimalnej akceptowanej stopy procentowej, ceny lub punktu swapowego, albo powyżej maksymalnej akceptowanej stopy procentowej, ceny lub punktu swapowego.
2. KBC może odrzucić ofertę, która jest niekompletna lub niezgodna z odpowiednim wzorem.
3. W przypadku odrzucenia oferty rodzimy KBC informuje kontrahenta o swojej decyzji przed rozstrzygnięciem przetargu.

Podsekcja 3

Rozstrzygnięcie przetargów

Artykuł 37

Rozstrzygnięcie zasilających w płynność i absorbujących płynność przetargów kwotowych

1. W przetargach kwotowych oferty kontrahentów ocenia się w następujący sposób:
 - a) oferty sumuje się;
 - b) jeżeli łączna wielkość ofert przekracza całkowitą kwotę płynności będącą przedmiotem przetargu, przedłożone oferty realizuje się proporcjonalnie, zgodnie ze współczynnikiem będącym ilorazem kwoty będącej przedmiotem przetargu i łącznej wielkości ofert, zgodnie z tabelą 1 w załączniku III;
 - c) kwoty przydzielane poszczególnym kontrahentom zaokrągla się do pełnego euro.
2. EBC może zdecydować o przyznaniu:
 - a) minimalnej kwoty przydziału, która stanowi dolny limit kwoty przydzielanej poszczególnym kontrahentom; lub
 - b) minimalnego współczynnika przydziału, który jest wyrażonym w procentach najniższym współczynnikiem realizacji ofert po krańcowej stopie procentowej.

Artykuł 38

Rozstrzygnięcie zasilających w płynność przetargów procentowych w euro

1. W zasilających w płynność przetargach procentowych w euro oferty kontrahentów ocenia się w następujący sposób:
 - a) oferty szereguje się malejąco według oferowanych stóp procentowych lub rosnąco według oferowanych cen;
 - b) w pierwszej kolejności realizowane są oferty o najwyższych stopach procentowych (najniższych cenach), a następnie akceptuje się kolejno oferty o coraz niższych stopach procentowych (coraz wyższych cenach), aż do wyczerpania całej kwoty płynności do przydziału;
 - c) jeżeli przy krańcowej stopie procentowej (najwyższej zaakceptowanej cenie) łączna wielkość ofert przekracza kwotę pozostającą do przydziału, kwotę tę rozdziela się proporcjonalnie między oferentów zgodnie ze współczynnikiem będącym ilorazem kwoty pozostającej do przydziału do łącznej wielkości ofert przy krańcowej stopie procentowej (najwyższej zaakceptowanej cenie), zgodnie z tabelą 2 w załączniku III;
 - d) kwoty przydzielane poszczególnym kontrahentom zaokrągla się do pełnego euro.
2. EBC może zadecydować o przyznaniu określonej minimalnej kwoty przydziału każdemu zaakceptowanemu oferentowi.

Artykuł 39

Rozstrzygnięcie absorbujących płynność przetargów procentowych w euro

1. W absorbujących płynność przetargach procentowych w euro wykorzystywanych do emisji certyfikatów dłużnych EBC oraz przyjmowania depozytów terminowych oferty kontrahentów ocenia się w następujący sposób:
 - a) oferty szereguje się rosnąco według oferowanych stóp procentowych lub malejąco według oferowanych cen;

- b) w pierwszej kolejności realizowane są oferty o najniższych stopach procentowych (najwyższych cenach), a następnie akceptuje się kolejno oferty o coraz wyższych stopach procentowych (coraz niższych cenach), aż do wyczerpania całej kwoty płynności do przydziału;
 - c) jeżeli przy końcowej stopie procentowej (najniższej zaakceptowanej cenie) łączna wielkość ofert przekracza kwotę pozostającą do przydziału, kwotę tę rozdziela się proporcjonalnie między oferentów zgodnie ze współczynnikiem będącym ilorazem kwoty pozostałej do przydziału do łącznej wielkości ofert przy końcowej stopie procentowej (najniższej zaakceptowanej cenie), zgodnie z tabelą 2 w załączniku III;
 - d) kwoty przydzielane poszczególnym kontrahentom zaokrąglą się do pełnego euro. W przypadku emisji certyfikatów dłużnych EBC przydzieloną nominalną kwotę płynności zaokrąglą się do najbliższej wielokrotności 100 000 EUR.
2. EBC może zdecydować o przyznaniu określonej minimalnej kwoty przydziału każdemu zaakceptowanemu oferentowi.

Artykuł 40

Rozstrzygnięcie zasilających w płynność przetargów procentowych dotyczących swapów walutowych

1. W zasilających w płynność przetargach procentowych dotyczących swapów walutowych oferty kontrahentów ocenia się w następujący sposób:
- a) oferty szereguje się rosnąco według kwotowania punktów swapowych, uwzględniając znak kwotowania;
 - b) znak kwotowania zależy od znaku różnicy między oprocentowaniem waluty obcej i euro. W terminie zapadalności swapa:
 - (i) jeżeli oprocentowanie waluty obcej jest wyższe, niż odpowiadające mu oprocentowanie euro, kwotowanie punktu swapowego jest dodatnie, tzn. euro jest kwotowane z premią w stosunku do waluty obcej;
 - (ii) jeżeli oprocentowanie waluty obcej jest niższe niż odpowiadające mu oprocentowanie euro, kwotowanie punktu swapowego jest ujemne, tzn. euro jest kwotowane z dyskontem w stosunku do waluty obcej;
 - c) w pierwszej kolejności realizowane są oferty o najniższych punktach swapowych, a następnie akceptuje się kolejno oferty o coraz wyższych punktach swapowych, aż do wyczerpania całej kwoty waluty będącej przedmiotem przetargu;
 - d) jeżeli przy najwyższej zaakceptowanej wartości punktów swapowych, tzn. przy końcowym punkcie swapowym, łączna wielkość ofert przekracza kwotę pozostałą do przydziału, kwota ta jest rozdzielana proporcjonalnie między oferentów zgodnie ze współczynnikiem będącym ilorazem kwoty pozostałej do przydziału i łącznej kwoty ofert po końcowym punkcie swapowym, zgodnie z tabelą 3 w załączniku III;
 - e) kwoty przydzielane poszczególnym kontrahentom zaokrąglą się do pełnego euro.
2. EBC może zdecydować o przyznaniu określonej minimalnej kwoty przydziału każdemu zaakceptowanemu oferentowi.

Artykuł 41

Rozstrzygnięcie absorbujących w płynność przetargów procentowych dotyczących swapów walutowych

1. W absorbujących w płynność przetargach procentowych dotyczących swapów walutowych oferty kontrahentów ocenia się w następujący sposób:
- a) oferty szereguje się malejąco według kwotowania punktów swapowych, uwzględniając znak kwotowania;
 - b) znak kwotowania zależy od znaku różnicy między oprocentowaniem waluty obcej i euro. W terminie zapadalności swapa:
 - (i) jeżeli oprocentowanie waluty obcej jest wyższe, niż odpowiadające mu oprocentowanie euro, kwotowanie punktu swapowego jest dodatnie, tzn. euro jest kwotowane z premią w stosunku do waluty obcej; oraz
 - (ii) jeżeli oprocentowanie waluty obcej jest niższe niż odpowiadające mu oprocentowanie euro, kwotowanie punktu swapowego jest ujemne, tzn. euro jest kwotowane z dyskontem w stosunku do waluty obcej;

- c) w pierwszej kolejności realizowane są oferty o najwyższych punktach swapowych, a następnie akceptuje się kolejno oferty o coraz niższych punktach swapowych, aż:
- (i) wyczerpana zostanie cała kwota waluty będącej przedmiotem przetargu; oraz
 - (ii) przy najniższej zaakceptowanej wartości punktów swapowych, tzn. przy krańcowym punkcie swapowym, łączna wielkość ofert przekroczy kwotę pozostałą do przydziału.
- d) kwota pozostała do przydziału jest rozdzielana proporcjonalnie między oferentów zgodnie ze współczynnikiem będącym ilorazem kwoty pozostałej do przydziału i łącznej kwoty ofert po krańcowym punkcie swapowym, zgodnie z tabelą 3 w załączniku III. Kwoty przydzielane poszczególnym kontrahentom zaokrągla się do pełnego euro.
2. EBC może zdecydować o przyznaniu określonej minimalnej kwoty przydziału każdemu zaakceptowanemu oferentowi.

Artykuł 42

Rodzaje aukcji w przetargach procentowych

W przetargach procentowych Eurosystem może stosować aukcje o jednej stopie (aukcja holenderska) lub aukcje o różnych stopach (aukcja amerykańska).

Podsekcja 4

Ogłaszanie wyników przetargów

Artykuł 43

Ogłaszanie wyników przetargów

1. EBC ogłasza decyzję o rozstrzygnięciu przetargu w odniesieniu do jego wyników za pośrednictwem serwisów agencyjnych oraz na stronie internetowej EBC. Ponadto KBC mogą ogłaszać decyzje EBC o rozstrzygnięciu przetargu za pośrednictwem krajowych serwisów agencyjnych oraz, w razie potrzeby, bezpośrednio kontrahentom.
2. Informacje, jakie należy uwzględnić w ogłoszeniu o wynikach przetargu, zostały określone w załączniku IV.
3. Jeżeli decyzja o rozstrzygnięciu przetargu zawiera błędne informacje dotyczące treści zawartych w publicznym ogłoszeniu o wynikach przetargu, o którym mowa w ust. 1, EBC może podejmować działania, które uzna za stosowne, w celu skorygowania takich błędnych informacji.
4. Po publicznym ogłoszeniu w sposób wskazany w ust. 1 decyzji EBC o rozstrzygnięciu przetargu wraz z podaniem jego wyników KBC bezpośrednio potwierdzają indywidualne wyniki przydziału kontrahentom, których oferty zostały przyjęte, w wyniku czego każdy kontrahent otrzymuje indywidualne i zweryfikowane potwierdzenie przyjęcia oferty oraz przydzielonej kwoty płynności.

Sekcja 3

Procedury bilateralne operacji otwartego rynku Eurosystemu

Artykuł 44

Przegląd procedur bilateralnych

1. Eurosystem może przeprowadzać następujące operacje otwartego rynku za pomocą procedur bilateralnych:
 - a) operacje dostrajające (transakcje odwracalne, swapy walutowe oraz przyjmowanie depozytów terminowych); lub
 - b) operacje strukturalne (transakcje bezwarunkowe).
2. W zależności od charakteru poszczególnych transakcji procedury bilateralne mogą być przeprowadzane poprzez bezpośredni kontakt z kontrahentami, zgodnie z art. 45, lub za pośrednictwem giełd papierów wartościowych i pośredników, zgodnie z art. 46.

*Artykuł 45***Procedury bilateralne przeprowadzane poprzez bezpośredni kontakt z kontrahentami**

1. Procedury bilateralne dotyczące operacji dostrajających i operacji strukturalnych przeprowadzanych w formie transakcji bezwarunkowych mogą być przeprowadzane poprzez bezpośredni kontakt z kontrahentami.
2. KBC kontaktują się bezpośrednio z jedną instytucją wybraną zgodnie z kryteriami kwalifikacji określonymi w art. 57 lub z większą liczbą takich instytucji. Podejmując decyzje co do zawarcia transakcji z takimi instytucjami, KBC mają obowiązek postępowania zgodnie z instrukcjami EBC.
3. Z zastrzeżeniem ust. 2 Rada Prezesów EBC może zdecydować, aby – w wyjątkowych okolicznościach – operacje dostrajające lub operacje strukturalne przeprowadzane za pomocą transakcji bezwarunkowych zostały przeprowadzone – przez EBC albo jeden lub większą liczbę KBC występujących jako ramię operacyjne EBC – w drodze procedur bilateralnych. W takim przypadku procedury takich operacji zostaną odpowiednio dostosowane. Decyzje w przedmiocie zawarcia transakcji z wybranymi instytucjami podejmuje EBC.

*Artykuł 46***Procedury bilateralne przeprowadzane poprzez giełdy papierów wartościowych i pośredników**

1. Z zastrzeżeniem postanowień art. 45 procedury bilateralne dotyczące operacji strukturalnych przeprowadzanych za pośrednictwem transakcji bezwarunkowych mogą być przeprowadzane poprzez giełdy papierów wartościowych i pośredników.
2. Zgodnie z art. 57 w takim przypadku nie ogranicza się grupy kontrahentów.
3. Procedury dostosowuje się do konwencji rynkowych dotyczących instrumentów dłużnych będących przedmiotem transakcji.

*Artykuł 47***Ogłaszanie operacji przeprowadzanych za pomocą procedur bilateralnych**

1. Operacje dostrajające oraz operacje strukturalne przeprowadzane w formie transakcji bezwarunkowych przeprowadzanych w trybie procedur bilateralnych nie są ogłaszane z wyprzedzeniem, chyba że EBC postanowi inaczej.
2. EBC może zdecydować, że wyniki takich operacji bilateralnych nie zostaną podane do publicznej wiadomości.

*Artykuł 48***Dni operacyjne procedur bilateralnych**

1. EBC może zdecydować o przeprowadzeniu procedur bilateralnych na potrzeby operacji dostrajających w dowolnym dniu operacyjnym Eurosystemu. W operacjach takich uczestniczą wyłącznie KBC, w których dzień transakcji, dzień rozrachunku i dzień płatności przypadają w dni operacyjne KBC.
2. Realizacja i rozrachunek procedur bilateralnych na potrzeby operacji strukturalnych przeprowadzanych w trybie transakcji bezwarunkowych mają zazwyczaj miejsce w dni, które są dniami operacyjnymi KBC we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro.

ROZDZIAŁ 2

Procedury rozrachunku operacji polityki pieniężnej Eurosystemu*Artykuł 49***Przegląd procedur rozrachunku**

1. Rozrachunek zleceń płatniczych dotyczących uczestnictwa w operacjach otwartego rynku lub korzystania z operacji kredytowo-depozytowych jest dokonywany na rachunkach kontrahentów prowadzonych przez KBC lub na rachunkach banku rozrachunkowego uczestniczącego w systemie TARGET2.
2. Rozrachunek zleceń płatniczych dotyczących uczestnictwa w zasilających w płynność operacjach otwartego rynku lub korzystania z kredytu w banku centralnym jest dokonywany w momencie ostatecznego przekazania aktywów kwalifikowanych jako zabezpieczenia danej operacji, lub po tym momencie. W tym celu kontrahenci:
 - a) składają aktywa kwalifikowane w KBC; lub

b) dokonują rozrachunku aktywów kwalifikowanych z KBC według zasady „dostawa za płatność”.

Artykuł 50

Rozrachunek operacji otwartego rynku

1. Eurosystem dąży do przeprowadzania rozrachunku transakcji dotyczących operacji otwartego rynku w tym samym czasie we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro, ze wszystkimi kontrahentami, którzy złożyli wystarczającą ilość aktywów kwalifikowanych jako zabezpieczenie. Jednak z powodu ograniczeń operacyjnych i właściwości technicznych (np. systemów rozrachunku papierów wartościowych) moment w ciągu dnia operacyjnego, w którym dokonywany jest rozrachunek operacji otwartego rynku, może być różny w różnych państwach członkowskich, których walutą jest euro.
2. Podsumowanie orientacyjnych dat rozrachunku znajduje się w tabeli 8.

Tabela 8

Orientacyjne daty rozrachunku operacji otwartego rynku Eurosystemu (*)

Instrument polityki pieniężnej	Data rozrachunku operacji otwartego rynku w trybie standardowych procedur przetargowych	Data rozrachunku operacji otwartego rynku w trybie szybkich procedur przetargowych lub procedur bilateralnych
Transakcje odwracalne	T + 1	T
Transakcje bezwarunkowe	Zgodnie z konwencją rynkową dla aktywów zabezpieczających	
Emisja certyfikatów dłużnych EBC	T + 2	—
Swapy walutowe	T, T + 1 lub T + 2	
Przyjmowanie depozytów terminowych	T	

(*) Data rozrachunku odnosi się do dni operacyjnych Eurosystemu. T oznacza dzień transakcji.

Artykuł 51

Rozrachunek operacji otwartego rynku przeprowadzanych w trybie standardowych procedur przetargowych

1. Eurosystem dąży do przeprowadzania rozrachunku operacji otwartego rynku wykonywanych w trybie standardowych procedur przetargowych w pierwszym dniu po dniu transakcji, w którym działa system TARGET2 i wszystkie odpowiednie systemy rozrachunku papierów wartościowych.
2. Daty rozrachunku podstawowych operacji refinansujących i regularnych dłuższych operacji refinansujących są określone z wyprzedzeniem w orientacyjnym kalendarzu regularnych operacji przetargowych Eurosystemu. Jeżeli normalna data rozrachunku przypada w dniu wolnym od pracy, EBC może podjąć decyzję o przeprowadzeniu rozrachunku w innym terminie, z możliwością rozrachunku w tym samym dniu. Eurosystem dąży do zapewnienia, aby czas rozrachunku podstawowych operacji refinansujących i regularnych dłuższych operacji refinansujących zbiegał się z czasem płatności z tytułu poprzedniej operacji o takim samym okresie zapadalności.
3. Rozrachunku emisji certyfikatów dłużnych EBC dokonuje się drugiego dnia po dniu transakcji, w którym działa system TARGET2 i wszystkie odpowiednie systemy rozrachunku papierów wartościowych.

Artykuł 52

Rozrachunek operacji otwartego rynku przeprowadzanych w trybie szybkich procedur przetargowych i procedur bilateralnych

1. Eurosystem dąży do przeprowadzania rozrachunku operacji otwartego rynku wykonywanych w trybie szybkich procedur przetargowych i procedur bilateralnych w dniu transakcji. Możliwe jest też stosowanie innych terminów rozrachunku, w szczególności w przypadku transakcji bezwarunkowych i swapów walutowych.
2. Rozrachunek operacji dostrajających i operacji strukturalnych przeprowadzanych za pomocą transakcji bezwarunkowych wykonywanych w trybie procedur bilateralnych dokonywany jest w sposób zdecentralizowany, za pośrednictwem KBC.

Artykuł 53

Dodatkowe zasady dotyczące rozrachunku i procedur na koniec dnia

1. Z zastrzeżeniem wymogów określonych w niniejszym rozdziale, w odniesieniu do określonych instrumentów polityki pieniężnej postanowienia umowne lub regulacyjne stosowane przez KBC lub EBC mogą wprowadzać dodatkowe zasady dotyczące rozrachunku.
2. Procedury na koniec dnia są określone w dokumentacji dotyczącej systemu TARGET2.

Artykuł 54

Utrzymywanie rezerwy i nadwyżki rezerw

1. Stosownie do art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) rachunki rozrachunkowe prowadzone przez KBC mogą być wykorzystywane jako rachunki rezerw. Rezerwy utrzymywane na rachunkach rozrachunkowych można wykorzystać do rozrachunku w ciągu dnia. Dzienną wielkość rezerwy utrzymywanej przez danego kontrahenta oblicza się jako saldo na koniec dnia na jego rachunku rezerwy. Na potrzeby niniejszego artykułu termin „rachunek rezerwy” ma takie samo znaczenie, jak w rozporządzeniu (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9).
2. Utrzymywane rezerwy przekraczające rezerwy obowiązkowe wymagane zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 2531/98 i (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) podlegają oprocentowaniu w wysokości niższej z następujących wartości: zera procent lub stopy depozytu w banku centralnym.

CZĘŚĆ TRZECIA

KWALIFIKOWANI KONTRAHENCI

Artykuł 55

Kryteria kwalifikacji uczestnictwa w operacjach polityki pieniężnej Eurosystemu

Z zastrzeżeniem art. 57, do uczestnictwa w operacjach polityki pieniężnej Eurosystemu Eurosystem dopuszcza wyłącznie instytucje spełniające kryteria określone w niniejszym artykule.

- a) Instytucje te muszą podlegać wymogom systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu zgodnie z art. 19 ust. 1 Statutu ESBC, bez możliwości przyznania wyłączenia z obowiązków w zakresie systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2531/98 oraz rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9).
- b) Instytucje te muszą być w dobrej kondycji finansowej.
- c) Instytucje te muszą:
 - (i) podlegać co najmniej jednej formie zharmonizowanego nadzoru w Unii lub EOG sprawowanego przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013; lub
 - (ii) być publicznymi instytucjami kredytowymi w rozumieniu art. 123 ust. 2 Traktatu, podlegającymi nadzorowi o standardzie porównywalnym do nadzoru prowadzonego przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013; lub
 - (iii) być instytucjami podlegającymi niezharmonizowanemu nadzorowi prowadzonemu przez właściwe organy o standardzie porównywalnym do zharmonizowanego nadzoru w Unii lub EOG sprawowanego przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, np. utworzonymi w państwach członkowskich, których walutą jest euro, oddziałami instytucji zarejestrowanych poza EOG.
- d) Instytucje te muszą spełniać wszelkie wymogi operacyjne określone w postanowieniach umownych lub normatywnych stosowanych przez rodzimy KBC lub EBC w odniesieniu do danego instrumentu lub operacji.

Artykuł 56

Dostęp do operacji otwartego rynku przeprowadzanych w trybie standardowych procedur przetargowych i do operacji kredytowo-depozytowych

1. Instytucje spełniające kryteria kwalifikacji określone w art. 55 mają dostęp do następujących operacji polityki pieniężnej Eurosystemu:
 - a) operacji kredytowo-depozytowych;
 - b) operacji otwartego rynku przeprowadzanych w trybie standardowych procedur przetargowych.

2. Dostępu do operacji kredytowo-depozytowych lub operacji otwartego rynku przeprowadzanych w trybie standardowych procedur przetargowych udziela się instytucjom spełniającym kryteria kwalifikacji określone w art. 55 za pośrednictwem ich rodzimego KBC.
3. Jeżeli instytucja spełniająca kryteria kwalifikacji określone w art. 55 posiada jednostki organizacyjne, np. centralę lub oddziały, w więcej niż jednym państwie członkowskim, którego walutą jest euro, każda jednostka organizacyjna spełniająca kryteria kwalifikacji określone w art. 55 ma dostęp do operacji kredytowo-depozytowych lub operacji otwartego rynku przeprowadzanych w trybie standardowych procedur przetargowych za pośrednictwem swojego rodzimego KBC.
4. Oferty dotyczące operacji otwartego rynku przeprowadzanych w trybie standardowych procedur przetargowych lub operacji kredytowo-depozytowych mogą być składane tylko przez jedną jednostkę organizacyjną w danym państwie członkowskim, którego walutą jest euro, tj. albo przez centralę, albo przez wyznaczony oddział.

Artykuł 57

Wybór kontrahentów mających dostęp do operacji otwartego rynku wykonywanych w trybie szybkich procedur przetargowych lub procedur bilateralnych

1. Kontrahentów mających dostęp do operacji otwartego rynku wykonywanych w trybie szybkich procedur przetargowych lub procedur bilateralnych wybiera się zgodnie z ust. 2–4.
2. W odniesieniu do operacji strukturalnych przeprowadzanych za pomocą transakcji bezwarunkowych wykonywanych w trybie procedur bilateralnych nie ogranicza się grupy kontrahentów. W odniesieniu do operacji strukturalnych przeprowadzanych za pomocą transakcji bezwarunkowych w trybie szybkich procedur przetargowych zastosowanie mają kryteria kwalifikacji określone w art. 57 ust. 3 lit. b).
3. Kontrahentów operacji dostrajających wykonywanych w trybie szybkich procedur przetargowych lub procedur bilateralnych wybiera się w następujący sposób:
 - a) w przypadku operacji dostrajających przeprowadzanych za pomocą swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej i wykonywanych w trybie szybkich procedur przetargowych lub procedur bilateralnych grupa kontrahentów obejmuje kontrahentów ze strefy euro wybranych do interwencyjnych operacji walutowych Eurosystemu. Kontrahenci swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej przeprowadzanych w trybie szybkich procedur przetargowych lub procedur bilateralnych nie muszą spełniać kryteriów określonych w art. 55. Kryteria wyboru kontrahentów uczestniczących w interwencyjnych operacjach walutowych Eurosystemu są oparte na zasadach ostrożności i efektywności, zgodnie z załącznikiem V. W celu kontrolowania wielkości ryzyka kredytowego wobec poszczególnych kontrahentów uczestniczących w swapach walutowych na potrzeby polityki pieniężnej KBC mogą stosować systemy oparte na limitach;
 - b) w przypadku operacji dostrajających przeprowadzanych za pomocą transakcji odwracalnych lub przyjmowania depozytów terminowych i wykonywanych w trybie szybkich procedur przetargowych lub procedur bilateralnych każdy KBC wybiera, w odniesieniu do danej transakcji, grupę kontrahentów spośród instytucji spełniających kryteria kwalifikacji określone w art. 55 i utworzonych w państwie członkowskim, którego walutą jest euro, w którym ten KBC ma siedzibę. Wybór ten opiera się przede wszystkim na działalności danej instytucji na rynku pieniężnym. KBC mogą stosować dodatkowe kryteria wyboru, takie jak np. efektywność działu transakcyjnego lub potencjał ofertowy.
4. Jeżeli zgodnie z art. 45 ust. 3 Rada Prezesów EBC zdecyduje o przeprowadzeniu przez EBC, samodzielnie lub za pośrednictwem jednego albo większej liczby KBC, operacji dostrajających wykonywanych w trybie procedur bilateralnych, EBC dokonuje wyboru kontrahentów na zasadzie rotacji spośród kontrahentów, którzy kwalifikują się do uczestnictwa w szybkich procedurach przetargowych i procedurach bilateralnych.
5. Z zastrzeżeniem ust. 1–4 operacje otwartego rynku wykonywane w trybie szybkich procedur przetargowych lub procedur bilateralnych mogą być także przeprowadzane z szerszą grupą kontrahentów, niż określona w ust. 2–4, o ile taką decyzję podejmie Rada Prezesów EBC.

CZĘŚĆ CZWARTA

AKTYWA KWALIFIKOWANE

TYTUŁ I

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 58

Aktywa kwalifikowane i dopuszczalne metody ustanawiania zabezpieczenia na potrzeby operacji kredytowych Eurosystemu

1. Eurosystem stosuje określone niniejszymi wytycznymi jednolite zasady kwalifikowania zabezpieczeń, wspólne dla wszystkich operacji kredytowych Eurosystemu.

2. Kontrahenci chcący uczestniczyć w operacjach kredytowych Eurosystemu są zobowiązani do ustanowienia na rzecz Eurosystemu zabezpieczenia w formie aktywów kwalifikowanych na potrzeby takich operacji. Jako że operacje kredytowe Eurosystemu obejmują kredyt w ciągu dnia, zabezpieczenie ustanawiane przez kontrahentów na potrzeby takiego kredytu musi także spełniać kryteria kwalifikacji określone w niniejszych wytycznych, zgodnie z zasadami określonymi w wytycznych EBC/2012/27.

3. Kontrahenci dostarczają aktywów kwalifikowanych poprzez:

- a) przeniesienie własności, które przybiera formę prawną umowy repo; lub
- b) ustanowienie tytułu zabezpieczającego, tj. zastawu, cesji lub obciążenia aktywów, które przybiera formę prawną zabezpieczonej pożyczki;

w obydwu tych przypadkach w sposób zgodny z krajowymi postanowieniami umownymi lub normatywnymi ustanowionymi i prowadzonymi przez rodzimy KBC.

4. Rodzimy KBC może zażądać, aby – w zależności od tego, jaki system zarządzania zabezpieczeniami stosuje – kontrahent dostarczający aktywa kwalifikowane jako zabezpieczenie dokonał wyodrębnienia lub połączenia tych aktywów.

5. W odniesieniu do jakości aktywów i ich kwalifikacji do różnych typów operacji kredytowych Eurosystemu nie dokonuje się rozróżnienia na aktywa rynkowe i nierynkowe.

6. Z zastrzeżeniem ustanowionego w ust. 2 obowiązku ustanawiania przez kontrahentów na rzecz Eurosystemu zabezpieczenia w formie aktywów kwalifikowanych Eurosystem może, na wniosek kontrahentów, informować ich o możliwości wykorzystania jako zabezpieczenia aktywów rynkowych – jeżeli zostały one już wyemitowane, oraz aktywów nierynkowych – jeżeli został złożony wniosek o ich złożenie jako zabezpieczenie. Eurosystem nie udziela informacji o możliwości wykorzystania aktywów jako zabezpieczenia przed zaistnieniem tych zdarzeń.

Artykuł 59

Ogólne aspekty zasad oceny kredytowej Eurosystemu

1. Jednym z kryteriów kwalifikacji aktywów jako zabezpieczenia jest spełnianie przez nie wysokich standardów kredytowych określonych w zasadach oceny kredytowej Eurosystemu (Eurosystem credit assessment framework).

2. Zasady oceny kredytowej Eurosystemu określają procedury, zasady i metody zapewnienia zachowania wymogów Eurosystemu w zakresie wysokich standardów kredytowych aktywów kwalifikowanych oraz spełniania przez aktywa kwalifikowane zdefiniowanych przez Eurosystem wymogów jakości kredytowej.

3. Na potrzeby zasad oceny kredytowej Eurosystemu Eurosystem określa wymogi jakości kredytowej w formie stopni jakości kredytowej poprzez określenie następujących wartości progowych prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania w perspektywie jednego roku:

- a) z zastrzeżeniem możliwości regularnej weryfikacji tych wartości, Eurosystem uznaje maksymalne prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania w perspektywie jednego roku na poziomie 0,10 % za równoważne wymogom stopnia 2 jakości kredytowej oraz maksymalne prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania w perspektywie jednego roku na poziomie 0,40 % za równoważne wymogom stopnia 3 jakości kredytowej;
- b) wszystkie aktywa kwalifikowane na potrzeby operacji kredytowych Eurosystemu muszą spełniać co najmniej wymogi stopnia 3 jakości kredytowej. Dodatkowe wymogi jakości kredytowej dotyczące określonych aktywów Eurosystem stosuje zgodnie z tytułem II i tytułem III części czwartej.

4. Eurosystem publikuje informacje dotyczące stopni jakości kredytowej na stronie internetowej EBC w formie zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu, w tym informacje dotyczące przyporządkowania ocen kredytowych przyznawanych przez zaakceptowane zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej (instytucje ECAI) oraz zewnętrznych dostawców narzędzi ratingowych do stopni jakości kredytowej.

5. Przy ocenie spełniania wymogów jakości kredytowej Eurosystem uwzględnia oceny kredytowe pochodzące z systemów oceny kredytowej należących do jednego z czterech źródeł wskazanych w tytule V części czwartej.

6. W ramach oceny spełniania przez dane aktywa standardów kredytowych Eurosystem może także brać pod uwagę kryteria instytucjonalne oraz cechy zapewniające podobną ochronę posiadaczowi aktywów, np. gwarancje. Eurosystem zastrzega sobie prawo do ustalenia, czy określona emisja, emitent, dłużnik lub gwarant spełnia wymogi jakości kredytowej Eurosystemu na podstawie informacji, jakie uzna za właściwe w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony Eurosystemu przed ryzykiem.

7. Na potrzeby zasad oceny kredytowej Eurosystemu pojęcie niewykonania zobowiązania należy rozumieć zgodnie z definicją tego terminu zawartą w dyrektywie 2013/36/UE i rozporządzeniu (UE) nr 575/2013.

TYTUŁ II

KRYTERIA KWALIFIKACJI I WYMOGI JAKOŚCI KREDYTOWEJ DOTYCZĄCE AKTYWÓW RYNKOWYCH

ROZDZIAŁ 1

Kryteria kwalifikacji aktywów rynkowych

Artykuł 60

Kryteria kwalifikacji dotyczące wszystkich typów aktywów rynkowych

Aktywami kwalifikowanymi jako zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu są aktywa rynkowe, które są instrumentami dłużnymi spełniającymi kryteria kwalifikacji określone w sekcji 1, z wyjątkiem niektórych określonych typów aktywów rynkowych wskazanych w sekcji 2.

Artykuł 61

Lista kwalifikowanych aktywów rynkowych i obowiązek informacyjny

1. EBC publikuje na swojej stronie internetowej aktualizowaną listę kwalifikowanych aktywów rynkowych zgodnie z opisaną tam metodologią; listę tę EBC uaktualnia w każdy dzień powszedni. Taka lista kwalifikowanych aktywów rynkowych nie obejmuje aktywów ocenianych zgodnie z art. 87 ust. 3.
2. Zasadniczo, obowiązek informowania EBC o danych aktywach rynkowych spoczywa na KBC kraju, w którym takie aktywa rynkowe zostały dopuszczone do obrotu.

Sekcja 1

Ogólne kryteria kwalifikacji aktywów rynkowych

Artykuł 62

Kwota główna aktywów rynkowych

1. Aktywami kwalifikowanymi, aż do momentu ich ostatecznego wykupu, są instrumenty dłużne, które:
 - a) określona, bezwarunkowa kwota główna; lub
 - b) bezwarunkową kwotę główną, która w danym momencie jest połączona na zasadzie zryczałtowanej tylko z jednym indeksem inflacji strefy euro, bez jakichkolwiek innych złożonych struktur.
2. Instrumenty dłużne, których kwota główna jest w danym momencie połączona tylko z jednym indeksem inflacji strefy euro, są dopuszczalne również w związku z tym, że ich struktura kuponowa jest zgodna z art. 63 ust. 1 lit. b) ppkt (i) tiret czwarte i jest powiązana z tym samym indeksem inflacji strefy euro.
3. Do aktywów kwalifikowanych nie zalicza się aktywów zawierających prawo do nabycia innego instrumentu (warrant) lub inne podobne prawa.

Artykuł 63

Dopuszczalne struktury kuponowe aktywów rynkowych

1. Aktywami kwalifikowanymi są instrumenty dłużne, które aż do momentu ich ostatecznego wykupu mają jedną z następujących struktur kuponowych:
 - a) kupon o stałym oprocentowaniu, kupon zerowy lub kupon wielostopniowy o określonej z góry częstotliwości i wartości kuponu, które nie mogą prowadzić do ujemnego przepływu środków pieniężnych; lub

- b) kupon o zmiennym oprocentowaniu, który nie może prowadzić do ujemnego przepływu środków pieniężnych i ma następującą strukturę: stopa kuponu = (stopa referencyjna * l) ± x, gdzie $f \leq \text{stopa kuponu} \leq c$, przy czym:
- w danym momencie stopa referencyjna może być jedynie jedną z następujących stóp:
 - stopą rynku pieniężnego euro, np. EURIBOR, LIBOR lub podobnym indeksem,
 - stopą swapów o stałym terminie zapadalności, np. CMS, EISDA, EUSA,
 - rentownością jednej lub indeksem wielu obligacji skarbowych państwa strefy euro o zapadalności do jednego roku łącznie,
 - wskaźnikiem inflacji strefy euro; oraz
 - f (dolny limit), c (górny limit), l (czynnik lewarowania/delewarowania) oraz x (depozyt zabezpieczający) są – o ile występują – liczbami, które albo są ustalone z góry w momencie emisji, albo mogą zmieniać się w czasie tylko zgodnie ze schematem ustalonym z góry w momencie emisji, przy czym f i c są większe lub równe zeru a l jest większe od zera przez cały okres istnienia aktywów. W przypadku kuponów o zmiennym oprocentowaniu ze stopą referencyjną w postaci indeksu inflacji l jest równe jeden.
2. Za aktywa kwalifikowane nie uważa się instrumentów dłużnych o zmiennym oprocentowaniu, o których mowa w ust. 1 lit. b), jeżeli w dowolnym momencie po zastosowaniu wzoru stopy kuponu stopa ta prowadzi do wartości ujemnej.
3. Aktywa, w których struktura kuponu jest niezgodna z ust. 1 i ust. 2 nie są aktywami kwalifikowanymi, w tym również w sytuacji, gdy niezgodna jest tylko część struktury oprocentowania, np. premia.
4. Na potrzeby niniejszego artykułu, jeżeli kupon jest kuponem wielostopniowym o stałym oprocentowaniu lub wielostopniowym o zmiennym oprocentowaniu, ocena struktury kuponowej opiera się na całym okresie istnienia aktywów, zarówno w ujęciu prognostycznym, jak i retrospektywnym.
5. Dopuszczalne kupony nie mogą charakteryzować się opcjonalnościami emitenta, tzn. nie mogą dopuszczać uzależnionych od decyzji emitenta zmian rodzaju kuponu w okresie istnienia danego instrumentu, zarówno w ujęciu prognostycznym, jak i retrospektywnym.

Artykuł 64

Wymóg braku podporządkowania w odniesieniu do aktywów rynkowych

Kwalifikowane instrumenty dłużne nie mogą rodzić praw do kwoty głównej lub odsetek podporządkowanych względem praw posiadaczy innych instrumentów dłużnych tego samego emitenta.

Artykuł 65

Waluta aktywów rynkowych

Aktywami kwalifikowanymi są instrumenty dłużne, które są denominowane w euro lub jednej z byłych walut państw członkowskich, których walutą jest euro.

Artykuł 66

Miejsce emisji aktywów rynkowych

- Z zastrzeżeniem ust. 2, aktywami kwalifikowanymi są instrumenty dłużne, które zostały wyemitowane na obszarze EOG w banku centralnym lub systemie rozrachunku papierów wartościowych, który został pozytywnie zweryfikowany zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika.
- Miejszem emisji instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez przedsiębiorstwo niefinansowe, dla których nie została wydana przez zaakceptowaną instytucję ECAI ocena kredytowa emisji, emitenta lub gwaranta, musi być strefa euro.
- Międzynarodowe instrumenty dłużne emitowane za pośrednictwem międzynarodowych depozytów papierów wartościowych Euroclear Bank oraz Clearstream Banking Luxembourg muszą spełniać następujące kryteria (o ile mają one zastosowanie):
 - międzynarodowe instrumenty dłużne wyemitowane w formie papierów globalnych na okaziciela muszą mieć postać nowych globalnych skryptów dłużnych i być zdeponowane u wspólnego powiernika będącego międzynarodowym depozytem papierów wartościowych lub depozytem papierów wartościowych, który został pozytywnie zweryfikowany zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika. W drodze wyjątku zasada ta nie ma zastosowania do międzynarodowych instrumentów dłużnych emitowanych w formie papierów globalnych na okaziciela jako klasyczne globalne skrypty dłużne przed dniem 1 stycznia 2007 r. oraz zamienne emisje ciągłe takich skryptów dłużnych wyemitowane z tym samym numerem ISIN, bez względu na datę takiej zamiennej emisji ciągłej;

- b) międzynarodowe dłużne papiery wartościowe wyemitowane w formie imiennych papierów globalnych muszą być wyemitowane w ramach nowej struktury powierniczej przewidzianej dla międzynarodowych dłużnych papierów wartościowych. W drodze wyjątku zasada ta nie ma zastosowania do międzynarodowych instrumentów dłużnych emitowanych w formie imiennych papierów globalnych przed dniem 1 października 2010 r.;
- c) aktywami kwalifikowanymi nie są międzynarodowe instrumenty dłużne w formie jednostkowych skryptów dłużnych, chyba że zostały wyemitowane w tej formie przed dniem 1 października 2010 r.

Artykuł 67

Procedury rozrachunku aktywów rynkowych

1. Aktywami kwalifikowanymi są instrumenty dłużne, które są przenoszalne w formie zapisów księgowych a miejscem ich utrzymywania i rozrachunku są państwa członkowskie, których walutą jest euro, za pośrednictwem rachunków prowadzonych przez KBC lub system rozrachunku papierów wartościowych, który został pozytywnie zweryfikowany zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika, tak aby ustanawianie dodatkowych gwarancji wykonalności oraz realizacja zabezpieczenia podlegały prawu państwa członkowskiego, którego walutą jest euro.
2. Jeżeli depozyt papierów wartościowych lub system rozrachunku papierów wartościowych, w którym aktywa zostały wyemitowane, nie są tożsame z depozytem papierów wartościowych lub systemem rozrachunku papierów wartościowych, w którym aktywa te są utrzymywane, wówczas, aby aktywa te mogły zostać uznane za aktywa kwalifikowane, taki depozyt i system muszą być połączone kwalifikowanym powiązaniem, które zostało pozytywnie zweryfikowane zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika, zgodnie z art. 150.

Artykuł 68

Dopuszczalne rynki aktywów rynkowych

1. Aktywami kwalifikowanymi są instrumenty dłużne, które zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE⁽¹⁾ lub zostały dopuszczone do obrotu na określonych zaakceptowanych rynkach nieregulowanych.
2. EBC publikuje na swojej stronie internetowej listę akceptowanych rynków nieregulowanych i listę tę regularnie aktualizuje.
3. Dokonywana przez Eurosystem ocena rynków nieregulowanych opiera się na trzech opisanych poniżej zasadach: bezpieczeństwa, przejrzystości i dostępności:
- a) przez bezpieczeństwo rozumie się pewność transakcji, zwłaszcza pewność co do ważności i wykonalności transakcji;
 - b) przejrzystość oznacza brak utrudnień w dostępie do informacji w sprawie regulaminu i zasad operacyjnych danego rynku, właściwości finansowych aktywów, mechanizmu określania ceny oraz cen i ilości aktywów, np. kwotowań, stóp procentowych, wolumenu obrotów, niespłaconych kwot;
 - c) dostępność odnosi się do możliwości uczestniczenia w rynku i posiadaniu do niego dostępu przez Eurosystem. Rynek uznaje się za dostępny, jeśli jego regulamin i zasady operacyjne umożliwiają Eurosystemowi uzyskanie informacji i prowadzenie transakcji zawsze, kiedy jest to niezbędne na potrzeby zarządzania zabezpieczeniami.
4. Proces wyboru rynków nieregulowanych odnosi się wyłącznie do wykonywania funkcji Eurosystemu w zakresie zarządzania zabezpieczeniami; nie należy go uważać za ocenę przez Eurosystem ogólnej jakości poszczególnych rynków.

Artykuł 69

Rodzaj emitenta lub gwaranta aktywów rynkowych

1. Aktywami kwalifikowanymi są instrumenty dłużne, które zostały wyemitowane lub gwarantowane przez banki centralne państw członkowskich, podmioty sektora publicznego, agencje, instytucje kredytowe, instytucje finansowe inne niż instytucje kredytowe, przedsiębiorstwa niefinansowe, wielostronne banki rozwoju lub organizacje międzynarodowe.
2. Poza bankami i organizacjami wskazanymi w art. 117 ust. 2 i art. 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 Eurosystem może uznać inne podmioty za wielostronne banki rozwoju lub organizacje międzynarodowe w rozumieniu niniejszych wytycznych, dokonując oceny według wszystkich poniższych kryteriów:
- a) podmiot jest organizacją o globalnym lub regionalnym mandacie, przekraczającym granice krajowe;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

- b) podmiot jest finansowany głównie ze składek rządów krajowych albo organizacji lub podmiotów powiązanych z rządami krajowymi;
- c) misja podmiotu jest zgodna z politykami Unii.

Artykuł 70

Siedziba emitenta lub gwaranta

1. Aktywami kwalifikowanymi są instrumenty dłużne, które zostały wyemitowane przez emitenta z siedzibą w EOG lub w kraju z grupy G-10 spoza EOG, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ust. 3–6.
2. Aktywami kwalifikowanymi są instrumenty dłużne, których gwaranci mają siedzibę w EOG, chyba że do osiągnięcia wymogów jakości kredytowej dla danych instrumentów dłużnych gwarancja nie jest potrzebna, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ust. 3 i 4. Możliwość wykorzystania ratingu nadanego gwarantowi przez instytucję ECAI do osiągnięcia odpowiednich wymogów jakości kredytowej dla danych instrumentów dłużnych określa art. 84.
3. W przypadku instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez przedsiębiorstwa niefinansowe, dla których nie została wydana ocena kredytowa zaakceptowanego systemu ECAI dotycząca emisji, emitenta lub gwaranta, emitent lub gwarant musi mieć siedzibę w państwie członkowskim, którego walutą jest euro.
4. W przypadku instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez wielostronne banki rozwoju lub organizacje międzynarodowe nie ma zastosowania kryterium miejsca siedziby; instytucje te kwalifikują się bez względu na miejsce siedziby.
5. W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami emitent musi mieć siedzibę w EOG, zgodnie z art. 74.
6. Instrumenty dłużne wyemitowane przez emitentów z siedzibą w kraju grupy G-10 spoza EOG są aktywami kwalifikowanymi wyłącznie wtedy, gdy Eurosystem ma pewność, że w prawodawstwie danego kraju grupy G-10 spoza EOG jego prawa będą chronione w odpowiedni sposób. W tym celu przed uznaniem aktywów za kwalifikowane wymagane jest dostarczenie do właściwego KBC ekspertyzy prawnej w formie i o treści satysfakcjonującej dla Eurosystemu.

Artykuł 71

Wymogi w zakresie jakości kredytowej dotyczące aktywów rynkowych

W braku odmiennych postanowień aktywami kwalifikowanymi są instrumenty dłużne spełniające wymogi jakości kredytowej określone w rozdziale 2.

Sekcja 2

Szczegółowe kryteria kwalifikacji określonych typów aktywów rynkowych

Podsekcja 1

Szczegółowe kryteria kwalifikacji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami

Artykuł 72

Kryteria kwalifikacji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami

Aktywami kwalifikowanymi jako zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu są papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, które spełniają ogólne kryteria kwalifikacji dotyczące wszystkich rodzajów aktywów rynkowych określone w sekcji 1, z wyjątkiem wymogów określonych w art. 62 dotyczących kwoty głównej, a dodatkowo szczególne kryteria kwalifikacji określone w niniejszej podsekcji.

Artykuł 73

Jednorodność i skład aktywów generujących przepływy środków pieniężnych

1. Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami są aktywami kwalifikowanymi, jeżeli wszystkie zabezpieczające aktywa generujące przepływy środków pieniężnych są jednorodne, tzn. możliwe jest przekazanie sprawozdawczości o nich na jednym istniejącym formularzu sprawozdawczym danych o poszczególnych kredytach, a zatem należą do jednej z następujących kategorii:
 - a) hipoteczne kredyty mieszkaniowe;

- b) komercyjne kredyty hipoteczne;
 - c) pożyczki udzielane małym i średnim przedsiębiorstwom;
 - d) kredyty samochodowe;
 - e) kredyty konsumenckie;
 - f) należności wynikające z leasingu;
 - g) wierzytelności z tytułu kart kredytowych.
2. Po dokonaniu oceny danych przedstawionych przez kontrahenta Eurosystem może uznać dane papiery wartościowe zabezpieczone aktywami za niejednorodne.
3. Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami nie mogą zawierać aktywów generujących przepływy środków pieniężnych zainicjowanych bezpośrednio przez podmiot specjalnego przeznaczenia będący emitentem danych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami.
4. Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami nie mogą składać się – w całości ani w części, faktycznie ani potencjalnie – z transz innych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami. Kryterium to nie wyklucza papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, w przypadku których struktura emisji obejmuje dwa podmioty specjalnego przeznaczenia, dla których spełniony jest wymóg prawdziwej sprzedaży („true sale”) w taki sposób, że instrumenty dłużne emitowane przez drugi podmiot specjalnego przeznaczenia są zabezpieczone bezpośrednio lub pośrednio na pierwotnej puli aktywów, a wszystkie przepływy środków pieniężnych z aktywów generujących przepływy środków pieniężnych są przekazywane z pierwszego podmiotu specjalnego przeznaczenia do drugiego.
5. Aktywa generujące przepływy środków pieniężnych nie mogą składać się – w całości ani w części, faktycznie ani potencjalnie – z papierów dłużnych indeksowanych do zdarzeń kredytowych, swapów ani innych instrumentów pochodnych, syntetycznych papierów wartościowych oraz innych podobnych należności. Ograniczenie to nie obejmuje swapów stosowanych w transakcjach dotyczących papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami wyłącznie w celu zabezpieczenia tych transakcji.
6. Z zastrzeżeniem kryteriów kwalifikacji zawartych w niniejszej podsekcji aktywa wywołujące przepływ środków pieniężnych stanowiące zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych komercyjnymi kredytami hipotecznymi nie mogą zawierać pożyczek, które w dowolnym momencie są pożyczkami strukturyzowanymi, konsorcjalnymi lub lewarowanymi. Na potrzeby tego kryterium „kredyt strukturyzowany” oznacza strukturę obejmującą podporządkowane transze, „kredyt konsorcjalny” oznacza kredyt udzielony przez grupę kredytodawców skupionych w konsorcjum kredytowym a „kredyt lewarowany” oznacza kredyt, który jest udzielany przedsiębiorstwu mającemu znaczny poziom zadłużenia, takiego jak finansowanie wykupu lub przejęcia i który wykorzystywany jest do nabycia kapitału własnego przedsiębiorstwa, które jest także dłużnikiem w ramach tego kredytu.
7. Jeżeli aktywa generujące przepływy środków pieniężnych stanowiące zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami obejmują należności wynikające z leasingu z wartością rezydualną, papiery wartościowe zabezpieczone aktywami znajdujące się w wykazie aktywów kwalifikowanych na dzień 1 maja 2015 r. utrzymują status aktywów kwalifikowanych do dnia 31 sierpnia 2015 r.

Artykuł 74

Ograniczenia geograficzne dotyczące papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami oraz aktywów generujących przepływy środków pieniężnych

1. Emitentem papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami musi być podmiot specjalnego przeznaczenia z siedzibą w EOG.
2. Aktywa generujące przepływy środków pieniężnych muszą być inicjowane przez inicjatora zarejestrowanego w EOG i sprzedawane podmiotowi specjalnego przeznaczenia przez inicjatora lub przez pośrednika zarejestrowanego w EOG.
3. Na potrzeby ust. 2 powiernika hipoteki i powiernika wierzytelności uważa się za pośrednika. Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami znajdujące się w wykazie kwalifikowanych aktywów rynkowych w dniu 1 maja 2015 r., ale niespełniające wymogów określonych w ust. 2 w odniesieniu do miejsca rejestracji powiernika hipoteki i powiernika wierzytelności, zachowują status aktywów kwalifikowanych do dnia 1 maja 2016 r., pod warunkiem że spełniają wszystkie pozostałe kryteria kwalifikacji.
4. Dłużnicy i wierzyciele aktywów generujących przepływy środków pieniężnych muszą być zarejestrowani (lub, w przypadku osób fizycznych, mieć miejsce zamieszkania) w EOG. Właściwe zabezpieczenie musi znajdować się w EOG a prawem właściwym dla aktywów generujących przepływy środków pieniężnych musi być prawo jednego z krajów EOG.

*Artykuł 75***Nabycie aktywów generujących przepływy środków pieniężnych przez podmiot specjalnego przeznaczenia**

1. Nabycie aktywów generujących przepływy środków pieniężnych przez podmiot specjalnego przeznaczenia musi podlegać prawu jednego z państw członkowskich.
2. Aktywa generujące przepływy środków pieniężnych muszą być nabyte przez podmiot specjalnego przeznaczenia od inicjatora lub pośrednika zgodnie z art. 74 ust. 2, w sposób uznawany przez Eurosystem za prawdziwą sprzedaż („true sale”), skuteczną w stosunku do wszystkich osób trzecich, oraz muszą być niedostępne dla inicjatora i jego wierzycieli oraz pośrednika i jego wierzycieli, także w przypadku niewypłacalności inicjatora lub pośrednika.

*Artykuł 76***Ocena zasad dotyczących zaskarżania czynności dłużnika**

1. Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami można uznać za kwalifikowane jedynie wtedy, gdy Eurosystem ustali, że jego prawa będą odpowiednio chronione przed przepisami dotyczącymi zaskarżania czynności dłużnika uznanymi przez Eurosystem za istotne w prawodawstwie danego kraju należącego do EOG. W tym zakresie przed uznaniem danych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami za aktywa kwalifikowane Eurosystem może zażądać:
 - a) niezależnej ekspertyzy prawnej o formie i treści zaakceptowanej przez Eurosystem, określającej obowiązujące w danym kraju zasady dotyczące zaskarżania czynności dłużnika; lub
 - b) innych dokumentów, takich jak zaświadczenia o wypłacalności podmiotu, który dokonał przeniesienia aktywów, w okresie zaskarżalności (suspect period), który jest okresem, w którym sprzedaż aktywów generujących przepływy środków pieniężnych zabezpieczających papiery wartościowe zabezpieczone aktywami może być unieważniona przez likwidatora.
2. Zasady dotyczące zaskarżania czynności dłużnika uznawane przez Eurosystem za rygorystyczne i w związku z tym niedopuszczalne, obejmują:
 - a) zasady, zgodnie z którymi sprzedaż aktywów generujących przepływy środków pieniężnych zabezpieczających papiery wartościowe zabezpieczone aktywami może być unieważniona przez likwidatora wyłącznie na podstawie tego, że umowa sprzedaży została zawarta w okresie zaskarżalności, zgodnie z ust. 1 lit. b), przed uznaniem sprzedającego za niewypłacalnego; lub
 - b) zasady, zgodnie z którymi podmiot, który otrzymał aktywa może zablokować takie unieważnienie jedynie wtedy, gdy udowodni, że nie był świadomy niewypłacalności sprzedającego w momencie sprzedaży.

Na potrzeby tego kryterium sprzedawca może być inicjatorem lub pośrednikiem.

*Artykuł 77***Brak podporządkowania transz papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami**

1. Za kwalifikowane uznaje się wyłącznie transze lub subtransze papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, które nie są podporządkowane innym transzom tej samej emisji w okresie istnienia papieru wartościowego zabezpieczonego aktywami.
2. Transzę (lub subtranszę) uważa się za niepodporządkowaną innym transzom (lub subtranszom) tej samej emisji, jeżeli – zgodnie z zawartą w prospekcie kolejnością wypłat, określoną po egzekucji spłaty (post-enforcement) lub przyspieszeniu spłaty (post-acceleration) – żadna inna transza (lub subtransza) nie ma pierwszeństwa w stosunku do tej transzy lub subtranszy pod względem kolejności otrzymywania płatności z tytułu kwoty głównej i odsetek, co oznacza, że transza ta (lub subtransza) jest ostatnia w kolejności ponoszenia strat.

*Artykuł 78***Dostępność danych o poszczególnych kredytach w odniesieniu do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami**

1. Wyczerpujące i ujednolicone dane o poszczególnych kredytach dotyczące puli aktywów generujących przepływy środków pieniężnych zabezpieczających papiery wartościowe zabezpieczone aktywami udostępnia się zgodnie z procedurami określonymi w załączniku VIII; obejmują one informacje o wymaganym wyniku jakości danych. Przy ocenie kwalifikacji Eurosystem bierze pod uwagę: a) każdy przypadek nieprzekazania danych; oraz b) częstotliwość, z jaką poszczególne pola dotyczące danych o poszczególnych kredytach nie zawierają żadnych istotnych danych.

2. Niezależnie od wymaganych wartości wyników określonych w załączniku VIII w odniesieniu do danych o poszczególnych kredytach Eurosystem może – po zakończeniu odpowiedniego okresu przejściowego, mającego zastosowanie zgodnie z załącznikiem VIII, po przeanalizowaniu konkretnego przypadku i z zastrzeżeniem obowiązku przedstawienia odpowiedniego uzasadnienia braku osiągnięcia wymaganego wyniku – przyjmować jako zabezpieczenia papiery wartościowe zabezpieczone aktywami z wynikiem niższym niż wymagana wartość wyniku (A1). W odniesieniu do każdego rodzaju odpowiedniego uzasadnienia Eurosystem określa maksymalny poziom tolerancji oraz horyzont tolerancji, które zostaną opisane szczegółowo na stronie internetowej EBC. Horyzont tolerancji wskazuje okres czasu, w którym jakość danych dotyczących papierów wartościowych zabezpieczonych musi ulec poprawie.

Artykuł 79

Żądanie przedstawienia danych dotyczących papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami

Eurosystem zastrzega sobie prawo zwracania się do osób trzecich, które uzna za odpowiednie, w tym w szczególności emitenta, inicjatora lub organizatora emisji, o udzielenie wyjaśnień lub potwierdzenie okoliczności prawnych koniecznych do oceny, czy papiery wartościowe zabezpieczone aktywami można uznać za aktywa kwalifikowane, oraz dotyczących przekazywania danych o poszczególnych kredytach. Jeżeli osoba trzecia nie przekaze danych, Eurosystem może zdecydować o nieprzyjmowaniu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami jako zabezpieczenia lub o zawieszeniu ich statusu aktywów kwalifikowanych.

Podsekcja 2

Szczegółowe kryteria kwalifikacji zabezpieczonych obligacji, których zabezpieczenie stanowią papiery wartościowe zabezpieczone aktywami

Artykuł 80

Kryteria kwalifikacji zabezpieczonych obligacji, których zabezpieczenie stanowią papiery wartościowe zabezpieczone aktywami

1. W przypadku zabezpieczonych obligacji, których zabezpieczenie stanowią papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, pula zabezpieczeń takich obligacji obejmuje wyłącznie papiery wartościowe zabezpieczone aktywami spełniające poniższe kryteria.

- a) Aktywa generujące przepływy środków pieniężnych stanowiące zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami muszą spełniać określone w art. 129 ust. 1 lit. d)–f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, które stanowią zabezpieczenie takich obligacji.
- b) Aktywa generujące przepływy środków pieniężnych zostały zainicjowane przez podmiot powiązany z emitentem zabezpieczonych obligacji, zgodnie z treścią art. 138.
- c) Aktywa generujące przepływy środków pieniężnych są używane jako narzędzie techniczne o przenoszenia hipotek lub zabezpieczonych kredytów mieszkaniowych z podmiotu inicjującego na pulę zabezpieczającą danych obligacji zabezpieczonych.

2. Z zastrzeżeniem ust. 4 KBC stosują następujące środki w celu sprawdzenia, czy pula zabezpieczeń obligacji, których zabezpieczenie stanowią papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, nie zawiera papierów niespełniających kryteriów określonych w ust. 1:

- a) co kwartał KBC zwracają się do emitentów o przedstawienie certyfikacji własnej i oświadczenia co do tego, że pula zabezpieczeń obligacji, których zabezpieczenie stanowią papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, nie zawiera papierów niespełniających kryteriów określonych w ust. 1. Wniosek KBC musi zawierać wymóg, aby certyfikacja własna była podpisana przez prezesa zarządu, dyrektora finansowego lub podobnej rangi przedstawiciela kierownictwa, albo przez osobę upoważnioną do składania podpisów w ich imieniu;
- b) raz do roku KBC zwracają się o przedstawienie potwierdzenia *ex – post* przygotowanego przez zewnętrznych audytorów lub monitoringu puli zabezpieczeń, z których wynika, że w monitorowanym okresie pula zabezpieczeń obligacji, których zabezpieczenie stanowią papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, nie zawierała papierów niespełniających kryteriów określonych w ust. 1.

3. Jeżeli emitent nie przedstawi informacji wskazanych we wniosku Eurosystemu lub Eurosystem uzna treść potwierdzeń za nieprawdziwą lub niewystarczającą w stopniu uniemożliwiającym weryfikację tego, czy pula zabezpieczeń obligacji, których zabezpieczenie stanowią papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, jest zgodna z wymogami określonymi w ust. 1, wówczas Eurosystem podejmuje decyzję o nieprzyjmowaniu takich obligacji zabezpieczonych jako zabezpieczenia lub o zawieszeniu ich statusu aktywów kwalifikowanych.

4. Weryfikacja zgodna z postanowieniami ust. 2 nie jest wymagana, jeżeli mające zastosowanie przepisy prawa lub prospekt wyłączają możliwość włączenia do puli zabezpieczeń papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, które nie spełniają wymogów określonych w ust. 1.

5. Na potrzeby ust. 1 lit. b) bliskie powiązania określa się w momencie przeniesienia jednostek priorytetowych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami do puli zabezpieczeń obligacji zabezpieczonych.

Podsekcja 3

Szczegółowe kryteria kwalifikacji certyfikatów dłużnych wyemitowanych przez Eurosystem

Artykuł 81

Kryteria kwalifikacji certyfikatów dłużnych wyemitowanych przez Eurosystem

1. Certyfikaty dłużne emitowane przez EBC i certyfikaty dłużne wyemitowane przez KBC przed datą przyjęcia euro w danym państwie członkowskim stanowią kwalifikowane zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu.
2. Certyfikaty dłużne emitowane przez EBC nie podlegają kryteriom określonym w niniejszym rozdziale.

ROZDZIAŁ 2

Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące aktywów rynkowych

Artykuł 82

Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące aktywów rynkowych

1. Poza ogólnymi zasadami zawartymi w art. 59 oraz zasadami szczegółowymi zawartymi w art. 84 aktywa rynkowe muszą spełniać następujące wymogi jakości kredytowej, aby mieć status kwalifikowanego zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu:
 - a) Z wyjątkiem papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami wszystkie aktywa rynkowe muszą mieć ocenę kredytową wydaną przez co najmniej jeden zaakceptowany system ECAI, wyrażoną w formie publicznego ratingu kredytowego, na poziomie stopnia 3 w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu.
 - b) Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami muszą mieć oceny kredytowe wydane przez co najmniej dwa różne zaakceptowane systemy ECAI, wyrażone w formie dwóch publicznych ratingów kredytowych, każdy wydany przez jeden z tych systemów, na poziomie stopnia 3 w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu.
2. Eurosystem może zażądać wyjaśnień, jakie uzna za niezbędne, w odniesieniu do publicznych ratingów kredytowych, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 83

Rodzaje ocen kredytowych ECAI stosowanych do oceny jakości kredytowej aktywów rynkowych

Przy weryfikacji spełniania wymogów w zakresie jakości kredytowej mających zastosowanie do aktywów rynkowych wykorzystuje się następujące oceny kredytowe ECAI nadane przez zaakceptowane instytucje ECAI:

- a) rating emisji nadany przez instytucję ECAI: ten rodzaj ratingu dotyczy oceny kredytowej wydanej przez instytucję ECAI dla emisji lub — w braku ratingu emisji nadanego przez tę samą instytucję ECAI — dla serii programu/emisji, z którą dane aktywa zostały wyemitowane. Ocena przez instytucję ECAI dotycząca serii programu/emisji ma znaczenie tylko wtedy, gdy ma zastosowanie do konkretnych aktywów oraz nie istnieje inny rating emisji przyznany przez tę samą instytucję ECAI. Na potrzeby ratingów emisji nadanych przez instytucje ECAI Eurosystem nie dokonuje rozróżnienia według pierwotnego terminu zapadalności aktywów. Dopuszczalny jest każdy rating instytucji ECAI nadany emisji lub serii programu/emisji;
- b) rating emitenta nadany przez instytucję ECAI: ten rodzaj ratingu dotyczy oceny kredytowej wydanej przez instytucję ECAI dla emitenta. Na potrzeby ratingów emitenta nadanych przez instytucję ECAI Eurosystem dokonuje rozróżnienia według pierwotnego terminu zapadalności aktywów w odniesieniu do dopuszczalnej oceny kredytowej wystawionej przez instytucję ECAI. Wprowadza się rozróżnienie na:
 - (i) aktywa krótkoterminowe, tzn. aktywa o pierwotnym terminie zapadalności nie dłuższym niż 390 dni; oraz
 - (ii) aktywa długoterminowe, tzn. aktywa o pierwotnym terminie zapadalności dłuższym niż 390 dni. W przypadku aktywów krótkoterminowych dopuszczalne są krótkoterminowe i długoterminowe ratingi nadane przez instytucję ECAI emitentem. W przypadku aktywów długoterminowych dopuszczalne są tylko długoterminowe ratingi nadane przez instytucję ECAI emitentem;

- c) rating gwaranta nadany przez instytucję ECAI: ten rodzaj ratingu odnosi się do oceny kredytowej wydanej przez instytucję ECAI gwarantowi, o ile gwarancja spełnia wymogi, o których mowa w tytule czwartym. Na potrzeby ratingów nadanych przez instytucję ECAI gwarantowi Eurosystem nie dokonuje rozróżnienia według pierwotnego terminu zapadalności aktywów. W przypadku ratingów gwaranta wydanych przez instytucję ECAI dopuszczalne są tylko ratingi długoterminowe.

Artykuł 84

Pierwszeństwo ocen kredytowych ECAI w odniesieniu do aktywów rynkowych

W odniesieniu do aktywów rynkowych Eurosystem bierze pod uwagę oceny kredytowe wystawione przez instytucje ECAI, weryfikujące spełnianie przez dane aktywa wymogów jakości kredytowej – na następujących zasadach:

- a) w odniesieniu do aktywów rynkowych innych niż aktywa rynkowe wyemitowane przez instytucje rządowe na szczeblu centralnym, instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym lub instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym, agencje, wielostronne banki rozwoju organizacje międzynarodowe, oraz w stosunku do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, stosuje się następujące zasady:
- (i) Eurosystem przyznaje ratingom emisji nadanym przez instytucje ECAI pierwszeństwo w stosunku do ratingów emitentów lub gwarantów nadanych przez te instytucje. Z zastrzeżeniem zastosowania powyższej zasady pierwszeństwa, zgodnie z art. 82 ust. 1 lit. a), przynajmniej jedna ocena kredytowa dokonana przez instytucję ECAI musi spełniać właściwe wymogi jakości kredytowej Eurosystemu;
 - (ii) jeżeli dla danej emisji dostępnych jest wiele ratingów emisji wydanych przez instytucje ECAI, Eurosystem bierze pod uwagę najwyższy z tych ratingów emisji. Jeżeli najwyższy rating danej emisji nadany przez instytucję ECAI nie spełnia wymogów Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej aktywów rynkowych, aktywów nie uznaje się za kwalifikowane, nawet jeżeli istnieje gwarancja dopuszczalna zgodnie postanowieniami tytułu czwartego;
 - (iii) w przypadku braku ratingu emisji nadanego przez instytucję ECAI Eurosystem może uwzględnić rating emitenta lub rating gwaranta nadany przez instytucję ECAI. Jeżeli dla danej emisji dostępnych jest wiele ratingów emitenta lub ratingów gwaranta wydanych przez instytucje ECAI, Eurosystem bierze pod uwagę najwyższy z tych ratingów;
- b) w odniesieniu do aktywów rynkowych wyemitowanych przez instytucje rządowe na szczeblu centralnym, instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym lub instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym, agencje, wielostronne banki rozwoju lub organizacje międzynarodowe stosuje się następujące zasady:
- (i) zgodnie z art. 82 ust. 1 lit. a) przynajmniej jedna ocena kredytowa dokonana przez instytucję ECAI musi spełniać właściwe wymogi jakości kredytowej Eurosystemu. Eurosystem uwzględnia wyłącznie ratingi nadane przez instytucje ECAI emitentowi lub gwarantowi;
 - (ii) jeżeli dostępnych jest wiele ratingów emitenta lub ratingów gwaranta wydanych przez instytucje ECAI, Eurosystem bierze pod uwagę najwyższy z tych ratingów;
 - (iii) zasad zawartych w niniejszym punkcie nie stosuje się do wyemitowanych przez agencje obligacji zabezpieczonych; ich ocena dokonywana jest na zasadach zawartych w lit. a);
- c) do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami stosuje się następujące zasady:
- (i) zgodnie z art. 82 ust. 1 lit. b) przynajmniej dwie oceny kredytowe wydane przez instytucje ECAI muszą spełniać właściwe wymogi jakości kredytowej Eurosystemu. Eurosystem bierze pod uwagę wyłącznie ratingi emisji nadane przez instytucję ECAI;
 - (ii) jeżeli dostępnych jest więcej niż dwa ratingi emisji wydane przez instytucje ECAI, Eurosystem bierze pod uwagę najwyższy oraz drugi w kolejności rating emisji.

Artykuł 85

Papiery wartościowe wyemitowane przez grupy emitentów

W odniesieniu do aktywów rynkowych mających więcej niż jednego emitenta odpowiedni rating emitenta przyznany przez instytucję ECAI określa się na podstawie potencjalnej odpowiedzialności każdego z emitentów w następujący sposób:

- a) jeżeli każdy z emitentów ponosi solidarną odpowiedzialność za zobowiązania wszystkich pozostałych emitentów w ramach emisji lub, jeżeli ma to zastosowanie, za serię programu/emisji, odpowiednim ratingiem emitenta przyznanym przez instytucję ECAI jest najlepszy rating spośród najwyższych ratingów poszczególnych emitentów; lub
- b) jeżeli któryś z emitentów nie ponosi solidarnej odpowiedzialności za zobowiązania wszystkich pozostałych emitentów w ramach emisji lub, jeżeli ma to zastosowanie, za serię programu/emisji, odpowiednim ratingiem emitenta przyznanym przez instytucję ECAI jest najgorszy rating spośród najwyższych ratingów poszczególnych emitentów.

Artykuł 86

Ratingi w innych walutach niż euro

Na potrzeby ratingów emitenta przyznanych przez instytucję ECAI dopuszcza się ratingi w walutach obcych. Jeżeli dane aktywa są denominowane w walucie krajowej emitenta, dopuszczalny jest również rating w walucie lokalnej.

Artykuł 87

Kryteria oceny jakości kredytowej aktywów rynkowych w braku oceny kredytowej przyznanej przez zaakceptowaną instytucję ECAI

1. W braku odpowiedniej oceny kredytowej przyznanej przez zaakceptowaną instytucję ECAI emisji, emitentowi lub gwarantowi, odpowiednio zgodnie z art. 84 list. a) lub b), Eurosystem określa pośrednią ocenę jakości kredytowej aktywów rynkowych (z wyjątkiem papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami) w sposób zgodny z zasadami określonymi w ust. 2 i 3. Pośrednia ocena jakości kredytowej musi spełniać minimalne wymogi jakości kredytowej Eurosystemu.
2. Jeżeli instrumenty dłużne zostały wyemitowane lub gwarantowane przez instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym, władze lokalne albo „podmiot sektora publicznego” w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (zwany dalej podmiotem sektora publicznego w rozumieniu rozporządzenia CRR) z siedzibą w państwie członkowskim, którego walutą jest euro, Eurosystem dokonuje oceny kredytowej zgodnie z następującymi zasadami:
 - a) jeżeli emitenci lub gwaranci są instytucjami rządowymi i samorządowymi na szczeblu regionalnym, władzami lokalnymi albo podmiotami sektora publicznego w rozumieniu rozporządzenia CRR, które według właściwych organów są traktowane na potrzeby wymogów kapitałowych określonych w art. 115 ust. 2, art. 116 ust. 1 i art. 116 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 tak jak instytucje rządowe szczebla centralnego kraju, w którym mają siedzibę te podmioty, instrumentom dłużnym emitowanym lub gwarantowanym przez te podmioty przypisuje się stopień jakości kredytowej odpowiadający najlepszemu ratingowi kredytowemu przyznanemu przez zaakceptowaną instytucję ECAI instytucjom rządowym szczebla centralnego kraju, w którym mają siedzibę te podmioty;
 - b) jeżeli emitenci lub gwaranci są instytucjami rządowymi i samorządowymi na szczeblu regionalnym, władzami lokalnymi i podmiotami sektora publicznego w rozumieniu rozporządzenia CRR, które według właściwych organów są traktowane na potrzeby wymogów kapitałowych określonych w art. 115 ust. 1 i art. 116 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 tak jak instytucje kredytowe, instrumentom dłużnym emitowanym lub gwarantowanym przez te podmioty przypisuje się stopień jakości kredytowej o jeden stopień niższy niż najlepszy rating kredytowy przyznany przez zaakceptowaną instytucję ECAI instytucjom rządowym szczebla centralnego kraju, w którym mają siedzibę te podmioty;
 - c) jeżeli emitenci lub gwaranci są podmiotami sektora publicznego w rozumieniu rozporządzenia CRR nie wymienionymi w lit. a) i b), nie dokonuje się pośredniej oceny kredytowej a podmioty te traktuje się tak samo, jak podmioty sektora prywatnego.
3. Jeżeli instrumenty dłużne zostały wyemitowane lub gwarantowane przez przedsiębiorstwa niefinansowe z siedzibą w państwie członkowskim, którego walutą jest euro, Eurosystem dokonuje oceny jakości kredytowej według zasad mających zastosowanie do oceny jakości kredytowej należności kredytowych zawartych w rozdziale 2 tytułu trzeciego. Aktywów, których jakość kredytową ocenia się zgodnie z zasadami zawartymi w niniejszym ustępie, nie uwzględnia się w publicznym wykazie kwalifikowanych aktywów rynkowych.

Tabela 9

Pośrednia ocena kredytowa emitentów lub gwarantów bez oceny kredytowej ECAI

	Klasyfikacja emitentów lub gwarantów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013	Sposób nadania pośredniej oceny jakości kredytowej emitenta lub gwaranta należącego do danej klasy według zasad oceny kredytowej Eurosystemu
Klasa 1	Instytucje rządowe i samorządowe szczebla regionalnego, władze lokalne i podmioty sektora publicznego w rozumieniu rozporządzenia CRR, które według właściwych organów można na potrzeby wymogów kapitałowych traktować na równi z instytucjami rządowymi szczebla centralnego	Przyznanie oceny jakości kredytowej nadanej przez instytucję ECAI rządowi centralnemu kraju siedziby podmiotu

	Klasyfikacja emitentów lub gwarantów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013	Sposób nadania pośredniej oceny jakości kredytowej emitenta lub gwaranta należącego do danej klasy według zasad oceny kredytowej Eurosystemu
Klasa 2	Instytucje rządowe i samorządowe szczebla regionalnego i lokalnego oraz podmioty sektora publicznego w rozumieniu rozporządzenia CRR, które według właściwych organów nadzoru można na potrzeby wymogów kapitałowych traktować na równi z instytucjami kredytowymi	Przyznanie oceny jakości kredytowej o jeden stopień niższej niż ocena nadana przez instytucję ECAI rządowi centralnemu kraju siedziby podmiotu (*)
Klasa 3	Pozostałe podmioty sektora publicznego w rozumieniu rozporządzenia CRR	Traktowane jak emitenci lub dłużnicy z sektora prywatnego

(*) Informacje dotyczące stopni jakości kredytowej są publikowane na stronie internetowej EBC.

Artykuł 88

Dodatkowe wymogi jakości kredytowej dotyczące papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami

1. Ocena jakości kredytowej papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami jest oparta na publicznym ratingu emisji wyjaśnionym w ogólnodostępnym raporcie dotyczącym ratingów kredytowych, tj. raporcie sporządzonym na potrzeby nowej emisji. Wspomniany ogólnodostępny raport powinien zawierać m.in. kompleksową analizę zagadnień strukturalnych i prawnych, szczegółową ocenę puli zabezpieczeń oraz analizę uczestników i innych istotnych elementów transakcji.
2. Poza wymogami określonymi w ust. 1 dla papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami wymagane są także regularne raporty kontrolne publikowane przez zaakceptowane instytucje ECAI. Raporty takie publikuje się nie później niż cztery tygodnie po terminie płatności kuponu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami. Datą referencyjną dla tych raportów jest ostatni termin płatności kuponu; wyjątkiem są papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, dla których płatność kuponu następuje miesięcznie, w którym to przypadku raport kontrolny publikuje się nie rzadziej niż raz na kwartał. Raporty kontrolne powinny zawierać co najmniej najważniejsze dane dotyczące transakcji, np. co do struktury puli zabezpieczeń, uczestników transakcji, struktury kapitału, oraz wyniki finansowe.

TYTUŁ TRZECI

KRYTERIA KWALIFIKACJI I WYMOGI JAKOŚCI KREDYTOWEJ DOTYCZĄCE AKTYWÓW NIERYNKOWYCH

ROZDZIAŁ 1

Kryteria kwalifikacji aktywów nierynkowych

Sekcja 1

Kryteria kwalifikacji należności kredytowych

Artykuł 89

Kwalifikowany rodzaj aktywów

1. Kwalifikowanym rodzajem aktywów są należności kredytowe stanowiące zobowiązanie dłużnika wobec kontrahenta.
2. Kwalifikowanym rodzajem należności kredytowych są również należności kredytowe, w których odsetki naliczane są metodą malejącego kapitału, tzn. w których kwotę główną i odsetki spłaca się zgodnie z wcześniej ustalonym harmonogramem, jak również wykorzystane linie kredytowe.
3. Kwalifikowanymi rodzajami należności kredytowych nie są kredyty w rachunku bieżącym, akredytywy i niewykorzystane linie kredytowe np. niewykorzystana część kredytu odnawialnego, które zezwalają na wykorzystanie kredytu, ale same w sobie nie są należnościami kredytowymi.
4. Kwalifikowanym rodzajem należności kredytowych jest kredyt konsorcjalny. Na potrzeby niniejszej sekcji udział w kredycie konsorcjalnym oznacza należność kredytową wynikającą z udziału kredytodawcy w kredycie udzielonym przez grupę kredytodawców skupionych w konsorcjum kredytowym.
5. Należność kredytowa przyznana w kontekście innym niż zwykły stosunek kredytowy może stanowić kwalifikowany rodzaj aktywów. Kwalifikowanym rodzajem aktywów może być należność charakterystyczna dla niektórych struktur leasingowych lub faktoringowych, jeżeli stanowi należność kredytową. Należności nabyte w ramach faktoringu stanowią kwalifikowany rodzaj aktywów, jeżeli w rzeczywistości stanowią należności kredytowe, a nie innego rodzaju należności, takie jak należności z tytułu ceny zakupu.

*Artykuł 90***Kwota główna i kupon należności kredytowych**

Aktywami kwalifikowanymi są należności kredytowe spełniające – aż do ich ostatecznego umorzenia – następujące wymogi:

- a) mają określoną, bezwarunkową kwotę główną; oraz
- b) mają oprocentowanie, które nie może prowadzić do ujemnego przepływu środków pieniężnych, w związku z czym stopa procentowa może być:
 - (i) zerokuponowa;
 - (ii) stała;
 - (iii) zmienna, tj. powiązana z inną referencyjną stopą procentową lub ze stopą inflacji.

*Artykuł 91***Brak podporządkowania**

Należności kredytowe nie mogą przyznawać praw do kwoty głównej lub odsetek, które są podporządkowane: a) prawom posiadaczy innych niezabezpieczonych zobowiązań dłużnych dłużnika, w tym innych udziałów lub podudziałów w tym samym kredycie konsorcjalnym; oraz b) prawom posiadaczy instrumentów dłużnych tego samego emitenta.

*Artykuł 92***Wymogi w zakresie jakości kredytowej dotyczące należności kredytowych**

Jakość kredytową należności kredytowych ocenia się na podstawie jakości kredytowej dłużnika lub gwaranta. Odpowiedni dłużnik lub gwarant ma obowiązek spełniania wymogów jakości kredytowej Eurosystemu określonych w zasadach oceny kredytowej Eurosystemu dotyczących należności kredytowych, zawartych w rozdziale 2 tytułu III części czwartej.

*Artykuł 93***Minimalna wielkość należności kredytowych**

Na potrzeby wykorzystania krajowej należności kredytowej muszą – w momencie ich przedłożenia jako zabezpieczenie przez kontrahenta – spełniać wymóg minimalnej wielkości określonej przez rodzimy KBC. Na potrzeby wykorzystania transgranicznego obowiązuje minimalny próg w wysokości 500 000 EUR.

*Artykuł 94***Waluta należności kredytowych**

Aktywami kwalifikowanymi są należności kredytowe, które są denominowane w euro lub jednej z byłych walut państw członkowskich, których walutą jest euro.

*Artykuł 95***Rodzaj dłużnika lub gwaranta**

1. Dłużnikami i gwarantami kwalifikowanych należności kredytowych mogą być przedsiębiorstwa niefinansowe, podmioty sektora publicznego, wielostronne banki rozwoju lub organizacje międzynarodowe. Na potrzeby niniejszego artykułu wielostronny bank rozwoju lub organizacja międzynarodowa może być uznana przez Eurosystem w sposób opisany w art. 69 ust. 2.
2. Jeżeli dana należność kredytowa ma więcej niż jednego dłużnika, każdy z tych dłużników ponosi solidarną odpowiedzialność za pełną spłatę całej należności kredytowej.

*Artykuł 96***Lokalizacja dłużnika lub gwaranta**

1. Dłużnik należności kredytowej musi mieć siedzibę w państwie członkowskim, którego walutą jest euro.

2. Gwarant należności kredytowej także musi mieć siedzibę w państwie członkowskim, którego walutą jest euro, chyba że do osiągnięcia wymogów jakości kredytowej w odniesieniu do aktywów nierynkowych nie jest potrzebna gwarancja, ponieważ istnieje odpowiednia ocena kredytowa dłużnika.

3. Zasady określone w ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do dłużników lub gwarantów będących wielostronnymi bankami rozwoju lub organizacjami międzynarodowymi; podmioty te kwalifikują się bez względu na miejsce siedziby.

Artykuł 97

Prawo właściwe

Prawem właściwym umowy będącej podstawą należności kredytowej oraz umowy pomiędzy kontrahentem a rodzimym KBC o przekazaniu należności kredytowej na zabezpieczenie musi być prawo państwa członkowskiego, którego walutą jest euro. Ponadto łączna liczba systemów prawnych będących prawem właściwym dla:

- a) kontrahenta;
- b) wierzyciela;
- c) dłużnika;
- d) gwaranta (jeżeli dotyczy);
- e) umowy będącej podstawą należności kredytowej;
- f) umowy pomiędzy kontrahentem a rodzimym KBC o przekazaniu należności kredytowej na zabezpieczenie; nie może być wyższa niż dwa.

Artykuł 98

Procedury obsługi

Obsługa należności kredytowych jest prowadzona zgodnie z procedurami Eurosystemu określonymi w odpowiedniej dokumentacji krajowej KBC.

Artykuł 99

Dodatkowe wymogi prawne dotyczące należności kredytowych

1. W celu zagwarantowania ustanowienia ważnego zabezpieczenia na należności kredytowej oraz szybkiej realizacji takiej należności w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, konieczne jest spełnienie dodatkowych wymogów prawnych. Wymogi te dotyczą:

- a) weryfikacji istnienia należności kredytowej;
- b) powiadomienia dłużnika o przekazaniu danej należności na zabezpieczenie lub rejestracji tego faktu;
- c) braku ograniczeń dotyczących przekazania należności kredytowej na zabezpieczenie;
- d) braku ograniczeń dotyczących realizacji należności kredytowej;
- e) braku ograniczeń związanych z poufnością i tajemnicą bankową.

2. Szczegółowy opis tych wymogów prawnych zawarty jest w art. 100–105. Dalsze szczegóły dotyczące konkretnych aspektów krajowych systemów prawnych znajdują się we właściwej dokumentacji krajowej KBC.

Artykuł 100

Weryfikacja procedur zgłaszania należności kredytowych

KBC albo organ nadzoru lub zewnętrzni biegli rewidenci przeprowadzają jednorazową weryfikację procedur stosowanych przez kontrahenta w celu powiadamiania Eurosystemu o istnieniu należności kredytowych.

Artykuł 101

Weryfikacja istnienia należności kredytowej

1. KBC podejmują co najmniej wszystkie poniższe kroki w celu weryfikacji istnienia należności kredytowych przekazywanych na zabezpieczenie:
 - a) KBC uzyskują od kontrahentów, co najmniej raz na kwartał, pisemne deklaracje potwierdzające:
 - (i) istnienie należności kredytowych (deklaracja taka może być zastąpiona sprawdzeniem informacji zawartych w centralnym rejestrze kredytowym, jeżeli taki istnieje);
 - (ii) zgodność należności kredytowych z kryteriami kwalifikacji stosowanymi przez Eurosystem;
 - (iii) że dana należność kredytowa nie stanowi jednocześnie zabezpieczenia na rzecz osób trzecich, oraz że kontrahent nie przekaze takiej należności kredytowej jako zabezpieczenia na rzecz osoby trzeciej;
 - (iv) że najpóźniej w ciągu następnego dnia operacyjnego kontrahent powiadomi właściwy KBC o wszelkich zdarzeniach mogących w istotny sposób wpłynąć na relację umowną między kontrahentem a danym KBC, w tym w szczególności o wcześniejszej, częściowej lub całkowitej spłacie, obniżeniu klasyfikacji oraz istotnych zmianach stanu danej należności kredytowej;
 - b) KBC lub odpowiednie centralne rejestry kredytowe, właściwe organy nadzoru bankowego lub zewnętrzni biegli rewidentzi dokonują wrywkowych kontroli jakości i dokładności pisemnych deklaracji kontrahentów – poprzez dostarczenie fizycznej dokumentacji lub poprzez przeprowadzenie inspekcji. Informacje, które sprawdza się w odniesieniu do każdej należności kredytowej obejmują co najmniej cechy warunkujące istnienie i kwalifikację należności kredytowych. W przypadku kontrahentów posiadających system ratingów wewnętrznych zaakceptowany zgodnie z zasadami oceny kredytowej Eurosystemu przeprowadza się dodatkowe kontrole ocen jakości kredytowej należności kredytowych polegające na sprawdzaniu prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania dłużników należności kredytowych wykorzystywanych jako zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu.
2. W przypadku kontroli przeprowadzanych na podstawie art. 100 lub ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu przez KBC, organy nadzoru, zewnętrznych biegłych rewidentów lub centralne rejestry kredytowe, osoby przeprowadzające te kontrole muszą być do tego upoważnione, jeśli konieczność taka wynika z postanowień umownych lub właściwych wymogów krajowych.

Artykuł 102

Ważność umowy o przekazanie należności kredytowych na zabezpieczenie

Umowa o przekazanie należności kredytowej na zabezpieczenie musi być ważna pomiędzy kontrahentem a odpowiednim KBC zgodnie z właściwym prawem krajowym. Wszystkie wymogi prawne konieczne dla ważności umowy i pozwalające na przekazanie należności kredytowej na zabezpieczenie muszą zostać spełnione przez kontrahenta lub – w odpowiednich wypadkach – cesjonariusza.

Artykuł 103

Pełen skutek przekazania wobec osób trzecich

1. Umowa o przekazanie należności kredytowej na zabezpieczenie musi być ważna wobec osób trzecich zgodnie z właściwym prawem krajowym. Wszystkie wymogi prawne konieczne do zapewnienia ważnego przekazania na zabezpieczenie muszą zostać spełnione przez kontrahenta lub – w odpowiednich wypadkach – cesjonariusza.
2. W zależności od właściwego prawa krajowego w odniesieniu do zawiadomienia dłużnika zastosowanie mają następujące zasady:
 - a) jeżeli zawiadomienie dłużnika lub rejestracja przekazania należności kredytowej na zabezpieczenie w ogólnodostępnym wykazie jest konieczna dla jego pełnego skutku wobec osób trzecich, a w szczególności dla pierwszeństwa zaspokojenia KBC przed innymi wierzycielami, takie zawiadomienie lub rejestracja są wymagane przed rzeczywistym przekazaniem należności kredytowej na zabezpieczenie lub w momencie takiego przekazania;
 - b) jeżeli natomiast nie wymaga się uprzedniego powiadomienia dłużnika o przekazaniu należności kredytowej na zabezpieczenie ani rejestracji tego faktu w ogólnodostępnym wykazie zgodnie z lit. a), istnieje obowiązek powiadomienia dłużnika *ex post*. Powiadomienia dłużnika *ex post* polega na powiadomieniu dłużnika przez kontrahenta lub rodzimy KBC, zgodnie z postanowieniami dokumentacji krajowej, o przekazaniu przez kontrahenta należności kredytowej na zabezpieczenie na rzecz KBC niezwłocznie po nastąpieniu niewykonania zobowiązania lub innego zdarzenia kredytowego, zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w mającej zastosowanie dokumentacji krajowej;

- c) KBC mogą wymagać powiadomienia *ex ante* lub rejestracji w ogólnodostępnym rejestrze przed przekazaniem na zabezpieczenie lub w momencie takiego przekazania, nawet jeżeli takie formalności nie są konieczne na potrzeby wskazane w lit. a);
- d) w przypadku należności kredytowych stanowiących instrumenty na okaziciela rodzimy KBC może wymagać fizycznego dostarczenia takich instrumentów KBC lub osobie trzeciej przed ich przekazaniem na zabezpieczenie lub w momencie takiego przekazania. Wymogi w zakresie powiadamiania określone w lit. a) i b) nie mają zastosowania do należności kredytowych stanowiących instrumenty na okaziciela.
3. Powyższe wymogi są wymogami minimum. KBC mogą wymagać powiadomienia *ex ante* lub rejestracji w sytuacjach innych niż określone powyżej, w tym w odniesieniu do instrumentów na okaziciela.

Artykuł 104

Brak ograniczeń dotyczących przekazania na zabezpieczenie i realizacji należności kredytowych

1. Kontrahenci muszą zapewnić pełną zbywalność należności kredytowych oraz możliwość ich przekazania na zabezpieczenie na rzecz Eurosystemu bez jakichkolwiek ograniczeń. Umowa będąca podstawą należności kredytowej lub inna umowa między kontrahentem a dłużnikiem nie może zawierać żadnych postanowień ograniczających możliwość przekazania należności na zabezpieczenie, chyba że przepisy krajowe stanowią, że takie ograniczenia umowne nie naruszają praw Eurosystemu w zakresie przekazania należności na zabezpieczenie.
2. Umowa będąca podstawą należności kredytowej lub inna umowa między kontrahentem a dłużnikiem nie może zawierać żadnych postanowień ograniczających możliwość realizacji należności kredytowej wykorzystywanej jako zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu, w tym dotyczących formy, czasu i innych aspektów jej realizacji.
3. Z zastrzeżeniem ust. 1 i 2 ograniczeniem realizacji należności kredytowych nie są postanowienia ograniczające możliwość przeniesienia udziału w kredycie konsorcjalnym na banki, instytucje finansowe i podmioty, które regularnie zajmują się udzielaniem, nabywaniem lub inwestowaniem w kredyty, papiery wartościowe i inne aktywa finansowe, lub które zostały w tym celu utworzone.
4. Z zastrzeżeniem ust. 1 i 2 ograniczeniem możliwości przekazania na zabezpieczenie i realizacji udziału w kredycie konsorcjalnym nie jest agent kredytu zajmujący się zbieraniem i dystrybucją spłat oraz zarządzaniem kredytem, o ile: a) agent kredytu jest instytucją kredytową zlokalizowaną w Unii; oraz b) stosunek pomiędzy danym członkiem konsorcjum a agentem kredytu może zostać przeniesiony wraz z udziałem w kredycie konsorcjalnym albo w ramach tego udziału.

Artykuł 105

Brak ograniczeń związanych z tajemnicą bankową i poufnością

Kontrahent i dłużnik mają obowiązek umownego ustalenia, że dłużnik bezwarunkowo zgadza się na ujawnienie przez kontrahenta Eurosystemowi informacji o należności kredytowej i dłużniku, niezbędnych rodzinnemu KBC do zapewnienia ustanowienia na należnościach kredytowych ważnego zabezpieczenia i możliwości szybkiego zrealizowania tych należności w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta. Wymóg ten nie jest niezbędny, jeżeli swobodne dostarczanie takich informacji jest gwarantowane właściwym prawem krajowym, zgodnie z postanowieniami właściwej dokumentacji krajowej rodzimego KBC.

Sekcja 2

Kryteria kwalifikacji dotyczące depozytów terminowych

Artykuł 106

Kryteria kwalifikacji dotyczące depozytów terminowych

Depozyty terminowe, o których mowa w art. 12, których posiadaczem jest kontrahent, stanowią kwalifikowane zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu.

Sekcja 3

Kryteria kwalifikacji dotyczące RMDB

Artykuł 107

Kryteria kwalifikacji dotyczące RMDB

1. RMDB jest to weksel własny lub trasowany zabezpieczony pulą hipotecznych kredytów mieszkaniowych, nie w pełni zsekurytyzowany. RMDB musi charakteryzować się możliwością substytucji aktywów w puli oraz mechanizmem gwarantującym rodzimemu KBC pierwszeństwo w stosunku do wierzycieli innych niż wyłączeni ze względów porządku publicznego.
2. RMDB ma określoną, bezwarunkową kwotę główną oraz oprocentowanie, które nie może prowadzić do ujemnego przepływu środków pieniężnych.
3. RMBD muszą być zgodne z wymogami jakości kredytowej Eurosystemu określonymi w zasadach oceny kredytowej Eurosystemu w odniesieniu do RMBD, zgodnie z rozdziałem 2 tytułu III niniejszej części czwartej.
4. Emitentami RMBD muszą być instytucje kredytowe będące kontrahentami z siedzibą w państwie członkowskim, którego walutą jest euro.
5. RMBD muszą być denominowane w euro lub jednej z byłych walut państw członkowskich, których walutą jest euro.
6. Emitent RMBD dokonuje co najmniej raz w miesiącu certyfikacji własnej co do faktu, że mieszkaniowe kredyty hipoteczne stanowiące pulę zabezpieczeń spełniają kryteria kwalifikacji określone zasadami krajowymi ustanowionymi przez rodzimego KBC, na których opiera się ocena kredytowa.
7. Przekazanie na zabezpieczenie, wykorzystanie i procedury obsługi RMBD podlegać wymogom Eurosystemu określonym przez właściwą dokumentację krajową rodzimego KBC.

ROZDZIAŁ 2

Wymogi eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące aktywów nierynkowych

Artykuł 108

Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące aktywów nierynkowych

Do kwalifikacji aktywów nierynkowych jako zabezpieczenia zastosowanie mają następujące wymogi jakości kredytowej Eurosystemu:

- a) jakość kredytową należności kredytowych ocenia się na podstawie jakości kredytowej dłużnika lub gwaranta, która powinna być co najmniej na poziomie stopnia 3 jakości kredytowej w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu;
- b) ocena jakości kredytowej RMBD musi być co najmniej na poziomie stopnia 2 jakości kredytowej w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu.

Sekcja 1

Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące należności kredytowych

Artykuł 109

Zasady ogólne dotyczące oceny jakości kredytowej należności kredytowych

1. Eurosystem dokonuje oceny jakości kredytowej należności kredytowych na podstawie jakości kredytowej dłużników lub gwarantów określonej przez system oceny kredytowej lub źródła wybrane przez kontrahenta zgodnie z art. 110.
2. Kontrahenci są zobowiązani do informowania odpowiedniego KBC w ciągu następnego dnia operacyjnego o każdym znanym sobie zdarzeniu kredytowym, w tym opóźnieniu płatności przez dłużników należności kredytowych przekazanych na zabezpieczenie, a na wniosek odpowiedniego KBC – do wycofania lub wymiany danych aktywów.
3. Kontrahenci są zobowiązani do zapewnienia stosowania najbardziej aktualnych ocen jakości kredytowej dłużników lub gwarantów należności kredytowych przekazanych na zabezpieczenie, dostępnych w wybranym przez nich źródle lub systemie oceny jakości kredytowej.

Artykuł 110

Wybór źródła lub systemu oceny jakości kredytowej

1. Kontrahenci przekazujący należności kredytowe na zabezpieczenie dokonują wyboru jednego systemu oceny kredytowej z jednego z czterech źródeł oceny kredytowej zaakceptowanych przez Eurosystem zgodnie z ogólnymi kryteriami akceptacji zawartymi w tytule V części czwartej. Jeżeli kontrahent wybrał źródło ECAI, dopuszczalne jest stosowanie dowolnego systemu ECAI.
2. W uzupełnieniu do ust. 1, na umotywowany wniosek skierowany do rodzimego KBC wskazujący odpowiednią potrzebę biznesową wynikającą z braku dostatecznego zakresu głównego systemu lub źródła oceny kredytowej, KBC mogą zezwalać kontrahentom na korzystanie z więcej niż jednego systemu lub źródła oceny kredytowej.
3. W przypadku zezwolenia kontrahentom na korzystanie z więcej niż jednego systemu lub źródła oceny kredytowej główne źródło lub system powinno dostarczać oceny jakości kredytowej największej liczby dłużników należności kredytowych przekazanych na zabezpieczenie. Jeżeli ocena kredytowa dłużnika lub gwaranta jest dostępna w ramach takiego głównego systemu lub źródła, kwalifikację dłużnika lub gwaranta oraz stosowaną do niego redukcję wartości wycenienia określa się wyłącznie na podstawie tej oceny kredytowej.
4. Kontrahenci mają obowiązek korzystania z wybranych przez siebie systemów lub źródeł oceny kredytowej co najmniej przez okres 12 miesięcy.
5. Po upływie okresu wskazanego w ust. 4 kontrahent może złożyć w rodzimym KBC umotywowany wniosek o zmianę wybranego systemu lub źródła oceny kredytowej.
6. W określonych okolicznościach, w szczególności jeżeli dany kontrahent dokonuje stopniowego wprowadzenia systemu ratingów wewnętrznych lub zaczyna wykorzystywać należności kredytowe jako zabezpieczenie, KBC może – na umotywowany wniosek kontrahenta – w drodze wyjątku przyznać kontrahentowi wyłączenie od stosowania minimalnego 12- miesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 4, i zezwolić mu na zmianę wybranego systemu lub źródła oceny kredytowej w trakcie trwania tego okresu.
7. Jeśli kontrahent wybrał jako źródło oceny kredytowej instytucję ECAI, może korzystać z ratingu dłużnika lub ratingu gwaranta nadanego przez instytucję ECAI. Jeżeli dla tej samej należności kredytowej dostępna jest większa liczba ratingów dłużnika lub ratingów gwaranta nadanych przez instytucję ECAI, wykorzystać można najwyższą z dostępnych ocen kredytowych ECAI.

Artykuł 111

Ocena kredytowa należności kredytowych, których dłużnikami lub gwarantami są podmioty sektora publicznego lub przedsiębiorstwa niefinansowe

1. Eurosystem ocenia jakość kredytową należności kredytowych, których dłużnikami lub gwarantami są podmioty sektora publicznego lub przedsiębiorstwa niefinansowe, zgodnie z poniższymi zasadami stosowanymi we wskazanej poniżej kolejności.
 - a) Jeżeli dostępna jest ocena kredytowa pochodząca z systemu lub źródła wybranego przez kontrahenta, Eurosystem korzysta z tej oceny przy ustalaniu, czy podmiot sektora publicznego występujący jako dłużnik lub gwarant spełnia wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej aktywów nierynkowych określone w art. 108.
 - b) Jeżeli ocena kredytowa wskazana w lit. a) nie jest dostępna, Eurosystem wykorzystuje ocenę kredytową ECAI przyznaną podmiotowi sektora publicznego występującemu jako dłużnik lub gwarant przez zaakceptowany system ECAI.
 - c) Jeżeli nie jest dostępna żadna z ocen kredytowych wskazanych w lit. a) i b), do podmiotu sektora publicznego występującego jako dłużnik lub gwarant ma zastosowanie procedura określona w art. 87 w odniesieniu do aktywów rynkowych.
2. Eurosystem dokonuje oceny kredytowej należności kredytowych, których dłużnikami lub gwarantami są przedsiębiorstwa niefinansowe, w następujący sposób: ocena kredytowa przyznana przez system lub źródło oceny kredytowej wybrane przez kontrahenta musi spełniać wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej aktywów nierynkowych określone w art. 108.

Sekcja 2

Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące RMDB

Artykuł 112

Określenie spełniania wymogów Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczących RMDB

Na potrzeby weryfikacji spełnienia wymogów jakości kredytowej określonych w art. 108 rodzimy KBC dokonuje oceny jakości kredytowej RMDB na podstawie zasad oceny jakości kredytowej właściwych dla danego systemu prawnego, określonych w obowiązującej dokumentacji krajowej.

TYTUŁ IV

GWARANCJE DOTYCZĄCE AKTYWÓW RYNKOWYCH I NIERYNKOWYCH

Artykuł 113

Wymogi dotyczące gwarancji

1. Spełnienie wymogów Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej może zostać ustalone na podstawie ocen kredytowych gwarantów zgodnie z art. 82–84 w odniesieniu do aktywów rynkowych i art. 108 w odniesieniu do należności kredytowych.
2. Gwarancje przedstawiane przez gwarantów, które są wymagane w celu osiągnięcia wymogów jakości kredytowej Eurosystemu, muszą być zgodne z postanowieniami niniejszego tytułu.
3. Na potrzeby ust. 1 odpowiedni gwarant jest oceniany odrębnie na podstawie swojej oceny kredytowej i zobowiązany do spełnienia wymogów jakości kredytowej Eurosystemu.

Artykuł 114

Cechy gwarancji

1. Zgodnie z warunkami gwarancji gwarant składa bezwarunkową i nieodwołalną gwarancję na żądanie w odniesieniu do zobowiązań emitenta lub dłużnika dotyczących zapłaty kwoty głównej, odsetek i wszelkich innych kwot należnych z tytułu aktywów rynkowych lub należności kredytowych na rzecz ich posiadaczy lub wierzycieli, aż do pełnego wykonania zobowiązań z tytułu tych aktywów rynkowych lub należności kredytowych. W tym zakresie gwarancja nie musi dotyczyć konkretnych aktywów rynkowych lub należności kredytowych, ale może odnosić się wyłącznie do emitenta lub dłużnika, pod warunkiem że dane aktywa rynkowe lub należności kredytowe są nią objęte.
2. Gwarancja musi być płatna na żądanie, niezależnie od gwarantowanych aktywów rynkowych lub należności kredytowych. Gwarancje udzielone przez podmioty sektora publicznego uprawnione do nakładania podatków powinny być płatne na wezwanie lub też w inny sposób zapewniać szybkość i terminową płatność w przypadku niewykonania zobowiązania.
3. Gwarancja musi być ważna, wiążąca i wykonalna w stosunku do gwaranta.
4. Gwarancja musi podlegać prawu państwa członkowskiego.
5. Jeżeli gwarant nie jest podmiotem sektora publicznego uprawnionym do nakładania podatków, uznanie aktywów rynkowych lub należności kredytowych objętych gwarancją za aktywa kwalifikowane wymaga złożenia odpowiedniemu KBC ekspertyzy prawnej dotyczącej ważności, mocy wiążącej i wykonalności gwarancji, w formie i o treści satysfakcjonującej dla Eurosystemu. Ekspertyza prawna powinna również stwierdzać, że nie jest to gwarancja osobista i że jest ona wykonalna jedynie przez posiadaczy aktywów rynkowych lub wierzycieli należności kredytowej. Jeśli gwarant ma siedzibę w innym systemie prawnym niż właściwy dla gwarancji, ekspertyza prawna musi też stwierdzać, że gwarancja jest ważna i wykonalna na mocy prawa właściwego ze względu na siedzibę gwaranta. W odniesieniu do aktywów rynkowych ekspertyza prawna powinna zostać złożona przez kontrahenta do wglądu w banku centralnym, który zgłasza dane aktywa objęte gwarancją do wpisania na listę aktywów kwalifikowanych. W odniesieniu do należności kredytowych ekspertyza prawna powinna zostać złożona przez kontrahenta przekazującego należność na zabezpieczenie do wglądu w banku centralnym kraju, którego prawo jest prawem właściwym dla należności kredytowej. Wymóg wykonalności należy rozumieć z zastrzeżeniem przepisów dotyczących upadłości i niewypłacalności, ogólnych zasad słuszności oraz innych tego rodzaju praw i zasad dotyczących gwaranta i mających ogólny wpływ na prawa wierzycieli w stosunku do gwaranta.

Artykuł 115

Brak podporządkowania zobowiązań gwaranta

Zobowiązania gwaranta z tytułu gwarancji muszą być klasyfikowane przynajmniej na równi (*pari passu*) i proporcjonalnie (*pro rata*) z pozostałymi niezabezpieczonymi zobowiązaniami gwaranta.

Artykuł 116

Wymogi w zakresie jakości kredytowej dotyczące gwarantów

Gwarant musi spełniać wymogi jakości kredytowej Eurosystemu określone w zasadach oceny kredytowej Eurosystemu w odniesieniu do gwarantów aktywów rynkowych, zawarte w art. 82–84, albo wymogi dotyczące gwarantów należności kredytowych określone w art. 108.

Artykuł 117

Rodzaj gwaranta

Gwarantami mogą być następujące podmioty:

- a) w odniesieniu do aktywów rynkowych, zgodnie z art. 69 – bank centralny państwa członkowskiego, podmiot sektora publicznego, agencja, instytucja kredytowa, instytucja finansowa inna niż instytucja kredytowa, przedsiębiorstwo niefinansowe, wielostronny bank rozwoju lub organizacja międzynarodowa; lub
- b) w odniesieniu do należności kredytowych, zgodnie z art. 95 – przedsiębiorstwo niefinansowe, podmiot sektora publicznego, wielostronny bank rozwoju lub organizacja międzynarodowa.

Artykuł 118

Siedziba gwaranta

1. Gwarantami mogą być podmioty mające siedzibę:

- a) w EOG – w przypadku aktywów rynkowych, zgodnie z art. 70, chyba że do osiągnięcia wymogów jakości kredytowej dla danych instrumentów dłużnych gwarancja nie jest potrzebna. Możliwość wykorzystania ratingu nadanego gwarantowi przez instytucję ECAI do osiągnięcia odpowiednich wymogów jakości kredytowej dla danych aktywów rynkowych określa art. 84.
- b) w państwie członkowskim, którego walutą jest euro – w przypadku instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez przedsiębiorstwa niefinansowe, dla których nie została wydana ocena kredytowa zaakceptowanego systemu ECAI dotycząca emisji, emitenta lub gwaranta, zgodnie z art. 70.
- c) w państwie członkowskim, którego walutą jest euro – w przypadku należności kredytowych, zgodnie z art. 96, chyba że do osiągnięcia wymogów jakości kredytowej dla danych aktywów nierynkowych gwarancja nie jest potrzebna. Możliwość wykorzystania oceny kredytowej nadanej gwarantowi do osiągnięcia odpowiednich wymogów jakości kredytowej dla należności kredytowych określa art. 108.

2. Niezależnie od postanowień ust. 1, zgodnie z art. 70 i 96, wielostronne banki rozwoju i organizacje międzynarodowe mogą być gwarantami niezależnie od miejsca siedziby.

TYTUŁ V

ZASADY OCENY KREDYTOWEJ EUROSYSTEMU DOTYCZĄCE AKTYWÓW KWALIFIKOWANYCH

Artykuł 119

Akceptowane źródła i systemy oceny kredytowej

1. Informacje dotyczące oceny kredytowej, na których Eurosystem opiera ocenę kwalifikowanych aktywów na potrzeby zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu zapewniają systemy oceny kredytowej należące do jednego z czterech następujących źródeł:

- a) instytucji ECAI;
- b) wewnętrznych systemów oceny kredytowej KBC;

- c) systemów ratingów wewnętrznych kontrahentów;
- d) zewnętrznych dostawców narzędzi ratingowych.

2. Każde ze źródeł wskazanych w ust. 1 może obejmować kilka systemów oceny kredytowej. Systemy oceny kredytowej muszą spełniać kryteria akceptacji określone w niniejszym tytule. Lista zaakceptowanych systemów oceny kredytowej, tzn. lista zaakceptowanych instytucji ECAI, wewnętrznych systemów oceny kredytowej KBC oraz zewnętrznych dostawców narzędzi ratingowych jest publikowana na stronie internetowej EBC.

3. Wszystkie zaakceptowane systemy oceny kredytowej podlegają przeglądowi trafności wyników w ramach zasad oceny kredytowej Eurosystemu, określonego w art. 126.

4. Publikując informacje dotyczące zaakceptowanych systemów oceny kredytowej w związku z operacjami kredytowymi Eurosystemu, Eurosystem nie ponosi jakiegokolwiek odpowiedzialności za dokonaną przez siebie ocenę zaakceptowanych systemów oceny kredytowej.

5. Naruszenie procedur zawartych w zasadach oceny kredytowej Eurosystemu może skutkować usunięciem danego systemu oceny kredytowej z listy systemów zaakceptowanych na potrzeby zasad oceny kredytowej Eurosystemu.

Artykuł 120

Ogólne kryteria akceptacji zewnętrznych instytucji oceny kredytowej jako systemów oceny kredytowej

1. Na potrzeby zasad oceny kredytowej Eurosystemu stosuje się następujące ogólne kryteria akceptacji instytucji ECAI:

- a) Instytucje ECAI muszą być zarejestrowane lub certyfikowane przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009.
- b) Instytucje ECAI muszą spełniać kryteria operacyjne i wymóg odpowiedniego zakresu dostarczanych informacji, tak by zapewnić skuteczną realizację zasad oceny kredytowej Eurosystemu. W szczególności, wykorzystanie oceny kredytowej przyznanej przez instytucję ECAI jest uwarunkowane udostępnieniem Eurosystemowi informacji na temat takiej oceny, jak również informacji umożliwiających porównanie i przyporządkowanie tych ocen do stopni jakości kredytowej Eurosystemu, a także monitorowanie trafności wyników na podstawie art. 126.

2. Eurosystem zastrzega sobie prawo decydowania – m.in. na podstawie kryteriów i zasad przeglądu trafności wyników – czy zaakceptować daną instytucję ECAI na potrzeby zasad oceny kredytowej Eurosystemu.

3. Wraz z danymi dostarczonymi na potrzeby przeglądu trafności wyników w ramach zasad oceny kredytowej Eurosystemu zgodnie z art. 126 instytucje ECAI przedkładają certyfikat podpisany przez prezesa zarządu lub osobę upoważnioną do składania podpisów, odpowiedzialną za audyt lub zgodność w ramach tej instytucji ECAI, potwierdzający poprawność i ważność informacji przekazanych na potrzeby przeglądu trafności wyników.

Artykuł 121

Ogólne kryteria akceptacji i procedury operacyjne wewnętrznych systemów oceny kredytowej KBC

1. Do przeprowadzania oceny kredytowej KBC mogą stosować własne wewnętrzne systemy oceny kredytowej. Decyzja danego KBC o stosowaniu własnego wewnętrznego systemu oceny kredytowej podlega procedurze walidacji przez Eurosystem.

2. Ocena kredytowa z wykorzystaniem wewnętrznego systemu oceny kredytowej KBC może być przeprowadzona z wyprzedzeniem, albo na wniosek kontrahenta – po złożeniu danych aktywów w KBC, który prowadzi wewnętrzny system oceny kredytowej.

3. W kontekście ust. 2, po złożeniu w KBC, który prowadzi wewnętrzny system oceny kredytowej, aktywów, w odniesieniu do których ma zostać dokonana ocena kwalifikacji dłużnika lub gwaranta, KBC prowadzący wewnętrzny system oceny kredytowej informuje kontrahenta albo o dokonanej kwalifikacji, albo o okresie czasu potrzebnym do przeprowadzenia oceny kredytowej. Jeżeli wewnętrzny system oceny kredytowej KBC ma ograniczony zakres i może przeprowadzać ocenę jedynie określonych typów dłużników lub gwarantów, albo jeżeli KBC prowadzący wewnętrzny system oceny kredytowej nie może otrzymać informacji i danych niezbędnych do przeprowadzenia oceny kredytowej,

KBC prowadzący wewnętrzny system oceny kredytowej informuje kontrahenta o tych okolicznościach bez zbędnej zwłoki. W obydwu tych przypadkach danemu dłużnikowi lub gwarantowi nie przyznaje się statusu kwalifikowanego, chyba że dane aktywa spełniają wymogi jakości kredytowej zgodnie z alternatywnym źródłem oceny kredytowej lub systemem oceny kredytowej, z którego kontrahent może korzystać zgodnie z art. 110. Jeżeli aktywa przekazane na zabezpieczenie tracą status kwalifikowanych aktywów z powodu obniżenia wiarygodności kredytowej dłużnika lub gwaranta, aktywa te usuwa się w najszybszym możliwym terminie. Jako że pomiędzy przedsiębiorstwami niefinansowymi a KBC prowadzącymi wewnętrzne systemy oceny kredytowej nie ma stosunku umownego, a podmioty te nie są prawnie zobowiązane do przekazywania informacji niejawnym KBC prowadzącym wewnętrzne systemy oceny kredytowej, informacje te są przekazywane na zasadzie dobrowolności.

4. W krajach, w których na zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu przekazywane są RMBD, rodzimy KBC wdraża dodatkowo zasady oceny kredytowej dla tej kategorii aktywów zgodne z zasadami oceny kredytowej Eurosystemu. Zasady takie podlegają procedurze walidacji przez Eurosystem oraz corocznemu przeglądowi trafności wyników, zgodnie ze szczegółowymi postanowieniami art. 126.

Artykuł 122

Ogólne kryteria akceptacji systemów ratingów wewnętrznych

1. W celu otrzymania zatwierdzenia systemu ratingów wewnętrznych w ramach zasad oceny kredytowej Eurosystemu, kontrahent składa wniosek w rodzimym KBC.

2. Wymóg, o którym mowa w art. 1, ma zastosowanie do wszystkich kontrahentów, którzy zamierzają stosować system ratingów wewnętrznych, bez względu na ich status, tj. spółek dominujących, spółek zależnych i oddziałów, a także niezależnie od tego, czy zatwierdzenie systemu ratingów wewnętrznych pochodzi od właściwego organu w tym samym kraju (w przypadku spółki dominującej lub ewentualnie spółki zależnej), czy też od właściwego organu w kraju rodzimym spółki dominującej (w przypadku oddziałów lub ewentualnie spółek zależnych).

3. Wniosek złożony przez kontrahenta zgodnie z ust. 1 powinien obejmować następujące informacje i dokumenty; w razie potrzeby powinny one zostać przetłumaczone na język roboczy rodzimego KBC:

- a) kopia decyzji właściwego organu zezwalającej kontrahentowi na korzystanie ze swojego systemu ratingów wewnętrznych na potrzeby wymogów kapitałowych (w formie skonsolidowanej lub jednostkowej) wraz ze szczegółowymi warunkami korzystania z tego systemu;
- b) kopia najbardziej aktualnej oceny systemu ratingów wewnętrznych kontrahenta przez właściwy organ;
- c) informacje dotyczące wszelkich zmian systemu ratingów wewnętrznych kontrahenta zalecane lub wymagane przez organ nadzoru oraz termin ich wdrożenia;
- d) informacja o zastosowanej metodzie przyporządkowania prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania do poszczególnych dłużników oraz dane dotyczące skali ocen i przypisanego do nich prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania w ciągu jednego roku, na podstawie których określa się oceny dopuszczające;
- e) najnowsze informacje dotyczące trzeciego filara (dyscyplina rynkowa), które kontrahent ma obowiązek regularnie ogłaszać zgodnie z wymogami dyscypliny rynkowej nałożonymi przez umowę bazylejską III, dyrektywę 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 575/2013;
- f) nazwa i adres właściwego organu i zewnętrznego biegłego rewidenta;
- g) informacje historyczne dotyczące zapisanych w systemie ratingów wewnętrznych kontrahenta wskaźników niewypłacalności dla poszczególnych klas ratingowych za okres pięciu lat kalendarzowych poprzedzających złożenie wniosku. Jeżeli w trakcie tych lat kalendarzowych właściwy organ udzielił kontrahentowi zezwolenia na korzystanie z jego systemu ratingów wewnętrznych na potrzeby wymogów kapitałowych, przekazywane informacje powinny obejmować okres od momentu udzielenia takiego zezwolenia. Historyczne dane roczne dotyczące wskaźników niewypłacalności i potencjalne informacje dodatkowe muszą być zgodne z zasadami dotyczącymi przeglądu trafności wyników zawartymi w art. 126 w taki sposób, jakby w tym okresie system ratingów wewnętrznych podlegał tym zasadom;
- h) wskazane w art. 126 informacje niezbędne do przeprowadzenia przeglądu trafności wyników, w zakresie wymaganym w momencie złożenia wniosku za bieżący rok od systemów ratingów wewnętrznych, które zostały już zaakceptowane zgodnie z zasadami oceny kredytowej Eurosystemu.

4. Kontrahent nie jest zobowiązany do składania informacji wskazanych w lit. a)–c), jeżeli informacje takie są przekazywane bezpośrednio przez właściwy organ rodzimemu KBC na jego wniosek.

5. Wniosek składany przez kontrahenta zgodnie z ust. 1 musi być podpisany przez prezesa zarządu, dyrektora finansowego lub podobnej rangi przedstawiciela kierownictwa kontrahenta, albo przez osobę upoważnioną do składania podpisów w ich imieniu.

Artykuł 123

Obowiązki sprawozdawcze kontrahentów wykorzystujących systemy ratingów wewnętrznych

1. Kontrahenci przekazują rodzimemu KBC informacje dotyczące kwestii wskazanych w art. 122 ust. 3 lit. b)–f) raz do roku lub na żądanie rodzimego KBC, chyba że informacje takie są przekazywane bezpośrednio przez właściwy organ rodzimemu KBC na jego wniosek.
2. Roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, musi być podpisane przez prezesa zarządu, dyrektora finansowego lub podobnej rangi przedstawiciela kierownictwa kontrahenta, albo przez osobę upoważnioną do składania podpisów w ich imieniu. Eurosystem przekazuje kopię takiego sprawozdania właściwemu organowi oraz – jeśli dotyczy – zewnętrznemu biegłemu rewidentowi.
3. W ramach regularnego monitorowania systemów ratingów wewnętrznych KBC przeprowadza kontrole na miejscu i na odległość w odniesieniu do informacji przekazanych przez kontrahentów na potrzeby rocznego przeglądu trafności wyników. Celem tych kontroli jest weryfikacja tego, czy pule statyczne są prawidłowe, dokładne i kompletne.
4. Kontrahenci mają obowiązek spełniania dodatkowych kryteriów operacyjnych określonych w mających zastosowanie postanowieniach umownych lub normatywnych stosowanych przez rodzimy KBC, w tym postanowieniach dotyczących:
 - a) kontrolach *ad hoc* dotyczących procedur stosowanych do informowania rodzimego KBC o cechach należności kredytowej;
 - b) kontrolach rocznych przeprowadzanych przez rodzimy KBC (lub, w odpowiednich przypadkach, przez właściwy organ lub zewnętrznego biegłego rewidenta) w celu ustalenia dokładności i ważności puli statycznych, zgodnie z załącznikiem IX;
 - c) przekazywania – najpóźniej w ciągu kolejnego dnia operacyjnego – informacji dotyczących zmian kwalifikacji aktywów oraz obowiązku natychmiastowego wycofywania, w razie potrzeby, odpowiednich należności kredytowych;
 - d) zawiadamiania rodzimego KBC o faktach i okolicznościach, które mogą mieć istotny wpływ na dalsze stosowanie systemów ratingów wewnętrznych na potrzeby zasad oceny kredytowej Eurosystemu lub na sposób, w jaki systemy ratingów wewnętrznych prowadzą do ustanowienia kwalifikowanego zabezpieczenia, w tym w szczególności o istotnych zmianach systemu ratingów wewnętrznych kontrahenta, które mogą mieć wpływ na sposób, w jaki klasy ratingowe lub prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania w ramach danego systemu odnoszą się do zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu.

Artykuł 124

Ogólne kryteria akceptacji zewnętrznych dostawców narzędzi ratingowych jako systemów oceny kredytowej

1. Do źródła zewnętrznych dostawców narzędzi ratingowych należą podmioty oceniające jakość kredytową dłużników, które stosują zasadniczo modele ilościowe w sposób systematyczny i mechaniczny i opierają się między innymi na informacjach ze zbadanych sprawozdań finansowych oraz których oceny kredytowe nie są ujawniane publicznie.
2. Zewnętrzny dostawca narzędzi ratingowych, który chce uczestniczyć w zasadach oceny kredytowej Eurosystemu, składa wniosek do odpowiedniego KBC, według wzoru dostarczonego przez Eurosystem, uzupełniony o dodatkową dokumentację wymienioną we wzorze wniosku.
3. Kontrahenci, którzy na potrzeby zasad oceny kredytowej Eurosystemu chcą skorzystać z określonego zewnętrznego dostawcy narzędzi ratingowych, który nie został zaakceptowany przez Eurosystem, składają wniosek do odpowiedniego KBC, według wzoru zamieszczonego na stronie internetowej EBC, uzupełniony o dodatkową dokumentację wymienioną we wzorze wniosku.
4. W odniesieniu do wniosków składanych na podstawie ust. 2 i 3 Eurosystem podejmuje decyzje w przedmiocie akceptacji zewnętrznego dostawcy narzędzi ratingowych na podstawie oceny spełniania przez niego kryteriów akceptacji określonych przez Eurosystem i opublikowanych na stronie internetowej EBC.
5. Kontrahenci wykorzystujący zewnętrznych dostawców narzędzi ratingowych niezwłocznie informują danego dostawcę o każdym znanym tylko sobie zdarzeniu kredytowym, które może wskazywać na obniżenie jakości kredytowej, w tym opóźnieniu płatności przez dłużników należności kredytowych przekazanych na zabezpieczenie.

Artykuł 125

Obowiązki sprawozdawcze zewnętrznych dostawców narzędzi ratingowych

1. Zewnętrzny dostawca narzędzi ratingowych przekazuje informacje na potrzeby przeglądu trafności wyników w ramach zasad oceny kredytowej Eurosystemu odpowiedniemu KBC, wraz z potwierdzeniem stwierdzającym poprawność i ważność przekazanych danych, podpisanym przez prezesa zarządu lub osobę upoważnioną do składania podpisów odpowiedzialną u dostawcy za audyt lub zgodność.
2. Zewnętrzny dostawca narzędzi ratingowych zobowiązuje się do przechowywania wewnętrznej dokumentacji dotyczącej puli statycznej i wyników w zakresie niewykonania zobowiązania przez pięć lat.

Artykuł 126

Przegląd trafności wyników w ramach zasad oceny kredytowej Eurosystemu

1. Wszystkie zaakceptowane systemy oceny kredytowej podlegają corocznie przeglądowi trafności wyników zgodnie z załącznikiem IX, którego celem jest zapewnienie, aby informacje w zakresie oceny kredytowej dostarczane przez system oceny kredytowej na potrzeby zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu przez system oceny kredytowej były właściwie przyporządkowane, oraz aby wyniki oceny kredytowej dostarczane przez różne systemy i źródła były porównywalne.
2. Eurosystem zastrzega sobie prawo do żądania dodatkowych informacji wymaganych do przeglądu trafności wyników.
3. Przegląd trafności wyników może skutkować zmianą sposobu odniesienia informacji w zakresie oceny kredytowej przekazywanych przez system oceny kredytowej do zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu.
4. Eurosystem może podjąć decyzję o zawieszeniu lub wykluczeniu danego systemu oceny kredytowej na podstawie rezultatów przeglądu trafności wyników.
5. Naruszenie procedur przeglądu trafności wyników w ramach zasad oceny kredytowej Eurosystemu może skutkować usunięciem danego systemu oceny kredytowej z listy systemów zaakceptowanych na potrzeby zasad oceny kredytowej Eurosystemu.

TYTUŁ VI

ZASADY KONTROLI RYZYKA I WYCENY DOTYCZĄCE AKTYWÓW RYNKOWYCH I NIERYNKOWYCH

Artykuł 127

Cel zasad kontroli ryzyka i wyceny

1. Aktywa kwalifikowane przekazane na zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu podlegają środkom kontroli ryzyka określonym w art. 128 ust. 1, których celem jest ochrona Eurosystemu przed ryzykiem strat finansowych w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta.
2. Eurosystem może w dowolnym momencie stosować dodatkowe środki kontroli ryzyka, zgodnie z art. 128 ust. 2, gdyby było to konieczne do zapewnienia odpowiedniej ochrony Eurosystemu przed ryzykiem zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu ESBC. Jeśli wymaga tego ochrona przed ryzykiem, dodatkowe środki kontroli ryzyka mogą zostać użyte także w stosunku do pojedynczych kontrahentów.
3. Wszystkie środki kontroli ryzyka stosowane przez Eurosystem powinny zapewniać jednolite, przejrzyste i równe warunki dla wszystkich rodzajów aktywów kwalifikowanych przekazywanych na zabezpieczenie we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro.

Artykuł 128

Środki kontroli ryzyka

1. Eurosystem stosuje następujące środki kontroli ryzyka dotyczące aktywów kwalifikowanych:
 - a) redukcje wartości w wycenie;

- b) zmienny depozyt zabezpieczający (wycena rynkowa):

Eurosystem wymaga, by skorygowana wartość rynkowa aktywów kwalifikowanych wykorzystywanych w zasilających w płynność transakcjach odwracalnych nie zmieniała się w czasie. Jeżeli wartość aktywów kwalifikowanych, według codziennych pomiarów, spada poniżej określonego poziomu, rodzimy KBC zobowiązuje kontrahenta do dostarczenia dodatkowych aktywów lub środków pieniężnych poprzez wystosowanie wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego. Podobnie, jeżeli w wyniku aktualizacji wyceny wartość aktywów kwalifikowanych przekroczy określony poziom, KBC może zwrócić nadwyżkę aktywów lub środków pieniężnych;

- c) ograniczenia wykorzystania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucje kredytowe lub jakiegokolwiek inne podmioty, z którymi instytucja kredytowa ma bliskie powiązania zdefiniowane w art. 138;

- d) obniżki wartości w wycenie.

2. Eurosystem może stosować następujące dodatkowe środki kontroli ryzyka:

- a) początkowy depozyt zabezpieczający, w ramach którego kontrahenci muszą przedstawić aktywa zabezpieczające o wartości nie niższej niż kwota płynności zapewnianej przez Eurosystem powiększona o wartość depozytu początkowego;

- b) limity w stosunku do emitentów, dłużników lub gwarantów:

Eurosystem może stosować dodatkowe limity ryzyka w stosunku do ekspozycji względem emitentów, dłużników lub gwarantów, oprócz limitów stosowanych do niezabezpieczonych instrumentów dłużnych zgodnie z ust. 1 lit. c);

- c) dodatkowe redukcje wartości w wycenie;

- d) dodatkowe gwarancje udzielone przez gwarantów spełniających wymogi jakości kredytowej Eurosystemu w celu przyjęcia określonych aktywów;

- e) wyłączenie określonych aktywów z wykorzystywania jako zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu.

ROZDZIAŁ 1

Środki kontroli ryzyka dotyczące aktywów rynkowych

Artykuł 129

Określenie środków kontroli ryzyka dotyczących aktywów rynkowych

1. W celu określenia mających zastosowanie środków kontroli ryzyka kwalifikowane aktywa rynkowe przyporządkowuje się do jednej z następujących pięciu kategorii redukcji wartości na podstawie rodzaju emitenta lub rodzaju aktywów, zgodnie z tabelą 10:

- a) do pierwszej kategorii redukcji wartości należą instrumenty dłużne wyemitowane przez instytucje rządowe szczebla centralnego, certyfikaty dłużne EBC oraz certyfikaty dłużne wyemitowane przez KBC przed datą przyjęcia euro w danym państwie członkowskim, którego walutą jest euro;

- b) do drugiej kategorii redukcji wartości należą instrumenty dłużne wyemitowane przez instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym oraz instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym, podmioty klasyfikowane przez Eurosystem jako agencje, wielostronne banki rozwoju i organizacje międzynarodowe, jak również zabezpieczone obligacje typu Jumbo;

- c) do trzeciej kategorii redukcji wartości należą tradycyjne zabezpieczone obligacje, inne zabezpieczone obligacje i instrumenty dłużne wyemitowane przez przedsiębiorstwa niefinansowe;

- d) do czwartej kategorii redukcji wartości należą niezabezpieczone instrumenty dłużne wyemitowane przez instytucje kredytowe i instytucje finansowe nie będące instytucjami kredytowymi;

- e) do piątej kategorii redukcji wartości należą papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, bez względu na klasyfikację ich emitenta.

2. Kategorie redukcji wartości z uwzględnieniem klasyfikacji emitenta są określone w poniższej tabeli.

Tabela 10

Kategorie redukcji wartości aktywów rynkowych

Kategoria pierwsza	Kategoria druga	Kategoria trzecia	Kategoria czwarta	Kategoria piąta
Instrumenty dłużne wyemitowane przez instytucje rządowe szczebla centralnego	Instrumenty dłużne wyemitowane przez instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym oraz instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym	Tradycyjne zabezpieczone obligacje i pozostałe zabezpieczone obligacje	Niezabezpieczone instrumenty dłużne wyemitowane przez instytucje kredytowe	Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami
Certyfikaty dłużne EBC	Instrumenty dłużne wyemitowane przez podmioty klasyfikowane przez Eurosystem jako agencje	Instrumenty dłużne wyemitowane przez przedsiębiorstwa niefinansowe	Niezabezpieczone instrumenty dłużne wyemitowane przez instytucje finansowe nie będące instytucjami kredytowymi	
Certyfikaty dłużne wyemitowane przez KBC przed datą przyjęcia euro w danym państwie członkowskim	Instrumenty dłużne wyemitowane przez wielostronne banki rozwoju i organizacje międzynarodowe			
	Zabezpieczone obligacje typu Jumbo			

Artykuł 130

Redukcja wartości w wycenie aktywów rynkowych

- Aktywa rynkowe podlegają określonym redukcjom wartości w wycenie, stosowanym poprzez odjęcie określonej wartości procentowej od wartości rynkowej danych aktywów. Szczegółowe redukcje wartości w wycenie stosowane do instrumentów dłużnych należących do pierwszej, drugiej, trzeciej i czwartej kategorii redukcji wartości, zgodnie z załącznikiem X, są różne w zależności od następujących czynników (uwzględnianych łącznie lub oddzielnie):
 - pozostały okres zapadalności;
 - struktura kuponu;
 - stopień jakości kredytowej;
 - kategoria redukcji wartości określona zgodnie z art. 129.
- Aktywa rynkowe należące do kategorii piątej podlegają redukcji wartości na poziomie 10 % bez względu na termin zapadalności i rodzaj kuponu.
- Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, zabezpieczone obligacje i niezabezpieczone instrumenty dłużne wyemitowane przez instytucje kredytowe, które teoretycznie są wyceniane zgodnie z zasadami zawartymi w art. 134, podlegają dodatkowej redukcji wartości w wycenie w formie obniżki wartości na poziomie 5 %.
- Własne zabezpieczone obligacje podlegają dodatkowej redukcji wartości w wycenie stosowanej bezpośrednio do wartości całej emisji danych instrumentów dłużnych w formie obniżki wartości na poziomie: a) 8 % w przypadku własnych zabezpieczonych obligacji o stopniu jakości kredytowej 1 i 2; oraz b) 12 % w przypadku własnych zabezpieczonych obligacji o stopniu jakości kredytowej 3. W rozumieniu niniejszego ustępu „własne zabezpieczone obligacje” oznaczają obligacje zabezpieczone wyemitowane przez kontrahenta lub podmioty blisko z nim powiązane, wykorzystywane w stopniu większym niż 75 % ich referencyjnej wartości pozostającej do wykupu przez tego kontrahenta lub podmioty blisko z nim powiązane. „Bliskie powiązania” w rozumieniu niniejszego ustępu ustala się w sposób określony w art. 138. Taka obniżka wartości ma zastosowanie do wszystkich kontrahentów przekazujących dane zabezpieczone obligacje na zabezpieczenie.
- Do rynkowych zmienno kuponowych instrumentów dłużnych zaliczonych do kategorii pierwszej, drugiej, trzeciej i czwartej stosuje się taką samą redukcję wartości w wycenie, jak do stałokuponowych aktywów rynkowych o pozostałym terminie zapadalności od zera do jednego roku w kategorii redukcji wartości i stopniu jakości kredytowej, do której należą dane aktywa. W rozumieniu niniejszego artykułu płatności kuponowe, dla których aktualizacja oprocentowania odbywa się rzadziej niż raz na rok, traktowane są jako płatności o stopie stałej a odpowiedni okres zapadalności na potrzeby redukcji wartości jest pozostałym okresem zapadalności danych aktywów rynkowych.

6. Redukcje wartości w wycenie stosowane wobec zaliczanych do kategorii pierwszej, drugiej, trzeciej i czwartej aktywów rynkowych z więcej niż jednym rodzajem kuponu zależą wyłącznie od płatności kuponowych przypadających w pozostałym okresie życia instrumentu. Wysokość redukcji wartości w wycenie w przypadku takiego instrumentu ustala się na poziomie najwyższej redukcji, jaką można zastosować do aktywów rynkowych z takim samym pozostałym okresem zapadalności i stopniem jakości kredytowej, przy czym można brać pod uwagę płatności kuponowe dowolnego rodzaju, które wystąpią w pozostałym okresie istnienia instrumentu.
7. Poziomy wartości redukcji w wycenie stosowane do stałokuponowych instrumentów dłużnych stosuje się również do instrumentów dłużnych, których kupon jest powiązany z instrumentami dłużnymi indeksowanymi wskaźnikiem inflacji.
8. Redukcji wartości w wycenie nie stosuje się w operacjach absorbujących płynność.

ROZDZIAŁ 2

Środki kontroli ryzyka dotyczące aktywów nierynkowych

Artykuł 131

Określenie środków kontroli ryzyka dotyczących aktywów należności kredytowych

1. Należności kredytowe o stałym oprocentowaniu oraz należności kredytowe, których oprocentowanie jest powiązane ze stopą inflacji, podlegają redukcjom wartości w wycenie określonym według pozostałego terminu zapadalności, stopnia jakości kredytowej i metodologii wyceny stosowanej przez KBC, zgodnie z załącznikiem X.
2. Należności kredytowe o zmiennym oprocentowaniu podlegają redukcjom wartości w wycenie stosowanym do należności kredytowych o stałym oprocentowaniu, o pozostałym terminie zapadalności od zera do jednego roku, odpowiadającym temu samemu stopniowi jakości kredytowej i tej samej metodologii wyceny stosowanej przez KBC. Na potrzeby niniejszego artykułu płatność odsetkową uważa się za instrument o zmiennej stopie, jeśli jest powiązana z referencyjną stopą procentową i jeśli aktualizacja oprocentowania dla tej płatności odbywa się co najmniej raz na rok. Płatności odsetkowe, dla których aktualizacja oprocentowania odbywa się rzadziej niż raz na rok, traktowane są jako płatności o stopie stałej, dla których odpowiednim okresem zapadalności na potrzeby redukcji wartości jest pozostały okres zapadalności danej należności kredytowej.
3. Redukcje wartości w wycenie stosowane do należności kredytowych z więcej niż jednym rodzajem oprocentowania zależą wyłącznie od rodzaju oprocentowania obowiązującego w pozostałym okresie istnienia należności kredytowej. Jeśli w pozostałym okresie istnienia należności kredytowej będzie obowiązywać więcej niż jeden rodzaj oprocentowania, pozostałe płatności odsetkowe traktuje się jako płatności o oprocentowaniu stałym, a jako okres zapadalności na potrzeby redukcji wartości przyjmuje się pozostały okres zapadalności należności kredytowej.

Artykuł 132

Środki kontroli ryzyka dotyczące RMDB

Nierynkowe RMDB podlegają redukcji wartości w wycenie w wysokości 39,5 %.

Artykuł 133

Środki kontroli ryzyka dotyczące depozytów terminowych

Depozyty terminowe nie podlegają redukcji wartości w wycenie, analogicznie do sposobu traktowania aktywów rynkowych określonego w art. 130 dla operacji absorbujących płynność.

ROZDZIAŁ 3

Zasady wyceny aktywów rynkowych i nierynkowych

Artykuł 134

Zasady wyceny aktywów rynkowych

KBC stosują następujące zasady do określania wartości aktywów wykorzystywanych jako zabezpieczenie operacji otwartego rynku przeprowadzanych za pomocą transakcji odwracalnych:

- a) dla każdej pozycji rynkowych aktywów kwalifikowanych Eurosystem określa najbardziej reprezentatywną cenę przy obliczaniu wartości rynkowej;
- b) wartość aktywów rynkowych oblicza się na podstawie najbardziej reprezentatywnej ceny w dniu operacyjnym poprzedzającym datę wyceny. W braku reprezentatywnej ceny danych aktywów Eurosystem określa cenę teoretyczną;

- c) wartość rynkową lub teoretyczną aktywów rynkowych oblicza się łącznie z narosłymi odsetkami;
- d) zależnie od różnic w krajowych systemach prawnych i praktyce operacyjnej mogą wystąpić różnice między KBC w podejściu do strumieni dochodu, np. płatności kuponowych związanych z aktywami i otrzymywanych w okresie trwania operacji kredytowej Eurosystemu. Jeżeli strumień dochodu ma zostać przekazany kontrahentowi, rodzimy KBC przed przekazaniem upewnia się, czy ilość aktywów kwalifikowanych będzie nadal wystarczająca na pokrycie odpowiednich operacji. KBC dążą do tego, by skutek ekonomiczny tego podejścia był taki sam, jak w sytuacji, w której dochód ten byłby przekazywany kontrahentowi w terminie płatności.

Artykuł 135

Zasady wyceny aktywów nierynkowych

Aktynom nierynkowym Eurosystem przypisuje wartość odpowiadającą albo cenie teoretycznej, albo kwocie do spłacenia.

Artykuł 136

Wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego

1. Aktywa przekazane na zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu podlegają codziennej wycenie prowadzonej przez KBC, zgodnie z zasadami wyceny określonymi w art. 134 i 135. Jeżeli wykorzystywane są usługi trójstronne, codzienny proces wyceny jest delegowany agentowi trójstronnemu i opiera się na informacjach przesłanych mu przez odpowiedni KBC.
2. Jeżeli po wycenie i zastosowaniu redukcji wartości wartość aktywów przekazanych na zabezpieczenie jest niższa niż wymagana wartość obliczona na dany dzień, stosuje się wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego. Jeżeli w wyniku aktualizacji wartość aktywów kwalifikowanych przekazanych przez kontrahenta na zabezpieczenie przekroczy wartość zadłużenia kontrahenta powiększoną o zmienny depozyt zabezpieczający, KBC może zwrócić nadwyżkę aktywów lub środki pieniężne przekazane przez kontrahenta w odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia depozytu.
3. W celu zmniejszenia częstotliwości takich wezwań do uzupełnienia depozytu KBC mogą stosować próg 0,5 % kwoty dostarczonej płynności. W niektórych krajowych systemach prawnych, jeżeli wartość aktywów przekazanych na zabezpieczenie spadnie poniżej dolnego progu, KBC może żądać wykonania wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego poprzez dostarczenie przez kontrahenta dodatkowych aktywów albo dodatkowych środków pieniężnych. Jeżeli natomiast wartość aktywów przekazanych na zabezpieczenie przekroczy górny próg, KBC może zwrócić kontrahentowi nadwyżkę aktywów (lub środki pieniężne przekazane przez kontrahenta w odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia depozytu).
4. Do depozytu w formie środków pieniężnych ma zastosowanie stopa depozytu w banku centralnym.

TYTUŁ VII

PRZYJMOWANIE ZABEZPIECZENIA WYRAŻONEGO W WALUTACH INNYCH NIŻ EURO W SYTUACJACH AWARYJNYCH

Artykuł 137

Przyjmowanie zabezpieczenia wyrażonego w walutach innych niż euro w sytuacjach awaryjnych

1. W określonych sytuacjach Rada Prezesów może podjąć decyzję o przyjmowaniu jako zabezpieczenia aktywów rynkowych wyemitowanych przez instytucje rządowe szczebla centralnego państw grupy G-10 spoza strefy euro w ich walutach krajowych. Po podjęciu takiej decyzji przez Radę Prezesów EBC kontrahentów informuje się o mających zastosowanie:
 - a) kryteriach kwalifikacji;
 - b) procedurach wyboru i przekazania na zabezpieczenie;
 - c) źródłach i zasadach wyceny;
 - d) środkach kontroli ryzyka;
 - e) procedurach rozrachunku.

2. Zastosowanie mają ogólne kryteria kwalifikacji aktywów rynkowych określone w tytule II części czwartej, z tym że:
 - a) miejsce emisji, utrzymywania i rozrachunku aktywów rynkowych może być poza EOG; oraz
 - b) aktywa rynkowe mogą być denominowane w walutach innych niż euro.
3. Do przekazywania na zabezpieczenie aktywów określonych w niniejszym artykule nie są uprawnieni kontrahenci będący oddziałami instytucji kredytowych zarejestrowanych poza EOG lub Szwajcarią.

TYTUŁ VIII

ZASADY WYKORZYSTANIA AKTYWÓW KWALIFIKOWANYCH

Artykuł 138

Bliskie powiązania pomiędzy kontrahentami a emitentem, dłużnikiem lub gwarantem aktywów kwalifikowanych

1. Niezależnie od tego, czy dane aktywa spełniają kryteria kwalifikacji, kontrahent nie może przedstawiać lub wykorzystywać jako zabezpieczenia aktywów, których emitentem, dłużnikiem lub gwarantem jest ten kontrahent lub jakikolwiek podmiot z nim blisko powiązany.
2. „Bliskie powiązania” oznaczają którąkolwiek z następujących sytuacji powiązania pomiędzy kontrahentem a innym podmiotem wskazanym w ust. 1:
 - a) kontrahent posiada, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego lub więcej przedsiębiorstw, 20 % lub więcej kapitału takiego innego podmiotu;
 - b) taki inny podmiot posiada, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego lub więcej przedsiębiorstw, 20 % lub więcej kapitału kontrahenta;
 - c) osoba trzecia posiada, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego lub więcej przedsiębiorstw, 20 % lub więcej kapitału kontrahenta oraz 20 % lub więcej kapitału takiego innego podmiotu.

Na potrzeby oceny istnienia bliskiego powiązania w przypadku *multi-cédulas* Eurosystem stosuje metodę pełnego przeglądu (look-through approach), tzn. bierze pod uwagę bliskie powiązania pomiędzy każdym z emitentów odpowiednich *cédulas* a kontrahentem.

3. Postanowienia ust. 1 nie mają zastosowania do:
 - a) bliskich powiązań pomiędzy kontrahentem a organem administracji publicznej kraju EOG mającym uprawnienie do nakładania podatków, a także przypadków, w których gwarantem instrumentu dłużnego jest jeden lub większa liczba organów administracji publicznej kraju EOG uprawnionych do nakładania podatków a dana gwarancja spełnia wymagania określone w art. 114;
 - b) zabezpieczonych obligacji spełniających wymagania określone w art. 129 ust. 1–3 i ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) instrumentów dłużnych chronionych szczególnymi prawnymi środkami zabezpieczającymi porównywalnymi do zabezpieczonych obligacji spełniających wymagania określone w art. 129 ust. 1–3 i ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Takie szczególne prawne środki zabezpieczające muszą wprowadzać wymóg ustanowienia wyodrębnionej puli zabezpieczeń, która w przypadku niewypłacalności emitenta zapewnia zaspokojenie z takiej wyodrębnionej puli roszczeń posiadacza obligacji. Ocenę istnienia i porównywalności prawnych środków zabezpieczających (dla której punktem odniesienia są wymogi ustanowione w lit. b)) przeprowadza Eurosystem dla poszczególnych przypadków; ocena taka wymaga sporządzenia niezależnej opinii prawnej.

Przykładami instrumentów dłużnych chronionych szczególnymi prawnymi środkami zabezpieczającymi porównywalnymi do zabezpieczonych obligacji, o których mowa w lit. b), są:

- (i) nierynkowe RMBD; oraz
- (ii) *multi-cédulas* wyemitowane przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszych wytycznych, o ile składowe *cédulas* spełniają kryteria określone w art. 129 ust. 1–3 i ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 139

Wykorzystanie gwarantowanych niezabezpieczonych instrumentów dłużnych wyemitowanych przez kontrahenta lub podmiot z nim blisko powiązany

1. Nie jest dopuszczalne przekazywanie przez kontrahenta na zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu niezabezpieczonych instrumentów wyemitowanych przez kontrahenta lub podmiot z nim blisko powiązany w rozumieniu art. 138 oraz w pełni gwarantowanych przez jeden lub większą liczbę podmiotów sektora publicznego z EOG uprawnionych do nakładania podatków:

- a) bezpośrednio;
- b) pośrednio, poprzez włączenie do puli zabezpieczonych obligacji.

2. W wyjątkowych okolicznościach Rada Prezesów EBC może zdecydować o tymczasowym wyłączeniu stosowania ograniczenia określonego w ust. 1 na maksymalny okres trzech lat. Do wniosku o wyłączenie dołącza się plan finansowania, wskazujący w jaki sposób kontrahent ubiegający się o wyłączenie stopniowo zaprzestanie przekazywania na zabezpieczenie danych aktywów nie później niż trzy lata od przyznania wyłączenia. Takiego wyłączenia udziela się wyłącznie jeżeli charakter gwarancji jednej lub większej liczby instytucji rządowych na szczeblu centralnym z EOG, instytucji rządowych i samorządowych na szczeblu regionalnym lub instytucji samorządowych na szczeblu lokalnym lub innych podmiotów sektora publicznego mających uprawnienie do nakładania podatków spełnia wymogi dotyczące gwarancji, określone w art. 114.

Artykuł 140

Bliskie powiązania w odniesieniu do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami i transakcji zabezpieczających przed ryzykiem kursowym

Kontrahent nie może przekazać na zabezpieczenie papieru wartościowego zabezpieczonego aktywami, jeśli on lub osoba trzecia, z którą jest blisko powiązany, zapewnia zabezpieczenie tych papierów wartościowych przed ryzykiem kursowym poprzez zawarcie transakcji zabezpieczającej przed ryzykiem kursowym, w której jako druga strona występuje emitent danego papieru.

Artykuł 141

Ograniczenia dotyczące niezabezpieczonych instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucje kredytowe i podmioty z nimi blisko powiązane

1. Kontrahent nie może przedkładać lub wykorzystywać jako zabezpieczenia niezabezpieczonych instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucje kredytowe lub podmioty z nimi blisko powiązane w zakresie, w jakim takie wykorzystanie przekracza 5 % całkowitej wartości aktywów wykorzystywanych przez tego kontrahenta jako zabezpieczenie, po zastosowaniu odpowiedniej redukcji wartości. Wskazany powyżej próg 5 % nie ma zastosowania w następujących przypadkach:

- a) jeżeli wartość takich aktywów po zastosowaniu odpowiedniej redukcji wartości nie przekracza kwoty 50 milionów EUR; lub
- b) jeżeli aktywa takie są gwarantowane przez podmiot sektora publicznego uprawniony do nakładania podatków w formie gwarancji spełniającej wymogi określone w art. 114.

2. Na potrzeby ust. 1 ustanowienie bliskiego powiązania pomiędzy dwoma lub większą liczbą emitentów niezabezpieczonych instrumentów dłużnych uwzględnia się wyłącznie od momentu upływu jednego roku od powstania takiego bliskiego powiązania.

3. Na potrzeby niniejszego artykułu „bliskie powiązania” mają znaczenie określone w art. 138.

Artykuł 142

Wsparcie płynności w odniesieniu do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami

1. Ze skutkiem od dnia 1 listopada 2015 r. kontrahent nie może przekazać na zabezpieczenie papieru wartościowego zabezpieczonego aktywami, jeśli on lub osoba trzecia, z którą jest blisko powiązany, zapewnia wsparcie płynności w sposób opisany poniżej. Eurosystem bierze pod uwagę dwie formy wsparcia płynności w odniesieniu do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami: rezerwy gotówkowe i instrumenty wsparcia płynności.

2. W przypadku wsparcia płynności w formie rezerw gotówkowych kontrahenci nie mogą przekazywać na zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, jeżeli jednocześnie spełnione są trzy następujące warunki:

- a) kontrahent ma bliskie powiązania z bankiem emitenta w ramach transakcji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami;

- b) aktualna wartość funduszu rezerwowego transakcji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami jest większa niż 5 % pierwotnej kwoty do spłaty wszystkich uprzywilejowanych i podporządkowanych transzy transakcji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami;
- c) aktualna wartość funduszu rezerwowego transakcji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami jest większa niż 25 % aktualnej kwoty do spłaty podporządkowanych transzy transakcji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami.
3. W przypadku wsparcia płynności w formie instrumentów wsparcia płynności kontrahenci nie mogą przekazywać na zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, jeżeli jednocześnie spełnione są dwa następujące warunki:
- a) kontrahent ma bliskie powiązania z dostawcą instrumentu wsparcia płynności; oraz
- b) aktualna kwota instrumentu wsparcia płynności transakcji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami jest większa niż 20 % pierwotnej kwoty do spłaty wszystkich uprzywilejowanych i podporządkowanych transzy transakcji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami.
4. Na potrzeby niniejszego artykułu „bliskie powiązania” mają znaczenie określone w art. 138 ust. 2.

Artykuł 143

Przepisy przejściowe dotyczące wsparcia płynności w odniesieniu do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami

1. Do momentu nabrania skuteczności przez art. 142 zastosowanie mają przepisy przejściowe zawarte w niniejszym artykule, zgodnie z art. 191.
2. Kontrahent nie może przekazać na zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, jeśli on lub osoba trzecia, z którą jest blisko powiązany w rozumieniu art. 138, dostarcza wsparcia płynności dla co najmniej 20 % kwoty pozostającej do spłaty w ramach tych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami.
3. Na potrzeby niniejszego artykułu „wsparcie płynności” oznacza każde rozwiązanie strukturalne, które można wykorzystać do pokrycia wszelkich przejściowych niedoborów środków pieniężnych mogących wystąpić w okresie ważności transakcji.

Artykuł 144

Odmowa przyjęcia aktywów kwalifikowanych z powodów operacyjnych

Pomimo tego, że dane aktywa są aktywami kwalifikowanymi, KBC może, z powodów operacyjnych, wystąpić do kontrahenta o usunięcie tych aktywów przed wystąpieniem przepływu środków pieniężnych, w tym płatności kwoty głównej lub kuponu, zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w odpowiedniej dokumentacji krajowej.

Artykuł 145

Wycena i usunięcie aktywów niekwalifikowanych i naruszających zasady wykorzystania aktywów kwalifikowanych oraz zawiadomianie o takich aktywach

1. Kontrahent, który złożył lub wykorzystał aktywa, które nie są lub przestały być kwalifikowanym zabezpieczeniem, w szczególności z powodu cech emitenta, dłużnika lub gwaranta albo z powodu istnienia bliskich powiązań, jest zobowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym fakcie rodziny KBC.
2. Nie później niż w następnym terminie wyceny aktywa, o których mowa w ust. 1, są wyceniane w kwocie zero, co może spowodować wystosowanie wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego.
3. Kontrahent, który złożył lub wykorzystał aktywa, o których mowa w ust. 1, usuwa takie aktywa w najszybszym możliwym terminie.
4. Kontrahenci mają obowiązek dostarczania Eurosystemowi dokładnych i aktualnych informacji dotyczących wartości zabezpieczeń.

Artykuł 146

Sankcje za nieprzestrzeganie zasad dotyczących wykorzystania aktywów kwalifikowanych

Nieprzestrzeganie zasad zawartych w niniejszym tytule podlega sankcjom określonym w art. 154–157. Sankcje mają zastosowanie niezależnie od tego, czy dany kontrahent aktywnie uczestniczy w operacjach polityki pieniężnej.

Artykuł 147

Wymiana informacji w ramach Eurosystemu

Na potrzeby realizacji polityki pieniężnej, w szczególności w celu monitorowania przestrzegania zasad wykorzystania aktywów kwalifikowanych, w ramach Eurosystemu wymieniane są informacje o strukturach własnościowych, przekazywane w tym celu przez właściwe organy. Informacje te podlegają takim samym zasadom poufności, jakie są stosowane przez właściwe organy.

TYTUŁ IX

TRANSGRANICZNE WYKORZYSTANIE AKTYWÓW KWALIFIKOWANYCH

Artykuł 148

Zasady ogólne

1. Kontrahenci mogą wykorzystywać aktywa kwalifikowane transgranicznie w całej strefie euro w celu przeprowadzania wszystkich typów operacji kredytowych Eurosystemu.
2. Kontrahenci mogą przekazywać na zabezpieczenie do wykorzystania transgranicznego aktywa kwalifikowane inne niż depozyty terminowe zgodnie z poniższymi zasadami:
 - a) aktywa rynkowe mogą być przekazywane na zabezpieczenie za pośrednictwem: (i) kwalifikowanych powiązań (w rozumieniu art. 150) pomiędzy systemami rozrachunku papierów wartościowych w EOG, które zostały pozytywnie zweryfikowane zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika; (ii) odpowiednich procedur CCBM; (iii) kwalifikowanych powiązań w połączeniu z systemem CCBM; oraz
 - b) przekazanie na zabezpieczenie należności kredytowych i RMBD odbywa się zgodnie z odpowiednimi procedurami CCBM, ponieważ nie mogą one być przekazywane za pośrednictwem systemów rozrachunku papierów wartościowych.
3. Aktywa rynkowe można wykorzystać poprzez rachunek KBC w systemie system rozrachunku papierów wartościowych zlokalizowanym w innym kraju niż dany KBC, jeżeli Eurosystem zatwierdził korzystanie z takiego rachunku.
4. De Nederlandsche Bank jest uprawniony do korzystania ze swojego rachunku w Euroclear Bank w celu dokonywania rozrachunku transakcji dotyczących zabezpieczeń w formie euroobligacji wyemitowanych w tym międzynarodowym depozycie papierów wartościowych. Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland uzyskał zezwolenie na otwarcie podobnego rachunku w Euroclear Bank. Z rachunku tego można korzystać na potrzeby wszystkich kwalifikowanych aktywów utrzymywanych w Euroclear Bank, tzn. łącznie z aktywami kwalifikowanymi przekazanymi do Euroclear Bank przez kwalifikowane powiązania.
5. Kontrahenci dokonują przekazania aktywów kwalifikowanych za pośrednictwem rachunków rozrachunkowych papierów wartościowych prowadzonych przez system rozrachunku papierów wartościowych, który został pozytywnie zweryfikowany zgodnie ze zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika.
6. Kontrahenci, którzy nie mają rachunku powierniczego w KBC lub rachunku rozrachunkowego papierów wartościowych w systemie rozrachunku papierów wartościowych, który został pozytywnie zweryfikowany zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika, mogą dokonywać rozrachunku transakcji poprzez rachunek rozrachunkowy papierów wartościowych lub rachunek powierniczy instytucji kredytowej będącej ich korespondentem.

Artykuł 149

System banków centralnych korespondentów (CCBM)

1. W systemie CCBM relacje transgraniczne zachodzą pomiędzy krajowymi bankami centralnymi. KBC działają wzajemnie dla siebie (i dla EBC) jako powiernicy („korespondenci”) w odniesieniu do aktywów rynkowych akceptowanych przez ich lokalny system depozytowy, agenta trójstronnego lub system rozrachunkowy. W systemie CCBM do należności kredytowych i RMBD stosuje się szczególne procedury. Szczegółowe informacje dotyczące systemu CCBM można znaleźć w załączniku VI oraz broszurze pt. „System banków centralnych korespondentów (CCBM). Procedury dla kontrahentów Eurosystemu”, opublikowanej na stronie internetowej EBC.
2. Aktywa zdeponowane w banku centralnym będącym korespondentem można wykorzystywać wyłącznie do celów zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu.

Artykuł 150

Kwalifikowane powiązania pomiędzy systemami rozrachunku papierów wartościowych

1. Do transgranicznego przekazywania aktywów rynkowych kontrahenci mogą wykorzystywać – oprócz systemu CCBM – powiązania, które zostały pozytywnie zweryfikowane zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika (zwane dalej „kwalifikowanymi powiązaniem”).

2. Kwalifikowane powiązania mogą być nawiązywane wyłącznie pomiędzy systemami rozrachunku papierów wartościowych, które zostały pozytywnie zweryfikowane zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika oraz które są zbiorem procedur i ustaleń umożliwiających przekazywanie papierów wartościowych w procesie zapisów księgowych.
3. Istnieją dwa typy kwalifikowanych powiązań ustanawianych w drodze uzgodnień umownych i technicznych pomiędzy systemami rozrachunku papierów wartościowych:
 - a) powiązanie bezpośrednie, ustanowione pomiędzy dwoma systemami rozrachunku papierów wartościowych bez pośrednika; oraz
 - b) powiązanie pośrednie, umożliwiające dwóm systemom rozrachunku papierów wartościowych nieposiadającym bezpośredniego łącza na wymianę transakcji na papierach wartościowych lub ich przekazywanie za pośrednictwem trzeciego systemu działającego jako pośrednik.
4. Za kwalifikowane uznaje się tylko te powiązania, które zostały zweryfikowane i zaakceptowane przez Eurosystem zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika. EBC publikuje aktualną listę kwalifikowanych powiązań na swojej stronie internetowej.
5. Aktywa posiadane poprzez kwalifikowane powiązania można wykorzystać do operacji kredytowych Eurosystemu, jak również do innych celów określonych przez kontrahenta.
6. Tabela określająca sposób korzystania z kwalifikowanych powiązań przez systemy rozrachunku papierów wartościowych znajduje się w załączniku VI.

Artykuł 151

System CCBM w połączeniu z kwalifikowanymi powiązaniem

1. W celu transgranicznego przekazywania kwalifikowanych aktywów rynkowych na zabezpieczenie kontrahenci mogą korzystać z powiązań bezpośrednich i pośrednich, o których mowa art. 150, w połączeniu z systemem CCBM.
2. Wykorzystując kwalifikowane powiązania pomiędzy systemami rozrachunku papierów wartościowych w połączeniu z CCBM kontrahenci utrzymują aktywa wyemitowane w systemie rozrachunku papierów wartościowych emitenta na rachunku w systemie rozrachunku papierów wartościowych inwestora bezpośrednio lub za pośrednictwem powiernika. W przypadku kwalifikowanych powiązań pośrednich w charakterze pośrednika może występować trzeci system rozrachunku papierów wartościowych.
3. Aktywa przekazywane na zabezpieczenie na podstawie ust. 2 mogą być emitowane w systemie rozrachunku papierów wartościowych z EOG spoza strefy euro, który został pozytywnie zweryfikowany zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika, pod warunkiem że powiązanie pomiędzy systemami rozrachunku papierów wartościowych emitenta i inwestora również zostało pozytywnie zweryfikowane zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika.
4. Tabela pokazująca wykorzystanie modelu CCBM w połączeniu z kwalifikowanymi powiązaniem jest zawarta w załączniku VI.

Artykuł 152

CCBM i trójstronne usługi zarządzania zabezpieczeniem

1. Transgraniczne trójstronne usługi zarządzania zabezpieczeniem pozwalają na zwiększanie i zmniejszanie ilości aktywów przekazywanych przez kontrahenta na zabezpieczenie rodzimemu KBC poprzez wykorzystanie zabezpieczenia utrzymywanego u agenta trójstronnego.
2. CCBM (w tym CCBM wykorzystywany w połączeniu z kwalifikowanymi powiązaniem) może służyć jako podstawa transgranicznego wykorzystania trójstronnych usług zarządzania zabezpieczeniem. W ramach transgranicznego wykorzystania trójstronnych usług zarządzania zabezpieczeniem KBC państwa członkowskiego, w którym trójstronne usługi zarządzania zabezpieczeniem są oferowane do wykorzystania transgranicznego w ramach Eurosystemu, występuje jako korespondent dla KBC, których kontrahenci wystąpili o transgraniczne wykorzystanie takich trójstronnych usług zarządzania zabezpieczeniem na potrzeby operacji kredytowych Eurosystemu. Agent trójstronny oferujący transgraniczne wykorzystanie zgodnie z niniejszym ustępem musi zostać uprzednio pozytywnie zweryfikowany przez Eurosystem.
3. Tabela pokazująca wykorzystanie modelu CCBM w połączeniu z trójstronnymi usługami zarządzania zabezpieczeniem jest zawarta w załączniku VI.

CZĘŚĆ PIĄTA

SANKCJE ZA NIWYPEŁNIANIE OBOWIĄZKÓW PRZEZ KONTRAHENTÓW

Artykuł 153

Sankcje za niewypełnianie zobowiązań w zakresie rezerw obowiązkowych

1. Na instytucje, które nie wypełniają obowiązków wynikających z rozporządzeń i decyzji EBC dotyczących stosowania rezerw obowiązkowych, EBC nakłada sankcje zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2532/98, rozporządzeniem (WE) nr 2157/1999 (EBC/1999/4), rozporządzeniem (WE) nr 2531/98 lub rozporządzeniem (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9). Rozporządzenia te określają odpowiednie sankcje oraz tryb ich stosowania.
2. Niezależnie od ust. 1 w przypadku poważnego naruszenia wymogów dotyczących rezerw obowiązkowych Eurosystem może zawiesić udział kontrahenta w operacjach otwartego rynku.

Artykuł 154

Sankcje za nieprzestrzeganie określonych zasad operacyjnych

1. Zgodnie z postanowieniami stosowanych przez siebie aktów umownych i normatywnych KBC nakładają jedną lub więcej sankcji w przypadku niewypełnienia przez kontrahenta następujących obowiązków:
 - a) w przypadku transakcji odwracalnych i swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej – obowiązku zapewnienia odpowiedniego zabezpieczenia oraz rozrachunku kwoty przyznanej kontrahentowi na przestrzeni całego okresu trwania danej operacji, lub – w przypadku przedterminowego wypowiedzenia przez KBC – kwoty pozostającej do spłaty w ramach danej operacji w pozostałym okresie jej trwania, zgodnie z art. 15;
 - b) w przypadku przyjmowania depozytów terminowych, transakcji bezwarunkowych i emisji certyfikatów dłużnych EBC – obowiązku dokonania rozrachunku transakcji, zgodnie z art. 16;
 - c) w przypadku wykorzystania aktywów kwalifikowanych – obowiązku przekazywania na zabezpieczenie lub wykorzystywania tylko aktywów kwalifikowanych oraz obowiązku przestrzegania zasad korzystania z aktywów kwalifikowanych zawartych w tytule VIII części czwartej;
 - d) w przypadku procedur na koniec dnia oraz warunków dostępu do kredytu w banku centralnym – obowiązku złożenia z wyprzedzeniem wystarczającej ilości aktywów kwalifikowanych jako zabezpieczenia w przypadku gdy na rachunku rozrachunkowym kontrahenta w systemie TARGET2 po sfinalizowaniu procedur kontrolnych na koniec dnia pozostaje saldo ujemne, co automatycznie uznaje się za wniosek o udzielenie kredytu w banku centralnym, zgodnie z art. 19 ust. 6.
2. Sankcja nakładana zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu może mieć postać:
 - a) wyłącznie kary finansowej; lub
 - b) kary finansowej i kary niefinansowej.

Artykuł 155

Kary finansowe za nieprzestrzeganie określonych zasad operacyjnych

Eurosystem nakłada kary finansowe za każdy przypadek niewypełnienia przez kontrahentów obowiązków, o których mowa w art. 154 ust. 1. Mające zastosowanie sankcje oblicza się zgodnie z załącznikiem VII.

Artykuł 156

Kary niefinansowe za nieprzestrzeganie określonych zasad operacyjnych

1. Niewypełnienie przez kontrahenta któregoś z obowiązków wskazanych w art. 154 ust. 1 lit. a) lub b) więcej niż dwa razy w ciągu okresu 12 miesięcy, jeżeli w odniesieniu do każdego z tych przypadków:
 - a) ma zastosowanie kara finansowa;

- b) o każdej decyzji o nałożeniu kary finansowej kontrahent został poinformowany;
- c) w każdym przypadku niewykonania obowiązków kontrahent nie wykonał tego samego typu obowiązku,

Eurosystem zawiesza kontrahenta przy trzecim i każdym kolejnym przypadku niewykonania tego samego typu obowiązku w danym okresie 12 miesięcy. Okres 12 miesięcy liczy się od daty pierwszego niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. a) albo b).

2. Zawieszenie kontrahenta przez Eurosystem na podstawie ust. 1 ma zastosowanie do każdej następnej operacji otwartego rynku tego samego typu, co operacja, w odniesieniu do której nałożono sankcje na podstawie ust. 1.

3. Okres zawieszenia nałożonego zgodnie z ust. 1 określa się zgodnie z załącznikiem VII.

4. Niewypełnienie przez kontrahenta któregoś z obowiązków wskazanych w art. 154 ust. 1 lit. c) więcej niż dwa razy w ciągu okresu 12 miesięcy, jeżeli w odniesieniu do każdego z tych przypadków:

- a) ma zastosowanie kara finansowa;
- b) o każdej decyzji o nałożeniu kary finansowej kontrahent został poinformowany;
- c) w każdym przypadku niewykonania obowiązków kontrahent nie wykonał tego samego typu obowiązku,

Eurosystem zawiesza kontrahenta w odniesieniu do następnej operacji otwartego rynku przy trzecim i każdym kolejnym przypadku takiego niewykonania obowiązku w danym okresie 12 miesięcy. Okres 12 miesięcy liczy się od daty pierwszego niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. c).

5. W nadzwyczajnych okolicznościach Eurosystem może zawiesić kontrahenta na okres trzech miesięcy w odniesieniu do wszystkich przyszłych operacji polityki pieniężnej Eurosystemu za każdy przypadek niewykonania którejkolwiek z obowiązków określonych w art. 154 ust. 1. W takim przypadku Eurosystem bierze pod uwagę powagę naruszenia, a w szczególności kwoty będące przedmiotem naruszenia oraz jego częstotliwość i czas trwania.

6. Okres zawieszenia nałożonego przez Eurosystem na podstawie niniejszego artykułu stosuje się dodatkowo do kary finansowej mającej zastosowanie zgodnie z art. 155.

Artykuł 157

Nakładanie kar niefinansowych na oddziały za nieprzestrzeganie określonych zasad operacyjnych

Jeżeli Eurosystem nakłada na kontrahenta sankcję zawieszenia zgodnie z art. 156 ust. 5, zawieszenie to może mieć także zastosowanie do oddziałów tego kontrahenta z siedzibą w innych państwach członkowskich, których walutą jest euro.

CZĘŚĆ SZÓSTA

ŚRODKI UZNANIOWE

Artykuł 158

Środki uznaniowe podejmowane ze względu na wymogi ostrożności lub w razie niewykonania zobowiązania

- 1. Eurosystem może stosować następujące środki ze względu na wymogi ostrożności:
 - a) zawieszać, ograniczać lub wyłączać dostęp kontrahenta do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu, zgodnie z postanowieniami umownymi lub normatywnymi stosowanymi przez rodzimy KBC lub EBC;
 - b) zwalniać kontrahenta z wymogów w zakresie rezerwy obowiązkowej, zgodnie z postanowieniami umownymi lub normatywnymi stosowanymi przez rodzimy KBC lub EBC;

- c) odrzucić aktywa przekazane przez danego kontrahenta na zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu, ograniczyć stosowanie takich aktywów lub zastosować wobec nich dodatkowe redukcje wartości w wycenie – na podstawie dowolnych informacji, jakie Eurosystem uzna za mające znaczenie, w szczególności jeżeli jakość kredytowa kontrahenta wykazuje wysoki stopień korelacji z jakością kredytową aktywów przekazanych przez niego na zabezpieczenie.
2. Jeżeli zastosowanie środka uznaniowego zgodnie z ust. 1 jest oparte na informacjach o charakterze ostrożnościowym, Eurosystem wykorzystuje takie informacje, przekazane przez kontrahentów lub organy nadzoru, w sposób współmierny do potrzeb związanych z realizacją przez Eurosystem zadań związanych z prowadzeniem polityki pieniężnej i w zakresie niezbędnym dla ich realizacji.
3. W wyniku wystąpienia przypadku niewykonania zobowiązania Eurosystem może zawiesić, ograniczyć lub wyłączyć dostęp kontrahentów, którzy dopuścili się niewykonania zobowiązania, do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu, zgodnie z postanowieniami umownymi lub normatywnymi stosowanymi przez Eurosystem.
4. Wszystkie środki uznaniowe, o których mowa w ust. 1 i ust. 3, stosuje się w sposób proporcjonalny i niedyskryminujący, a ich stosowanie musi być przez Eurosystem odpowiednio uzasadnione.

Artykuł 159

Środki uznaniowe dotyczące oceny jakości kredytowej Eurosystemu

1. Eurosystem ustala, czy określona emisja, emitent, dłużnik lub gwarant spełnia wymogi jakości kredytowej Eurosystemu na podstawie informacji, jakie uzna za właściwe.
2. Jeżeli decyzja taka jest niezbędna w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony Eurosystemu przed ryzykiem, Eurosystem może – z powodów określonych w ust. 1 – odrzucić, ograniczyć przekazywanie na zabezpieczenie lub wykorzystywanie aktywów lub zastosować wobec nich dodatkowe redukcje wartości.
3. Jeżeli odrzucenie aktywów na podstawie ust. 2 jest oparte na informacjach o charakterze ostrożnościowym, Eurosystem wykorzystuje takie informacje, przekazane przez kontrahentów lub organy nadzoru, w sposób współmierny do potrzeb związanych z realizacją przez Eurosystem zadań związanych z prowadzeniem polityki pieniężnej i w zakresie niezbędnym dla ich realizacji.
4. Eurosystem może wykluczyć następujące aktywa z listy kwalifikowanych aktywów rynkowych:
- a) aktywa wyemitowane lub gwarantowane przez podmioty, wobec których zastosowano zamrożenie funduszy lub inne środki stosowane przez Unię zgodnie z art. 75 Traktatu lub przez państwo członkowskie, ograniczające możliwość korzystania przez kontrahenta z jego funduszy; lub
- b) aktywa wyemitowane lub gwarantowane przez podmioty, wobec których Rada Prezesów EBC wydała decyzję zawieszającą lub wyłączającą ich dostęp do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu.

CZĘŚĆ SIÓDMA

DODATKOWE MINIMALNE ELEMENTY WSPÓLNE DOTYCZĄCE OPERACJI POLITYKI PIENIĘŻNEJ EUROSYSTEMU

Artykuł 160

Stosunki prawne pomiędzy bankami centralnymi Eurosystemu i kontrahentami

Eurosystem zapewnia zgodność swoich postanowień umownych lub normatywnych stosowanych do kontrahentów, o których mowa w art. 1 ust. 3, z postanowieniami części siódmej.

ROZDZIAŁ 1

Dodatkowe minimalne elementy wspólne mające zastosowanie do wszystkich postanowień dotyczących operacji polityki pieniężnej

Artykuł 161

Zmiany implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu

1. KBC stosują postanowienia umowne i normatywne umożliwiające im implementację zmian ram prawnych polityki pieniężnej bez zbędnej zwłoki.

2. KBC są zobowiązane do włączenia do stosowanych przez siebie postanowień umownych lub normatywnych zasady, zgodnie z którą o zmianach, o których mowa w ust. 1, muszą zostać zawiadomieni kontrahenci danego KBC. KBC mają obowiązek zapewnienia, aby takie zawiadomienie dawało pewność co do momentu, od którego zmiany te nabierają skuteczności prawnej.

Artykuł 162

Waluta płatności

KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne stwierdzające, że wszystkie płatności dotyczące operacji polityki pieniężnej Eurosystemu inne niż płatności walutowe w ramach swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej muszą być wykonywane w euro.

Artykuł 163

Forma postanowień umownych

Jeżeli okaże się konieczne, by wszystkie transakcje w ramach danej umowy stanowiły jedno porozumienie umowne lub by – w celu zapewnienia skutecznego zakończenia i zamknięcia (w tym kompensowania) wszystkich niezamkniętych transakcji po zaistnieniu przypadku niewykonania zobowiązania – dana umowa miała charakter umowy ramowej, postanowienia umowne lub normatywne stosowane przez KBC powinny zawierać odpowiednie przepisy w tym względzie.

Artykuł 164

Forma, nośniki i środki komunikacji

KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne, których celem jest zapewnienie w relacjach między KBC a kontrahentami odpowiednich i jednoznacznych zasad korzystania z formularzy, w tym jeżeli chodzi o potwierdzanie warunków transakcji, nośników informacji oraz środków i szczegółów wymiany informacji.

Artykuł 165

Niewykonanie zobowiązania

1. KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne, które powinny regulować co najmniej przypadki niewykonania zobowiązania nieróżniące się istotnie od następujących:

- a) wydanie przez właściwy sąd lub inny organ decyzji o wszczęciu w odniesieniu do kontrahenta postępowania likwidacyjnego, o wyznaczeniu likwidatora lub urzędnika o podobnych kompetencjach, lub o wszczęciu analogicznego postępowania;
- b) wydanie przez właściwy sąd lub inny organ decyzji o wszczęciu w odniesieniu do kontrahenta postępowania naprawczego lub analogicznego postępowania, mającego na celu ochronę lub poprawę sytuacji finansowej kontrahenta oraz uniknięcie wydania decyzji, o których mowa w lit. a);
- c) pisemne oświadczenie kontrahenta o niezdolności do spłacenia całości lub części zadłużenia lub do wypełnienia zobowiązań z tytułu transakcji polityki pieniężnej, dobrowolne zawarcie układu z wierzycielami, niewypłacalność kontrahenta lub uznanie kontrahenta za niewypłacalnego albo uznanie kontrahenta za niezdolnego do spłaty zadłużenia;
- d) podjęcie kroków proceduralnych poprzedzających wydanie którejś z decyzji określonych w lit. a) lub b);
- e) nieprawidłowość lub nieprawdziwość zapewnienia lub oświadczenia poprzedzającego zawarcie umowy, które zostało wydane lub co do którego zakłada się, że zostało wydane przez kontrahenta na mocy odpowiednich przepisów;

- f) zawieszenie lub cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności przysługującego kontrahentowi zgodnie z implementowanymi w danym państwie członkowskim, którego walutą jest euro, przepisami: a) dyrektywy 2013/36/UE i rozporządzenia (UE) nr 575/2013; lub b) dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- g) zawieszenie lub wykluczenie kontrahenta z uczestnictwa w jakimkolwiek systemie płatności lub rozwiązaniu płatniczym, za pośrednictwem którego dokonuje się płatności w ramach transakcji polityki pieniężnej, lub (z wyjątkiem swapów walutowych) zawieszenie lub wykluczenie kontrahenta z uczestnictwa w jakimkolwiek systemie rozrachunku papierów wartościowych wykorzystywanym do rozrachunku transakcji polityki pieniężnej Eurosystemu;
- h) podjęcie przeciwko kontrahentowi środków takich jak określone w art. 41 ust. 1, art. 43 ust. 1 oraz art. 44 dyrektywy 2013/36/WE;
- i) w odniesieniu do transakcji odwracalnych – nieprzestrzeganie przez kontrahenta przepisów dotyczących środków kontroli ryzyka;
- j) w odniesieniu do transakcji repo – niedokonanie przez kontrahenta zapłaty ceny kupna lub odkupu albo niedostarczenie zakupionych lub odkupionych aktywów lub – w odniesieniu do kredytów i pożyczek zabezpieczonych – niedostarczenie przez kontrahenta aktywów lub niespłacenie kredytu w terminie wymagalności takich płatności czy dostaw;
- k) w odniesieniu do swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej i depozytów terminowych – niedokonanie przez kontrahenta płatności kwoty w euro lub – w odniesieniu do swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej – niedokonanie płatności kwot w obcej walucie w terminie wymagalności takich płatności;
- l) wystąpienie przypadku niewykonania zobowiązania, nieróżniącego się istotnie od przypadków zdefiniowanych w niniejszym artykule, w odniesieniu do kontrahenta w ramach umowy zawartej na potrzeby zarządzania rezerwami walutowymi lub funduszami własnymi EBC lub któregośkolwiek KBC;
- m) nieprzekazanie przez kontrahenta odpowiednich informacji, co rodzi poważne konsekwencje dla odpowiedniego KBC;
- n) niewykonywanie przez kontrahenta innych zobowiązań w ramach ustaleń dotyczących transakcji odwracalnych i swapów walutowych oraz, jeżeli jest w stanie naprawić skutki niewykonania zobowiązania, nienaprawienie tych skutków w nieprzekraczalnym terminie 30 dni w przypadku transakcji zabezpieczonych i 10 dni w przypadku swapów walutowych, licząc od daty przekazania przez KBC wezwania do naprawienia skutków niewykonania zobowiązania;
- o) niewykonanie zobowiązania w odniesieniu do kontrahenta z tytułu umowy z innym członkiem Eurosystemu, zawartej w celu realizacji operacji polityki pieniężnej Eurosystemu, w sytuacji, gdy ten członek Eurosystemu wykonał przysługujące mu prawo zamknięcia transakcji w ramach takiej umowy z powodu niewykonania zobowiązania;
- p) zastosowanie wobec kontrahenta zamrożenia funduszy lub innych środków stosowanych przez UE zgodnie z art. 75 Traktatu, ograniczających możliwość korzystania z jego funduszy;
- q) zastosowanie wobec kontrahenta zamrożenia funduszy lub innych środków stosowanych przez państwo członkowskie, którego walutą jest euro, ograniczających możliwość korzystania z jego funduszy;
- r) zastosowanie w stosunku do całości albo istotnej części aktywów kontrahenta zabezpieczenia, zajęcia, konfiskaty lub innej procedury mającej na celu ochronę interesu publicznego albo interesu wierzycieli kontrahenta;
- s) przeniesienie całości lub istotnej części aktywów kontrahenta na inny podmiot;
- t) zaistnienie lub możliwość zaistnienia innych okoliczności, które mogą zagrozić wykonaniu przez kontrahenta zobowiązań wynikających z porozumienia zawartego przez kontrahenta w celu realizacji operacji polityki pieniężnej Eurosystemu lub z jakichkolwiek innych zasad mających zastosowanie w stosunku pomiędzy kontrahentem a którymkolwiek KBC.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 lit. a) i p) skutek jest automatyczny; w przypadkach określonych w lit. b), c) i q) skutek może być automatyczny; w przypadkach określonych w lit. d)–o) oraz r)–t) skutek nie może być automatyczny i musi podlegać uznaniowości, tzn. następować dopiero po doręczeniu zawiadomienia o niewykonaniu zobowiązań. Takie zawiadomienie o niewykonaniu zobowiązania może przewidywać „okres karencji” na usunięcie skutków niewykonania zobowiązania, trwający maksymalnie trzy dni operacyjne. W odniesieniu do przypadków niewykonania zobowiązania mających skutek podlegający uznaniowości KBC zapewniamy, aby zasady dotyczące korzystania z takiej uznaniowości dawały pewność co do rezultatu tego korzystania.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

*Artykuł 166***Środki stosowane w przypadku niewykonania zobowiązania oraz ze względu na wymogi ostrożności**

1. KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne przyznające im uprawnienie do stosowania – w razie wystąpienia przypadku niewykonania zobowiązania lub ze względu na wymogi ostrożności – następujących środków:
 - a) zawieszenia, ograniczenia lub wyłączenia dostępu kontrahenta do operacji otwartego rynku;
 - b) zawieszenia, ograniczenia lub wyłączenia dostępu kontrahenta do operacji kredytowo-depozytowych;
 - c) wypowiedzenia wszystkich pozostających do wykonania umów i transakcji;
 - d) żądania przyspieszonego wykonania zobowiązań jeszcze niewymagalnych lub warunkowych;
 - e) wykorzystania depozytów kontrahenta w KBC do potrącenia z roszczeniami wobec tego kontrahenta;
 - f) zawieszenia wykonywania zobowiązań wobec kontrahenta aż do momentu zaspokojenia roszczeń w stosunku do tego kontrahenta.
2. KBC mogą stosować postanowienia umowne lub normatywne przyznające rodzimemu KBC uprawnienie do stosowania – w razie wystąpienia przypadku niewykonania zobowiązania – następujących środków będących uzupełnieniem środków, o których mowa w ust. 1:
 - a) żądania odsetek za niewykonanie zobowiązania; oraz
 - b) żądania odszkodowania za wszelkie szkody poniesione wskutek niewykonania zobowiązania przez kontrahenta.
3. KBC mogą stosować postanowienia umowne lub normatywne przyznające rodzimemu KBC – ze względu na wymogi ostrożności – uprawnienie do odrzucenia aktywów przekazanych przez danego kontrahenta na zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu, ograniczenia stosowania takich aktywów lub zastosowania wobec nich dodatkowych redukcje wartości w wycenie.
4. KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne, które w każdym momencie zapewniają rodzimemu KBC prawną możliwość realizacji wszystkich aktywów złożonych jako zabezpieczenie, bez zbędnej zwłoki i w sposób zapewniający KBC odzyskanie wartości udzielonego kredytu, jeżeli kontrahent niezwłocznie nie pokryje swojego ujemnego salda.
5. W celu zapewnienia jednolitego stosowania odpowiednich środków Rada Prezesów EBC może podejmować takie kroki jak zawieszenie, ograniczenie lub wyłączenie dostępu do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych.

*Artykuł 167***Przekazywanie informacji przez kontrahentów**

KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne, które zapewniają wszystkim KBC możliwość uzyskania od kontrahentów wszelkich istotnych informacji dotyczących operacji polityki pieniężnej Eurosystemu.

*Artykuł 168***Zawiadomienia i inne komunikaty**

1. KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne, które stanowią, że wszystkie zawiadomienia i inne komunikaty muszą być przesyłane w formie pisemnej lub elektronicznej.
2. KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne, które w sposób wyraźny określają, w jaki sposób należy przekazywać zawiadomienia i inne komunikaty, oraz kiedy stają się one skuteczne. Okres do nabrania skuteczności przez zawiadomienia i inne komunikaty nie powinien być na tyle długi, aby zmienić całłościowy skutek ekonomiczny ustaleń. W szczególności należy zapewnić szybkie dostarczanie i sprawdzanie potwierdzeń.

Artykuł 169

Prawa osób trzecich

1. KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne, które stanowią, że prawa i obowiązki kontrahenta nie mogą zostać przeniesione, obciążone, poddane nowacji ani w żaden sposób zmienione przez kontrahenta bez uprzedniej pisemnej zgody KBC.
2. KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne, które stanowią, że prawa i obowiązki w ramach danej transakcji powstają wyłącznie w odniesieniu do KBC zawierającego transakcję lub rodzimego KBC oraz danego kontrahenta. Jednakże postanowienia umowne lub normatywne stosowane przez KBC zezwalają na powstanie stosunków pomiędzy KBC lub EBC:
 - a) wynikających z transgranicznego wykorzystania aktywów kwalifikowanych; oraz
 - b) jeżeli jest to konieczne w przypadku operacji przeprowadzanych z kontrahentami działającymi poprzez pośredników.

Artykuł 170

Prawo właściwe i właściwość sądów

1. Postanowienia umowne lub normatywne stosowane przez każdy KBC stanowią, że – z wyjątkiem szczególnych wymogów dotyczących transgranicznego wykorzystania aktywów kwalifikowanych – prawem właściwym dla tych postanowień oraz dla wszystkich transakcji zwieranych na ich podstawie jest prawo tego państwa członkowskiego, którego walutą jest euro, w którym dany KBC jest zlokalizowany.
2. Miejszem rozstrzygania sporów, z zastrzeżeniem kompetencji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, są sądy powszechne takiego państwa członkowskiego, którego walutą jest euro.

Artykuł 171

Dni rozrachunku depozytów terminowych

KBC stosują postanowienia dotyczące depozytów, które stanowią, że rozrachunek przyjmowania i wypłacania depozytów terminowych następuje w dniach określonych w ogłoszeniu EBC o operacjach depozytowych.

ROZDZIAŁ 2

Dodatkowe minimalne elementy wspólne mające zastosowanie do umów repo i umów pożyczek zabezpieczonych

Artykuł 172

Data zwrotnej części transakcji

KBC stosują postanowienia dotyczące depozytów, które stanowią, że data zwrotnej części transakcji, w tym data spłaty umowy pożyczki zabezpieczonej, musi być ustalona w momencie zawarcia transakcji.

Artykuł 173

Dni operacyjne

KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne, które definiują „dzień operacyjny” zgodnie z art. 2.

Artykuł 174

Stopa oprocentowania

1. W przypadku umowy repo różnica między ceną zakupu a ceną odkupu odpowiada łącznej kwocie uzyskanej przez zastosowanie określonej stopy do ceny zakupu w okresie od planowanej daty zakupu do daty odkupu.
2. W przypadku zabezpieczonej pożyczki stopę procentową ustala się przez zastosowanie określonej stopy procentowej do kwoty pożyczki w okresie zapadalności operacji.
3. Stopa stosowana do transakcji odwracalnych jest równa prostej stopie procentowej opartej na konwencji „dni faktyczne/360”.

Artykuł 175

Mechanizm przeliczania kwot wyrażonych w walutach innych niż euro

KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne, które stanowią, że zgodnie z zasadami dotyczącymi przeliczania kwot w walutach innych niż euro na euro należy stosować dzienny referencyjny kurs walutowy EBC lub – gdy taki kurs nie jest dostępny – kurs kasowy wskazany przez EBC w dniu operacyjnym poprzedzającym dzień przeliczenia na potrzeby sprzedaży przez EBC euro i zakupu przez EBC danej waluty.

ROZDZIAŁ 3

Dotatkowe minimalne elementy wspólne dotyczące wyłącznie umów repo

Artykuł 176

Przedmiot umów repo

1. KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne, które zapewniają, aby w ramach umowy repo następowała sprzedaż aktywów kwalifikowanych w zamian za euro w gotówce wraz z jednoczesną umową odsprzedaży w określonym momencie równoważnych aktywów w zamian za euro w gotówce.
2. KBC wprowadzają definicję „równoważnych aktywów”, zgodnie z którą są to aktywa tego samego emitenta, należące do tej samej emisji (niezależnie od daty emisji) oraz takie same pod względem rodzaju, wartości nominalnej, kwoty i opisu, jak aktywa będące przedmiotem porównania.
3. Jeżeli aktywa będące przedmiotem porównania zostały przekształcone lub redenominowane bądź została wobec nich wykonana opcja kupna, definicja równoważności musi zostać zmodyfikowana tak, by oznaczała:
 - a) w przypadku przekształcenia – aktywa, na jakie przedmiotowe aktywa zostały przekształcone;
 - b) w przypadku wykonania opcji kupna – aktywa równoważne aktywom opłaconym, pod warunkiem że sprzedający zapłacił kupującemu kwotę równą wartości transakcji call;
 - c) w przypadku aktywów redenominowanych – aktywa równoważne tym, na jakie oryginalne aktywa zostały redenominowane, wraz z kwotą równą ewentualnej różnicy wartości między aktywami przed i po redenominacji.

Artykuł 177

Zasady dotyczące kompensowania na zamknięcie w odniesieniu do umów repo

1. KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne, które zapewniają, aby – w razie wystąpienia przypadku niewykonania zobowiązania – KBC były uprawnione do wypowiedzenia i zamknięcia wszystkich nierozliczonych transakcji repo.
2. KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne zawierające przepisy dotyczące kompensowania, których celem jest osiągnięcie skutków ekonomicznych równoważnych następującym skutkom:
 - a) po zaistnieniu przypadku niewykonania zobowiązania termin odkupu dla każdej transakcji zostaje uznany za natychmiastowy i podlega jednej z następujących możliwości:
 - (i) wszelkie równoważne aktywa stanowiące depozyt zabezpieczający stają się natychmiast wymagalne, w związku z czym wykonanie odpowiednich zobowiązań stron w odniesieniu do dostarczenia aktywów i zapłacenia ceny odkupu za wszelkie odkupione aktywa następuje jedynie zgodnie z postanowieniami lit. b)–d); lub
 - (ii) transakcja repo zostanie wypowiedziana;
 - b) domyślne wartości rynkowe odkupywanych aktywów i wszelkich równoważnych aktywów stanowiących depozyt zabezpieczający, które mają zostać przekazane, oraz cena odkupu płacona przez każdą ze stron, zostaną określone przez KBC dla wszystkich transakcji na datę odkupu w sposób uzasadniony ekonomicznie;

- c) w oparciu o postanowienia lit. b) KBC oblicza należności jednej strony na rzecz drugiej strony w dacie odkupu. Kwoty należne danej stronie podlegają potrąceniu z kwotami należnymi drugiej stronie, a zapłacie przez stronę posiadającą wierzycelność w niższej kwocie podlega jedynie saldo netto;
- d) takie saldo netto jest wymagalne i płatne następnego dnia, w którym system TARGET2 działa i może zrealizować taką płatność. Na potrzeby opisanego powyżej obliczenia sumy, które nie zostały wyrażone w euro, przelicza się na euro w odpowiedniej dacie po kursie ustalonym zgodnie z art. 175.
3. KBC wprowadzają definicję terminu „domyślna wartość rynkowa” zgodnie z art. 2.

Artykuł 178

Zgodność ze środkami kontroli ryzyka

Jeżeli stosowane przez KBC właściwe postanowienia umowne lub normatywne zawierają postanowienia dotyczące zastąpienia zabezpieczenia, postanowienia te powinny zapewniać zachowanie zgodności z wymaganymi środkami kontroli ryzyka.

Artykuł 179

Depozyty w formie środków pieniężnych

Jeżeli stosowane przez KBC właściwe postanowienia umowne lub normatywne zawierają przepisy dotyczące zapłaty depozytu lub jego zwrotu w gotówce, muszą one również zastrzegać, że następne zobowiązanie do zwrotu lub złożenia depozytu powinno zostać zaspokojone w pierwszej kolejności w gotówce do wysokości tej samej kwoty, łącznie z wszelkimi odsetkami z tego tytułu.

Artykuł 180

Dodatkowe postanowienia dotyczące umów repo

Niezależnie od postanowień niniejszych wytycznych każdy KBC może w swoich postanowieniach umownych lub normatywnych wprowadzić dodatkowe zasady dotyczące umów repo.

ROZDZIAŁ 4

Dodatkowe minimalne elementy wspólne dotyczące wyłącznie umów pożyczek zabezpieczonych

Artykuł 181

Dostarczenie i realizacja zabezpieczenia

1. W odniesieniu do postanowień dotyczących dostarczania płynności w formie pożyczek zabezpieczonych KBC w stosowanych przez siebie postanowieniach umownych lub normatywnych uwzględniają różne procedury i wymogi formalne potrzebne do ustanowienia a następnie realizacji danego zabezpieczenia (zastawu, przewłaszczenia na zabezpieczenie, czy innego typu zabezpieczenia na aktywach) obowiązujące w różnych systemach prawnych.
2. KBC stosują postanowienia dotyczące zabezpieczonych pożyczek, które zapewniają możliwość realizacji w aspekcie prawnym przez KBC aktywów złożonych jako zabezpieczenie oraz nieobciążenie tych aktywów uprzednimi roszczeniami. Strony trzecie, w tym organy likwidacyjne w przypadku upadłości, nie mogą mieć możliwości interwencji i zgłoszenia z powódzeniem roszczenia wobec aktywów złożonych jako zabezpieczenie lub wobec jakichkolwiek praw związanych z tymi aktywami, chyba że doszło do nadużycia.
3. KBC stosują postanowienia dotyczące zabezpieczonych pożyczek, które zapewniają KBC prawną możliwość – w razie zaistnienia przypadku niewykonania zobowiązania zgodnie z art. 165 – realizacji wartości ekonomicznej aktywów złożonych jako zabezpieczenie. Taki przypadek niewykonania zobowiązania musi także odzwierciedlać okoliczności, w jakich KBC może traktować kontrahenta jako niewykonującego zobowiązań w ramach umowy repo.

Artykuł 182

Przedłużanie operacji śróddziennych na termin overnight

KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne umożliwiające przedłużanie operacji wykonywanych w ciągu dnia na termin overnight.

ROZDZIAŁ 5

Dodatkowe minimalne elementy wspólne mające zastosowanie wyłącznie do swapów walutowych na potrzeby polityki pieniężnej

Artykuł 183

Równoczesna transakcja kasowa i terminowa kupna i sprzedaży

KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne zapewniające, aby każda transakcja stanowiła równoczesne kasowe i terminowe kupni i sprzedaż euro w zamian za walutę obcą.

Artykuł 184

Terminy i mechanizm przekazywania płatności

KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne zawierające regulacje dotyczące terminów i mechanizmów przekazywania płatności. Data terminowej transakcji sprzedaży i kupna powinna być ustalona w momencie zawierania transakcji.

Artykuł 185

Definicje niektórych terminów

KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne zawierające definicje waluty obcej, kursu kasowego, kursu terminowego, daty przekazania i daty przekazania zwrotnego zgodne z poniższymi definicjami:

- a) „waluta obca” oznacza każdą walutę inną niż euro, będącą prawnym środkiem płatniczym;
- b) „kurs kasowy” w odniesieniu do danej transakcji oznacza kurs (określany zgodnie z art. 175) stosowany do przeliczenia kwoty w euro na taką kwotę w walucie danej transakcji, jaką jedna ze stron będzie zobowiązana przekazać drugiej stronie w dacie przekazania w zamian za płatność kwoty w euro; kurs ten powinien być określony w potwierdzeniu;
- c) „kurs terminowy” oznacza kurs obliczony zgodnie z art. 175 i zastosowany do przeliczenia kwoty w euro na taką kwotę w walucie obcej, jaką jedna ze stron będzie zobowiązana przekazać drugiej stronie w dacie przekazania zwrotnego w zamian za płatność kwoty w euro; kurs ten powinien być określony w potwierdzeniu i zdefiniowany w odpowiednich postanowieniach umownych lub normatywnych stosowanych przez dany KBC;
- d) „kwota waluty obcej przekazywana zwrotnie” oznacza taką kwotę w walucie obcej, jaka jest konieczna do zakupienia kwoty w euro w dacie przekazania zwrotnego;
- e) „data przekazania” oznacza datę, a w razie potrzeby również godzinę w tej dacie, kiedy przekazanie kwoty w euro przez jedną ze stron drugiej stronie ma stać się skuteczne, tzn. datę, a w razie potrzeby również godzinę w tej dacie, kiedy, w której zgodnie z ustaleniami stron ma nastąpić rozrachunek przekazania kwoty w euro;
- f) „data przekazania zwrotnego” w odniesieniu do danej transakcji oznacza datę, a w razie potrzeby również godzinę w tej dacie, kiedy jedna ze stron ma dokonać przekazania zwrotnego kwoty w euro na rzecz drugiej strony.

Artykuł 186

Postanowienia dotyczące kompensowania na zamknięcie w odniesieniu do swapów walutowych

1. KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne, które zapewniają, aby – w razie wystąpienia przypadku niewykonania zobowiązania – KBC były uprawnione do wypowiedzenia i zamknięcia wszystkich nierozliczonych transakcji.

2. KBC stosują postanowienia umowne lub normatywne zawierające przepisy dotyczące kompensowania, których celem jest osiągnięcie skutków ekonomicznych równoważnych następującym skutkom:
- jeżeli nastąpiło niewykonanie zobowiązania, każdą transakcję uznaje się za zamkniętą a KBC ustala zastępcze wartości kwot w euro i kwot przekazywanych zwrotnie w walutach obcych. Podstawą wartości zastępczych będą kwoty, które byłyby konieczne, aby zachować równowartość ekonomiczną wszelkich płatności, które w przeciwnym wypadku byłyby wymagane na rzecz KBC;
 - w oparciu o sumy ustalone w ten sposób KBC obliczają należności jednej strony na rzecz drugiej strony w dacie przekazania zwrotnego. Tam gdzie to konieczne, kwoty należne danej stronie przelicza się na euro zgodnie z art. 175 i potrąca się z kwotami należnymi drugiej stronie. Zapłaćcie przez stronę posiadającą wierzytelność w niższej kwocie podlega jedynie saldo netto. Takie saldo netto jest wymagalne i płatne następnego dnia, w którym system TARGET2 działa i może zrealizować taką płatność.

Artykuł 187

Dodatkowe postanowienia dotyczące swapów walutowych

Niezależnie od wymogów ustanowionych w niniejszych wytycznych każdy KBC może w swoich postanowieniach umownych lub normatywnych wprowadzić dodatkowe zasady dotyczące przeprowadzania swapów walutowych.

CZĘŚĆ ÓSMA

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 188

Wymiana informacji

KBC mogą, o ile jest to konieczne dla realizacji polityki pieniężnej, wymieniać między sobą indywidualne informacje, takie jak dane operacyjne dotyczące kontrahentów uczestniczących w operacjach polityki pieniężnej Eurosystemu. Informacje te podlegają wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej określonym w art. 37 Statutu ESBC.

Artykuł 189

Przepisy o zapobieganiu praniu pieniędzy i zwalczaniu finansowania terroryzmu.

Kontrahenci operacji polityki pieniężnej Eurosystemu są zobowiązani do zapewnienia znajomości i przestrzegania wszystkich ciążących na nich obowiązków wynikających z przepisów o zapobieganiu praniu pieniędzy i zwalczaniu finansowania terroryzmu.

Artykuł 190

Uchylenie obowiązujących przepisów

- Z dniem 1 maja 2015 r. tracą moc wytyczne EBC/2011/14.
- Odniesienia do uchylonych wytycznych należy traktować jako odniesienia do niniejszych wytycznych i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku XIII.

Artykuł 191

Skuteczność, stosowanie i implementacja

- Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem zawiadomienia o nich KBC.
- Wszystkie postanowienia niniejszych wytycznych stosuje się od dnia 1 maja 2015 r., z wyjątkiem postanowień wskazanych w art. 142, które stosuje się od dnia 1 listopada 2015 r.
- Najpóźniej do dnia 16 lutego 2015 r. KBC przekażą EBC szczegółowe informacje dotyczące treści aktów prawnych i środków, za pomocą których zamierzają zastosować się do tych postanowień niniejszych wytycznych, których treść zmienia się znacząco w stosunku do wytycznych EBC/2011/14.

*Artykuł 192***Adresaci**

Niniejsze wytyczne skierowane są do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 19 grudnia 2014 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC
Mario DRAGHI
Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

REZERWY OBOWIĄZKOWE

Treść niniejszego załącznika służy jedynie celom informacyjnym. W przypadku sprzeczności pomiędzy niniejszym załącznikiem a ramami prawnymi dotyczącymi systemem rezerw obowiązkowych Eurosystemu opisanymi w ust. 1 decydujące znaczenie mają te ramy prawne.

1. Zgodnie z art. 19 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) Europejski Bank Centralny (EBC) EBC wymaga od instytucji kredytowych utrzymywania rezerw obowiązkowych na rachunkach w krajowych bankach centralnych (KBC) w ramach systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu. Przepisy dotyczące systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu są zawarte w art. 19 Statutu ESBC, rozporządzeniu (WE) nr 2531/98 oraz rozporządzeniu (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9). Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) ma zapewnić jednolitość zasad i warunków systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro.
2. System rezerw obowiązkowych Eurosystemu ma na celu przede wszystkim stabilizację stóp procentowych rynku pieniężnego oraz stworzenie (lub pogłębienie) strukturalnego niedoboru płynności.
3. Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) system rezerw obowiązkowych Eurosystemu obejmuje instytucje kredytowe mające siedzibę w państwach członkowskich, których walutą jest euro. Ponadto działające w strefie euro oddziały instytucji kredytowych niezarejestrowanych w strefie euro również objęte są systemem rezerw obowiązkowych Eurosystemu. Nie podlegają mu natomiast utworzone poza strefą euro oddziały instytucji kredytowych zarejestrowanych w strefie euro.
4. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) instytucja jest automatycznie zwalniana z wymogu utrzymywania rezerw obowiązkowych z dniem rozpoczęcia okresu utrzymywania rezerwy, w którym cofnięto jej pozwolenie na działalność lub z niego zrezygnowała, albo w którym organ sądowy lub inny właściwy organ państwa członkowskiego podjął decyzję o wszczęciu wobec niej postępowania likwidacyjnego.
5. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) EBC może – z zachowaniem zasady niedyskryminacji – zwolnić z wymogu utrzymywania rezerw obowiązkowych instytucje wyszczególnione w lit. a)–c) tego artykułu. Do instytucji takich należą m.in. instytucje podlegające działaniom reorganizacyjnym, instytucje, których aktywa zostały zamrożone lub wobec których Unia na mocy art. 75 Traktatu lub państwo członkowskie zastosowały inne środki ograniczające korzystanie z ich aktywów, lub których dostęp do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu został zawieszony lub cofnięty na mocy decyzji Rady Prezesów EBC.
6. Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) EBC sporządza i prowadzi wykaz instytucji objętych obowiązkiem utrzymywania rezerw.
7. EBC publikuje również wykaz wszystkich instytucji zwolnionych z obowiązków w ramach tego systemu z powodów innych niż reorganizacja czy zamrożenie funduszy lub zastosowanie przez Unię na mocy art. 75 Traktatu lub przez państwo członkowskie innych środków ograniczających możliwość korzystania z funduszy tych podmiotów lub z powodu tymczasowej lub stałej utraty dostępu do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu na mocy decyzji Rady Prezesów EBC.
8. Podstawę naliczania rezerwy obowiązkowej dla każdej instytucji ustala się według składników jej bilansu. Dane bilansowe przekazywane są KBC w ramach ogólnych wymogów EBC w zakresie statystyki monetarnej i finansowej. Instytucje obliczają podstawę naliczania rezerwy w odniesieniu do danego okresu utrzymywania rezerwy na podstawie danych dotyczących miesiąca o dwa miesiące poprzedzającego miesiąc, w trakcie którego dany okres utrzymywania rezerwy rozpoczyna się zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9), z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w art. 3 ust. 4 tego rozporządzenia w odniesieniu do instytucji zwolnionych z pełnego obowiązku sprawozdawczego.
9. EBC ustala wskaźniki rezerwy przy uwzględnieniu maksymalnego limitu określonego w rozporządzeniu (WE) nr 2531/98.
10. Kwotę rezerwy, jaką ma obowiązek utrzymywać dana instytucja w danym okresie utrzymywania rezerwy oblicza się poprzez zastosowanie wskaźnika rezerwy do każdej odpowiedniej pozycji podstawy naliczania rezerwy za dany okres. Rezerwy obowiązkowe określone przez właściwy uczestniczący KBC oraz przez daną instytucję zgodnie z procedurami określonymi w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) stanowią podstawę: a) obliczeń odsetek od wymaganej rezerwy; oraz b) oceny wypełniania przez daną instytucję obowiązków w zakresie utrzymywania wymaganej kwoty rezerw obowiązkowych.

11. W celu zapewnienia stabilizacji stóp procentowych system rezerw obowiązkowych Eurosystemu dopuszcza stosowanie przez kontrahentów zasady rezerwy uśrednionej, zgodnie z którą spełnienie wymogów w zakresie rezerwy obowiązkowej ocenia się na podstawie średnich sald na koniec dnia kalendarzowego na odpowiednich rachunkach kontrahentów w okresie utrzymywania rezerwy. Spełnienie wymogów w zakresie utrzymywania rezerw obowiązkowych weryfikuje się na podstawie średniej dziennej wielkości rezerw danej instytucji w okresie utrzymywania rezerwy. Okres utrzymywania rezerwy został zdefiniowany w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9).
12. Zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) wymagane rezerwy obowiązkowe utrzymywane przez instytucję w okresie utrzymywania są oprocentowane średnio według stopy podstawowych operacji refinansujących EBC (ważonej liczbą dni kalendarzowych), obliczanej według następującego wzoru (przy czym wynik zaokrągla się do najbliższego pełnego centa):

$$R_i = \frac{H_i \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

gdzie:

R_t = odsetki płatne od rezerwy obowiązkowej za okres utrzymywania rezerwy t ;

H_t = średnia dzienna wielkość rezerwy obowiązkowej w okresie utrzymywania rezerwy t ;

n_t = liczba dni kalendarzowych w okresie utrzymywania rezerwy t ;

r_t = stopa oprocentowania rezerwy obowiązkowej za okres utrzymywania rezerwy t . Stopę zaokrągla się standardowo do dwóch miejsc po przecinku.;

i = i -ty dzień kalendarzowy w okresie utrzymywania rezerwy t ;

MR_i = krańcowa stopa procentowa ostatniej podstawowej operacji refinansującej rozliczonej w dniu kalendarzowym i lub wcześniej.

Jeżeli instytucja nie spełnia innych obowiązków przewidzianych w rozporządzeniach i decyzjach EBC dotyczących systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu (np. jeżeli nie przekazuje terminowo odpowiednich danych lub dane te są nieprawidłowe), EBC ma prawo nałożyć sankcje zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2532/98 i rozporządzeniem (EC) No 2157/1999 (EBC/1999/4). Zarząd EBC może określić i opublikować kryteria, zgodnie z którymi będzie stosować sankcje przewidziane w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2531/98.

ZAŁĄCZNIK II

OGŁASZANIE OPERACJI PRZETARGOWYCH

Publiczne ogłoszenie o przetargu zawiera następujące orientacyjne informacje:

- a) numer referencyjny operacji przetargowej;
 - b) datę przeprowadzenia operacji przetargowej;
 - c) rodzaj operacji (zasilenie w płynność lub absorpcja płynności oraz rodzaj instrumentu polityki pieniężnej, który ma być zastosowany);
 - d) termin zapadalności operacji;
 - e) czas trwania operacji (zazwyczaj wyrażony liczbą dni);
 - f) tryb przetargu, tzn. przetarg kwotowy lub procentowy;
 - g) w przypadku przetargów procentowych – metodę przydziału, tj. aukcja o jednej stopie (aukcja holenderska) lub aukcja o różnych stopach (aukcja amerykańska);
 - h) przewidywaną wielkość operacji, zazwyczaj wyłącznie w przypadku dłuższych operacji refinansujących;
 - i) w przypadku przetargów kwotowych – stopę procentową, cenę, punkt swapowy lub spread przetargu kwotowego (indeks referencyjny w przypadku przetargu indeksowane lub rodzaj kwotowania w przypadku stopy procentowej lub spreadu);
 - j) minimalną lub maksymalną akceptowaną stopę procentową, cenę lub punkt swapowy (w odpowiednich przypadkach);
 - k) datę rozpoczęcia i termin zapadalności operacji (w odpowiednich przypadkach) lub datę waluty i termin zapadalności instrumentu (w przypadku emisji certyfikatów dłużnych EBC);
 - l) waluty transakcji oraz, w przypadku swapów walutowych, kwotę waluty, która jest stała;
 - m) w przypadku swapów walutowych – referencyjny kurs kasowy przyjęty do kalkulacji ofert;
 - n) górny limit oferty (jeżeli dotyczy);
 - o) minimalną kwotę przydzielaną poszczególnym kontrahentom (jeżeli dotyczy);
 - p) minimalny współczynnik przydziału, tzn. wyrażony w procentach najniższy współczynnik realizacji ofert po krańcowej stopie procentowej w danym przetargu (jeżeli dotyczy);
 - q) harmonogram składania ofert;
 - r) w przypadku emisji certyfikatów dłużnych EBC – nominal certyfikatów oraz kod ISIN emisji;
 - s) maksymalną liczbę ofert na kontrahenta (w przypadku przetargów procentowych, jeżeli EBC zamierza ograniczyć liczbę ofert, maksymalna liczba ofert to z reguły dziesięć na kontrahenta);
 - t) rodzaj kwotowania (stopa czy spread);
 - u) podmiot referencyjny – w przypadku przetargów indeksowanych.
-

ZAŁĄCZNIK III

ROZSTRZYGANIE PRZETARGÓW I PROCEDURY PRZETARGOWE

Tabela 1

Rozstrzyganie przetargów kwotowych

Współczynnik przydziału wynosi:

$$all \% = \frac{A}{\sum_{i=1}^n a_i}$$

Kwota przydzielona i-temu kontrahentowi wynosi:

$$all_i = all \% \times (a_i)$$

gdzie:

A = całkowita kwota przydziału

n = łączna liczba kontrahentów

a_i = wielkość oferty i-tego kontrahenta

all % = współczynnik przydziału

all_i = całkowita kwota przydzielona i-temu kontrahentowi

Tabela 2

Rozstrzyganie przetargów procentowych w euro
(przykład dotyczy ofert kwotowanych w stopach procentowych)

Procent przydziału przy krańcowej stopie procentowej wynosi:

$$all \% (r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Przydział dla i-tego kontrahenta przy krańcowej stopie procentowej wynosi:

$$all (r_m)_i = all \% (r_m) \times a(r_m)_i$$

Kwota przydzielona i-temu kontrahentowi wynosi:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + all(r_m)_i$$

gdzie:

A = całkowita kwota przydziału

r_s = oferta na s-tą stopę procentową złożona przez kontrahentów

- N = łączna liczba kontrahentów
- $a(r_s)_i$ = wielkość oferty o s-tej stopie procentowej (r_s) złożonej przez i-tego kontrahenta
- $a(r_s)$ = całkowita wielkość ofert o s-tej stopie procentowej (r_s)
- $$a(r_s) = \sum_{i=1}^n a(r_s)_i$$
- r_m = krańcowa stopa procentowa:
- $r_1 \geq r_s \geq r_m$ w przetargu zasilającym w płynność
- $r_m \geq r_s \geq r_1$ w przetargu absorbującym płynność
- r_{m-1} = stopa procentowa poprzedzająca stopę krańcową (ostatnia, przy której oferty są realizowane w całości):
- $r_{m-1} > r_m$ w przetargu zasilającym w płynność
- $r_m > r_{m-1}$ w przetargu absorbującym płynność
- $\text{all } \%(r_m)$ = procent przydziału według krańcowej stopie procentowej
- $\text{all}(r_s)_i$ = przydział dla i-tego kontrahenta według s-tej stopy procentowej
- all_i = całkowita kwota przydzielona i-temu kontrahentowi

Tabela 3

Rozstrzygnięcie przetargów procentowych na swapy walutowe

Procent przydziału po krańcowym punkcie swapowym wynosi:

$$\text{all } \%(\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$$

Przydział dla i-tego kontrahenta po krańcowym punkcie swapowym wynosi:

$$\text{all } (\Delta_m)_i = \text{all } \% (\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$$

Kwota przydzielona i-temu kontrahentowi wynosi:

$$\text{all}_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + \text{all}(\Delta_m)_i$$

gdzie:

- A = całkowita kwota przydziału
- Δ_s = oferta na s-ty punkt swapowy złożona przez kontrahentów
- N = łączna liczba kontrahentów
- $a(\Delta_s)_i$ = wielkość oferty przy s-tym punkcie swapowym (Δ_s) złożonej przez i-tego kontrahenta
- $a(\Delta_s)$ = całkowita wielkość ofert przy s-tym punkcie swapowym (Δ_s)

$$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^n a(\Delta_s)_i$$

-
- $\Delta_m =$ krańcowy punkt swapowy:
- $\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_1$ przy swapie walutowym zasilającym w płynność
- $\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ przy swapie walutowym absorbującym płynność
- Δ_{m-1} wartość punktów swapowych poprzedzająca punkt krańcowy (ostatnia, przy której oferty są realizowane w całości):
- $\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ przy swapie walutowym zasilającym w płynność
- $\Delta_{m-1} > \Delta_m$ przy swapie walutowym absorbującym płynność
- $\text{all}(\Delta_m)$ procent przydziału po krańcowym punkcie swapowym
- $\text{all}(\Delta_s)_i$ przydział dla i-tego kontrahenta po s-tym punkcie swapowym
- all_i całkowita kwota przydzielona i-temu kontrahentowi
-

ZAŁĄCZNIK IV

OGŁASZANIE WYNIKÓW PRZETARGÓW

Publiczne ogłoszenie o wynikach przetargu zawiera następujące orientacyjne informacje:

- a) numer referencyjny operacji przetargowej;
 - b) datę przeprowadzenia operacji przetargowej;
 - c) rodzaj operacji;
 - d) termin zapadalności operacji;
 - e) czas trwania operacji (zazwyczaj wyrażony liczbą dni);
 - f) całkowitą wielkość ofert złożonych przez kontrahentów Eurosystemu;
 - g) liczba oferentów;
 - h) w przypadku swapach walutowych – waluty transakcji;
 - i) całkowitą kwotę przydziału;
 - j) w przypadku przetargów kwotowych – współczynnik przydziału;
 - k) w przypadku swapach walutowych – kasowy kurs walutowy;
 - l) w przypadku przetargów procentowych – akceptowaną krańcową stopę procentową, cenę, punkt swapowy lub spread i procent przydziału przy krańcowej stopie procentowej, cenie lub punkcie swapowym;
 - m) w przypadku aukcji o różnych stopach – minimalną i maksymalną stopę oferty, tzn. dolny i górny limit stopy procentowej, na którą kontrahenci składają oferty w przetargu procentowym, oraz średnią ważoną stopę przydziału;
 - n) datę rozpoczęcia i termin zapadalności operacji (w odpowiednich przypadkach) lub datę waluty i termin zapadalności instrumentu (w przypadku emisji certyfikatów dłużnych EBC);
 - o) minimalną kwotę przydzielaną poszczególnym kontrahentom (jeżeli dotyczy);
 - p) minimalny współczynnik przydziału (jeżeli dotyczy);
 - q) w przypadku emisji certyfikatów dłużnych EBC – nominal certyfikatów oraz kod ISIN emisji;
 - r) maksymalną liczbę ofert na kontrahenta (w przypadku przetargów procentowych, jeżeli EBC zamierza ograniczyć liczbę ofert, maksymalna liczba ofert to z reguły dziesięć na kontrahenta).
-

ZAŁĄCZNIK V

KRYTERIA STOSOWANE PRZY WYBORZE KONTRAHENTÓW DO INTERWENCYJNYCH OPERACJI WALUTOWYCH

1. Wybór kontrahentów uczestniczących w interwencyjnych operacjach walutowych Eurosystemu jest oparty na dwóch grupach kryteriów dotyczących zasad ostrożności i efektywności.
 2. Kryteria dotyczące efektywności stosuje się po zastosowaniu kryteriów dotyczących zasady ostrożności.
 3. Kryteria dotyczące zasady ostrożności obejmują następujące okoliczności:
 - a) zdolność kredytową, którą ocenia się wykorzystując połączenie różnych metod, np. ratingów kredytowych udostępnianych przez agencje komercyjne oraz wewnętrznych analiz współczynników kapitału i innych;
 - b) podleganie przez kontrahenta nadzorowi uznanego organu nadzoru;
 - c) dobra reputacja i wysokie standardy etyczne kontrahenta.
 4. Kryteria dotyczące zasady efektywności obejmują m.in. następujące okoliczności:
 - a) konkurencyjność kwotowania kontrahenta oraz jego zdolność do efektywnego przeprowadzania wysokokwotowych operacji walutowych w każdych warunkach rynkowych; oraz
 - b) jakość i zakres informacji dostarczanych przez kontrahenta.
 5. W celu skutecznej interwencji w różnych punktach geograficznych krajowe banki centralne mogą, na potrzeby przeprowadzania interwencyjnych operacji walutowych, korzystać z kontrahentów w dowolnym międzynarodowym centrum finansowym.
-

ZAŁĄCZNIK VI

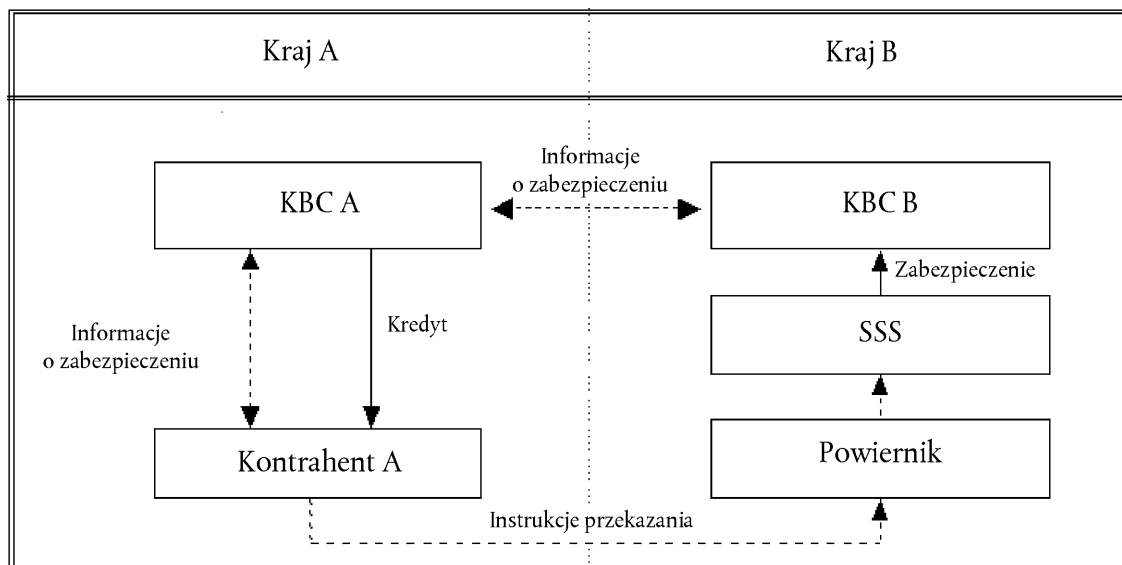
TRANSGRANICZNE WYKORZYSTANIE AKTYWÓW KWALIFIKOWANYCH

I. SYSTEM BANKÓW CENTRALNYCH KORESPONDENTÓW (CCBM)

Tabela 1

System banków centralnych korespondentów (ccbm)

Wykorzystanie kwalifikowanych aktywów zdeponowanych w państwie B przez kontrahenta mającego siedzibę w państwie A w celu uzyskania kredytu z krajowego banku centralnego (KBC) państwa A

1. Wszystkie KBC prowadzą dla siebie nawzajem rachunki papierów wartościowych na potrzeby transgranicznego wykorzystania aktywów kwalifikowanych. Dokładna procedura CCBM zależy od tego, czy kwalifikowane aktywa przypisane są do zabezpieczania konkretnych transakcji, czy stanowią pulę aktywów zabezpieczających.
2. W systemie zabezpieczeń oznaczonych, bezpośrednio po zaakceptowaniu oferty kontrahenta przez jego rodzimy KBC, kontrahent przesyła zlecenie (w razie potrzeby za pośrednictwem własnego powiernika) do systemu rozrachunku papierów wartościowych w kraju, w którym znajdują się jego aktywa rynkowe, w celu przekazania ich do banku centralnego tego kraju (zwanego dalej „bankiem centralnym korespondentem”) na rachunek rodzimego KBC. Po uzyskaniu od banku centralnego korespondenta informacji o otrzymaniu zabezpieczenia, rodzimy KBC przekazuje środki kontrahentowi. KBC nie przekazują środków finansowych dopóki nie upewnią się, że bank centralny korespondent otrzymał aktywa rynkowe kontrahentów. Jeżeli jest to konieczne do dotrzymania ostatecznych terminów rozrachunku, kontrahenci mogą wstępnie zdeponować aktywa w bankach centralnych korespondentach na rachunku ich rodzimego KBC z wykorzystaniem procedur CCBM.
3. W systemie zabezpieczeń łącznych kontrahent w dowolnym momencie może przekazać aktywa rynkowe do banku centralnego korespondenta na rachunek rodzimego KBC. Po otrzymaniu przez rodzimy KBC od banku centralnego korespondenta informacji o otrzymaniu aktywów rynkowych, rodzimy bank centralny dodaje te aktywa do puli kontrahenta.
4. Na potrzeby określonych aktywów nierynkowych, tj. należności kredytowych i instrumentów dłużnych zabezpieczonych detalicznymi kredytami hipotecznymi (RMDB), opracowano szczególne procedury wykorzystania transgranicznego. Jeśli jako transgraniczne zabezpieczenie wykorzystywane są należności kredytowe, stosuje się wariant modelu CCBM oparty na przeniesieniu własności, cesji na zabezpieczenie lub zastawie na rzecz rodzimego KBC bądź też na innego typu zabezpieczeniu na rzecz banku centralnego korespondenta działającego w roli agenta rodzimego banku centralnego. W celu umożliwienia transgranicznego wykorzystania RMDB wprowadzono inny doraźny wariant, oparty na zabezpieczeniu na rzecz banku centralnego korespondenta działającego w roli agenta rodzimego KBC.
5. System CCBM jest dostępny dla kontrahentów, zarówno w odniesieniu do aktywów rynkowych, jak i nierynkowych, co najmniej od godziny 9.00 do 16.00 czasu środkowoeuropejskiego w każdym dniu operacyjnym systemu TARGET2. Kontrahent zamierzający skorzystać z systemu CCBM musi powiadomić o tym KBC, do którego wnioskuje o kredyt, tzn. swój rodzimy KBC, przed godziną 16.00 czasu środkowoeuropejskiego. Kontrahent musi zapewnić przekazanie zabezpieczenia operacji kredytowej na rachunek banku centralnego korespondenta najpóźniej do godziny 16.45 czasu środkowoeuropejskiego. Zlecenia lub transfery dokonane z przekroczeniem tego terminu będą traktowane wyłącznie w oparciu o zobowiązanie do starannego działania i mogą być rozpatrywane do kredytu udzielanego w następnym dniu operacyjnym systemu TARGET2. Jeśli kontrahenci przewidują potrzebę skorzystania

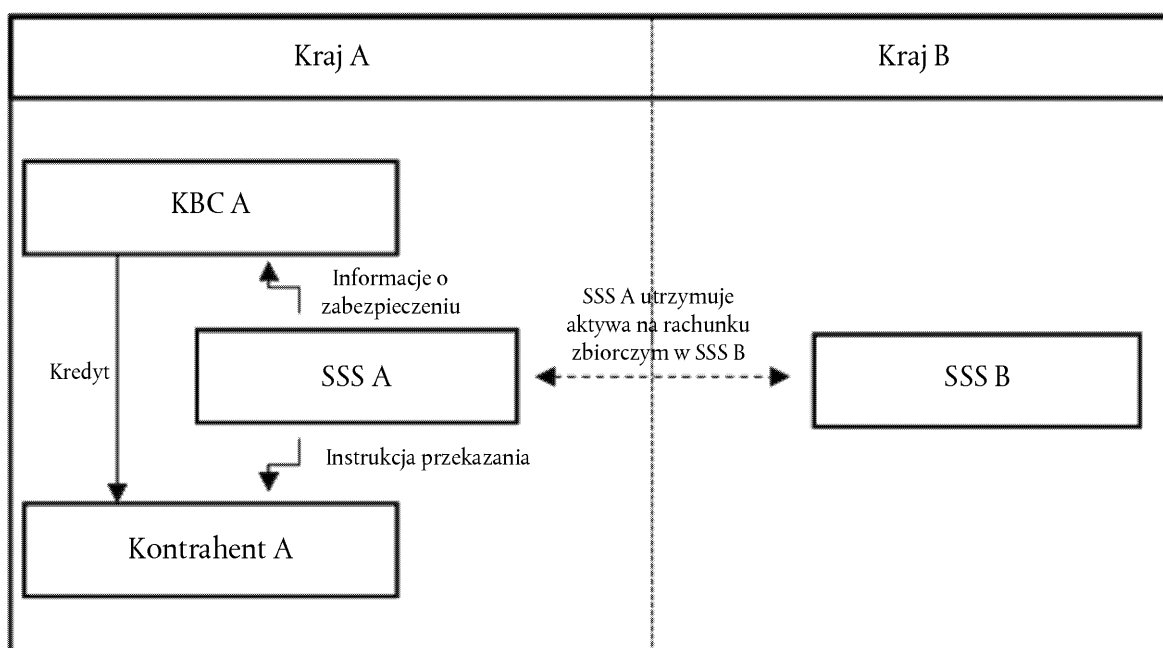
z systemu CCBM w późniejszych godzinach, powinni, o ile to możliwe, wcześniej zdeponować aktywa. W wyjątkowych okolicznościach lub kiedy jest to uzasadnione względami polityki pieniężnej, EBC może podjąć decyzję o opóźnieniu zamknięcia systemu CCBM do czasu zamknięcia systemu TARGET2, we współpracy depozytami papierów wartościowych w zakresie możliwości opóźnienia ich czasu zamknięcia dla aktywów rynkowych.

II. KWALIFIKOWANE POWIĄZANIA POMIĘDZY SYSTEMAMI ROZRACHUNKU PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

Tabela 2

Powiązania między systemami rozrachunku papierów wartościowych

Wykorzystywanie aktywów kwalifikowanych emitowanych w systemie rozrachunku papierów wartościowych państwa B będących w posiadaniu kontrahenta mającego siedzibę w państwie A poprzez powiązanie pomiędzy systemami rozrachunku papierów wartościowych w państwach A i B w celu uzyskania kredytu z krajowego banku centralnego państwa A.

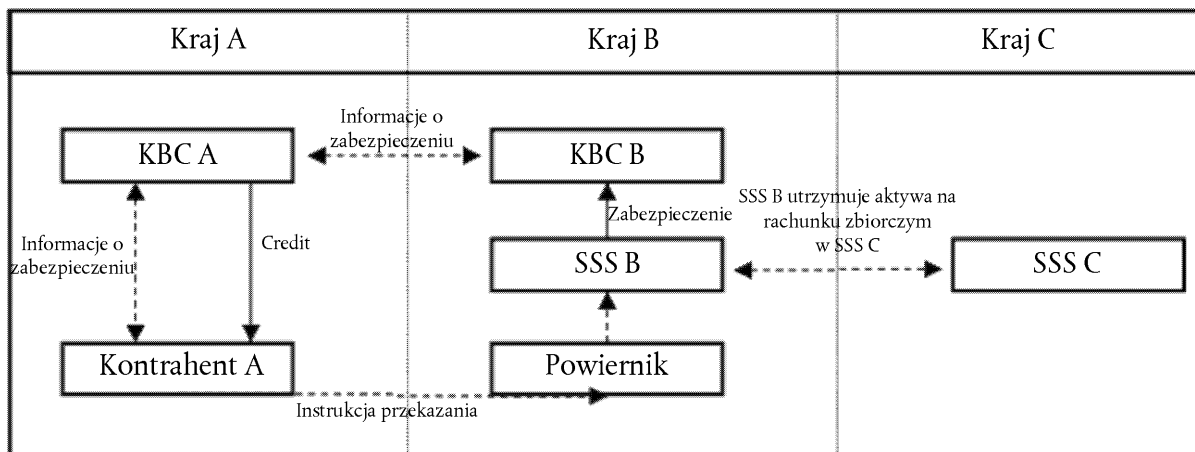
1. Kwalifikowane powiązanie między dwoma systemami rozrachunku papierów wartościowych zlokalizowanymi w Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) obejmuje zestaw procedur i uzgodnień umożliwiający transgraniczny przekaz papierów wartościowych w procesie zapisów księgowych. Powiązanie polega na otwarciu rachunku zbiorczego jednego systemu rozrachunku papierów wartościowych (zwanego dalej „systemem inwestora”) w innym systemie rozrachunku papierów wartościowych (zwanego dalej „systemem emitenta”).
2. Kwalifikowane powiązanie umożliwia uczestnikowi jednego systemu rozrachunku papierów wartościowych zlokalizowanego w EOG posiadanie papierów wartościowych wyemitowanych w innym systemie rozrachunku papierów wartościowych zlokalizowanym w EOG bez konieczności bycia uczestnikiem tego drugiego systemu. Wykorzystując powiązania między systemami rozrachunku papierów wartościowych kontrahenci trzymają aktywa na własnych rachunkach w swoich rodzimych systemach rozrachunku papierów wartościowych i nie potrzebują powiernika.

III. SYSTEM CCBM W POŁĄCZENIU Z KWALIFIKOWANYMI POWIĄZANAMI

Tabela 3

System ccbm w połączeniu z kwalifikowanymi powiązaniami

Wykorzystywanie aktywów kwalifikowanych emitowanych w systemie rozrachunku papierów wartościowych państwa C, utrzymywanych w systemie rozrachunku papierów wartościowych państwa B przez kontrahenta mającego siedzibę w państwie A poprzez powiązanie pomiędzy systemami rozrachunku papierów wartościowych w państwach B i C w celu uzyskania kredytu z krajowego banku centralnego państwa A.

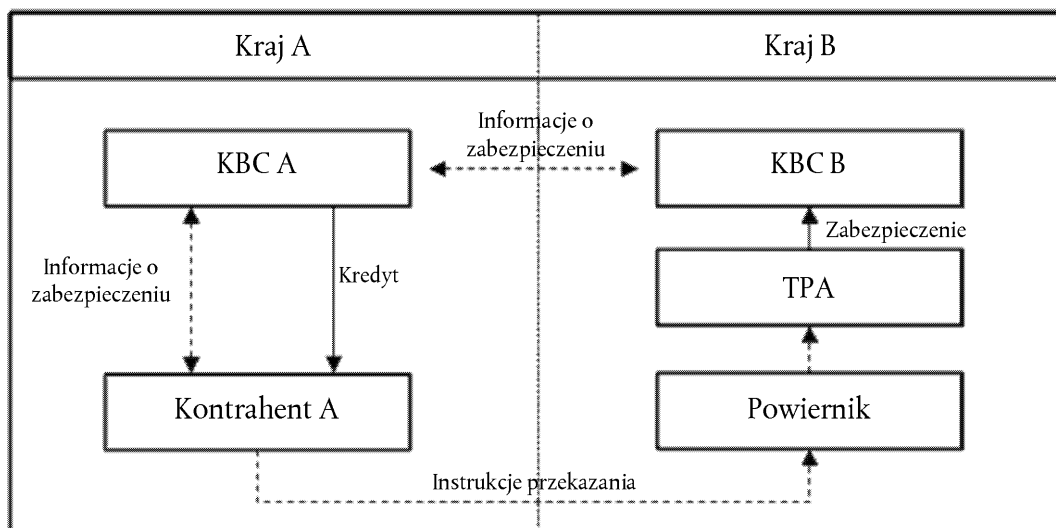
W przypadku przekazywania aktywów kwalifikowanych w formie papierów wartościowych za pośrednictwem systemu CCBM z powiązaniem kontrahenci zapewniają dostarczenie papierów wartościowych na rachunek w odpowiednim systemie inwestora do godziny 16.00 czasu środkowoeuropejskiego w dniu rozrachunku w celu zagwarantowania rozrachunku z tą samą datą waluty. Wniosek o przekazanie na zabezpieczenie otrzymany przez rodzimy KBC od kontrahentów po godzinie 16.00, a także wniosek o dostawę kwalifikowanych aktywów na rachunek w odpowiednim systemie inwestora po godzinie 16.00 czasu środkowoeuropejskiego, traktuje się w oparciu o zobowiązanie do starannego działania, zgodnie z czasem zamknięcia obowiązującym w danych systemie rozrachunku papierów wartościowych.

IV. CCBM Z TRÓJSTRONNYMI USŁUGAMI ZARZĄDZANIA ZABEZPIECZENIEM

Tabela 4

Transgraniczne trójstronne usługi zarządzania zabezpieczeniem

Wykorzystanie aktywów kwalifikowanych utrzymywanych u agenta trójstronnego państwa B przez kontrahenta mającego siedzibę w państwie A w celu uzyskania kredytu z KBC państwa A.

Strzałka oznaczona „Informacje o zabezpieczeniu”, łącząca kontrahenta A i KBC A, może nie mieć zastosowania w przypadku niektórych agentów trójstronnych, w zależności od wybranego modelu kontraktowego, w którym to przypadku kontrahent nie przesyła zlecenia do KBC A, ani nie otrzymuje potwierdzenia od KBC A.

ZAŁĄCZNIK VII

OBLICZANIE WYSOKOŚCI SANKCJI STOSOWANYCH ZGODNIE Z CZĘŚCIĄ PIĄTĄ

I. OBLICZENIA WYSOKOŚCI KAR FINANSOWYCH ZA ZŁAMANIE OKREŚLONYCH OBOWIĄZKÓW KONTRAHENTÓW

1. Kary finansowe nakładane przez krajowy bank centralny (KBC) na kontrahenta zgodnie z postanowieniami części piątej są obliczane przez taki KBC zgodnie z określoną z góry stopą kary finansowej, zgodnie z poniższymi zasadami:

a) karę finansową za niewypełnienie obowiązków, o których mowa w art. 154 ust. 1 lit. a), b) lub c), oblicza się na podstawie stopy kredytu w banku centralnym z dnia, w którym po raz pierwszy doszło do naruszenia, powiększonej o 2,5 punktu procentowego.

b) karę finansową za niewypełnienie obowiązków, o których mowa w art. 154 ust. 1 lit. d), oblicza się na podstawie stopy kredytu w banku centralnym z dnia, w którym po raz pierwszy doszło do naruszenia, powiększonej o 5 punktów procentowych. W przypadku kolejnych naruszeń obowiązku, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. d), w ciągu danego okresu 12-miesięcznego liczonego od dnia, w którym po raz pierwszy doszło do naruszenia, stopa stosowana do kar finansowych jest powiększana o kolejne 2,5 punktu procentowego za każde naruszenie.

2. Karę finansową za niewypełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. a) lub b), oblicza się poprzez zastosowanie stopy kary finansowej ustalonej zgodnie z ust. 1 lit. a) do kwoty zabezpieczenia lub środków pieniężnych, której dostarczenia lub rozrachunku kontrahent nie mógł zrealizować, pomnożonej przez współczynnik $X/360$, gdzie X to liczba dni kalendarzowych (maksymalnie siedem), w których kontrahent nie był w stanie dokonać zabezpieczenia lub rozrachunku: a) przydzielonej kwoty, określonej w potwierdzeniu indywidualnych wyników przetargu w okresie zapadalności operacji; lub b) w przypadku przedterminowego wypowiedzenia przez KBC – kwoty pozostającej do spłaty w ramach danej operacji w pozostałym okresie jej trwania.

3. Karę finansową za niewypełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 154 ust. 1 lit. c), oblicza się poprzez zastosowanie stopy kary finansowej ustalonej zgodnie z ust. 1 lit. a) do wartości niekwalifikowanych aktywów albo aktywów, które nie mogą być przekazane na zabezpieczenie albo wykorzystane przez kontrahenta po zastosowaniu redukcji wartości w wycenie, w następujący sposób:

a) w przypadku dostarczenia KBC przez kontrahenta niekwalifikowanych aktywów pod uwagę bierze się wartość niekwalifikowanych aktywów po redukcji wartości w wycenie; lub

b) w przypadku aktywów, które pierwotnie były kwalifikowane, ale utraciły ten status albo nie mogą zostać przekazane na zabezpieczenie lub wykorzystane przez kontrahenta, pod uwagę bierze się wartość po redukcji wartości w wycenie aktywów, które nie zostały usunięte najpóźniej do rozpoczęcia ósmego dnia kalendarzowego od wydarzenia, w wyniku którego kwalifikowane aktywa utraciły ten status albo nie mogą zostać przekazane na zabezpieczenie lub wykorzystane przez kontrahenta.

4. Kwoty wskazane w ust. 3 lit. a) i b) mnoży się przez współczynnik $X/360$, gdzie X to liczba dni kalendarzowych (maksymalnie siedem), w których kontrahent nie wypełnił swoich obowiązków w odniesieniu do wykorzystania aktywów złożonych jako zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu. W przypadku określonym w ust. 3 lit. b) obliczenie liczby dni X rozpoczyna się po upływie okresu karencji wynoszącego siedem dni kalendarzowych.

$$[EUR \text{ [wartość niekwalifikowanych aktywów po redukcji wartości w wycenie w pierwszym dniu naruszenia]} * (\text{mająca zastosowanie stopa kredytu w banku centralnym z dnia, w którym po raz pierwszy doszło do naruszenia} + 2,5 \%) * X] / 360 = EUR \text{ [...]}]$$

5. W odniesieniu do przekroczenia limitów dotyczących niezabezpieczonych instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucję kredytową lub podmioty z nią blisko powiązane, zgodnie z art. 141, stosowanie okresu karencji określa się w następujący sposób:

a) Stosuje się okres karencji wynoszący siedem dni kalendarzowych, jeżeli nie złożono dodatkowych niezabezpieczonych instrumentów dłużnych a przekroczenie było efektem zmian wyceny w wyniku:

(i) wzrostu wartości już złożonych niezabezpieczonych instrumentów dłużnych; lub

(ii) obniżenia łącznej puli zabezpieczeń.

W takich przypadkach, aby zapewnić zgodność z odpowiednim limitem, kontrahent ma obowiązek dostosowania w okresie karencji wartości łącznej puli zabezpieczeń lub wartości takich niezabezpieczonych instrumentów dłużnych.

b) Okresu karencji nie stosuje się, jeżeli przekroczenie limitu wynika ze złożenia dodatkowych niezabezpieczonych instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucję kredytową lub podmioty z nią blisko powiązane.

6. Jeżeli kontrahent przekazał informacje, które – z perspektywy Eurosystemu – w sposób negatywny wpływają na wartość jego zabezpieczenia w związku z art. 145 ust. 4, np. podał informacje dotyczące niespłaconej kwoty należności kredytowej przedstawionej jako zabezpieczenie, które są lub stały się niezgodne z prawdą lub nieaktualne, kwotę (wartość) zabezpieczenia, na którą negatywny wpływ miało podanie nieprawdziwych informacji, bierze się pod uwagę przy obliczaniu kar finansowych na podstawie ust. 3. Nie nakłada się kary finansowej, jeżeli nieprawdziwe informacje zostały skorygowane w czasie trwania okresu karencji.
 7. Karę finansową za niewypełnienie obowiązków, o których mowa w art. 154 ust. 1 lit. d), oblicza się poprzez zastosowanie stopy kary finansowej ustalonej zgodnie z ust. 1 lit. b) do kwoty nieuprawnionego wykorzystania kredytu w banku centralnym przez kontrahenta.
 8. Jeżeli obliczenie przeprowadzone zgodnie z niniejszym załącznikiem daje kwotę niższą niż 500 EUR, KBC nakłada minimalną karę finansową w wysokości 500 EUR. Kary finansowej nie nakłada się, jeżeli naruszenie zostało usunięte w ciągu mającego zastosowanie okresu karencji.
- II. OBLICZANIE WYSOKOŚCI KAR NIEFINANSOWYCH ZA ZŁAMANIE OKREŚLONYCH OBOWIĄZKÓW KONTRAHENTÓW
- Zawieszenie za niewypełnianie obowiązków, o których mowa w art. 154 ust. 1 lit. a) lub lit. b)
9. Jeżeli zgodnie z art. 156 ust. 1 zastosowanie ma okres karencji, KBC nakłada sankcję zawieszenia zgodnie z następującymi zasadami:
 - a) jeżeli kwota niedostarczonego zabezpieczenia lub środków pieniężnych wynosi do 40 % całkowitej kwoty zabezpieczenia lub środków pieniężnych, które należało przekazać, stosuje się zawieszenie na jeden miesiąc;
 - b) jeżeli kwota niedostarczonego zabezpieczenia lub środków pieniężnych wynosi od 40 % do 80 % całkowitej kwoty zabezpieczenia lub środków pieniężnych, które należało przekazać, stosuje się zawieszenie na dwa miesiące;
 - c) jeżeli kwota niedostarczonego zabezpieczenia lub środków pieniężnych wynosi od 80 % do 100 % całkowitej kwoty zabezpieczenia lub środków pieniężnych, które należało przekazać, stosuje się zawieszenie na trzy miesiące.
 10. W odniesieniu do powyższych punktów I i II, jeżeli sankcja odnosi się do transakcji pomiędzy kontrahentem a EBC w ramach procedury bilateralnej, powyższe postanowienia należy rozumieć jako regulujące nakładanie sankcji przez EBC.
-

ZAŁĄCZNIK VIII

WYMOGI SPRAWOZDAWCZE W ZAKRESIE DANYCH O POSZCZEGÓLNYCH KREDYTACH W ODNIESIENIU DO PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH ZABEZPIECZONYCH AKTYWAMI

Niniejszy załącznik stosuje się do przekazywania kompleksowych i znormalizowanych danych o poszczególnych kredytach dotyczących puli aktywów generujących przepływy środków pieniężnych, stanowiących zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, zgodnie z art. 78.

I. PRZEKAZANIE DANYCH O POSZCZEGÓLNYCH KREDYTACH

1. Właściwe strony mają obowiązek przekazywania danych o poszczególnych kredytach do bazy danych o poszczególnych kredytach wskazanej przez Eurosystem. Baza danych o poszczególnych kredytach publikuje takie dane w formie elektronicznej. Baza danych o poszczególnych kredytach wskazana przez Eurosystem musi spełniać odpowiednie wymogi Eurosystemu, w tym dotyczące otwartego dostępu, pokrycia, niedyskryminacji, odpowiedniej struktury zarządzania i przejrzystości.
2. Dane o poszczególnych kredytach przekazuje się dla każdej indywidualnej transakcji wraz z aktualnym formularzem sprawozdawczym danych o poszczególnych kredytach, opublikowanym na stronie internetowej EBC, odpowiednim dla danego typu aktywów stanowiących zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, zgodnie z art. 73 ust. 1.
3. Dane o poszczególnych kredytach muszą być przekazywane przynajmniej raz na kwartał, nie później niż miesiąc od dnia wymagalności odsetek od danego papieru wartościowego zabezpieczonego aktywami. Jeżeli chodzi o przekazywane dane, data graniczna puli nie może być bardziej odległa niż dwa miesiące wstecz, tzn. „data złożenia sprawozdania” minus „data graniczna puli” musi dawać okres krótszy niż dwa miesiące. „Data graniczna puli” to data, w której ujęto dane punktowe dotyczące wyników aktywów zabezpieczających.
4. W celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w ust. 2 i 3 dla każdej transakcji baza danych o poszczególnych kredytach przeprowadza automatyczne kontrole w zakresie spójności i poprawności przekazywanych lub uaktualnianych danych o poszczególnych kredytach.

II. POZIOM SZCZEGÓŁOWOŚCI

1. Po dacie rozpoczęcia stosowania wymogów sprawozdawczych w zakresie danych o poszczególnych kredytach do danej klasy aktywów generujących przepływy środków pieniężnych, stanowiących zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, określonej na stronie internetowej Europejskiego Banku Centralnego (EBC), warunkiem uzyskania lub kontynuacji kwalifikacji danych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami jest przekazywanie szczegółowych informacji o poszczególnych kredytach.
2. W terminie trzech miesięcy papiery wartościowe zabezpieczone aktywami muszą osiągnąć obowiązkowy minimalny poziom zgodności, mierzony poprzez odniesienie do dostępności informacji, w szczególności pola danych formularza sprawozdawczego dotyczącego danych o poszczególnych kredytach.
3. W celu ujęcia pól niedostępnych w każdym formularzu sprawozdawczym dotyczącym danych o poszczególnych kredytach znajduje się zestaw sześciu opcji „brak danych” (*no data*, ND), z których należy korzystać, gdy przekazanie poszczególnych danych zgodnie z formularzem nie jest możliwe. Jest również siódma opcja „ND”, która odnosi się tylko do formularza sprawozdawczego danych o poszczególnych kredytach dotyczącego papierów wartościowych zabezpieczonych komercyjnymi kredytami hipotecznymi (CMBS).

Tabela 1

Wyjaśnienie opcji „brak danych” (ND)

Opcje „brak danych”	Objaśnienie
ND1	Dane niezbrane jako niewymagane przez kryteria przyznania kredytu
ND2	Dane zebrane przy przyjęciu wniosku, ale niewprowadzone do systemu sprawozdawczego w momencie jego pozytywnego rozpatrzenia
ND3	Dane zebrane przy przyjęciu wniosku, ale wprowadzone do innego systemu niż system sprawozdawczy
ND4	Dane zebrane, ale dostępne jedynie od dnia RRRR-MM
ND5	Nie dotyczy
ND6	Nie dotyczy danej jurysdykcji
ND7	Tylko w przypadku kredytów CMBS, których wartość, tzn. wartość salda całości kredytu komercyjnego w momencie jego udzielenia, jest niższa niż 500 000 EUR

III. OKRES PRZEJŚCIOWY

1. Do wszystkich papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami stosuje się następujący dziewięciomiesięczny okres przejściowy (stosowanie do od daty, od której wymogi sprawozdawcze dotyczące danych o poszczególnych kredytach stosuje się do odpowiednich klas aktywów):
 - a) podczas pierwszych trzech miesięcy (pierwszego kwartału) od dnia rozpoczęcia stosowania dane o poszczególnych kredytach muszą być przekazywane, ale nie ma określonych limitów dotyczących liczby pól obowiązkowych wypełnionych symbolami ND1 do ND7;
 - b) od początku czwartego miesiąca do końca szóstego miesiąca (drugi kwartał) liczba pól obowiązkowych wypełnionych symbolem ND1 nie może przekroczyć 30 % całkowitej liczby pól obowiązkowych, a liczba pól obowiązkowych wypełnionych symbolami ND2, ND3 lub ND4 nie może przekroczyć 40 % całkowitej liczby pól obowiązkowych;
 - c) od początku siódmego miesiąca do końca dziewiątego miesiąca (trzeci kwartał) liczba pól obowiązkowych wypełnionych symbolem ND1 nie może przekroczyć 10 % całkowitej liczby pól obowiązkowych, a liczba pól obowiązkowych wypełnionych symbolami ND2, ND3 lub ND4 nie może przekroczyć 20 % całkowitej liczby pól obowiązkowych;
 - d) na koniec dziewięciomiesięcznego okresu przejściowego żadne z pól obowiązkowych dotyczących danych o poszczególnych kredytach dla indywidualnych transakcji nie może być wypełnione symbolami ND1, ND2, ND3 lub ND4.
2. Stosując te progi, po otrzymaniu i przetworzeniu danych o poszczególnych kredytach baza danych o poszczególnych kredytach generuje i przypisuje każdej transakcji na papierze wartościowym zabezpieczonym aktywami wynik.
3. Wynik ten odzwierciedla liczbę pól obowiązkowych wypełnionych symbolem ND1 i liczbę pól obowiązkowych wypełnionych symbolami ND2, ND3 lub ND4 – w każdym przypadku w stosunku do całkowitej liczby pól obowiązkowych. W tym zakresie opcje ND5, ND6 i ND7 mogą być użyte tylko jeśli pozwalają na to odpowiednie pola w odpowiednich wzorach sprawozdawczych dotyczących danych o poszczególnych kredytach. Połączenie obu progów odniesienia daje poniższą skalę wyników dotyczących danych o poszczególnych kredytach.

Tabela 2

Wyniki dotyczące danych o poszczególnych kredytach

Matryca wartości wyników		Pola ND1			
		0	≤ 10 %	≤ 30 %	> 30 %
ND2	0	A1	B1	C1	D1
lub	≤ 20 %	A2	B2	C2	D2
ND3	≤ 40 %	A3	B3	C3	D3
lub	> 40 %	A4	B4	C4	D4
ND4					

4. Zgodnie z powyższym opisem okresu przejściowego z każdym kwartałem wynik musi się stopniowo poprawiać, zgodnie z poniższym podsumowaniem:

Tabela 3

Wartość wyniku

Okres czasu	Wartość wyniku (pod kątem kwalifikowania)
pierwszy kwartał	(brak wymaganej minimalnej wartości wyniku)
drugi kwartał	C3 (minimum)
trzeci kwartał	B2 (minimum)
czwarty kwartał i później	A1

ZAŁĄCZNIK IX

PRZEGLĄD TRAFNOŚCI WYNIKÓW W RAMACH ZASAD OCENY KREDYTOWEJ EUROSISTEMU

1. Przegląd trafności wyników w ramach zasad oceny kredytowej Eurosystemu obejmuje – w odniesieniu do każdego systemu oceny kredytowej – coroczne porównanie *ex post*:
 - a) odsetka przypadków niewykonania zobowiązania odnotowanych w grupie wszystkich ocenianych przez system oceny kredytowej kwalifikowanych podmiotów i instrumentów dłużnych, które dzieli się na pule statyczne w oparciu o określone cechy charakterystyczne, np. rating kredytowy, klasę aktywów, sektor gospodarki lub model oceny kredytowej; oraz
 - b) maksymalnego prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania i powiązanego z nim stopnia jakości kredytowej w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu.
 2. Pierwszym elementem tego procesu jest coroczne tworzenie przez dostawcę systemu oceny kredytowej wykazu podmiotów i instrumentów dłużnych, których oceny jakości kredytowej spełniają wymogi jakości kredytowej Eurosystemu na początku okresu przeglądu trafności wyników. Następnie dostawca systemu oceny kredytowej przedstawia ten wykaz Eurosystemowi przez przy użyciu wzoru zapewnianego przez Eurosystem, który zawiera pola dotyczące identyfikacji, klasyfikacji i oceny jakości kredytowej.
 3. Drugi element przeglądu trafności wyników przypada na koniec 12-miesięcznego okresu przeglądu. Dostawca systemu oceny kredytowej uaktualnia dane dotyczące trafności wyników w odniesieniu do podmiotów i instrumentów dłużnych objętych wykazem. Eurosystem zastrzega sobie prawo do żądania dodatkowych informacji niezbędnych przeprowadzenia przeglądu trafności wyników.
 4. Zaobserwowany odsetek niewykonania zobowiązania w ramach puli statycznych danego systemu oceny kredytowej odnotowany w perspektywie jednego roku stanowi wkład do przeglądu trafności wyników w ramach zasad oceny kredytowej Eurosystemu, który obejmuje ocenę trafności w ujęciu rocznym i na przestrzeni kilku okresów.
 5. W przypadku znaczącego odchylenia odnotowanego odsetka niewykonania zobowiązania w pulach statycznych od maksymalnego prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania dla danego stopnia jakości kredytowej w ujęciu rocznym lub wieloletnim Eurosystem konsultuje się z dostawcą systemu oceny kredytowej w celu wyjaśnienia przyczyn tego odchylenia.
-

ZAŁĄCZNIK X

POZIOMY REDUKCJI WARTOŚCI W WYCENIE

Tabela 1

Poziomy redukcji wartości w wycenie stosowane do kwalifikowanych aktywów rynkowych

		Kategorie redukcji wartości								
Jakość kredytowa	Pozostały okres zapadalności (w latach) (**)	Kategoria pierwsza		Kategoria druga (*)		Kategoria trzecia (*)		Kategoria czwarta (*)		Kategoria piąta (*)
		kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	
Stopień 1 i 2	[0, 1)	0,5	0,5	1,0	1,0	1,0	1,0	6,5	6,5	10,0
	[1, 3)	1,0	2,0	1,5	2,5	2,0	3,0	8,5	9,0	
	[3, 5)	1,5	2,5	2,5	3,5	3,0	4,5	11,0	11,5	
	[5, 7)	2,0	3,0	3,5	4,5	4,5	6,0	12,5	13,5	
	[7, 10)	3,0	4,0	4,5	6,5	6,0	8,0	14,0	15,5	
	[10, ∞)	5,0	7,0	8,0	10,5	9,0	13,0	17,0	22,5	
		Kategorie redukcji wartości								
Jakość kredytowa	Pozostały okres zapadalności (w latach) (**)	Kategoria pierwsza		Kategoria druga (*)		Kategoria trzecia (*)		Kategoria czwarta (*)		Kategoria piąta (*)
		kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	
Stopień 3	[0, 1)	6,0	6,0	7,0	7,0	8,0	8,0	13,0	13,0	Niekwalifikowane
	[1, 3)	7,0	8,0	10,0	14,5	15,0	16,5	24,5	26,5	
	[3, 5)	9,0	10,0	15,5	20,5	22,5	25,0	32,5	36,5	
	[5, 7)	10,0	11,5	16,0	22,0	26,0	30,0	36,0	40,0	
	[7, 10)	11,5	13,0	18,5	27,5	27,0	32,5	37,0	42,5	
	[10, ∞)	13,0	16,0	22,5	33,0	27,5	35,0	37,5	44,0	

(*) Uwaga: papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, zabezpieczone obligacje i niezabezpieczone instrumenty dłużne wyemitowane przez instytucje kredytowe mogą podlegać dodatkowej redukcji wartości w wycenie zgodnie z postanowieniami części czwartej.

(**) „[0, 1)” należy rozumieć jako pozostały okres zapadalności poniżej jednego roku, „[1, 3)” – jako pozostały okres zapadalności jeden rok lub więcej, mniej niż trzy lata; „[3, 5)” – jako pozostały okres zapadalności trzy lata lub więcej, mniej niż pięć lat itd.

Tabela 2

Poziomy redukcji wartości w wycenie stosowane do należności kredytowych o oprocentowaniu stałym

		Metoda wyceny	
Jakość kredytowa	Pozostały okres zapadalności (w latach) (*)	Oprocentowanie stałe, wycena oparta na cenie teoretycznej określonej przez krajowy bank centralny (KBC)	Oprocentowanie stałe, wycena oparta na kwocie pozostałej do spłaty określonej przez KBC
Stopień 1 i 2	[0, 1)	10,0	12,0
	[1, 3)	12,0	16,0
	[3, 5)	14,0	21,0

		Metoda wyceny	
Jakość kredytowa	Pozostały okres zapadalności (w latach) (*)	Oprocentowanie stałe, wycena oparta na cenie teoretycznej określonej przez krajowy bank centralny (KBC)	Oprocentowanie stałe, wycena oparta na kwocie pozostałej do spłaty określonej przez KBC
	[5, 7)	17,0	27,0
	[7, 10)	22,0	35,0
	[10, ∞)	30,0	45,0
		Metoda wyceny	
Jakość kredytowa	Pozostały okres zapadalności (w latach) (*)	Oprocentowanie stałe, wycena oparta na cenie teoretycznej określonej przez KBC	Oprocentowanie stałe, wycena oparta na kwocie pozostałej do spłaty określonej przez KBC
Stopień 3	[0, 1)	17,0	19,0
	[1, 3)	29,0	34,0
	[3, 5)	37,0	46,0
	[5, 7)	39,0	52,0
	[7, 10)	40,0	58,0
	[10, ∞)	42,0	65,0

(*) „[0, 1)” należy rozumieć jako pozostały okres zapadalności poniżej jednego roku, „[1, 3)” – jako pozostały okres zapadalności jeden rok lub więcej, mniej niż trzy lata, „[3, 5)” – jako pozostały okres zapadalności trzy lata lub więcej, mniej niż pięć lat itd.

ZAŁĄCZNIK XI

FORMY PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

13 czerwca 2006 r. Europejski Bank Centralny (EBC) ogłosił kryteria nowych globalnych skryptów dłużnych dla międzynarodowych papierów wartościowych w formie papierów globalnych na okaziciela, które uzyskały status kwalifikowanego zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu od dnia 1 stycznia 2007 r. Z dniem 22 października 2008 r. EBC ogłosił, że międzynarodowe dłużne papiery wartościowe w formie imiennych papierów globalnych wyemitowane po dniu 30 września 2010 r. będą kwalifikowanym zabezpieczeniem operacji kredytowych Eurosystemu wyłącznie jeśli zostały wyemitowane w ramach nowej struktury powierniczej przewidzianej dla międzynarodowych dłużnych papierów wartościowych.

Poniższa tabela podsumowuje zasady kwalifikacji różnych form papierów wartościowych po wprowadzeniu kryteriów nowych globalnych skryptów dłużnych.

Tabela 1

Zasady kwalifikacji różnych form papierów wartościowych

Globalne/indywidualne	Na okaziciela/ imiennie	Nowe/ klasyczne globalne skrypty dłużne	Nowe globalne skrypty dłużne w ramach nowej struktury powierniczej: czy wspólny powiernik jest międzynarodowym depozytem papierów wartościowych (*)?	Aktywa kwalifikowane
Globalne	Na okaziciela	Nowe globalne skrypty dłużne	Tak	Tak
			Nie	Nie
Globalne	Na okaziciela	Klasyczne globalne skrypty dłużne	Nie dotyczy	Nie, ale papiery wartościowe wyemitowane przed 1 stycznia 2007 r. podlegają zasadzie praw nabytych do terminu zapadalności, w tym również emisje ciągłe z 1 stycznia 2007 r., jeżeli kody ISIN są zamienne.
Globalne	Imienne	Klasyczne globalne skrypty dłużne	Nie dotyczy	Skrypty wyemitowane w tej strukturze po dniu 30 września 2010 r. nie są już aktywami kwalifikowanymi.
Globalne	Imienne	Nowa struktura powiernicza	Tak	Tak
			Nie	Nie
Indywidualne	Na okaziciela	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Skrypty wyemitowane w tej strukturze po dniu 30 września 2010 r. nie są już aktywami kwalifikowanymi. Indywidualne skrypty na okaziciela wyemitowane najpóźniej 30 września 2010 r. podlegają zasadzie praw nabytych do terminu zapadalności

(*) Lub, gdyby miało to zastosowanie, w pozytywnie zweryfikowanym depozycie papierów wartościowych.

ZAŁĄCZNIK XII

PRZYKŁADY OPERACJI I PROCEDUR POLITYKI PIENIĘŻNEJ EUROSISTEMU

Lista przykładów

- Przykład 1 Zasilająca w płynność transakcja odwracalna w formie przetargu kwotowego
- Przykład 2 Zasilająca w płynność transakcja odwracalna w formie przetargu procentowego
- Przykład 3 Emisja certyfikatów dłużnych Europejskiego Banku Centralnego (EBC) w formie przetargu procentowego
- Przykład 4 Absorbujący płynność swap walutowy w formie przetargu procentowego
- Przykład 5 Zasilający w płynność swap walutowy w formie przetargu procentowego
- Przykład 6 Środki kontroli ryzyka

I. PRZYKŁAD 1: ZASILAJĄCA W PŁYNNOŚĆ TRANSAKCJA ODWRACALNA W FORMIE PRZETARGU KWOTOWEGO

- EBC podejmuje decyzję o zasileniu rynku w płynność za pomocą transakcji odwracalnej w formie przetargu kwotowego.
- Trzech kontrahentów składa następujące oferty:

Kontrahent	Oferta (mln euro)
Bank 1	30
Bank 2	40
Bank 3	70
Razem	140

- EBC podejmuje decyzję o przydzieleniu kwoty 105 mln EUR.
- Współczynnik przydziału wynosi:

$$\frac{105}{(30 + 40 + 70)} = 75 \%$$

- Kwoty przydzielone kontrahentom wynoszą:

Kontrahent	Oferta (mln euro)	Kwota przydzielona (mln euro)
Bank 1	30	22,5
Bank 2	40	30,0
Bank 3	70	52,5
Razem	140	105,0

II. PRZYKŁAD 2: ZASILAJĄCA W PŁYNNOŚĆ TRANSAKCJA ODWRACALNA W FORMIE PRZETARGU PROCENTOWEGO

- EBC podejmuje decyzję o zasileniu rynku w płynność za pomocą transakcji odwracalnej w formie przetargu procentowego.

2. Trzech kontrahentów składa następujące oferty:

Stopa oprocentowania (w %)	Kwota (mln euro)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Oferty ogółem	Oferty skumulowane
3,15				0	0
3,10		5	5	10	10
3,09		5	5	10	20
3,08		5	5	10	30
3,07	5	5	10	20	50
3,06	5	10	15	30	80
3,05	10	10	15	35	115
3,04	5	5	5	15	130
3,03	5		10	15	145
Razem	30	45	70	145	

3. EBC podejmuje decyzję o przydzieleniu 94 mln EUR, ustalając krańcową stopę procentową w wysokości 3,05 %.
4. Wszystkie oferty powyżej 3,05 % (o wartości skumulowanej 80 mln EUR) są realizowane w całości. Przy 3,05 % współczynnik przydziału wynosi:

$$\frac{94 - 80}{35} = 40 \%$$

5. Przydział dla banku 1 przy krańcowej stopie procentowej wynosi:

$$0,4 \times 10 = 4$$

6. Całkowita kwota przydzielona bankowi 1 wynosi:

$$5 + 5 + 4 = 14$$

7. Wyniki przydziału można podsumować następująco:

Kontrahenci	Kwota (mln euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Razem
Oferty ogółem	30,0	45,0	70,0	145
Kwota przydzielona ogółem	14,0	34,0	46,0	94

8. Jeżeli przydział odbywa się w systemie aukcji o jednej stopie (holenderskiej), oprocentowanie kwot przydzielonych kontrahentom wynosi 3,05 %.
9. Jeżeli przydział odbywa się w systemie aukcji o różnych stopach (amerykańskiej), nie stosuje się stałego oprocentowania kwot przydzielonych kontrahentom; na przykład bank 1 uzyskuje 5 mln EUR po stopie 3,07 %, 5 mln EUR po stopie 3,06 % oraz 4 mln EUR po stopie 3,05 %.

III. PRZYKŁAD 3: EMISJA CERTYFIKATÓW DŁUŻNYCH EBC W FORMIE PRZETARGU PROCENTOWEGO

1. EBC podejmuje decyzję o zaabsorbowaniu płynności z rynku za pomocą emisji certyfikatów dłużnych w formie przetargu procentowego.

2. Trzech kontrahentów składa następujące oferty:

Stopa oprocentowania (w %)	Kwota (mln euro)				Oferty skumulowane
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Razem	
3,00				0	0
3,01	5		5	10	10
3,02	5	5	5	15	25
3,03	5	5	5	15	40
3,04	10	5	10	25	65
3,05	20	40	10	70	135
3,06	5	10	10	25	160
3,08	5		10	15	175
3,10		5		5	180
Razem	55	70	55	180	

3. EBC podejmuje decyzję o przydzieleniu kwoty głównej 124,5 mln EUR, ustalając krańcową stopę procentową w wysokości 3,05 %.
4. Wszystkie oferty poniżej 3,05 % (o wartości skumulowanej 65 mln EUR) są realizowane w całości. Przy 3,05 % współczynnik przydziału wynosi:

$$\frac{124,5 - 65}{70} = 85 \%$$

5. Przydział dla banku 1 przy krańcowej stopie procentowej wynosi:

$$0,85 \times 20 = 17$$

6. Całkowita kwota przydzielona bankowi 1 wynosi:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 17 = 42$$

7. Wyniki przydziału można podsumować następująco:

Kontrahenci	Kwota (mln euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Razem
Oferty ogółem	55,0	70,0	55,0	180,0
Kwota przydzielona ogółem	42,0	49,0	33,5	124,5

IV. PRZYKŁAD 4: ABSORBUJĄCY PŁYNNOŚĆ SWAP WALUTOWY W FORMIE PRZETARGU PROCENTOWEGO

1. EBC podejmuje decyzję o zaabsorbowaniu płynności z rynku za pomocą swapu walutowego na kurs EUR/USD w formie przetargu procentowego. (Uwaga: w tym przykładzie premię stosuje się do euro).
2. Trzech kontrahentów składa następujące oferty:

Punkty swapowe (x 10 000)	Kwota (mln euro)				Oferty skumulowane
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Razem	
6,84				0	0
6,80	5		5	10	10

Punkty swapowe (x 10 000)	Kwota (mln euro)				Oferty skumulowane
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Razem	
6,76	5	5	5	15	25
6,71	5	5	5	15	40
6,67	10	10	5	25	65
6,63	25	35	40	100	165
6,58	10	20	10	40	205
6,54	5	10	10	25	230
6,49		5		5	235
Razem	65	90	80	235	

3. EBC podejmuje decyzję o przydzieleniu kwoty 158 mln EUR, ustalając krańcowy punkt swapowy na poziomie 6,63. Wszystkie oferty powyżej 6,63 (na skumulowaną kwotę 65 mln EUR) są realizowane w całości. Przy wartości punktów swapowych 6,63 współczynnik przydziału wynosi:

$$\frac{158 - 65}{100} = 93\%$$

4. Przydział dla banku 1 przy krańcowym punkcie swapowym wynosi:

$$0,93 \times 25 = 23,25$$

5. Całkowita kwota przydzielona bankowi 1 wynosi:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 23,25 = 48,25$$

6. Wyniki przydziału można podsumować następująco:

Kontrahenci	Kwota (mln euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Razem
Oferty ogółem	65,0	90,0	80,0	235,0
Kwota przydzielona ogółem	48,25	52,55	57,20	158,0

7. EBC ustala kasowy kurs wymiany (spot) EUR/USD dla tej operacji na poziomie 1,1300.
8. Jeżeli przydział odbywa się w systemie aukcji o jednej stopie (holenderskiej), w dniu rozpoczęcia operacji Eurosystem kupuje 158 000 000 EUR, a sprzedaje 178 540 000 USD. W dniu zapadalności operacji Eurosystem sprzedaje 158 000 000 EUR, a kupuje 178 644 754 USD (kurs terminowy wynosi $1,130663 = 1,1300 + 0,000663$).
9. Jeżeli przydział odbywa się w systemie aukcji o różnych stopach (amerykańskiej), Eurosystem dokonuje wymiany kwot w euro i dolarach amerykańskich zgodnie z poniższą tabelą.

Transakcja kasowa			Transakcja terminowa		
Kurs waluty	Skup EUR	Sprzedaż USD	Kurs waluty	Sprzedaż EUR	Skup USD
1,1300			1,130684		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130680	10 000 000	11 306 800
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130676	15 000 000	16 960 140

Transakcja kasowa			Transakcja terminowa		
Kurs waluty	Skup EUR	Sprzedaż USD	Kurs waluty	Sprzedaż EUR	Skup USD
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130671	15 000 000	16 960 065
1,1300	25 000 000	28 250 000	1,130667	25 000 000	28 266 675
1,1300	93 000 000	105 090 000	1,130663	93 000 000	105 151 659
1,1300			1,130658		
1,1300			1,130654		
1,1300			1,130649		
Razem	158 000 000	178 540 000		158 000 000	178 645 339

V. PRZYKŁAD 5: ZASILAJĄCY W PŁYNNOŚĆ SWAP WALUTOWY W FORMIE PRZETARGU PROCENTOWEGO

- EBC podejmuje decyzję o zasileniu rynku w płynność za pomocą swapu walutowego na kurs EUR/USD w formie przetargu procentowego. (Uwaga: w tym przykładzie premię stosuje się do euro).
- Trzech kontrahentów składa następujące oferty:

Punkty swapowe (x 10 000)	Kwota (mln euro)				Oferty skumulowane
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Razem	
6,23					
6,27	5		5	10	10
6,32	5		5	10	20
6,36	10	5	5	20	40
6,41	10	10	20	40	80
6,45	20	40	20	80	160
6,49	5	20	10	35	195
6,54	5	5	10	20	215
6,58		5		5	220
Razem	60	85	75	220	

- EBC podejmuje decyzję o przydzieleniu kwoty 197 mln EUR, ustalając krańcowy punkt swapowy na poziomie 6,54. Wszystkie oferty poniżej 6,54 (na skumulowaną kwotę 195 mln EUR) są realizowane w całości. Przy wartości punktów swapowych 6,54 współczynnik przydziału wynosi:

$$\frac{197 - 195}{20} = 10\%$$

- Przydział dla banku 1 przy krańcowym punkcie swapowym wynosi:

$$0,10 \times 5 = 0,5$$

- Całkowita kwota przydzielona bankowi 1 wynosi:

$$5 + 5 + 10 + 10 + 20 + 5 + 0,5 = 55,5$$

6. Wyniki przydziału można podsumować następująco:

Kontrahenci	Kwota (mln euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Razem
Oferty ogółem	60,0	85,0	75,0	220
Kwota przydzielona ogółem	55,5	75,5	66,0	197

7. EBC ustala kasowy kurs wymiany (spot) EUR/USD dla tej operacji na poziomie 1,1300.

8. Jeżeli przydział odbywa się w systemie aukcji o jednej stopie (holenderskiej), w dniu rozpoczęcia operacji Eurosystem sprzedaje 197 000 000 EUR, a kupuje 222 610 000 USD. W dniu zapadalności operacji Eurosystem kupuje 197 000 000 EUR, a sprzedaje 222 738 838 USD (kurs terminowy wynosi $1,130654 = 1,1300 + 0,000654$).

9. Jeżeli przydział odbywa się w systemie aukcji o różnych stopach (amerykańskiej), Eurosystem dokonuje wymiany kwot w euro i dolarach amerykańskich zgodnie z poniższą tabelą.

Transakcja kasowa			Transakcja terminowa*		
Kurs waluty	Sprzedż EUR	Skup USD	Kurs waluty	Skup EUR	Sprzedż USD
1,1300			1,130623		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130627	10 000 000	11 306 270
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130632	10 000 000	11 306 320
1,1300	20 000 000	22 600 000	1,130636	20 000 000	22 612 720
1,1300	40 000 000	45 200 000	1,130641	40 000 000	45 225 640
1,1300	80 000 000	90 400 000	1,130645	80 000 000	90 451 600
1,1300	35 000 000	39 550 000	1,130649	35 000 000	39 572 715
1,1300	2 000 000	2 260 000	1,130654	2 000 000	2 261 308
1,1300			1,130658		
Razem	197 000 000	222 610 000		197 000 000	222 736 573

VI. PRZYKŁAD 6: ŚRODKI KONTROLI RYZYKA

1. Niniejszy przykład ilustruje ogólne zasady kontroli ryzyka stosowane do aktywów przekazywanych na zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu. Przykład opiera się na założeniu, że przy obliczaniu wartości, przy której następuje wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego, uwzględnia się narosłe odsetki od dostarczonej płynności oraz przyjmuje się punkt aktywacji na poziomie 0,5 % dostarczonej płynności. Przykład opiera się na założeniu, że kontrahent uczestniczy w następujących operacjach polityki pieniężnej Eurosystemu:

- podstawowej operacji refinansującej rozpoczętej dnia 30 lipca 2014 r. i zakończonej dnia 6 sierpnia 2014 r., w której kontrahentowi przydzielono 50 mln EUR przy stopie 0,15 %;
- dłuższej operacji refinansującej rozpoczętej dnia 31 lipca 2014 r. i zakończonej dnia 23 października 2014 r., w której kontrahentowi przydzielono 45 mln EUR przy stopie 0,15 %;
- podstawowej operacji refinansującej rozpoczętej dnia 6 sierpnia 2014 r. i zakończonej dnia 13 sierpnia 2014 r., w której kontrahentowi przydzielono 35 mln EUR przy stopie 0,15 %.

2. Charakterystykę aktywów rynkowych przekazanych przez kontrahenta na zabezpieczenie tych operacji podaje tabela 1.

Tabela 1

Aktywa rynkowe przekazane na zabezpieczenie transakcji

Charakterystyka						
Nazwa aktywów	Kategoria aktywów	Termin zapadalności	Rodzaj kuponu	Częstotliwość kuponu	Pozostały okres zapadalności	Redukcja wartości
A	Zabezpieczone obligacje typu Jumbo	30.8.2018	Stały	6 miesięcy	4 lat	2,50 %
B	Obligacja skarbową	19.11.2018	Zmienny	12 miesięcy	4 lat	0,50 %
C	Obligacja przedsiębiorstwa	12.5.2025	Zerowy		> 10 lat	13,00 %

Ceny w procentach (w tym narosłe odsetki) (*)						
30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) Ceny podane dla wskazanych dat wyceny odpowiadają najbardziej reprezentatywnej cenie w dniu roboczym poprzedzającym wycenę.

SYSTEM ZABEZPIECZEŃ OZNACZONYCH

Założmy najpierw, że transakcje z krajowym bankiem centralnym (KBC) prowadzi się przy wykorzystaniu systemu zabezpieczeń oznaczonych, w którym aktywa zabezpieczające są jednoznacznie przypisane do konkretnej transakcji. Codziennie dokonuje się wyceny aktywów przekazanych na zabezpieczenie. Ogólne zasady kontroli ryzyka można zatem opisać następująco (zob. także tabelę 2):

1. W dniu 30 lipca 2014 r. kontrahent zawiera umowę repo z KBC, który nabywa aktywa A na kwotę 50,6 mln EUR. Aktywa A to stałokuponowe zabezpieczone obligacje bankowe typu Jumbo z terminem zapadalności 30 sierpnia 2018 r., którym przypisano stopień jakości kredytowej 1-2. Pozostały okres zapadalności wynosi więc cztery lata, czyli należy stosować 2,5-procentową redukcję wartości w wycenie. Cena rynkowa aktywów A na ich rynku referencyjnym w tym dniu wynosi 101,61 %, łącznie z narosłymi odsetkami od kuponu. Kontrahent ma dostarczyć aktywa A na taką kwotę, by po odliczeniu 2,5-procentowej redukcji w wycenie przewyższała ona przyznaną kwotę 50 mln EUR. Kontrahent dostarcza więc aktywa A o wartości nominalnej 50,6 mln EUR, których skorygowana wartość rynkowa w danym dniu wynosi 50 129 294 EUR.
2. W dniu 31 lipca 2014 r. kontrahent zawiera umowę repo z KBC, który nabywa aktywa A za 21 mln EUR (cena rynkowa 101,21 %, redukcja wartości w wycenie 2,5 %) oraz aktywa B za 25 mln EUR (cena rynkowa 98,02 %). Aktywa B to zmiennokuponowe obligacje skarbowe, do których stosuje się 0,5-procentową redukcję wartości w wycenie i którym przypisano stopień jakości kredytowej 1-2. Skorygowana wartość rynkowa aktywów A i B na ten dzień wynosi 45 130 098 EUR, czyli przekracza wymaganą kwotę 45 000 000 EUR.
3. W dniu 31 lipca 2014 r. następuje aktualizacja wyceny aktywów zabezpieczających podstawową operację refinansującą rozpoczętą 30 lipca 2014 r. Przy cenie rynkowej na poziomie 101,98 %, wartość rynkowa aktywów A mieści się między dolnym i górnym poziomem aktywacji również po redukcji wartości w wycenie. Aktywa początkowo przekazane na zabezpieczenie uznaje się zatem za wystarczające zarówno dla początkowej kwoty dostarczonej płynności, jak też dla narosłych odsetek w kwocie 208 EUR.

4. W dniu 1 sierpnia 2014 r. miała miejsce aktualizacja wyceny aktywów zabezpieczających: cena rynkowa aktywów A wynosi 99,50 %, a aktywów B – 97,95 %. Narosłe odsetki wynoszą 417 EUR od podstawowej operacji refinansującej rozpoczętej dnia 30 lipca 2014 r. oraz 188 EUR od dłuższej operacji refinansującej rozpoczętej dnia 31 lipca 2014 r. W rezultacie skorygowana wartość rynkowa aktywów A w pierwszej transakcji spada o 912 092 EUR poniżej kwoty do pokrycia, tj. dostarczonej płynności powiększonej o narosłe odsetki, a także poniżej dolnego poziomu aktywacji wynoszącego 49 750 415 EUR. Kontrahent dostarcza aktywa A o wartości nominalnej 950 000 EUR, które po uwzględnieniu 2,5-procentowej redukcji wartości rynkowej opartej na cenie 99,50 % przywracają wystarczające pokrycie w zabezpieczeniu. Krajowe banki centralne mogą wymagać uzupełnienia depozytu zabezpieczającego w gotówce, a nie w papierach wartościowych.

Wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego potrzebne jest również przy drugiej transakcji, jako że skorygowana wartość rynkowa aktywów zabezpieczających wykorzystanych w tej transakcji (44 737 688 EUR) jest poniżej dolnego poziomu aktywacji (który wynosi 44 775 187 EUR). Kontrahent dostarcza zatem aktywa B na kwotę 270 000 EUR o skorygowanej wartości rynkowej 263 143 EUR.

5. W dniach 4 i 5 sierpnia 2014 r. następuje aktualizacja wyceny aktywów zabezpieczających, która nie prowadzi jednak do wezwania do uzupełnienia depozytów zabezpieczających transakcje przeprowadzone w dniach 30 i 31 lipca 2014 r.
6. W dniu 6 sierpnia 2014 r. kontrahent spłaca płynność dostarczoną w ramach podstawowej operacji refinansującej rozpoczętej 30 lipca 2014 r. wraz z naliczonymi odsetkami w wysokości 1 458 EUR. Krajowy bank centralny zwraca aktywa A o nominalnej wartości 51 550 000 EUR.

W tym samym dniu kontrahent zawiera nową umowę repo z KBC, który nabywa aktywa C o wartości nominalnej 75 mln EUR. Ponieważ aktywa C to zerokuponowe obligacje przedsiębiorstwa o pozostałym okresie zapadalności powyżej 10 lat, którym przypisano stopień jakości kredytowej 1-2, co wymaga 13-procentowej redukcji wartości w wycenie, ich skorygowana wartość rynkowa na ten dzień wynosi 35 045 775 EUR. Po aktualizacji wyceny aktywów zabezpieczających dłuższą operację refinansującą rozpoczętą dnia 31 lipca 2014 r. okazuje się, że skorygowana wartość rynkowa dostarczonych aktywów przekracza górny poziom aktywacji, w efekcie czego KBC zwraca kontrahentowi aktywa B o wartości nominalnej 262 000 EUR. Gdyby w związku z drugą transakcją KBC miał wypłacić kontrahentowi nadwyżkę zabezpieczenia, kwotę tę można w niektórych przypadkach skompensować z uzupełnieniem zabezpieczenia wpłaconym przez kontrahenta na rzecz KBC z tytułu pierwszej transakcji. Dzięki temu następuje tylko jedno rozliczenie depozytu zabezpieczającego.

SYSTEM ZABEZPIECZEŃ ŁĄCZNYCH

Założmy następnie, że transakcje z KBC prowadzi się przy wykorzystaniu systemu zabezpieczeń łącznych, w którym aktywa wchodzące w skład puli wykorzystywanej przez kontrahenta nie są przypisane do konkretnych transakcji.

1. W tym przykładzie kolejność transakcji jest taka sama, jak w poprzednim przykładzie ilustrującym system zabezpieczeń oznaczonych. Główna różnica polega na tym, że w datach ponownej wyceny skorygowana wartość rynkowa wszystkich aktywów w puli musi pokryć zagregowaną kwotę wszystkich otwartych operacji z KBC. Wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego na kwotę 1 174 592 EUR dokonane w dniu 1 sierpnia 2014 r. jest w tym przykładzie identyczne z wezwaniem w systemie zabezpieczeń oznaczonych. Kontrahent dostarcza aktywa A o wartości nominalnej 1 300 000 EUR, które po uwzględnieniu 2,5-procentowej redukcji wartości rynkowej opartej na cenie 99,50 % przywracają wystarczające pokrycie w zabezpieczeniu.
2. Ponadto w dniu 6 sierpnia 2014 r., czyli w terminie zapadalności podstawowej operacji refinansującej z 30 lipca 2014 r., kontrahent może zatrzymać aktywa na swoim rachunku łącznym. Może je także zamienić na inne aktywa, co pokazano w przykładzie, gdzie aktywa A o wartości nominalnej 51,9 mln EUR zastąpiono aktywami C o wartości nominalnej 75,5 mln EUR, aby pokryć dostarczoną płynność i odsetki naliczone w ramach wszystkich operacji refinansujących.
3. Ogólne zasady kontroli ryzyka w systemie zabezpieczeń łącznych przedstawia tabela 3.

Tabela 2

System zabezpieczeń oznaczonych

Data	Otwarte operacje refinansujące	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Stopa oprocentowania	Dostarczona płynność	Naliczone odsetki	Kwota zabezpieczenia	Dolny punkt aktywacji	Górny punkt aktywacji	Skorygowana wartość rynkowa	Wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego
30.7.2014	Podstawowa	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	50 250 000	50 129 294	—
31.7.2014	Podstawowa	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	50 000 208	49 750 207	50 250 209	49 931 954	—
	Dłuższa	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—	45 000 000	44 775 000	45 225 000	45 130 098	—
1.8.2014	Podstawowa	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	50 000 417	49 750 415	50 250 419	49 088 325	- 912 092
	Dłuższa	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188	45 000 188	44 775 187	45 225 188	44 737 688	- 262 500
4.8.2014	Podstawowa	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	50 001 042	49 751 036	50 251 047	50 246 172	—
	Dłuższa	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750	45 000 750	44 775 746	45 225 754	45 147 350	—
5.8.2014	Podstawowa	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	50 001 250	49 751 244	50 251 256	50 125 545	—
	Dłuższa	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938	45 000 938	44 775 933	45 225 942	45 201 299	—
6.8.2014	Podstawowa	06.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	35 000 000	34 825 000	35 175 000	35 045 775	—
	Dłuższa	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125	45 001 125	44 776 119	45 226 131	45 266 172	265 047
7.8.2014	Podstawowa	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	35 000 146	34 825 145	35 175 147	34 987 050	—
	Dłuższa	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313	45 001 313	44 776 306	45 226 319	45 026 704	—

Tabela 3

System zabezpieczeń łącznych

Data	Otwarte operacje refinansujące	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Stopa oprocentowania	Dostarczona płynność	Naliczone odsetki	Kwota zabezpieczenia	Dolny punkt aktywacji (*)	Górny punkt aktywacji (**)	Skorygowana wartość rynkowa	Wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego
30.7.2014	Podstawowa	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	Nie dotyczy	50 129 294	—
31.7.2014	Podstawowa	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	95 000 208	94 525 207	Nie dotyczy	95 062 051	—
	Dłuższa	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—					
01.8.2014	Podstawowa	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	95 000 604	94 525 601	Nie dotyczy	93 826 013	- 1 174 592
	Dłuższa	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188					
04.8.2014	Podstawowa	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	95 001 792	94 526 783	Nie dotyczy	95 470 989	—
	Dłuższa	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750					
05.8.2014	Podstawowa	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	95 002 188	94 527 177	Nie dotyczy	95 402 391	—
	Dłuższa	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938					
06.8.2014	Podstawowa	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	80 001 125	79 601 119	Nie dotyczy	80 280 724	—
	Dłuższa	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125					

Data	Otwarte operacje refinansujące	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Stopa oprocentowania	Dostarczona płynność	Naliczone odsetki	Kwota zabezpieczenia	Dolny punkt aktywacji (*)	Górny punkt aktywacji (**)	Skorygowana wartość rynkowa	Wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego
07.8.2014	Podstawowa	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	80 001 458	79 601 451	Nie dotyczy	80 239 155	—
30.7.2014	Dłuższa	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313					

(*) W systemie zabezpieczeń łącznych dolny punkt aktywacji wyznacza najniższy poziom, przy którym stosuje się wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego. W praktyce większość KBC wymaga dodatkowego zabezpieczenia zawsze, gdy wartość rynkowa puli zabezpieczeń po redukcji wycenie spada poniżej całkowitej kwoty, dla której ma stanowić pokrycie.

(**) W systemie zabezpieczeń łącznych pojęcie górnego punktu aktywacji nie ma zastosowania, ponieważ kontrahent stale dąży do utrzymania nadwyżki przedłożonego zabezpieczenia, aby zmniejszyć do minimum liczbę transakcji.

ZAŁĄCZNIK XIII

TABELA KORELACJI

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 1 ust. 1				
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 1			
Artykuł 1 ust. 3	Wstęp			
Artykuł 1 ust. 4	Punkt 1.6			
Artykuł 1 ust. 5			Artykuł 2	
Artykuł 2 pkt 1	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 2	Punkt 6.4.2			
Artykuł 2 pkt 3	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 4	Punkt 5.2.1, dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 5	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 6	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 2 pkt 7	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 8	Punkt 3.1.1.2			
Artykuł 2 pkt 9	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 10				
Artykuł 2 pkt 11	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 12				
Artykuł 2 pkt 13	Punkt 6.2.2.1			
Artykuł 2 pkt 14	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 15	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 16	Punkt 6.6			
Artykuł 2 pkt 17	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 18	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 19	Załącznik II, punkt 20			
Artykuł 2 pkt 20	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 21	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 22	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 23				

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 2 pkt 24	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 25				
Artykuł 2 pkt 26	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 27			Artykuł 3 ust. 2 lit. b) pkt (ii) ppkt d)	
Artykuł 2 pkt 28			Artykuł 10	
Artykuł 2 pkt 29	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 30	Punkt 4.1.3, dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 31				
Artykuł 2 pkt 32				
Artykuł 2 pkt 33				
Artykuł 2 pkt 34	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 35				
Artykuł 2 pkt 36	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 37				
Artykuł 2 pkt 38	Punkt 5.1.1.3, dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 39	Punkt 6.4.2			
Artykuł 2 pkt 40	Punkt 3.4.1 i 3.4.2, dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 41	Punkt 6.6.1			
Artykuł 2 pkt 42				
Artykuł 2 pkt 43				
Artykuł 2 pkt 44				
Artykuł 2 pkt 45	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 46	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 47				
Artykuł 2 pkt 48	Punkt 6.4.2			
Artykuł 2 pkt 49				
Artykuł 2 pkt 50	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 51	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 52	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 53	Dodatek 2			

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 2 pkt 54	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 55	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 56	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 57				
Artykuł 2 pkt 58	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 59				
Artykuł 2 pkt 60	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 61				
Artykuł 2 pkt 62				
Artykuł 2 pkt 63				
Artykuł 2 pkt 64	Punkt 5.1.5.4, dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 65				
Artykuł 2 pkt 66	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 67	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 68				
Artykuł 2 pkt 69	Punkt 6.2.1.3			
Artykuł 2 pkt 70	Punkt 6.2.2			
Artykuł 2 pkt 71	Punkt 6.4.2			
Artykuł 2 pkt 72	Punkt 3.2.1 i 3.2.2, dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 73	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 74				
Artykuł 2 pkt 75				
Artykuł 2 pkt 76	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 77	Punkt 3.1.1.2, dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 78	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 79	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 80	Punkt 3.1.1.1			
Artykuł 2 pkt 81	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 82	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 83	Dodatek 2			

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 2 pkt 84	Punkt 5.1.5.4, dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 85				
Artykuł 2 pkt 86	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 87	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 88				
Artykuł 2 pkt 89	Punkt 3.4.3			
Artykuł 2 pkt 90				
Artykuł 2 pkt 91	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 92	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 93				
Artykuł 2 pkt 94	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 95				
Artykuł 2 pkt 96				
Artykuł 2 pkt 97	Ramka 7, dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 98	Dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 99	Punkt 5.1.1.3, dodatek 2			
Artykuł 2 pkt 100				
Artykuł 3 ust. 1	Punkt 1.3			
Artykuł 3 ust. 2				
Artykuł 4				
Artykuł 5 ust. 1	Wstęp do rozdziału 3			
Artykuł 5 ust. 2	Wstęp do rozdziału 3			
Artykuł 5 ust. 3	Wstęp do rozdziału 3, punkt 1.3.3			
Artykuł 5 ust. 4	Wstęp do rozdziału 3, punkt 1.3.3, punkt 3.1.5			
Artykuł 5 ust. 5	Punkt 1.3.1			
Artykuł 6 ust. 1	Punkt 3.1.1.1			
Artykuł 6 ust. 2	Punkt 3.1.2			
Artykuł 6 ust. 3				
Artykuł 6 ust. 4				
Artykuł 6 ust. 5				

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 6 ust. 6				
Artykuł 7 ust. 1	Punkt 3.1.1.1			
Artykuł 7 ust. 2	Punkt 3.1.3			
Artykuł 7 ust. 3				
Artykuł 7 ust. 4				
Artykuł 7 ust. 5				
Artykuł 7 ust. 6	Punkt 3.1.3			
Artykuł 8 ust. 1	Punkt 3.1.4			
Artykuł 8 ust. 2	Punkt 3.1.4			
Artykuł 8 ust. 3	Punkt 5.1.2.3 i 5.2.5			
Artykuł 8 ust. 4	Punkt 3.1.4			
Artykuł 9 ust. 1	Punkt 3.1.5			
Artykuł 9 ust. 2	Punkt 3.1.5			
Artykuł 9 ust. 3	Punkt 3.1.4			
Artykuł 10 ust. 1				
Artykuł 10 ust. 2	Załącznik II			
Artykuł 10 ust. 3				
Artykuł 10 ust. 4				
Artykuł 10 ust. 5	Punkt 6.1			
Artykuł 11 ust. 1	Punkt 3.4.1			
Artykuł 11 ust. 2	Załącznik II			
Artykuł 11 ust. 3	Punkt 3.4.3			
Artykuł 11 ust. 4	Punkt 3.4.3			
Artykuł 11 ust. 5	Punkt 3.4.4			
Artykuł 11 ust. 6				
Artykuł 12 ust. 1	Punkt 3.5.1			
Artykuł 12 ust. 2	Punkt 3.5.2			
Artykuł 12 ust. 3				Artykuł 1
Artykuł 12 ust. 4	Punkt 3.5.3			
Artykuł 12 ust. 5	Punkt 3.1.3			
Artykuł 12 ust. 6	Punkt 3.5			

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 12 ust. 7				
Artykuł 13 ust. 1	Punkt 3.3.2			
Artykuł 13 ust. 2	Punkt 3.3.2			
Artykuł 13 ust. 3	Punkt 3.3.2			
Artykuł 13 ust. 4	Punkt 3.3.3			
Artykuł 13 ust. 5	Punkt 3.3.4			
Artykuł 13 ust. 6				
Artykuł 14 ust. 1	Punkt 3.2.2			
Artykuł 14 ust. 2	Punkt 3.2.3			
Artykuł 14 ust. 3	Punkt 3.2.4			
Artykuł 14 ust. 4				
Artykuł 15 ust. 1	Punkt 3.2, punkt 5.1.4			
Artykuł 15 ust. 2				
Artykuł 15 ust. 3				
Artykuł 16 ust. 1	Punkt 2.3			
Artykuł 16 ust. 2	Punkt 2.3			
Artykuł 17 ust. 1	Dodatek 2			
Artykuł 17 ust. 2				
Artykuł 17 ust. 3	Punkt 4.1.1, punkt 4.2.1			
Artykuł 17 ust. 4	Punkt 4.1.5, punkt 4.2.5			
Artykuł 17 ust. 5	Punkt 4.1.5			
Artykuł 17 ust. 6	Punkt 4.1.4			
Artykuł 17 ust. 7				
Artykuł 18 ust. 1	Punkt 4.1.1, punkt 4.1.2			
Artykuł 18 ust. 2	Punkt 4.1.2			
Artykuł 18 ust. 3	Punkt 4.1.3			
Artykuł 18 ust. 4	Punkt 4.1.3			
Artykuł 19 ust. 1	Punkt 4.1.3			
Artykuł 19 ust. 2				
Artykuł 19 ust. 3				
Artykuł 19 ust. 4				

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 19 ust. 5	Punkt 4.1.3			
Artykuł 19 ust. 6	Punkt 4.1.3			
Artykuł 20 ust. 1	Punkt 4.1.4			
Artykuł 20 ust. 2	Punkt 4.1.4			
Artykuł 20 ust. 3				
Artykuł 21 ust. 1	Punkt 4.2.1			
Artykuł 21 ust. 2				Artykuł 1
Artykuł 21 ust. 3	Punkt 4.2.2			
Artykuł 21 ust. 4	Punkt 4.2.3			
Artykuł 22 ust. 1	Punkt 4.2.3			
Artykuł 22 ust. 2	Punkt 4.2.3			
Artykuł 22 ust. 3	Punkt 4.2.3			
Artykuł 23 ust. 1	Punkt 4.2.4			
Artykuł 23 ust. 2	Punkt 4.2.4			
Artykuł 23 ust. 3				
Artykuł 24				
Artykuł 25 ust. 1	Punkt 5.1.1, punkt 5.1.1.3			
Artykuł 25 ust. 2	Punkt 5.1.1, punkt 5.1.2.3			
Artykuł 25 ust. 3	Punkt 5.1.1.3			
Artykuł 26 ust. 1	Punkt 5.1.1.1			
Artykuł 26 ust. 2	Punkt 5.1.1.1			
Artykuł 26 ust. 3	Punkt 5.1.1.1			
Artykuł 26 ust. 4	Punkt 5.1.1.1			
Artykuł 27 ust. 1	Punkt 5.1.1.2			
Artykuł 27 ust. 2	Punkt 5.1.1.2			
Artykuł 27 ust. 3	Punkt 5.1.1.2			
Artykuł 27 ust. 4	Punkt 5.1.1.2			
Artykuł 28 ust. 1	Punkt 5.1.2			
Artykuł 28 ust. 2	Punkt 5.1.2			
Artykuł 28 ust. 3	Punkt 5.1.2, punkt 5.1.2.3			
Artykuł 29 ust. 1	Punkty 5.1.2.2–5.1.2.3			

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 29 ust. 2	Punkty 5.1.2.2–5.1.2.3			
Artykuł 30 ust. 1	Punkt 5.1.3			
Artykuł 30 ust. 2	Punkt 5.1.3			
Artykuł 30 ust. 3				
Artykuł 30 ust. 4	Punkt 5.1.3			
Artykuł 30 ust. 5	Punkt 5.1.3			
Artykuł 31 ust. 1	Punkt 5.1.4			
Artykuł 31 ust. 2	Punkt 5.1.4			
Artykuł 32 ust. 1	Punkt 5.1.4			
Artykuł 32 ust. 2	Punkt 5.1.1.3			
Artykuł 32 ust. 3	Punkt 5.1.4			
Artykuł 32 ust. 4	Punkt 5.1.1.3			
Artykuł 32 ust. 5	Punkt 5.1.4			
Artykuł 32 ust. 6	Punkt 5.1.4			
Artykuł 33 ust. 1	Punkt 5.1.4			
Artykuł 33 ust. 2	Punkt 5.1.4			
Artykuł 33 ust. 3	Punkt 5.1.4			
Artykuł 33 ust. 4	Punkt 5.1.4			
Artykuł 34 ust. 1	Dodatek 2			
Artykuł 34 ust. 2	Dodatek 2			
Artykuł 35 ust. 1	Punkt 5.1.4			
Artykuł 35 ust. 2				
Artykuł 35 ust. 3				
Artykuł 36 ust. 1	Punkt 5.1.4			
Artykuł 36 ust. 2				
Artykuł 36 ust. 3				
Artykuł 37 ust. 1	Punkt 5.1.5.1			
Artykuł 37 ust. 2				
Artykuł 38 ust. 1	Punkt 5.1.5.2			
Artykuł 38 ust. 2	Punkt 5.1.5.2			
Artykuł 39 ust. 1	Punkt 5.1.5.2			

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 39 ust. 2	Punkt 5.1.5.2			
Artykuł 40 ust. 1	Punkt 5.1.5.3			
Artykuł 40 ust. 2				
Artykuł 41 ust. 1	Punkt 5.1.5.3			
Artykuł 41 ust. 2				
Artykuł 42	Punkt 5.1.5.4			
Artykuł 43 ust. 1	Punkt 5.1.6			
Artykuł 43 ust. 2	Punkt 5.1.6			
Artykuł 43 ust. 3	Punkt 5.1.6			
Artykuł 43 ust. 4				
Artykuł 44 ust. 1	Punkt 5.2.1			
Artykuł 44 ust. 2	Punkt 5.2.1			
Artykuł 45 ust. 1	Punkt 5.2.2			
Artykuł 45 ust. 2	Punkt 5.2.2			
Artykuł 45 ust. 3	Punkt 5.2.2			
Artykuł 46 ust. 1	Punkt 5.2.3			
Artykuł 46 ust. 2	Punkt 5.2.3			
Artykuł 46 ust. 3	Punkt 5.2.3			
Artykuł 47 ust. 1	Punkt 5.2.4			
Artykuł 47 ust. 2	Punkt 5.2.4			
Artykuł 48 ust. 1	Punkt 5.2.5			
Artykuł 48 ust. 2	Punkt 5.2.5			
Artykuł 49 ust. 1	Punkt 5.3.1			
Artykuł 49 ust. 2	Punkt 5.3.1			
Artykuł 50 ust. 1	Punkt 5.3.2			
Artykuł 50 ust. 2	Punkt 5.3.1			
Artykuł 51 ust. 1	Punkt 5.3.2			
Artykuł 51 ust. 2	Punkt 5.3.1			
Artykuł 51 ust. 3	Punkt 5.3.2			
Artykuł 52 ust. 1	Punkt 5.3.2			
Artykuł 52 ust. 2				

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 53 ust. 1	Punkt 5.3.1			
Artykuł 53 ust. 2				
Artykuł 54 ust. 1	Punkt 7.4.2			
Artykuł 54 ust. 2				Artykuł 2
Artykuł 55	Punkt 2.1			
Artykuł 56 ust. 1	Punkt 2.1			
Artykuł 56 ust. 2	Punkt 2.1			
Artykuł 56 ust. 3	Punkt 2.1			
Artykuł 56 ust. 4	Punkt 2.1			
Artykuł 57 ust. 1				
Artykuł 57 ust. 2	Punkt 2.2			
Artykuł 57 ust. 3	Punkt 2.2, dodatek 3			
Artykuł 57 ust. 4	Punkt 2.2, punkt 5.2.2			
Artykuł 57 ust. 5				
Artykuł 58 ust. 1	Punkt 1.5			
Artykuł 58 ust. 2	Punkt 1.5, punkt 6.1			
Artykuł 58 ust. 3				
Artykuł 58 ust. 4	Punkt 6.4.2			
Artykuł 58 ust. 5	Punkt 6.1			
Artykuł 58 ust. 6	Punkt 6.2			
Artykuł 59 ust. 1	Punkt 6.2.1.2			
Artykuł 59 ust. 2	Punkt 6.1, punkt 6.3.1			
Artykuł 59 ust. 3	Punkt 6.3.1			
Artykuł 59 ust. 4				
Artykuł 59 ust. 5	Punkt 6.3.1			
Artykuł 59 ust. 6	Punkt 6.3.1			
Artykuł 59 ust. 7	Punkt 6.3.1			
Artykuł 60				
Artykuł 61 ust. 1	Punkt 6.2			
Artykuł 61 ust. 2	Punkt 6.3.2, załącznik do wytycznych EBC/2014/10			

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 62 ust. 1	Punkt 6.2.1.1		Artykuł 3 ust. 2.	
Artykuł 62 ust. 2			Artykuł 3 ust. 2.	
Artykuł 62 ust. 3			Artykuł 3 ust. 2.	
Artykuł 63 ust. 1			Artykuł 3 ust. 2.	
Artykuł 63 ust. 2				
Artykuł 63 ust. 3	Punkt 6.2.1.1		Artykuł 3 ust. 3.	
Artykuł 63 ust. 4			Artykuł 3 ust. 4.	
Artykuł 63 ust. 5			Artykuł 3 ust. 5.	
Artykuł 64	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 65	Punkt 6.2.1.8			
Artykuł 66 ust. 1	Punkt 6.2.1.3, wytyczne EBC/2014/10			
Artykuł 66 ust. 2	Punkt 6.2.1.3			
Artykuł 66 ust. 3	Punkt 6.2.1.3			
Artykuł 67 ust. 1	Punkt 6.2.1.4, wytyczne EBC/2014/10			
Artykuł 67 ust. 2				
Artykuł 68 ust. 1	Punkt 6.2.1.5, załącznik do wytycznych EBC/2014/10			
Artykuł 68 ust. 2	Punkt 6.2.1.5			
Artykuł 68 ust. 3	Punkt 6.2.1.5, załącznik do wytycznych EBC/2014/10			
Artykuł 69 ust. 1	Punkt 6.2.1.6			
Artykuł 69 ust. 2				
Artykuł 70 ust. 1	Punkt 6.2.1.7			
Artykuł 70 ust. 2				
Artykuł 70 ust. 3				
Artykuł 70 ust. 4				
Artykuł 70 ust. 5				
Artykuł 70 ust. 6				
Artykuł 71				
Artykuł 72	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 73 ust. 1	Punkt 6.2.1.1, wytyczne EBC/2014/10			
Artykuł 73 ust. 2				

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 73 ust. 3	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 73 ust. 4	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 73 ust. 5	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 73 ust. 6			Artykuł 4	
Artykuł 73 ust. 7				
Artykuł 74 ust. 1	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 74 ust. 2	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 74 ust. 3				
Artykuł 74 ust. 4	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 75 ust. 1	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 75 ust. 2	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 76 ust. 1	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 76 ust. 2				
Artykuł 77 ust. 1	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 77 ust. 2				
Artykuł 78 ust. 1	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 78 ust. 2			Artykuł 11	
Artykuł 79	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 80 ust. 1	Punkt 6.2.1.1			
Artykuł 80 ust. 2				
Artykuł 80 ust. 3				
Artykuł 80 ust. 4				
Artykuł 80 ust. 5			Artykuł 5 ust. 2.	
Artykuł 81 ust. 1	Punkt 6.2.1			
Artykuł 81 ust. 2				
Artykuł 82 ust. 1	Punkt 6.3.1		Artykuł 6 ust. 2.	
Artykuł 82 ust. 2	Punkt 6.3.1			
Artykuł 83			Artykuł 1	
Artykuł 84			Artykuł 1	
Artykuł 85				
Artykuł 86				

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 87 ust. 1	Punkt 6.3.2			
Artykuł 87 ust. 2				
Artykuł 87 ust. 3	Punkt 6.3.2			
Artykuł 88 ust. 1	Punkt 6.3.1			
Artykuł 88 ust. 2				
Artykuł 89 ust. 1	Punkt 6.2.2.1			
Artykuł 89 ust. 2				
Artykuł 89 ust. 3				
Artykuł 89 ust. 4				
Artykuł 89 ust. 5				
Artykuł 90	Punkt 6.2.2.1			
Artykuł 91	Punkt 6.2.2.1			
Artykuł 92	Punkt 6.2.2.1			
Artykuł 93	Punkt 6.2.2.1			
Artykuł 94	Punkt 6.2.2.1			
Artykuł 95 ust. 1	Punkt 6.2.2.1			
Artykuł 95 ust. 2	Punkt 6.2.2.1			
Artykuł 96 ust. 1	Punkt 6.2.2.1			
Artykuł 96 ust. 2				
Artykuł 96 ust. 3				
Artykuł 97	Punkt 6.2.2.1			
Artykuł 98	Punkt 6.2.2.1			
Artykuł 99 ust. 1	Punkt 6.2.3.1			
Artykuł 99 ust. 2				
Artykuł 100	Dodatek 7			
Artykuł 101 ust. 1	Dodatek 7			
Artykuł 101 ust. 2	Dodatek 7			
Artykuł 102	Dodatek 7			
Artykuł 103 ust. 1	Dodatek 7			
Artykuł 103 ust. 2	Dodatek 7			
Artykuł 103 ust. 3				

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 104 ust. 1	Dodatek 7			
Artykuł 104 ust. 2	Dodatek 7			
Artykuł 104 ust. 3				
Artykuł 104 ust. 4				
Artykuł 105				
Artykuł 106	Punkt 6.2.2			
Artykuł 107 ust. 1	Punkt 6.2.2.2			
Artykuł 107 ust. 2	Punkt 6.2.2.2			
Artykuł 107 ust. 3	Punkt 6.2.2.2			
Artykuł 107 ust. 4	Punkt 6.2.2.2			
Artykuł 107 ust. 5	Punkt 6.2.2.2			
Artykuł 107 ust. 6	Punkt 6.2.2.2			
Artykuł 107 ust. 7	Punkt 6.2.2.2			
Artykuł 108	Punkt 6.3.1, punkt 6.2.2.1, punkt 6.3.3.2			
Artykuł 109 ust. 1	Punkt 6.3.3.1			
Artykuł 109 ust. 2	Punkt 6.3.3.1			
Artykuł 109 ust. 3	Punkt 6.3.3.1			
Artykuł 110 ust. 1	Punkt 6.3.3.1			
Artykuł 110 ust. 2	Punkt 6.3.3.1			
Artykuł 110 ust. 3	Punkt 6.3.3.1			
Artykuł 110 ust. 4	Punkt 6.3.3.1			
Artykuł 110 ust. 5				
Artykuł 110 ust. 6				
Artykuł 110 ust. 7	Punkt 6.3.3.1			
Artykuł 111 ust. 1	Punkt 6.3.3.1			
Artykuł 111 ust. 2	Punkt 6.3.3.1			
Artykuł 112	Punkt 6.3.3.2			
Artykuł 113 ust. 1	Punkt 6.3.2			
Artykuł 113 ust. 2				
Artykuł 113 ust. 3				

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 114 ust. 1	Punkt 6.3.2, punkt 6.3.3.1			
Artykuł 114 ust. 2	Punkt 6.3.3.1			
Artykuł 114 ust. 3	Punkt 6.3.2, punkt 6.3.3.1			
Artykuł 114 ust. 4	Punkt 6.3.2, punkt 6.3.3.1			
Artykuł 114 ust. 5	Punkt 6.3.2, punkt 6.3.3.1			
Artykuł 115	Punkt 6.3.2, punkt 6.3.3.1			
Artykuł 116	Punkt 6.2.1.2, punkt 6.2.2.1			
Artykuł 117	Punkt 6.2.1.6, punkt 6.2.2.1			
Artykuł 118 ust. 1.				
Artykuł 119 ust. 1.	Punkt 6.3.1			
Artykuł 119 ust. 2.	Punkt 6.3.4.1, punkt 6.3.4			
Artykuł 119 ust. 3				
Artykuł 119 ust. 4	Punkt 6.3.4			
Artykuł 119 ust. 5	Punkt 6.3.5			
Artykuł 120 ust. 1				
Artykuł 120 ust. 2				
Artykuł 120 ust. 3				
Artykuł 121 ust. 1	Punkt 6.3.4.2			
Artykuł 121 ust. 2				
Artykuł 121 ust. 3				
Artykuł 121 ust. 4				
Artykuł 122 ust. 1	Punkt 6.3.4.3			
Artykuł 122 ust. 2				
Artykuł 122 ust. 3	Punkt 6.3.4.3			
Artykuł 122 ust. 4				
Artykuł 122 ust. 5				
Artykuł 123 ust. 1				
Artykuł 123 ust. 2				
Artykuł 123 ust. 3				
Artykuł 123 ust. 4				
Artykuł 124 ust. 1	Punkt 6.3.4.4			

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 124 ust. 2				
Artykuł 124 ust. 3				
Artykuł 124 ust. 4	Punkt 6.3.4.4			
Artykuł 124 ust. 5	Punkt 6.3.4.4			
Artykuł 125				
Artykuł 126 ust. 1	Punkt 6.3.5			
Artykuł 126 ust. 2	Punkt 6.3.5			
Artykuł 126 ust. 3				
Artykuł 126 ust. 4				
Artykuł 126 ust. 5				
Artykuł 127 ust. 1	Punkt 6.4.1			
Artykuł 127 ust. 2	Punkt 6.4.1			
Artykuł 127 ust. 3	Punkt 6.4.1			
Artykuł 128 ust. 1	Punkt 6.4.1			
Artykuł 128 ust. 2	Punkt 6.4.1			
Artykuł 129 ust. 1	Punkt 6.4.2		Artykuł 8 ust. 1.	
Artykuł 129 ust. 2	Punkt 6.4.2			
Artykuł 130 ust. 1	Punkt 6.4.2		Artykuł 8 ust. 2.	
Artykuł 130 ust. 2			Artykuł 8 ust. 3.	
Artykuł 130 ust. 3	Punkt 6.4.2			
Artykuł 130 ust. 4			Artykuł 8 ust. 4.	
Artykuł 130 ust. 5	Punkt 6.4.2			
Artykuł 130 ust. 6	Punkt 6.4.2			
Artykuł 130 ust. 7	Punkt 6.4.2			
Artykuł 130 ust. 8	Punkt 6.4.2			
Artykuł 131 ust. 1	Punkt 6.4.3.1		Artykuł 8 ust. 5.	
Artykuł 131 ust. 2	Punkt 6.4.3.1			
Artykuł 131 ust. 3	Punkt 6.4.3.1			
Artykuł 132			Artykuł 8 ust. 6.	
Artykuł 133	Punkt 6.4.3.3			

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 134	Punkt 6.5, punkt 6.5.1			
Artykuł 135	Punkt 6.5.2			
Artykuł 136 ust. 1	Punkt 6.4.2			
Artykuł 136 ust. 2	Punkt 6.4.2			
Artykuł 136 ust. 3	Punkt 6.4.2			
Artykuł 136 ust. 4				
Artykuł 137 ust. 1	Punkt 6.7			
Artykuł 137 ust. 2	Punkt 6.7			
Artykuł 137 ust. 3	Punkt 6.7			
Artykuł 138 ust. 1	Punkt 6.2.3.2			
Artykuł 138 ust. 2				
Artykuł 138 ust. 3	Punkt 6.2.3.2			
Artykuł 139 ust. 1		Artykuł 1 ust. 1.		
Artykuł 139 ust. 2				
Artykuł 140	Punkt 6.3.2.3			
Artykuł 141 ust. 1	Punkt 6.4.2			
Artykuł 141 ust. 2				
Artykuł 141 ust. 3	Punkt 6.2.3.2			
Artykuł 142 ust. 1				
Artykuł 142 ust. 2				
Artykuł 142 ust. 3				
Artykuł 142 ust. 4				
Artykuł 143 ust. 1				
Artykuł 143 ust. 2	Punkt 6.2.3.2			
Artykuł 143 ust. 3				
Artykuł 144	Punkt 6.2.3			
Artykuł 145 ust. 1	Punkt 6.2.3.2			
Artykuł 145 ust. 2	Punkt 6.2.3.2			
Artykuł 145 ust. 3	Punkt 6.2.3.2			
Artykuł 145 ust. 4	Dodatek 6			
Artykuł 146				

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 147	Punkt 6.2.3.2			
Artykuł 148 ust. 1	Punkt 6.6			
Artykuł 148 ust. 2	Punkt 6.6			
Artykuł 148 ust. 3	Punkt 6.6.1			
Artykuł 148 ust. 4				
Artykuł 148 ust. 5				
Artykuł 148 ust. 6				
Artykuł 149 ust. 1	Punkt 6.6			
Artykuł 149 ust. 2	Punkt 6.6, punkt 6.6.2			
Artykuł 150 ust. 1	Punkt 6.6.2			
Artykuł 150 ust. 2	Punkt 6.2.1.4, punkt 6.6.2, wytyczne EBC/2014/10			
Artykuł 150 ust. 3				
Artykuł 150 ust. 4	Punkt 6.6.2			
Artykuł 150 ust. 5	Punkt 6.6.2			
Artykuł 150 ust. 6				
Artykuł 151 ust. 1	Wytyczne EBC/2014/10			
Artykuł 151 ust. 2	Wytyczne EBC/2014/10			
Artykuł 151 ust. 3	Wytyczne EBC/2014/10			
Artykuł 151 ust. 4	Wytyczne EBC/2014/10			
Artykuł 152 ust. 1	Załącznik do wytycznych EBC/2014/10			
Artykuł 152 ust. 2				
Artykuł 152 ust. 3				
Artykuł 153 ust. 1	Punkt 2.3			
Artykuł 153 ust. 2				
Artykuł 154 ust. 1	Punkt 2.3			
Artykuł 154 ust. 2				
Artykuł 155	Dodatek 6			
Artykuł 156 ust. 1.	Dodatek 6			
Artykuł 156 ust. 2	Dodatek 6			
Artykuł 156 ust. 3	Dodatek 6			

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 156 ust. 4	Dodatek 6			
Artykuł 156 ust. 5	Dodatek 6, punkt 2.3			
Artykuł 156 ust. 6	Dodatek 6			
Artykuł 157	Punkt 2.3			
Artykuł 158 ust. 1	Punkt 2.4.1, punkt 6.3.1		Artykuł 9 ust. 2.	
Artykuł 158 ust. 2	Punkt 6.3.1			
Artykuł 158 ust. 3	Punkt 2.4.2			
Artykuł 158 ust. 4	Punkt 2.4.3			
Artykuł 159 ust. 1	Punkt 6.3.1			
Artykuł 159 ust. 2	Punkt 6.3.1			
Artykuł 159 ust. 3	Punkt 6.3.1			
Artykuł 159 ust. 4	Punkt 6.3.1			
Artykuł 160				
Artykuł 161 ust. 1	Załącznik II, punkt I			
Artykuł 161 ust. 2	Załącznik II, punkt I			
Artykuł 162	Załącznik II, punkt I			
Artykuł 163	Załącznik II, punkt I			
Artykuł 164	Załącznik II, punkt I			
Artykuł 165 ust. 1	Załącznik II, punkt I			
Artykuł 165 ust. 2	Załącznik II, punkt I			
Artykuł 166 ust. 1			Artykuł 9 ust. 2.	
Artykuł 166 ust. 2			Artykuł 9 ust. 3.	
Artykuł 166 ust. 3			Artykuł 9 ust. 4.	
Artykuł 166 ust. 4			Artykuł 9 ust. 5.	
Artykuł 166 ust. 5			Artykuł 9 ust. 6.	
Artykuł 167	Załącznik II, punkt I			
Artykuł 168 ust. 1	Załącznik II, punkt I			
Artykuł 168 ust. 2	Załącznik II, punkt I			
Artykuł 169 ust. 1	Załącznik II, punkt I			
Artykuł 169 ust. 2	Załącznik II, punkt I			
Artykuł 170	Załącznik II, punkt I			

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 171	Załącznik II, punkt I			
Artykuł 172	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 173	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 174 ust. 1	Punkt 3.1.1.3			
Artykuł 174 ust. 2				
Artykuł 174 ust. 3				
Artykuł 175	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 176 ust. 1	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 176 ust. 2	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 176 ust. 3				
Artykuł 177 ust. 1	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 177 ust. 2	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 177 ust. 3	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 178	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 179	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 180	Punkt 3.1.1.2			
Artykuł 181 ust. 1	Punkt 4.1.2			
Artykuł 181 ust. 2	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 181 ust. 3	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 182	Załącznik II, punkt II			
Artykuł 183	Załącznik II, punkt III			
Artykuł 184	Załącznik II, punkt III			
Artykuł 185	Załącznik II, punkt III			
Artykuł 186 ust. 1	Załącznik II, punkt III			
Artykuł 186 ust. 2	Załącznik II, punkt III			
Artykuł 187	Punkt 3.4.2			
Artykuł 188				
Artykuł 189	Punkt 1.4			
Artykuł 190 ust. 1				
Artykuł 190 ust. 2				

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Artykuł 191 ust. 1				
Artykuł 191 ust. 2				
Artykuł 191 ust. 3				
Artykuł 192				
Załącznik I Wstęp	Punkt 7.1			
Załącznik I 1	Punkt 7.1			
Załącznik I 2	Punkt 7.1			
Załącznik I 3	Punkt 1.3.3, punkt 7.2			
Załącznik I 4				
Załącznik I 5				
Załącznik I 6	Punkt 7.2			
Załącznik I 7				
Załącznik I 8	Punkt 1.3.3, punkt 7.3.1			
Załącznik I 9	Punkt 7.3.1			
Załącznik I 10				
Załącznik I 11				
Załącznik I 12	Punkt 1.3.3, punkt 7.4.3			
Załącznik I 13	Punkt 7.6			
Załącznik II	Punkt 5.1.3			
Załącznik III	Punkt 5.1.5.1			
Załącznik IV	Punkt 5.1.6			
Załącznik V	Załącznik I, dodatek 3			
Załącznik VI I.1	Punkt 6.6.1			
Załącznik VI I.2				
Załącznik VI I.(3)				
Załącznik VI I.4	Punkt 6.6.1			
Załącznik VI I.5	Punkt 6.6.1			
Załącznik VI II.1	Punkt 6.6.2			
Załącznik VI II.2	Punkt 6.6.2			
Załącznik VI III	Wytyczne EBC/2014/10			

Niniejsze wytyczne	Wytyczne EBC/2011/14	Decyzja EBC/2013/6	Decyzja EBC/2013/35	Decyzja EBC/2014/23
Załącznik VI IV	Wytyczne EBC/2014/10			
Załącznik VII I.1	Punkt 2.3, dodatek 6, punkt 1			
Załącznik VII I.2	Dodatek 6, punkt 1			
Załącznik VII I.3	Dodatek 6, punkt 1			
Załącznik VII I.4				
Załącznik VII I.5				
Załącznik VII I.6				
Załącznik VII I.7	Dodatek 6, punkt 1			
Załącznik VII I.7	Dodatek 6, punkt 1			
Załącznik VII II	Dodatek 6, punkt 2.1			
Załącznik VIII I.1	Załącznik I, dodatek 8			
Załącznik VIII I.2	Załącznik I, dodatek 8			
Załącznik VIII I.3	Załącznik I, dodatek 8			
Załącznik VIII I.4				
Załącznik VIII II.1	Dodatek 8			
Załącznik VIII II.2				
Załącznik VIII II.3	Dodatek 8			
Załącznik VIII II.4	Dodatek 8			
Załącznik VIII III.1	Dodatek 8			
Załącznik VIII III.2	Dodatek 8			
Załącznik VIII III.3	Dodatek 8			
Załącznik VIII III.4	Dodatek 8			
Załącznik IX	Punkt 6.3.5			
Załącznik X			Załącznik I, załącznik II	
Załącznik XI				
Załącznik XII				
Załącznik II				
Załącznik XIV				

ZAŁĄCZNIK XIV

UCHYLONE WYTYCZNE WRAZ Z LISTĄ KOLEJNYCH NOWELIZACJI

Wytyczne EBC/2011/14 (Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1)

Wytyczne EBC/2012/25 (Dz.U. L 359 z 29.12.2012, s. 74)

Wytyczne EBC/2014/10 (Dz.U. L 166 z 5.6.2014, s. 33)

Decyzja EBC/2013/6 (Dz.U. L 95 z 5.4.2013, s. 22)

Decyzja EBC/2013/35 (Dz.U. L 301 z 12.11.2013, s. 6)

Decyzja EBC/2014/23 (Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 115)
